

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

55. sējums
2012. gada 18. decembris

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
I	<i>Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi</i>	
	REZOLŪCIJAS	
	Eiropas Parlaments	
	2011.–2012. GADA SESIJA	
	2011. gada 23. jūnijs sēde	
	Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 241 E, 19.8.2011.	
	PIEŅEMTIE TEKSTI	
	Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs	
2012/C 390 E/01	Kohēzijas politikas 2007. –2013. gada programmu īstenošana Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija rezolūcija par 2010. gada ziņojumu par kohēzijas politikas 2007.–2013. gada programmu īstenošanu (2010/2139(INI))	1
2012/C 390 E/02	Eiropas pilsētvides attīstības plāns un tā nākotne saistībā ar kohēzijas politiku Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija rezolūcija par Eiropas pilsētvides attīstības plānu un tā nākotni saistībā ar kohēzijas politiku (2010/2158(INI))	10
2012/C 390 E/03	3. mērķis: turpmākā darba kārtība pārrobežu, starpvalstu un starpreģionu sadarbības īstenošanai Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija rezolūcija par 3. mērķi: teritoriālās sadarbības uzdevumi — pārrobežu, starpvalstu un starpreģionu sadarbības turpmākā darba kārtība (2010/2155(INI))	18
2012/C 390 E/04	ERAF un pārējo struktūrfondu savstarpējās efektivitātes paaugstināšana Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija rezolūcija par ERAF un pārējo struktūrfondu pašreizējo stāvokli un uz efektivitātes paaugstināšanu vērsta turpmākas sinerģijas veidiem (2010/2160(INI))	27

2012/C 390 E/05	Pilnvarojums dialogam par 2012. finanšu gada budžeta projektu Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija rezolūcija par pilnvarojumu dialogam par 2012. finanšu gada budžeta projektu (2011/2019(BUD))	35
2012/C 390 E/06	KLP 2020. gada perspektīvā: kā risināt nākotnē paredzamās ar pārtiku, dabas resursiem un teritoriālajiem aspektiem saistītās problēmas Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija rezolūcija par KLP 2020. gada perspektīvā: kā risināt nākotnē paredzamās ar pārtiku, dabas resursiem un teritoriālajiem aspektiem saistītās problēmas (2011/2051(INI))	49
2012/C 390 E/07	Brīvprātīga sistēma rūpniecības ražojumu iepakojuma marķēšanai Braila rakstā Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija deklarācija par brīvprātīgu sistēmu rūpniecības ražojumu iepakojuma marķēšanai Braila rakstā	65

II *Informācija*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Parlaments

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

2012/C 390 E/08	Reglamenta 51. panta grozīšana — komiteju apvienotās sanāksmes Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija lēmums par Eiropas Parlamenta Reglamenta 51. panta grozīšanu attiecībā uz komiteju kopīgo sanāksmju procedūru (2010/2061(REG))	66
2012/C 390 E/09	Pieprasījums atcelt Adrian Severin deputāta imunitāti Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija lēmums par pieprasījumu atcelt Adrian Severin deputāta imunitāti (2011/2070(IMM))	67
2012/C 390 E/10	Priekšsēdētāja vietnieka ievēlēšana (Reglamenta 13. panta 1. punkta interpretācija) Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija lēmums par priekšsēdētāja vietnieka ievēlēšanu (Eiropas Parlamenta Reglamenta 13. panta 1. punkta interpretācija)	69

III *Sagatavošanā esoši tiesību akti*

EIROPAS PARLAMENTS

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

2012/C 390 E/11	Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētāja iecelšana: kandidāts <i>Mario Draghi</i> Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija lēmums par Padomes ieteikumu par Eiropas Centrālās bankas Valdes priekšsēdētāja iecelšanu(10057/2011 – C7-0134/2011 – 2011/0804(NLE))	70
-----------------	--	----

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Kohēzijas politikas 2007. -2013. gada programmu īstenošana

P7_TA(2011)0283

Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija rezolūcija par 2010. gada ziņojumu par kohēzijas politikas 2007.–2013. gada programmu īstenošanu (2010/2139(INI))

(2012/C 390 E/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 174. līdz 178. pantu,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 31. marta paziņojumu „Kohēzijas politika — 2010. gada stratēģiskais ziņojums par programmu īstenošanu 2007.–2013. gadā” (COM(2010)0110),
- ņemot vērā 2010. gada 31. marta Komisijas dienestu darba dokumentu, kas pievienots Komisijas 2010. gada 31. marta paziņojumam „Kohēzijas politika — 2010. gada stratēģiskais ziņojums par programmu īstenošanu 2007.–2013. gadā” (SEC(2010)0360),
- ņemot vērā 2010. gada 25. oktobra Komisijas dienestu darba dokumentu „Kohēzijas politika. Reaģējot uz ekonomikas krīzi, to kohēzijas politikas pasākumu īstenošanas pārskatīšana, kas pieņemti Eiropas ekonomikas atveseļošanās plāna atbalstam” (SEC(2010)1291),
- ņemot vērā 2008. gada 14. novembra Komisijas dienestu darba dokumentu „Reģioni 2020. gadā — ES reģionu nākotnes problēmu novērtējums” (SEC(2008)2868),
- ņemot vērā Eiropas Komisijas paziņojumu „Eiropa 2020 — Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei”(COM(2010)2020),
- ņemot vērā 2011. gada 26. janvāra Komisijas paziņojumu „Reģionālā politika, kas veicina ilgtspējīgu izaugsmi Eiropā līdz 2020. gadam” (COM(2011)0017),
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 8. decembra Regulu (EK) Nr. 1828/2006, kas paredz noteikumus par to, kā īstenot Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu ⁽²⁾, un jo īpaši tās 7. pantu,

⁽¹⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.⁽²⁾ OV L 371, 27.12.2006., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Regulu (EK) Nr. 397/2009, ar ko Regulu (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu groza attiecībā uz mājokļu energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas ieguldījumu atbilstību ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Regulu (ES) Nr. 437/2010, ar ko Regulu (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu groza attiecībā uz nelabvēlīgos apstākļos esošu kopienu atbalstam paredzētas mājokļu intervences atbilstību ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 6. oktobra Lēmumu par Kopienas kohēzijas stratēģijas pamatnostādņiem (2006/702/EK) ⁽³⁾,
- ņemot vērā tā 2009. gada 24. marta rezolūciju par Struktūrfondu regulas 2007.–2013. gada plānošanas periodam īstenošanu — pārrunu rezultāti saistībā ar valstu kohēzijas politikas stratēģijām un rīcības programmām ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 20. maija rezolūciju par pētniecībai un inovācijai paredzēto fondu sinerģiju īstenošanu Regulā (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un Septītajā pamatprogrammā pētniecībai un attīstībai pilsētās un reģionos, kā arī dalībvalstīs un Eiropas Savienībā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 14. decembra rezolūciju par patiesas teritoriālās, sociālās un ekonomikas kohēzijas sasniegšanu Eiropas Savienībā — nepieciešams priekšnoteikums pasaules mēroga konkurētspējai? ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 28. februāra informatīvo dokumentu Nr. 1 „Rezervēšana” (COCOF/2007/0012/00),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 18. maija informatīvo piezīmi „Indikatīva dalībvalstu 2009. gada stratēģisko ziņojumu struktūra” (COCOF 09/0018/01),
- ņemot vērā 2010. gada 14. jūnijā Ārlietu padomes pieņemtos Padomes secinājumus par Komisijas 2010. gada stratēģisko ziņojumu par kohēzijas politikas programmu īstenošanu,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2010. gada 1.–2. decembra atzinumu par dokumentu „Kohēzijas politika — 2010. gada stratēģiskais ziņojums par programmu īstenošanu 2007.–2013. gadā” (CdR 159/2010),
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 14. jūlija atzinumu par tematu “Kā veicināt efektīvu partnerību kohēzijas politikas programmu pārvaldībā, pamatojoties uz 2007.-2013. gada cikla labu praksi” (ECO/258),
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas atzinumu un Budžeta komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Transporta un tūrisma komitejas atzinumus (A7-0111/2011),

⁽¹⁾ OV L 126, 21.5.2009., 3. lpp.

⁽²⁾ OV L 132, 29.5.2010., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 291, 21.10.2006., 11. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 117 E, 6.5.2010., 79. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 104. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0473.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- A. tā kā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 174. pantu, lai sekmētu visas Savienības saskaņīgu attīstību, Savienībai ir jāizstrādā un jāīsteno tādi pasākumi, ar kuriem tiek stiprināta tās ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzija, un jo īpaši ir jācenšas mazināt atšķirības dažādu reģionu attīstības līmenī un novērst atpalicību tādos mazattīstītos reģionos kā lauku apvidi, teritorijas, kuras skārušas industriālas pārmaiņas, kā arī reģioni, kas cieš no smagām un pastāvīgām dabas vai demogrāfiskām problēmām, un tā kā ir jāņem vērā stratēģija „Eiropa 2020”, lai panāktu, ka ES izveidojas vieda, ilgtspējīga un integrējoša ekonomia;
- B. tā kā kohēzijas politikai ir izšķiroša nozīme, lai pilnībā sasniegtu „ES 2020” mērķus, jo īpaši nodarbinātības un sociālo jautājumu jomā, visos pārvaldes līmeņos un visos ģeogrāfiskajos apgabalos;
- C. tā kā Padomes Regulā (EK) Nr. 1083/2006 (turpmāk „pamatregula”), Kopienas kohēzijas stratēģiskajās pamatnostādņēs (turpmāk „stratēģiskās pamatnostādnes”), dalībvalstu stratēģiskajā ietvardokumentā (DSID) un darbības programmās (DP) ir paredzēta un uzsvēta kohēzijas politikas stratēģiskā dimensija, ar kuru nodrošina Eiropas Savienības prioritāšu — uzlabot Eiropas un tās reģionu pievilcīgumu investīcijām un darbam, veicināt zināšanas un ar izaugsmi saistītās inovācijas, palielināt darbavietu skaitu un kvalitāti — saskaņotību;
- D. tā kā stratēģisko ziņojumu sniegšanas prakse ir jauns kohēzijas politikas instruments, ko kā instrumentu stratēģisko pamatnostādņu īstenošanas novērtēšanai ar pamatregulu ieviesa pašreizējā plānošanas periodā, lai palielinātu kohēzijas politikas stratēģisko saturu un sekmētu tās pārredzamību un atbildību, un tā kā, veidojot plānus nākamajam plānošanas periodam, ir jāņem vērā iegūtās informācijas un pieredzes;
- E. tā kā Lisabonas prioritāšu iezīmēšanas gaitā tika noteiktas apakšskategorijas 86 prioritārajām shēmām, par kurām vienošanās bija panākta iepriekš, padarot tās par konkrētām prioritātēm Lisabonas Izaugsmes un nodarbinātības programmā, un tā kā konverģences mērķreģioniem par iezīmētām prioritātēm tika noteiktas 47 prioritāras jomas, taču attiecībā uz reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķreģioniem tika iezīmētas tikai 33 prioritāras jomas;
- F. tā kā attiecībā uz 2009. gada stratēģiskajiem ziņojumiem Komisija un dalībvalstis vienojās apmainīties ar datiem tikai par katra mērķa prioritārajām jomām, nosakot, ka datu ieguves brīdis ir 2009. gada 30. septembris, un tajā laikā dalībvalstis jau izjuta ekonomikas krīzes sekas, turklāt dažas saskārās ar grūtībām jau plānošanas perioda sākumā, un tā kā tādēļ pastāv cerība, ka no 2012. gada stratēģiskā ziņojuma būs iespējams iegūt informatīvākus datus;
- G. tā kā Eiropas reģionu ekonomikas, sociālā un vides situācija vēl aizvien ir ārkārtīgi atšķirīga, kas daļēji izskaidrojams ar iepriekšējām divām paplašināšanās kārtām, daļēji — ar tiešu globālās finanšu un ekonomikas krīzes ietekmi, neraugoties uz to, ka iepriekšējo desmit gadu laikā atšķirības bija mazinājušās, pateicoties aktīvai kohēzijas politikas īstenošanai, kas ir būtiski svarīga konkurētspējas un ekonomikas izaugsmes nodrošināšanai un ņem vērā reģionu specifisko situāciju;
- H. tā kā kohēzijas politika ir bijusi Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna pamatelements, pierādot to, cik liela nozīme ir struktūrfondiem, kas kalpo par stimulu ekonomikai, īpaši mazajiem uzņēmumiem, ilgtspējai un energoefektivitātei, un tā kā Komisijai tika lūgts 2010. gadā sagatavot ziņojumu par to, kā sokas ar tādu pasākumu īstenošanu, kuri pieņemti, Eiropai reaģējot uz krīzi,
1. atzinīgi vērtē Komisijas stratēģisko ziņojumu par struktūrfondu līdzfinansēto kohēzijas politikas programmu īstenošanu 2007.–2013. gadā; pauzē atzinību dalībvalstīm par to centieniem sagatavot pirmos valstu stratēģiskos ziņojumus, kas izrādījušies vērtīgs informācijas avots par projektu īstenošanu;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

2. norāda, ka, veicot salīdzinošo analīzi, jāņem vērā, ka piecas dalībvalstis ieguvušas datus vēlāk par pārējām, bet viena — agrāk par pārējām; uzskata, ka būtu pareizāk salīdzināt atsevišķu dalībvalstu panākto progresu ar ES vidējo progresa līmeni;

3. uzskata, ka pārredzamība līdzekļu sadales procesā veicina pareizu īstenošanu un ir svarīgs priekšnoteikums vispārējo kohēzijas politikas mērķu sasniegšanai, tādēļ tā būtu jāpalielina visos īstenošanas posmos; uzskata, ka arī turpmāk vajadzētu publiskot saņēmēju sarakstus, īpaši internetā, jo tas ir efektīvs līdzeklis pārredzamības nodrošināšanai; uzskata, ka Kopienas stratēģisko pamatnostādņu izvirzīšana un jaunā instrumenta — stratēģiskās ziņošanas — ieviešana ir palielinājusi pārskatbaidību politikas mērķu sasniegšanā; tādēļ prasa rīkot regulāras politiskas debates, lai uzlabotu kohēzijas politikas pārredzamību, atbildību un tās ietekmes novērtēšanu.

Īstenošana

4. norāda, ka saskaņā ar ziņojumiem atlasīto projektu finansiālā vērtība ir 93,4 miljardi eiro, kas ir 27,1 % no pašreizējā periodā pieejamajiem ES resursiem, un ka šis vidējais rādītājs aptver visus trīs kohēzijas politikas mērķus un iezīmētās Lisabonas kategorijas, un norāda uz Kopienas stratēģisko pamatnostādņu īstenošanas progresu; tomēr uzsver, ka progress dažādās valstīs un dažādās jomās ir ļoti atšķirīgs — 9 dalībvalstīs projektu atlases kopējais īpatsvars pārsniedz 40 %, bet 4 dalībvalstīs tas ir zemāks par 20 %;

5. atkārtoti pauž gandarījumu par dalībvalstu paveikto Lisabonas programmas mērķu sasniegšanai paredzētā finansējuma apgūvē, kas ir 65 % no pieejamā finansējuma konverģences reģioniem un 82 % no pieejamā finansējuma reģionālajai konkurētspējai un nodarbinātībai reģionos, pārsniedzot sākotnēji pieprasītos līmeņus; ar gandarījumu norāda, ka saskaņā ar ziņojumiem iezīmētajiem Lisabonas projektiem kopā ir piešķirti 63 miljardi eiro un ka iezīmēto Lisabonas projektu atlases tempi ir tādi paši vai pat nedaudz ātrāki nekā citiem pasākumiem, tādēļ mudina dalībvalstis arī turpmāk paredzēt līdzekļus projektiem, ar kuriem tiek atbalstīta stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošana;

6. norāda, ka starp Kopienas kohēzijas pamatnostādņu (KKP) jomām vislabākie rādītāji ir teritoriālās dimensijas jomā (30 %), virs vidējā līmeņa ir pamatnostādne „Uzlabot zināšanas un jauninājumus izaugsmes sekmēšanai”, taču pārējām divām pamatnostādnēm rādītāji nepārsniedz 27,1 %, norāda turklāt, ka atlases tempi iezīmētajiem Lisabonas projektiem virs vidējā rādītāja ir gan konverģences, gan reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķiem, taču Eiropas teritoriālās sadarbības mērķim rādītājs ir tikai 20,5 %; pauž nožēlu, ka visām dalībvalstīm nav sasniegumu un rezultātu indikatoru, tādēļ politikas īstenošanas analīzei, kas iekļauta stratēģiskajā ziņojumā, ir bijuši nopietni ierobežojumi; tādēļ aicina Komisiju pārskatīt administratīvās ziņojumu sniegšanas prasības un aicina dalībvalstis disciplinētāk sniegt datus par programmu īstenošanu;

7. ņemot vērā ekonomikas krīzi un pieaugošo bezdarba līmeni, atzinīgi vērtē panākumus, kas jau gūti, īstenojot projektus saistībā ar pamatnostādni „Vairāk un labākas darba vietas”; tomēr stingri ieteic, lai Komisija ieviestu metodes sadarbībai ar dalībvalstīm, kas atvieglos nepieciešamā finansējuma savlaicīgu mobilizēšanu un efektīvu piešķiršanu, lai nodrošinātu resursu ziņā efektīvu un konkurētspējīgu ekonomiku, integrējošu izaugsmi un tautsaimniecību ar augstu nodarbinātības līmeni, kas nodrošinātu sociālo un teritoriālo kohēziju un nabadzības samazināšanu, kas ir stratēģijas „Eiropa 2020” galvenie mērķi, jo īpaši nodarbinātības un sociālajā jomā, lai veicinātu izaugsmi un produktivitāti, kā arī uzlabotu nodarbinātības rādītājus Eiropā;

8. atzinīgi vērtē to, ka ESF ir sniedzis pienācīgu atbalstu darba tirgus reformu īstenošanai un izrādījies efektīvs instruments, kas darba tirgus politikā palīdz īstenot pāreju no pasīvas politikas uz aktīvu un pat preventīvu politiku; aicina dalībvalstis turpināt īstenot strukturālās reformas, kas nākotnē novērsīs iespējamās darba tirgus krīzes;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

9. aicina dalībvalstis panākt progresu tādu līdzfinansētu pasākumu un darbību īstenošanā, kuru mērķis ir reģionālā līmenī atbalstīt darba tirgus, samazinot dzimumu segregāciju, kā arī mazināt nevienlīdzību, piemēram, algu atšķirības vīriešiem un sievietēm un sieviešu nelielo pārstāvību amatos, kas saistīti ar lēmumu pieņemšanu, atvieglojot darba apvienošanu ar ģimenes dzīvi un mudinot atteikties no nestabilām nodarbinātības formām un aizstāt tās ar darbavietām, kurās darbiniekam ir tiesības, jo nestabili nodarbinātības modeļi skar lielu sieviešu īpatsvaru;

10. uzsver, ka ir svarīgi uzlabot infrastruktūru un pakalpojumus nelabvēlīgos mikroreģionos, kuros ir liela sociāli izstumto kopienu (piemēram, romu) koncentrācija, kā arī nodrošināt infrastruktūras un pakalpojumu pieejamību;

11. uzsver transporta nozīmi teritoriālās, ekonomiskās un sociālās kohēzijas izveidē; pauž bažas par to, ka netiek īstenots plāns ieguldījumiem dzelzceļa nozarē un ka progress šajā jomā ir lēnāks nekā autotransporta nozarē, tādēļ nenotiek pienācīga pāreja uz tādiem transporta veidiem, kas nerada oglekļa emisijas; šajā sakarā uzsver, ka nelīdzsvaroti saplānotie ieguldījumu dažādos transporta veidos nelabvēlīgi ietekmē intermodālas Eiropas transporta sistēmas izveidi, un norāda, ka, turpinoties kavējumiem īstenošanas gaitā, līdzsvara trūkums palielināsies;

12. atgādina, ka aptuveni 23,7 % (82 miljardi eiro) no kohēzijas un struktūrfondu piešķirumiem 2007.–2013.gadam ir paredzēti transportam, bet tikai puse no šiem līdzekļiem tiks tērēti TEN-T projektiem (17 miljardi eiro TEN-T prioritārajam tīklam un 27,2 miljardi eiro vispārīgajai daļai), otru pusi paredzot ieguldījumiem valsts, reģionālos un vietējos projektos, kuri nav norādīti TEN-T kartēs; uzsver, ka kohēzijas fondu un struktūrfondu piešķirumi transportam ir sadalīti pa transporta veidiem un transporta tīkliem, pietiekami neņemot vērā Eiropas Savienības mērķus;

13. saistībā ar teritoriālo sadarbību vērs uzmanību uz to, ka bieži kavējas pārrobežu projektu un projektu dzelzceļa nozarē uzsākšana, un uzsver TEN-T tīkla Eiropas pievienoto vērtību, kas ir īpaši skaidri izteikta projektu pārrobežu sadaļās un šo sadaļu kopsakarā ar valstu autoceļu tīklu, dzelzceļa tīklu un iekšējo ūdensceļu projektiem; tādēļ ierosina sistemātiski veidot kopējas platformas apmaiņas ar labas prakses piemēriem, kas sagrupēti pēc sociāli ekonomiskajiem, ģeogrāfiskajiem, demogrāfiskajiem un ar kultūru saistītiem kritērijiem;

14. atzinīgi vērtē to, ka programmā ir iekļauti izdevumi investīcijām energoefektivitātes palielināšanai un atjaunojamās enerģijas izmantošanai jauncelāmajās dzīvojamajās mājās un māju projektos nelabvēlīgos apstākļos esošās kopienās, kas daudzos reģionos jau sekmīgi tiek darīts un ko vajadzētu turpināt;

15. aicina vides nozarē, sevišķi transversālās jomās, efektīvāk īstenot programmas, kas nodrošina Eiropas pievienoto vērtību, piemēram, rīcību ar mērķi ierobežot un mazināt klimata pārmaiņas un pielāgoties tām, ieguldījumus tīrākās tehnoloģijās un tehnoloģijās ar zemu oglekļa emisiju, rīcību gaisa un ūdens piesārņojuma ierobežošanai un bioloģiskās daudzveidības aizsargāšanai, dzelzceļu tīkla paplašināšanu, energoefektivitātes sekmēšanu, jo īpaši celtniecības nozarē, un atjaunojamo energoresursu izmantošanu, tā cenšoties sasniegt stratēģijas „ES 2020” mērķus un veicināt zaļo darbavietu radīšanu un zaļo ekonomiku;

16. aicina vides katastrofu profilaksei un/vai ātrai reaģēšanai uz tām izmantot attiecīgos līdzekļus un aicina dalībvalstis paātrināt līdzekļu ieguldīšanu profilakses pasākumos un rūpniecisku zonu un piesārņotu teritoriju atveseļošanā, jo pagaidām šajā ziņā izdarīts maz;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

17. pauž nožēlu par kavēšanos projektu atlasē tādās stratēģiskās jomās kā dzelzceļš, atsevišķas investīcijas enerģētikas un vides projektos, digitālā ekonomika, sociālā integrācija, pārvaldība un kapacitātes palielināšana, un aicina rūpīgi izanalizēt kavēšanās iemeslus, vienlaikus aicina dalībvalstis iesaistīt savus reģionus, lai būtu iespējams labāk apzināt jomas, kurās jārikojas aktīvāk; tajā pašā laikā uzsver, ka ir augsti līdzekļu izmantošanas rādītāji Eiropas teritoriālās sadarbības programmas vides projektiem, un norāda, ka sadarbība šajos projektos nepārprotami ir sniegusi pievienoto vērtību; tomēr uzsver, ka dalībvalstis varētu censties panākt nokavēto jomās, kurās īstenošana ir kavējusies, un ka šajā posmā kavēšanos nevajadzētu uzskatītu par vispārējās kvalitātes rādītāju un attiecināt uz visu plānošanas periodu; tādēļ norāda, ka 2010. gadā, pateicoties cita starpā nesenošām izmaiņām tiesību aktos un tam, kad darbības programmas beidzot tika īstenotas pilnā tempā, turklāt Komisija beidzot apstiprināja pārvaldības un kontroles sistēmas, palielinājās līdzekļu apguves spēja un kohēzijas politikas budžeta izpilde;

18. uzskata, ka ir steidzami jāveic korektīvi pasākumi, lai uzlabotu līdz šim vājos rādītājus atsevišķās prioritārās jomās; ierosina rūpīgi analizēt īstenošanas problēmas jomās, kurās kavējas projektu atlase, un tādēļ aicina dalībvalstis palielināt rīcību, lai uzlabotu projektu atlasīto jomās, kurās ir kavēšanās, un paātrināt visu atlasīto projektu īstenošanu, lai izvairītos no riska nesasniegt nospraustos mērķus;

19. uzskata, ka atsevišķos gadījumos ātra projektu atlase un īstenošana un labāka piešķirto līdzekļu izmantošana ir īpaši vajadzīga tām darbībām, kuru mērķis ir uzlabot cilvēkkapitālu, uzlabot sabiedrības veselību un sekmēt slimību profilaksi, nodrošināt vienlīdzīgas iespējas, atbalstīt darba tirgus un sekmēt sociālo integrāciju, lai jo īpaši pārvarētu ekonomikas krīzes sekas;

20. uzsver, ka vairākas dalībvalstis ir apstiprinājušas, ka no "iezīmēšanas" prasības izrietošā disciplīna ir palielinājusi programmu veidošanas kvalitāti un mērķtiecīgumu; turklāt pilnīgi visas dalībvalstis uzskata, ka labākais veids, kā pārvarēt krīzi, ir saglabāt ar Lisabonas stratēģiju saistītajos valstu stratēģiskajos ietvarkumentos un darbības programmā ietvertās galvenās prioritātes, un atkārtoti apliecināja, ka šajos dokumentos ietvertie vidēja un ilgtermiņa mērķi ir svarīgi;

Īstenošanas problēmas

21. uzsver, ka efektīvai projektu atlasei un īstenošanai dažās jomās traucē tas, ka nav attiecīgu priekšnoteikumu, proti, nav vienkāršotu piemērošanas procedūru dalībvalstu līmenī, trūkst skaidru dalībvalstu prioritāšu atsevišķās jomās, ir kavēta ES tiesību aktu savlaicīga pārņemšana, trūkst konsolidētas institucionālās un administratīvās kapacitātes un dalībvalstu sistēmas ir ārkārtīgi birokrātiskas; tādēļ aicina dalībvalstis un reģionus atvieglot politikas īstenošanu, novēršot minētās problēmas un jo īpaši pielāgojot tiesisko regulējumu tādās jomās kā valsts atbalsts, publiskais iepirkums un vides aizsardzības noteikumi, kā arī veikt institucionālās reformas;

22. ar nožēlu atgādina, ka politikas rezultātu sasniegšanu galvenokārt kavē šādi faktori: vēla sarunu beigšana par daudzgadu finanšu shēmu un politikas tiesību aktu paketi, kā rezultātā aizkavējās dalībvalstu stratēģiju un darba plānu izstrāde, pārmaiņas finanšu kontroles noteikumos un dalībvalstu noteiktajos vērtēšanas kritērijos, pārklāšanās ar 2000.–2006. gada perioda slēgšanu un nepietiekami pieejamie dalībvalstu līdzekļi līdzfinansējumam;

23. pauž nožēlu par to, ka, lai gan stratēģiskajā ziņojumā vajadzētu uzsvērt, kā struktūrfondu līdzfinansētās programmas ir palīdzējušas īstenot kohēzijas politikas mērķus, tajā nav visaptverošu datu par reģionālajām atšķirībām līdz 2009. gadam;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

Pasākumi saistībā ar ekonomikas krīzi

24. atzinīgi vērtē to, ka ir publicēts Komisijas dienestu darba dokuments „Kohēzijas politika. Reaģējot uz ekonomikas krīzi, to kohēzijas politikas pasākumu īstenošanas pārskatīšana, kas pieņemti Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna atbalstam”; uzsver, ka pārskats galvenokārt balstās uz informāciju, kas sniegta dalībvalstu stratēģiskajos ziņojumos; aicina Komisiju veikt pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis sniedz precīzu informāciju;

25. norāda, ka pašreizējos globālās finanšu un ekonomikas krīzes un ekonomikas lejupslīdes apstākļos ES kohēzijas politika noteikti palīdzēt īstenot Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu, ir lielākais Kопienas investīciju avots ieguldījumiem reālajā ekonomikā un ir pierādījusi, ka spēj elastīgi un pareizi reaģēt uz strauju sociāli ekonomiskās vides pasliktināšanos; uzsver, ka dalībvalstis ir novērtējušas to, ka bija iespējams pielāgot krīzes pārvarēšanas pasākumus to specifiskajām vajadzībām; tomēr aicina palielināt krīzes novēršanai pieņemto noteikumu elastīgumu un samazināt to sarežģītību un mudina dalībvalstis bez kavēšanās izmantot visus pasākumus, kurus Komisija ir darījusi pieejamus, lai būtu iespējama pienācīga un savlaicīga reaģēšana, ņemot vērā specifiskas vajadzības, un lai būtu iespējams sekmīgi pārvarēt krīzi un panākt stabilu ilgtermiņa attīstību, nostiprinot konkurētspēju, nodarbinātību un Eiropas reģionu pievilcību;

26. uzsver, ka ir svarīgi veikt papildu pasākumus, lai novērstu grūtības novērtēt atsevišķu ar kohēzijas politiku saistīto Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna pasākumu vispārējo ietekmi, un pauž nožēlu par to, ka tādēļ pārskats var sniegt tikai nelielu ieskatu konkrētos dalībvalstu piemēros; neraugoties uz iepriekš minēto, atzinīgi vērtē labas prakses analīzi un pirmos ziņojumā iekļautos secinājumus;

27. uzsver, ka zīmes, kas liecina par atveseļošanos no krīzes, ir nenozīmīgas un tuvākajos gados Eiropai vajadzēs risināt strukturālās nepilnības, ņemot talkā arī kohēzijas politikas pasākumus un investīcijas jo īpaši tādās jomās kā pētniecība un attīstība, inovācija, izglītība un tehnoloģijas, kas palīdzēs daudzām nozarēm kļūt konkurētspējīgām; tādēļ uzsver, ka ir rūpīgi jāanalizē to pasākumu ietekme, kuru mērķis ir cīnīties pret krīzi, un ka ir jānodrošina struktūrfondu līdzekļu pieejamība, jo tie ir spēcīgs mehānisms, kas var palīdzēt reģioniem veikt ekonomikas un sociālo pārstrukturizāciju un sekmēt ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju un solidaritāti;

Sinerģiju veidošana un izvairīšanās no reģionālās politikas resursu izkliedes pa nozarēm

28. piekrīt Padomes secinājumos par 2010. gada stratēģisko ziņojumu paustajam viedoklim, ka vienota un integrēta stratēģiskā pieeja struktūrfondiem ir radījusi pievienoto vērtību; atgādina, ka katram no fondam sekmīgai darbībai uz vietas specifiskās situācijās ir vajadzīgi savi noteikumi; uzsver arī nepieciešamību pēc krīzes konsolidēt dalībvalstu budžetus un palielināt visu pieejamo finanšu resursu (ES, dalībvalstu, EIB instrumentu) sinerģijas un ietekmi, uzlabojot to koordināciju;

29. uzsver, ka sinerģijas starp struktūrfondiem un citiem nozaru politikas instrumentiem, kā arī starp šiem instrumentiem un dalībvalstu, reģionālajiem un vietējiem resursiem ir ārkārtīgi svarīgas un rada vērtīgas saiknes, kas paver iespējas savstarpējam atbalstam, ilgtspējīgai programmu īstenošanai un teritoriālās kohēzijas panākšanai; uzsver, ka periodā no 2007. līdz 2013. gadam kohēzijas politikai atvēlētie līdzekļi ļauj tai veidot labāku sinerģiju ar pētniecības un inovācijas programmām; uzsver, ka struktūrfondus varētu izmantot pētniecības infrastruktūras uzlabošanai, nodrošinot tādu izcilības līmeni, kāds vajadzīgs, lai būtu iespējams piekļūt pētniecībai atvēlētajiem līdzekļiem; uzsver arī priekšrocības, ko rada sinerģija starp ERAF, ESF un ELFLA; norāda, ka pieredze nepārprotami rāda, ka ESF finansēto programmu sekmīga īstenošana ir būtiski svarīga ERAF finansēto ekonomikas pasākumu efektivitātes palielināšanai; tādēļ atgādina, ka starpnozaru

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

finansēšanas potenciāls pagaidām vēl nav pilnībā izmantots; saistībā ar nākamo stratēģisko ziņojumu aicina Komisiju pievienot atsauci uz struktūrfondu savstarpējo sadarbību, kā arī struktūrfondu sadarbību ar citiem ES finanšu instrumentiem;

Pārraudzība un novērtēšana

30. uzsver, ka tehniskā palīdzība, pārraudzība un novērtēšana stimulē atziņu gūšanu, īstenojot politiku, un kopā ar efektīvu finanšu kontroli tie kļūs par stimulu izpildes kvalitātes palielināšanai;

31. pauž nožēlu par to, ka tikai 19 dalībvalstis sniedza informāciju par pamatrādītājiem un ka tādēļ pagaidām nav iespējams izveidot pirmo skaidro, visu ES aptverošo ainu par politikas ietekmi dalībvalstīs; apņēmīgi mudina dalībvalstis izmantot pamatrādītājus, veidojot nākamos stratēģiskos ziņojumus 2012.–2013. gadā; aicina Komisiju iejaukties un sniegt atbalstu dalībvalstīm un reģioniem, lai tie varētu laikus iegūt visaptverošus un pilnīgus datus;

32. uzsver, ka Komisijai ir jānodrošina efektīva un nepārtraukta uzraudzība un kontroles sistēmas, lai uzlabotu struktūrfondu īstenošanas sistēmas pārvaldību un efektivitāti; aicina Komisiju palielināt dalībvalstu progresa uzraudzības saskaņotību un kvalitāti, izvirzot obligātu prasību nākamā plānošanas perioda dalībvalstu stratēģiskajos ziņojumos izmantot pamatrādītāju kopumu, kas atvieglotu salīdzināšanu un koncentrēšanos uz rezultātiem, un aicina Komisiju nodrošināt precīzākas norādes ziņojumu izstrādei;

Labā prakse

33. uzskata, ka ir jāuzsver laba prakse un savstarpēja mācīšanās politikas īstenošanā un jāveicina apmaiņšanās ar to, vienlaikus palielinot jo īpaši vietējo un reģionālo iestāžu administratīvo kapacitāti, lai palielinātu iedarbīgumu un efektivitāti un palīdzētu izvairīties no iepriekš pieļautajām kļūdām;

34. mudina publiskot informāciju par dalībvalstu ziņojumos iekļautu labu praksi, piemēram, pamatrādītāju izmantošanu, ziņošanu par rezultātiem un sasniegumiem, ziņošanu par sinerģijām starp dalībvalstu un ES politiku, publisku apspriežu rīkošanu un apspriedēm ar ieinteresētajām pusēm, ziņojumu iesniegšanu dalībvalstu parlamentiem atzinumu sniegšanai un ziņojumu publicēšanu valdību mājaslapās, raugoties, lai visos ziņojumos būtu lietota skaidra un precīza terminoloģija, jo šāda prakse uzlabo ziņošanas kvalitāti un palielina ieinteresēto pušu iesaistīšanos projektu īstenošanā dalībvalstīs; uzstāj uz to, lai reģioni, kuros ir zemāks līdzekļu izmantošanas līmenis vai programmu finansējuma izmantošanas efektivitāte, mēģinātu no reģioniem ar labu praksi;

35. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir noteikusi, kā dalībvalstu, reģionālās un pašvaldību iestādes var saskaņot savas darbības programmas ar stratēģijas „Eiropa 2020” ilgtspējīgas izaugsmes mērķiem un kā šajā plānošanas periodā iespējams orientēt labu praksi uz viediem izaugsmes mērķiem; aicina dalībvalstis rīkoties nekavējoties, vairāk līdzekļu investēt ilgtspējīgā attīstībā un viedā izaugsme, sociālajā integrācijā un dzimumu līdztiesībā darba tirgos un izmantot līdzekļus efektīvāk; aicina Komisiju sākt diskusijas, lai turpinātu apspriest, kā pašreizējā periodā (2007–2013) kohēzijas politika var atbalstīt un veicināt stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanu;

Secinājumi un ieteikumi

36. uzsver to, ka MVU var būt inovatīvi tautsaimniecības dalībnieki un uzsver nepieciešamību attīstīt šo segmentu, cita starpā, īstenojot Mazās uzņēmējdarbības aktu, atvieglot MVU piekļuvi finansējumam un darbības kapitālam un mudinot MVU iesaistīties inovatīvos projektos, lai tādējādi palielinātu to konkurētspēju un iespējas palielināt nodarbinātību; uzsver, ka ir iespējams gūt daudz sociālu un ekonomisku priekšrocību no vietēja un reģionāla līmeņa sadarbības starp valsts iestādēm, MVU, uzņēmējdarbības tīkliem, pētniecības institūtiem un kopām, kā arī no efektīvas esošo resursu izmantošanas, tostarp, izmantojot finanšu vadības instrumentus (*Jeremie*) kā MVU kapitāla palielināšanas elementu; neraugoties uz iepriekš

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

minēto, uzsver, ka attiecībā uz kredītu finansēšanu juridiskā noteiktība ir jāpalielina tādā veidā, lai finanšu starpnieki un bankas var radīt apstākļus inovatīviem finanšu instrumentiem, kas var turpināt darboties visu plānošanas perioda laiku;

37. pauž ciešu pārliecību, ka laba pārvaldība Eiropas, dalībvalstu, reģionālajā un pašvaldību līmenī un dažādu valdības līmeņu efektīva sadarbība ir būtiski svarīga, lai nodrošinātu kvalitatīvu lēmumu pieņemšanas procesu, stratēģisko plānošanu, uzlabotu struktūrfondu un Kohēzijas fonda līdzekļu apguves spēju un līdz ar to sekmīgu un efektīvu kohēzijas politikas īstenošanu; mudina Komisiju un dalībvalstis nostiprināt un mobilizēt vairāklīmeņu pārvaldību atbilstīgi Līgumam un subsidiaritātes un partnerības principiem; tādēļ uzsver to, ka liela nozīme ir patiesas vertikālās un horizontālās partnerības stratēģijai, ierosina novērtēt partnerību līdzdalības kvalitāti un atgādina, ka partnerību gadījumā procesi var kļūt vienkāršāki, tas īpaši attiecas uz projektu atlases procedūru; aicina dalībvalstis, nosakot investīciju prioritātes, jau procesa sākumā un visā lēmumu pieņemšanas procesā iesaistīt zemākos dalībvalstu līmeņus, kā arī iekļaut tos un pilsoniskās sabiedrības un kopienu pārstāvjus programmu īstenošanā; tādēļ ierosina katrā dalībvalstī izstrādāt „Teritoriālo pašvaldību un reģionālo iestāžu paktu par stratēģiju „Eiropa 2020””;

38. uzskata, ka ES un dalībvalstu noteikumu un procedūru vienkāršošanai vajadzētu veicināt ātru līdzekļu sadali un maksājumu veikšanu, tādēļ tā būtu jāturpina un tās rezultātā vajadzētu izveidot labākus ES un dalībvalstu noteikumus periodam pēc 2013. gada, lai neradītu pārāk lielas grūtības līdzekļu saņēmējiem; uzskata, ka reģionālo politiku vajadzētu vairāk pielāgot tās lietotāju vajadzībām un ka vienkāršošanai vajadzētu samazināt nevajadzīgus administratīvos šķēršļus un izmaksas, kā arī citus šķēršļus, kas kavē politikas mērķu īstenošanu, vajadzētu izvairīties no pašreizējās administratīvās prakses maldinošas un maldīgas interpretācijas un vajadzētu panākt elastīgāku projektu pārvaldību, sinhronizēt kontroles mehānismus un palielināt politikas efektivitāti; pauž nožēlu par to, ka pārāk lielas birokrātijas, pārāk sarežģīto noteikumu, kas bieži tiek mainīti, un saskaņotu procedūru neesamības dēļ daudz līdzekļu paliek neizmantoti; uzskata, ka jānodrošina līdzsvars starp noteikumu un procedūru vienkāršošanu un to stabilitāti;

39. aicina dalībvalstis un reģionālās iestādes palielināt kapacitātes veidošanu un samazināt administratīvo slogu, lai jo īpaši nodrošinātu projektu līdzfinansēšanu ar dalībvalstu iemaksām, un vajadzības gadījumā nodrošināt finanšu vadības atbalstu, tādējādi palielinot fondu apguvi un izvairīties no turpmākas kavēšanās saistībā ar investīcijām;

40. atbalsta Komisijas izvirzītās idejas par to, ka lielāka uzmanība būtu jāpievērš struktūrfondu apgūšanai, balstoties uz rezultātiem, un uzskata, ka stratēģiskie ziņojumi ir vērtīgs instruments, kas ļauj sekot līdzi īstenošanas gaitai, veido bāzi salīdzinošajiem vērtējumiem un pamatu ES līmeņa diskusijām; lai stratēģiskie ziņojumi būtu kvalitatīvāki un balstīti uz salīdzināmiem un uzticamiem datiem, mudina dalībvalstis izmantot analītiskāku un stratēģiskāku pieeju un, vienlaikus, veidojot savus ziņojumus, likt lielāku uzsvāru uz mērķiem, rezultātiem un stratēģisko attīstību, kā arī laikus iesniegt precīzu informāciju par pamatindikatoriem un kopīgi nospraustajiem mērķiem; tādēļ uzsver, ka 2013. gada stratēģiskajam ziņojumam vajadzētu būt orientētam uz rezultātiem un tajā būtu jāliek lielāks uzsvārs uz kohēzijas politikas programmu, tās sasniegumu, rezultātu, agrīnās ietekmes un efektivitātes analīzi, nevis jāsniedz liels daudzums statistikas datu;

41. aicina Komisiju un dalībvalstis izmantot 2007.–2013. gada finanšu plāna termiņa vidusposma pārskata un kohēzijas politikas sniegtās iespējas, lai 2011.–2013. gada laikposmā palielinātu Eiropas līdzekļu apguvi;

42. aicina ES iestādes un dalībvalstis, gatavojoties nākamajai sarunu kārtai par kohēzijas politikas nākotni, veicināt straujāku tādu svarīgu dokumentu kā daudzgadu finanšu shēma un regulas pieņemšanu, lai nākamajā plānošanas periodā izvairītos no uzsākšanas grūtībām;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

43. aicina Komisiju nodrošināt, ka turpmāk kohēzijas politikai būs pienācīgi finanšu resursi; uzskata, ka kohēzijas politiku nedrīkst uzskatīt tikai par instrumentu nozaru politikas mērķu sasniegšanai, jo tā pati par sevi ir Kopienas politika ar ievērojamu pievienoto vērtību un savu *raison d'être*, kas ir ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzija; tādēļ uzsver, ka kohēzijas politikai arī turpmāk vajadzētu būt neatkarīgai un nevajadzētu mainīt tās pašreizējo pamatojumu un principus, izkliepjot reģionālās politikas resursus pa nozarēm;

*

* *

44. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.

Eiropas pilsētvides attīstības plāns un tā nākotne saistībā ar kohēzijas politiku

P7_TA(2011)0284

Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija rezolūcija par Eiropas pilsētvides attīstības plānu un tā nākotni saistībā ar kohēzijas politiku (2010/2158(INI))

(2012/C 390 E/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā XVIII sadaļu,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Regulu (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 6. oktobra Lēmumu 2006/702/EK par Kopienas kohēzijas stratēģijas pamatnostādņēm ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Regulu (EK) Nr. 397/2009, ar ko Regulu (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu groza attiecībā uz mājokļu energoefektivitātes un atjaunojamas enerģijas ieguldījumu atbilstību ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 15. decembra Regulu (ES) Nr. 1233/2010, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 663/2009, ar ko izveido programmu ekonomikas atveseļošanas atbalstam, piešķirot Kopienas finansiālo palīdzību projektiem enerģētikas jomā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 21. februāra rezolūciju par Teritoriālās programmas un Leipcigas hartas īstenošanu — Eiropas telpiskās attīstības un teritoriālās kohēzijas rīcības programmas izstrādi ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 21. oktobra rezolūciju par pārvaldību un partnerību reģionālās politikas jomā valstu, reģionu un projektu līmenī ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.

⁽²⁾ OV L 210, 31.7.2006., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 291, 21.10.2006., 11. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 126, 21.5.2009., 3. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 346, 30.12.2010., 5. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 184 E, 6.8.2009., 95. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 15 E, 21.1.2010., 10. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- ņemot vērā 2009. gada 24. marta rezolūciju par kohēzijas politikas pilsētu dimensiju jaunajā plānošanas periodā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 24. marta rezolūciju attiecībā uz Zaļo grāmatu par teritoriālo kohēziju un pašreizējo stāvokli debatēs par kohēzijas politikas gaidāmo reformu ⁽²⁾, ņemot vērā 2010. gada 20. maija rezolūciju par kohēzijas politikas ieguldījumu Lisabonas mērķu un stratēģijas „ES 2020” mērķu sasniegšanā ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 7. oktobra rezolūciju par ES kohēzijas un reģionālo politiku pēc 2013. gada ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta publicēto *ad hoc* piezīmi „Teritoriālās darba kārtības un Leipcigas hartas pārskats — ceļā uz Eiropas rīcības programmu telpiskajai attīstībai un teritoriālajai kohēzijai”,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu „Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei”(COM(2010) 2020),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 9. novembra piekto ziņojumu par ekonomikas, sociālo un teritoriālo kohēziju — kohēzijas politikas nākotne,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 9. novembra paziņojumu „Secinājumi piektajā ziņojumā par ekonomikas, sociālo un teritoriālo kohēziju — kohēzijas politikas nākotne” (COM(2010) 0642),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada aprīļa kopsavilkuma ziņojumu „*Ex post* vērtējums par ERAF līdzfinansētajām 2000.–2006. gada plānošanas perioda kohēzijas politikas programmām (1. un 2. mērķis)”,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada jūnija ziņojumu „*Ex post* vērtējums par 2000.–2006. gada plānošanas perioda kohēzijas politikas programmām — Kopienas iniciatīva URBAN”,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 26. maija atzinumu „Nepieciešamība piemērot integrētu pieeju pilsētvides atjaunošanai” ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2010. gada 9. jūnija atzinumu „Pilsētvides reģenerācijas nozīme turpmākajā pilsētu attīstībā Eiropā” ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā ES teritoriālo darba kārtību — ceļā uz konkurētspējīgāku un ilgtspējīgu dažādu reģionu Eiropu („Teritoriālā darba kārtība”) un Leipcigas hartu par ilgtspējīgām Eiropas pilsētām („Leipcigas harta”), kas tika pieņemtas neformālajā Ministru padomē par telpisko plānošanu un pilsētattīstību, kura notika Leipcigā 2007. gada 24. un 25. maijā,
- ņemot vērā „Toledo deklarāciju”, kas pieņemta neformālajā Ministru padomē par pilsētu attīstību, kura notika Toledo 2010. gada 22. jūnijā,

⁽¹⁾ OV C 117 E, 6.5.2010., 73. lpp.

⁽²⁾ OV C 117 E, 6.5.2010., 65. lpp.

⁽³⁾ OV C 161 E 31.5.2011., 120. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0356.

⁽⁵⁾ OV C 21, 21.1.2011., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 267, 1.10.2010., 25. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- ņemot vērā pilsētattīstības ģenerāldirektoru nostāju par Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, Reģionu komitejai un Eiropas Investīciju bankai „Secinājumi piektajā ziņojumā par ekonomikas, sociālo un teritoriālo kohēziju — kohēzijas politikas nākotne” (COM(2010)0642/3),
  - ņemot vērā 2010. gada 22.–24. februārī Barselonā notikušā Eiropas pašvaldību vadītāju samita „Pašvaldības — galvenais dalībnieks jaunajā Eiropā” secinājumus,
  - ņemot vērā Pilsētas mēru paktu, ko ierosinājusi un atbalstījusi Eiropas Komisija,
  - ņemot vērā pēc Komisijas pieprasījuma sagatavoto neatkarīgo ziņojumu „Reformētas kohēzijas politikas programma” (*Fabrizio Barca* ziņojums, 2009. gads),
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu un Transporta un tūrisma komitejas atzinumu (A7-0218/2011),
- A. tā kā ES ir raksturīga policentriska attīstība un dažāda izmēra pilsētu teritoriju daudzveidība, kā arī pilsētas ar neviendabīgām kompetencēm un resursiem, uzskata, ka būtu problemātiski pieņemt kopēju „pilsētu teritoriju” definīciju un termina „pilsēta” vispārējā definīcija, pamatojoties tikai uz statistikas datiem, jo būtu grūti vienā un tajā pašā jēdzienā ņemt vērā dalībvalstu un reģionu dažādās situācijas, un tādēļ uzskata, ka saskaņā ar subsidiaritātes principu pilsētu teritoriju obligāta definēšana un apzīmēšana ir jāatstāj dalībvalstu ziņā, pamatojoties uz kopējiem Eiropas rādītājiem; tā kā būtu jāaplūko jautājums par to, vai ar funkcionālu pieeju iespējams iegūt standarta „pilsētas” definīciju un tādējādi radīt pamatu skaidrai, likumā noteiktai ES politikas pilsētu dimensijas definīcijai; un tā kā galvenokārt kohēzijas politikas ietvaros būtu piemēroti noteikt funkcionāli pamatotu pilsētu dimensijas definīciju;
- B. tā kā ES ar savu politikas virzienu palīdzību sniedz ieguldījumu pilsētu teritoriju ilgtspējīgā attīstībā un tā kā būtu jāatceras, ka papildus valstu pilsētpolitikai, ko veido saskaņā ar subsidiaritātes principu, būtu jādefinē arī Eiropas pilsētpolitika;
- C. tā kā pilsētas aktīvi sniedz ieguldījumu ES politiku izstrādāšanā un tām ir nozīmīga loma veiksmīgā stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanā; tā kā nespēja ņemt vērā ES politiku, īpaši kohēzijas politikas, pilsētu dimensiju varētu apdraudēt stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanu;
- D. tā kā pilsētas atklāj unikālu arhitektūras un kultūras potenciālu, tā kā to rīcībā ir ievērojami sociālās integrācijas līdzekļi un tās veicina sociālo līdzsvaru, saglabājot kultūras daudzveidību un uzturot nepārtrauktu saikni starp centru un nomalēm;
- E. tā kā, pamatojoties uz URBAN iniciatīvu pieredzi, pilsētu pasākumi tikuši integrēti („iekļauti”) tiesiskajā regulējumā attiecībā uz konvergenci un reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķiem laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam; tā kā šī iekļaušana nepārprotami ir paplašinājusi pilsētām pieejamo finansējumu; tā kā skaidri noteiktus pilsētattīstības mērķus vajadzētu identificēt darbības programmās, lai palīdzētu koncentrēt resursus;
- F. tā kā subsidiaritāte pastiprinātā un paplašinātā veidā, kā noteikts LESD, kā arī vairāklīmeņu pārvaldība un labāk definēts partnerības princips ir būtiski pareizai visu ES politiku īstenošanai un tā kā atbilstoši būtu jānostiprina vietējo un reģionālo pārvaldes iestāžu resursu un kompetenču iesaistīšana;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- G. tā kā dažu pēdējo gadu laikā notikusi ekonomiskā krīze ir palielinājusi atšķirības un sociālo atstumtību plašās teritorijās lielpilsētu nomalēs; tā kā, ņemot vērā krīzi, vietējām pārvaldes iestādēm jāspēj īstenot praktiskus pasākumus, lai cīnītos pret nabadzību un atbalstītu sociālo kohēziju un nodarbinātību;
- H. tā kā attīstības centru politika, kas pamatojas uz ekonomiskās darbības stimulēšanu pilsētās, daudzos gadījumos nav spējusi radīt pietiekamu piesaisti un tāpēc tai ir bijusi ierobežota ietekme uz apkārtējo teritoriju un tā nav sniegusi ieguldījumu integrētā attīstībā;
- I. tā kā ļoti nedaudzos pilsētu rajonos, neraugoties uz pilsētu pārticību vai ekonomisko spēku, var pastāvēt tādas specifiskas problēmas kā galēja sociālā nevienlīdzība, nabadzība, atstumtība un augsts bezdarba līmenis, ko kohēzijas politikas sniegtais atbalsts varētu mazināt vai novērst;
- J. tā kā politikas īstenošanas, tostarp kontroles un revīzijas mehānismu, vienkāršošana palīdz uzlabot efektivitāti, samazināt kļūdu īpatsvaru, padarīt politikas struktūru lietotājiem draudzīgāku un palielināt tās atpazīstamību; un tā kā būtu jāturpina vienkāršošanu un tajā jāiekļauj arī dalībvalstu un reģionālo procedūru vienkāršošanu tā, lai pilsētu teritoriju pārstāvji varētu labāk organizēt un pārvaldīt Eiropas fondu izlietošanu,

Pilsētas dimensijas konteksts

1. atzīmē, ka Eiropas pilsētu darba kārtība ietver, no vienas puses, ES politiku, jo īpaši kohēzijas politikas virzienu, pilsētu dimensiju un, no otras puses, starpvaldību aspektu Eiropas līmeņa centienos koordinēt dalībvalstu pilsētpolitikas, kas tiek īstenoti neformālās ministru sanāsmēs un koordinēti secīgās Padomes prezidentūrās, saņemot aktīvu ieguldījumu no Komisijas; šajā kontekstā uzskata, ka vietējām pašvaldībām jābūt labāk informētām un ciešāk iesaistītām starpvaldību darbībās; iesaka panākt ciešāku koordinēšanu starp abiem līmeņiem un vairāk iesaistīt vietējās pašvaldības; uzsver nepieciešamību labāk koordinēt administratīvo iestāžu lēmumus un darbības gan Eiropas, gan dalībvalstu līmenī;
2. atzīmē Toledo deklarācijas un Toledo atsaucis dokumenta par pilsētvides atjaunošanu apstiprināšanu; piekrist nepieciešamībai pēc lielākas konsekvences un koordinēšanas virzībā uz kopīgu darba programmu vai „Eiropas pilsētu darba kārtību”; atzinīgi vērtē to, ka ministri uzsvēra nepieciešamību nostiprināt sadarbību un koordinēšanu ar Eiropas Parlamentu, kā arī mērķi nostiprināt pilsētas dimensiju kohēzijas politikā un veicināt ilgtspējīgu pilsētattīstību un integrētas pieejas, nostiprinot un attīstot instrumentus, lai visos līmeņos īstenotu Leipcīgas hartu; pauž atzinību dalībvalstīm un Komisijai par to centieniem turpināt Marseļas procesu un īstenot pamatprincipu kopumu ilgtspējīgām Eiropas pilsētām; ar interesi vēro pamatprincipu kopuma izmēģinājuma posma uzsākšanu; tomēr pauž nožēlu, ka pilsētas nav pietiekami iesaistītas šajos procesos; tāpēc lūdz Komisiju un dalībvalstis neiesaistītajām pilsētām nodrošināt vairāk informācijas par šo procesu un turpināt informēt Parlamentu par jautākajiem notikumiem;
3. uzsver, ka papildus nozīmīgajam kohēzijas politikas sniegtajam ieguldījumam pilsētu teritoriju attīstībā, pastāv virkne citu ES politikas virzienu (vides, transporta un enerģētikas) un programmu, kam ir būtiska ietekme uz pilsētu attīstību; akcentē nepieciešamību labāk izprast politikas virzienu teritoriālo ietekmi un aicina sekmēt Pilsētu darba kārtību ES politikās; atkārtoti aicina Komisiju arī turpmāk veikt nozaru politikas teritoriālās ietekmes novērtējumu un paplašināt pastāvošos ietekmes novērtējuma mehānismus; šajā kontekstā atzinīgi vērtē idejas, kas izceltas Piektajā ziņojumā par ekonomikas, sociālo un teritoriālo kohēziju, un ESPON veikto darbu;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

Vietējās vajadzības un Eiropas prioritātes un to pretstatījums

4. uzsver, ka lielākoties pilsētu teritorijas ir tās, kuras praksē īsteno Eiropas politikas virzienus; uzsver, ka pilsētu teritorijās, kurās dzīvo 73 % Eiropas iedzīvotāju, rada aptuveni 80 % no ES IKP un 70 % no Savienības kopējā energopatēriņa, ir galvenie inovāciju, zināšanu un kultūras centri, cita starpā pateicoties MVU darbībai, un tāpēc tās sniedz nozīmīgu ieguldījumu Eiropas ekonomiskajā izaugsmē; norāda, ka tikai pilsētas, kas var sniegt augstas kvalitātes pakalpojumus un kam ir atbilstoša infrastruktūra, var piesaistīt un veicināt tālredzīgus pasākumus ar augstu pievienoto vērtību; no otras puses, norāda, ka tās arī uzņemas ekonomikas produktivitātes radītās izmaksas (pilsētu pārmērīga izplešanās, koncentrēšanās, satiksmes plūsmas pārslogotība, piesārņojums, zemes izmantošana, klimata pārmaiņas, energoresursu nepastāvība, mājokļu krīze, teritoriālā segregācija, noziedzība, migrācija u. c.) un tās ietekmē būtiska sociālā nestabilitāte (augsts bezdarba līmenis, sociālā nedrošība un atstumtība, sociālā polarizācija u. c.), kas traucē tām īstenot „izaugsmes dzinējspēka” lomu; uzsver, ka ne tikai ekonomiskajai, bet arī sociālajai un ekoloģiskajai attīstībai pilsētu teritorijās ir liela ietekme uz apkārtējām teritorijām, un uzskata, ka pilsētu darba kārtībai jāietecās attīstīt ilgtspējīgus, viedus un iekļaujošus ieguldījumus tā, lai stiprinātu pilsētu lomu; tāpēc uzskata, ka pastāv skaidrs pamatojums kopīgām saistībām attiecībā pret ES pilsētu teritorijām ar mērķi samazināt izaugsmes un attīstības ietekmi un vienlaikus risinot jautājumus saistībā ar vides ilgtspējību un sociālo kohēziju pilsētās;

5. norāda, ka uz transporta pakalpojumiem pilsētās attiecas subsidiaritātes princips; tomēr uzsver, ka Eiropas mēroga sadarbība, koordinācija un finansējums ļautu pašvaldības iestādēm risināt problēmjautājumus, ar kuriem tās saskaras, jo īpaši saistībā ar transportu;

6. uzskata, ka pilsētu teritoriju radītā ieguldījuma palielināšana ES ekonomiskajā izaugsmē, vienlaikus atbalstot vai uzlabojot to kā „labu dzīvesvietu” rādītājus, ir kopējs Eiropas, dalībvalstu, reģionālā un vietējā līmeņa pārvaldības mērķis; uzsver, ka, lai arī šis mērķis ir kopīgs plašā līmenī, specifiski pasākumi tā sasniegšanai var atšķirties atkarībā no vietas; atzīmē, ka XX gs. otrās puses vēstures notikumu rezultātā dažiem reģioniem un pilsētām kopumā būs jāizmanto plašāks prioritāšu, tostarp konverģences, klāsts, un tādēļ uzskata, ka šajā ziņā jānodrošina pietiekama elastība, ļaujot konkrētām pilsētu teritorijām rast tos risinājumus, kas vislabāk atbilst to vajadzībām, makrovidei un mikrovidei un attīstības kontekstam.

7. iesaka, lai kohēzijas politikas pilsētdimensijā, kā vadlīniju uzskatot stratēģisko koncepciju par darbošanos gudras, ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes labā, uzmanība tiktu pievērsta trīskāršam mērķim: pirmkārt, palīdzēt pilsētu teritorijām attīstīt pamata fizisko infrastruktūru kā priekšnosacījumu izaugsmei, lai pilnībā izmantotu to potenciālo ieguldījumu Eiropas ekonomiskajā izaugsmē un ekonomiskās bāzes dažādošanā un enerģijas un vides ilgtspējībā, īpaši nolūkā uzturēt un uzlabot gaisa kvalitāti pilsētu centros, nenodarot kaitējumu upēm; otrkārt, palīdzēt pilsētu teritorijām modernizēt to ekonomiskās, sociālās un vides situāciju, veicot stratēģiskus ieguldījumus infrastruktūrā un pakalpojumos, kas pamatoti uz tehnoloģiju sasniegumiem un cieši saistīti ar specifiskām reģionālām, vietējām un dalībvalstu prasībām; treškārt, atjaunot pilsētu teritorijas, atveseļojot rūpnieciskās teritorijas un piesārņotās platības, vienlaikus paturot prātā nepieciešamību pēc saiknēm starp pilsētām un lauku teritorijām ar mērķi veicināt iekļaujošu attīstību saskaņā ar stratēģiju „Eiropa 2020”;

8. norāda uz lielo potenciālu, kāds piemīt infrastruktūras ieguldījumu modernizēšanai ar inteligentajām tehnoloģijām, ja ar to risinātu pastāvošās problēmas pilsētas pārvaldības, enerģētikas, ūdensapgādes un ūdens izmantošanas pārvaldības, transporta, tūrisma, mājokļu, izglītības, veselības aprūpes un sociālās aprūpes, sabiedrības drošības u. c. jomās, īstenojot „gudrās pilsētattīstības” koncepciju; uzskata, ka šādus ieguldījumus informācijas un komunikāciju tehnoloģijas (IKT) infrastruktūrā var uzlūkot kā skaidru ekonomiskās izaugsmes un uz inovācijām balstītas ekonomiskās darbības dzinējspēku, kas apvieno tādus valsts un privāto ieguldījumu elementus, kuri tiecas radīt jaunu uzņēmējdarbību, ilgtspējīgas darba vietas un gudru izaugsmi saskaņā ar stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem, un jo īpaši viedo pilsētu inovāciju partnerību;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

9. uzsver, ka intelektuālo sistēmu piemērošana sniegs ievērojamu ieguldījumu sabiedriskā sektora energoefektivitātes, drošuma un drošības uzlabošanā, un aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt saskaņotu un efektīvu intelektuālo sistēmu ieviešanu visā Savienībā un jo īpaši pilsētu teritorijās; norāda, ka pilsētas īpaši var sniegt būtisku ieguldījumu cīņā pret klimata pārmaiņām, piemēram, ar viedo vietējā sabiedriskā transporta sistēmu, enerģijas atjaunošanu ēkās, ilgtspējīgas pilsētu teritorijas plānošanu, samazinot attālumu uz darbu un pilsētā pieejamajiem pakalpojumiem, u. c.; saistībā ar šo atbalsta iniciatīvu „Civitas” un Pilsētas mēru paktu; uzsver pieejamā finansējuma izmantošanas nozīmi darbības programmu īstenošanā, lai veicinātu vietējā atjaunojamās enerģijas potenciāla izmantošanu, un aicina Komisiju nodrošināt, ka šīs abas iniciatīvas nākotnē tiek atjauninātas;

10. uzsver kohēzijas politikas piemērotību sociālās jaunrades veicināšanai pilsētu teritorijā, īpaši nabadzīgajos kvartālos, nolūkā atbalstīt iekšējo kohēziju un cilvēku kapitālu, ievērojot iekļaujošu un iesaistošu pieeju, gan apmācības un izglītības jomā (īpaši atbalstot jauniešus), gan piekļuves mikrokreditam jomā vai nolūkā veicināt sociālo un solidāro ekonomiku;

Vairāklīmeņu pārvaldība un partnerattiecības princips

11. atkārtoti pauž uzskatu, ka galvenās Lisabonas stratēģijas nepilnības bija labi darbojošās vairāklīmeņu pārvaldības trūkums un nepietiekama reģionālo un vietējo pārvaldes iestāžu un pilsoniskās sabiedrības iesaistīšana stratēģijas izstrādes, īstenošanas, saziņas un novērtēšanas posmos; uzsver nepieciešamību pēc uzlabotas stratēģijas „Eiropa 2020” pārvaldības sistēmas ar pastiprinātu ieinteresēto pušu integrāciju visos posmos;

12. aicina Komisiju jaunajā regulā nodrošināt, ka dalībvalstis oficiāli iesaista svarīgāko pilsētu teritoriju politiskos līderus un vietējo un reģionālo pārvaldes iestāžu asociācijas visos kohēzijas politikas lēmumu pieņemšanas posmos (stratēģiskā plānošana, ierosināto „partnerības līgumu attīstībai un ieguldījumiem” definēšana un sarunas par tiem), piemēram, izveidojot jaunus partnerības veidus, piemēram, katrai dalībvalstij izstrādātus teritoriālos līgumus; aicina Komisiju veicināt pilsētu un vietējo pārvaldes iestāžu apmācību ar mērķi sniegt informāciju par pilsētu politikas programmām un iniciatīvām un aicina vietējās pārvaldes iestādes attiecīgi izstrādāt konkrētas darbības programmas saskaņā ar to specifiskajām attīstības stratēģijām; uzskata, ka tas ir vienīgais veids, kā izskatīt vietējās vajadzības, vienlaikus novēršot stratēģisko mērķu un risinājumu sadrumstalotību;

13. uzskata, ka būtu jānostiprina saikne starp vietējiem rīcības plāniem un galvenajām reģionālajām un valsts programmām; atbalsta Komisijas priekšlikumu nostiprināt vietējās attīstības pieejas pozīciju kohēzijas politikā ar *Leader* veida atbalsta grupu un vietējo rīcības plānu palīdzību;

14. uzsver, ka pilsētu teritorijas nav izolētas daļas savos reģionos un tāpēc to attīstībai jābūt cieši saistītai ar apkārtējām funkcionālajām, piepilsētas vai lauku teritorijām; vēlas detalizētāku skaidrojumu attiecībā uz specifiskām situācijām, kas rodas lielpilsētu teritorijās, pilsētu reģionos un aglomerācijās, kur funkcijas ir cieši savstarpēji saistītas; uzskata, ka vairāklīmeņu pārvaldība, reģionālā plānošana un partnerības princips ir visefektīvākie instrumenti, lai novērstu attīstības politiku sadalījumu pa nozarēm un sadrumstalotību; taču atgādina, ka iekšējās sinerģijas netiek garantētas vienmēr; mudina Komisiju aicināt dalībvalstis īpaši veicināt kontaktus un labas prakses apmaiņu par pilsētulauku stratēģijām un plānošanas dokumentos sevišķi izklāstīt pilsētulauku saikni;

15. uzsver pozitīvo lomu, kādu pārrobežu sadarbība, starptautiskā sadarbība un iniciatīva *URBACT* ieņem pilsētu tīklošanā, labākās prakses apmaiņā un inovatīvu risinājumu radīšanā; atzīmē, ka sadarbība starp Eiropas pilsētām pilnībā ir saskaņā ar 3. mērķi (Eiropas teritoriālā sadarbība); uzskata, ka laikposmā no 2014.–2020. gadam būtu jāuzlabo Eiropas teritoriālās sadarbības mērķa pilsētu dimensija; mudina iesaistīt

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

pilsētas starpreģionālās un pārrobežu sadarbības tīklos; uzskata, ka atbalstītiem tīkliem vajadzētu būt saistītiem ar reāliem attīstības projektiem, un aicina Komisiju uzlabot platformas, lai pieļautu eksperimentālu pieeju pilsētvides atjaunošanai un attīstībai; uzskata, ka šāda eksperimentālā pieeja varētu būt lietderīga īpaši saistībā ar ESF, kurā visaptveroša teritoriālā stratēģija varētu papildināt pieeju, kas tiek koncentrēta uz specifiskām iedzīvotāju grupām;

16. uzsver, ka „pilsētvides atjaunošanas” un „iekļaušanas” process varētu veicināt jaunas „pilsētu savienības” veidošanos, kurā apvienotu visas ieinteresētās puses, kas iesaistītas „pilsētas veidošanas” procesā; savienības pamatā arī turpmāk būtu vienprātība, un tajā oficiāli būtu ieviestas jaunas pārvaldības formas, kurās svarīga nozīme ir sociālajiem un pilsoniskajiem tīkliem, tās kopējais mērķis būtu uzlabot, atjaunot un no jauna izgudrot „pašreizējo pilsētu”, optimāli izmantojot cilvēku, sociālos, materiālos, kultūras un ekonomiskos resursus, kas gadu laikā attīstīti, un novirzot tos tādu pilsētu veidošanai, kuras pārvalda, ievērojot efektīvu, inovatīvu, viedu, ilgtspējīgāku un sociāli integrētu attīstību;

17. atkārtoti pauž aicinājumu Komisijai izveidot apmaiņas programmu „Erasmus vietējiem un reģionālajiem ievēlētajiem pārstāvjiem”, lai mudinātu labas prakses apmaiņu stratēģiskā vietējā un pilsētattīstībā;

Atbildības deleģēšana

18. uzsver, ka vietējām ievēlētajām pārvaldes iestādēm ir tieša politiskā atbildība stratēģisko lēmumu pieņemšanas un valsts resursu ieguldīšanas jomā; ņemot to vērā, dalībvalstīm ir pienākums šīm iestādēm nodrošināt pietiekamus budžeta resursus; tāpēc uzskata, ka kohēzijas politikas un stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanai vietējās ievēlētās struktūras obligāti jāiesaista stratēģisko lēmumu pieņemšanas procesā, tās arī cieši jāiesaista darbības programmu izstrādē un plaši jāizmanto atbildību deleģēšanas iespēja kohēzijas politikas īstenošanā un novērtēšanā, neskarot pārvaldes iestāžu un dalībvalstu finansiālo atbildību uzsver, ka vietējo varas iestāžu prioritāte ir labklājība un dzīves kvalitāte saviem pilsoņiem, kuri kopā ar visām ieinteresētajām pusēm jāiesaista vietējās attīstības stratēģijās;

19. iesaka, lai nākamajā plānošanas periodā pilsētu dimensijas īstenošanā valsts līmenī tiktu izmantota viena no šādām iespējām: neatkarīgas darbības programmas, ko vadītu atsevišķas pilsētu teritorijas, kopējas darbības programmas, kas aptvertu atsevišķu dalībvalstu pilsētu teritorijas, vispārējās dotācijas vai pilsētattīstības pasākumu un resursu nodalīšana specifiskās reģionālās darbības programmās; atzīst, cik svarīgi ir nākotnē izstrādāt specifiskas darbības programmas konkrētām pilsētu teritorijām, kas tiecas realizēt savu attīstības potenciālu;

20. brīdina, ka, tā kā urbanizācijas līmenis un dominējošā tendence visā ES ievērojami atšķiras, īpaši, ja reģions galvenokārt ir lauku reģions ar zemu urbanizācijas līmeni, pilsētu darbībām piešķirto resursu daļu, tāpat kā gadījumā ar darbības programmu vispārējo saturu un prioritātēm, jāatstāj programmas izveidotāju ziņā, kas darbojas attiecīgā reģiona vārdā;

Integrēta stratēģiskā plānošana

21. atbalsta integrētas stratēģiskās plānošanas principus, jo tie var palīdzēt vietējām pārvaldes iestādēm mainīt domāšanas veidu no „individuāliem projektiem” uz stratēģiskāku starpnozaru domāšanu, lai izmantotu savu iekšējo attīstības potenciālu; uzsver šādas augšupejās pieejas pieaugošo vērtību un novatorisko raksturu, īpaši attiecībā uz nabadzīgajiem kvartāliem, kas, nodrošinot visu vietējo dalībnieku līdzdalību, ļauj labāk pielāgoties teritorijas reālajām vajadzībām un resursiem; Tajā pašā laikā izsaka nožēlu par neskaidro kopīgo definīciju, kas dažos gadījumos tiek piemērota tikai formāli; mudina Komisiju aicināt dalībvalstis nodrošināt atbalstu vietējo administratīvo spēju attīstībai integrētas stratēģiskās plānošanas nolūkos;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

22. uzskata, ka pilsētu teritorijām ir būtiska loma makroreģionālu stratēģiju īstenošanā un funkcionālu ģeogrāfisko vienību veidošanā;

23. aicina Komisiju sagatavot pētījumu, kurā salīdzinātu atsevišķu dalībvalstu jaunāko praksi integrētās stratēģiskās plānošanas jomā un kura noslēgumā izstrādātu specifiskas ES vadlīnijas integrētas pilsētu attīstības plānošanas praksei, precizējot saistību starp šiem plāniem un citiem plānošanas dokumentiem un veicinot efektīvas un juridiski reglamentētas partnerattiecības, tostarp pārrobežu pilsētu partnerattiecības; aicina Komisiju integrētu pilsētplānošanu padarīt juridiski saistošu gadījumā, ja projektu līdzfinansēšanā tiek izmantoti ES līdzekļi; mudina dalībvalstu vietējās pārvaldes iestādes uzsākt jaunas valsts un privātās partnerības un inovatīvas pilsētas infrastruktūras attīstības stratēģijas, lai piesaistītu ieguldījumus un stimulētu uzņēmējdarbību; aicina uzlabot koordinēšanu starp vietējām un reģionālām pārvaldēm tā, lai atvieglotu jaunas partnerattiecības starp pilsētu un lauku teritorijām, no vienas puses, un starp mazām, vidējām un lielām pilsētām, no otras puses, ar mērķi nodrošināt līdzsvarotu reģionālo attīstību; vienlaikus aicina Komisiju palielināt tehnisko palīdzību, lai uzlabotu integrēto attīstības plānošanu, uz līdzdalību vērstu politikas veidošanu un stratēģisku pilsētattīstību;

24. atzinīgi uzņem Komisijas priekšlikumu par nākamo kopējo stratēģiju, kas norādīta 5. kohēzijas ziņojuma secinājumos un kas varētu palielināt sinerģijas starp fondiem, lai jo īpaši attiecībā uz pārskatītu pilsētu teritoriju saikni ar lauku un piepilsētu teritorijām; uzsver kohēzijas politikas horizontālās un integrētās pieejas Eiropas pievienoto vērtību un šajā ziņā mudina veidot jaunas sinerģijas ar enerģētikas, vides un transporta politikām, kas būtu vēl jo vairāk piemērotas pilsētu un piepilsētu teritorijās, kur pastāv ievērojamas problēmas šajā jomā;

25. atkārtoti pauž pārliecību, ka tikai tad, ja būs pieejami pietiekami resursi specifiskām pilsētu darbībām, būs efektīvi izstrādāt integrētus pilsētu attīstības plānus un tāpēc iesaka pieejamos resursus koncentrēt uz specifiskām darbībām; ierosina noteikt minimālo atbalsta intensitātes līmeni pilsētu teritorijās esošiem mazattīstītiem rajoniem vienā plānošanas periodā;

Visaptveroša finanšu plānošana

26. uzsver, ka neizbēgami taupības pasākumi visos valdības līmeņos Eiropas Savienībā rada nepieredzētu spriedzi attiecībā uz visiem valsts izdevumu veidiem, tostarp stratēģiskiem ieguldījumiem ekonomiskajā attīstībā; uzskata, ka uzlabotas ieguldījumu efektivitātes nolūkā ir nepieciešama labāka visu pieejamo sabiedrisko resursu (Eiropas, valstu, reģionālo, vietējo, privāto) koordinēšana un stratēģiskāka to piešķiršana;

27. šajā ziņā atbalsta visaptverošu finanšu plānošanu vietējā līmenī kā integrētas attīstības plānošanas nedalāmu komponentu un aicina katru sabiedrisko resursu lietotāju saskaņā ar priekšstatu par orientāciju uz rezultātu atbalstīt principu „nauda projektiem, nevis projekti naudai”;

28. uzsver ERAF un ESF šķērsfinansējuma Eiropas pievienoto vērtību elastības ziņā attiecībā uz sociālās iekļaušanas projektiem un vietējiem integrētas attīstības plāniem un stratēģijām; aicina Komisiju radīt elastīgākus nosacījumus šādam šķērsfinansējumam, lai veicinātu tā izmantošanu un šie noteikumi neradītu šķēršļus šo plānu un stratēģiju izstrādei un īstenošanai; vērš uzmanību uz šo fondu papildinošo raksturu; atzīmē, ka īpaši tajās pilsētu teritorijās, kas cieš no sociālās atstumtības vai vides piesārņojuma, ESF finansējumu varētu izmantot, lai atbalstītu kopējus pilsētu, trešā sektora un privātā sektora īstenotus vietējos projektus atstumtības novēršanai; norāda, ka pastāvošo Eiropas fondu apvienošana varētu būtiski palielināt pieejamo finansējumu;

29. uzskata, ka pilsētu teritoriju dinamismu var rosināt, pateicoties efektīvām sinerģijām starp dažādiem Eiropas finanšu instrumentiem, jo īpaši attiecībā uz pētniecību un inovācijām;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

30. uzsver daudzsoļošo nozīmi, kāda ir jauniem finanšu inženierijas instrumentiem, kas izstrādāti saskaņā ar principiem „projekti naudai” un „nauda projektiem” un ieviesti pašreizējā plānošanas perioda laikā; uzsver nepieciešamību izveidot mērāmus finanšu inženierijas instrumentus, kas var būt dzīvotspējīgi un īstenojami mazāku pilsētu teritorijās; aicina Komisiju novērtēt ar šiem instrumentiem gūto pieredzi un vajadzības gadījumā tos pielāgot, lai uzlabotu to konkurētspēju finanšu tirgū salīdzinājumā ar parastiem komerciāliem ražojumiem, lai šie instrumenti kļūtu lietotājiem draudzīgāki, praktiskāki, pievilcīgāki un tādējādi arī efektīvāki; uzskata, ka EIB finanšu instrumentu procentu likmēm jābūt zemākām nekā komercaizdevumu likmēm šajā jomā; aicina dalībvalstis nolūkā gūt pozitīvus rezultātus ar esošo finanšu inženierijas instrumentu izmantošanu pastāvīgi nodrošināt, ka pēc iespējas efektīvāk tiek izmantoti potenciālie ieguvumi no šiem finanšu instrumentiem;

31. uzskata, ka īpaši iniciatīva *JESSICA* var sasniegt vislielāko efektivitāti, ja tiek īstenota pilsētu līmenī, un tāpēc ar nožēlu konstatē, ka dažas dalībvalstis tiecas centralizēt šīs iniciatīvas īstenošanu;

32. aicina Komisiju nodrošināt, ka finanšu plūsmas starp Eiropas, valstu un valsts pārvaldes zemāko līmeni nākotnē tiek organizētas visefektīvākajā un elastīgākajā veidā; pauž bažas par esošo zemo pirmsfinansējuma līmeni projektiem un uzskata, ka nākotnē ar regulējuma palīdzību būtu jānodrošina, ka dalībvalstīm ir skaidrāk noteikts pienākums izmantot pirmsfinansējumu maksājumiem tādiem valsts saņēmējiem kā pilsētu pārvaldes iestādes;

33. aicina Komisiju tiekties pēc iespējami labākas saskaņošanas attiecībā uz noteikumiem par īpašiem ES fondiem un programmām, saskaņā ar kuriem pilsētu un vietējie attīstības projekti ir piemēroti līdzfinansējuma saņemšanai, lai mazinātu vilcināšanos un iespējamās kļūdas īstenošanā;

34. aicina Reģionu komiteju paust idejas par to, kā labāk veidot nākotnes kohēzijas politikas pilsētu dimensiju;

*

* *

35. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Reģionu komitejai.

3. mērķis: turpmākā darba kārtība pārrobežu, starpvalstu un starpreģionu sadarbības īstenošanai

P7_TA(2011)0285

Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija rezolūcija par 3. mērķi: teritoriālās sadarbības uzdevumi — pārrobežu, starpvalstu un starpreģionu sadarbības turpmākā darba kārtība (2010/2155(INI))

(2012/C 390 E/03)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā XVIII sadaļu,

— ņemot vērā Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Regulu (EK) Nr. 1082/2006 par Eiropas teritoriālās sadarbības grupu (ETSG) ⁽¹⁾;
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 6. oktobra Lēmumu par Kopienas kohēzijas stratēģijas pamatnostādņem (2006/702/EK) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. oktobra rezolūciju par ES kohēzijas un reģionālo politiku pēc 2013. gada ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 6. jūlija rezolūciju par Eiropas Savienības stratēģiju Baltijas jūras reģionam un makroreģionu nozīmi turpmākajā kohēzijas politikā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 20. maija rezolūciju par pētniecībai un inovācijai paredzēto fondu sinerģiju īstenošanu Regulā (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un Septītajā pamatprogrammā pētniecībai un attīstībai pilsētās un reģionos, kā arī dalībvalstīs un Savienībā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 24. marta rezolūciju attiecībā uz Zaļo grāmatu par teritoriālo kohēziju un pašreizējo stāvokli debatēs par kohēzijas politikas gaidāmo reformu ⁽⁶⁾;
- ņemot vērā 2009. gada 19. februāra rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta pārskatīšanu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 21. februāra rezolūciju par teritoriālās programmas un Leipcigas hartas īstenošanu — Eiropas telpiskās attīstības un teritoriālās kohēzijas rīcības programmas izstrādi ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2005. gada 1. decembra rezolūcija par „eiroreģionu” lomu reģionālās politikas attīstībā ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā 2005. gada 28. septembra rezolūciju par teritoriālās kohēzijas nozīmi reģionālajā attīstībā ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 8. decembra paziņojumu par Eiropas stratēģiju Donavas reģionam (COM(2010)0715) un orientējošo rīcības plānu, kas papildina stratēģiju (SEC(2010)1489),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 9. novembra piekto ziņojumu par ekonomikas, sociālo un teritoriālo kohēziju — kohēzijas politikas nākotne (piektais ziņojums par kohēziju) (COM(2010)0642),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 19. oktobra paziņojumu par ES budžeta pārskatīšanu (COM(2010)0700) un tā tehniskajiem pielikumiem (SEC(2010)7000),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 6. oktobra paziņojumu „Reģionālās politikas ieguldījums stratēģijā „Eiropa 2020” paredzētajā gudrā izaugsme” – (COM(2010)0553),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 31. marta paziņojumu „Kohēzijas politika — 2010. gada stratēģiskais ziņojums par programmu īstenošanu 2007.-2013. gadā” (COM(2010)0110),

⁽¹⁾ OV L 210, 31.7.2006., 19. lpp.

⁽²⁾ OV L 291, 21.10.2006., 11. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0356.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0254.

⁽⁵⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 104. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 117 E, 6.5.2010., 65. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 76 E, 25.3.2010., 83. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 184 E, 6.8.2009., 95. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 285 E, 22.11.2006., 71. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 227 E, 21.9.2006., 88. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 10. jūnija paziņojumu par Eiropas Savienības stratēģiju Baltijas jūras reģionam (COM(2009)0248) un orientējošo rīcības plānu, kas papildina stratēģiju (SEC(2009)0712/2),
  - ņemot vērā 2011. gada 9. marta rezolūciju par Eiropas stratēģiju Atlantijas reģionam, kurā minēta 2011. gadā paredzētā Komisijas paziņojuma publicēšana ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 6. oktobra paziņojumu „Globālā Eiropa. Zaļā grāmata par teritoriālo kohēziju. Teritoriālās daudzveidības priekšrocību izmantošana” (COM(2008)0616),
  - ņemot vērā Reģionu komitejas 2011. gada 27. janvāra pašiniciatīvas atzinumu „Jaunas perspektīvas ETSG regulas pārskatīšanai”,
  - ņemot vērā pēc Komisijas pasūtījuma sagatavoto neatkarīgo ziņojumu „Kopienas iniciatīva INTERREG III (2000–2006), paveiktā novērtējums” (Nr. 2008.CE.16.0.AT.016),
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu (A7-0110/2011),
- A. tā kā pašlaik Eiropas Savienībā ir 27 valstis un 271 reģions;
- B. tā kā pierobežas reģionos dzīvo aptuveni 37,5 % no Eiropas iedzīvotājiem;
- C. tā kā neformālā sadarbība, eiroreģioni, eirorajoni, ETSG, Eiropas Padomes iniciatīvas, secīgie līgumi un atvasinātie Eiropas Savienības tiesību akti ir veicinājuši ciešāku un ilgtspējīgāku saišu izveidi starp teritorijām;
- D. tā kā, lai gan ir iedibināti teritoriālās sadarbības pamati, joprojām pastāv daudz uzdevumu, un tā kā šo uzdevumu raksturu nosaka vēsturiskie aspekti un sadarbības brieduma pakāpe;
- E. tā kā ar līgumiem tika „atceltas” robežas, un ir svarīgi mazināt to ietekmi Savienības pilsoņu ikdienas dzīvē;
- F. tā kā ar reģionālo politiku tiek veicināta saskaņota reģionu attīstība, stiprinot ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju Eiropas Savienībā;
- G. tā kā kohēzijas politikas ietvaros teritoriālās sadarbības mērķis palīdz „veidot vēl ciešāku Eiropas tautu savienību”, ierobežojot šķēršļus starp teritorijām un reģioniem;
- H. tā kā pie ES ārējām robežām teritoriālās sadarbības mērķis ir viens no pirmspievienšanās procesa un kaimiņattiecību politikas īstenošanas aspektiem un tā kā līdz ar to ir jāuzlabo attiecīgo Kopienas pasākumu saskaņošana;
- I. tā kā teritoriālā sadarbība, t. i., sadarbība starp dažādu reģionu iedzīvotājiem, ir pastāvīgs izzināšanas process, kas rada vienotu piederības un kopīgas nākotnes sajūtu;
- J. tā kā teritoriālās sadarbības prioritāšu priekšplānā ir jābūt pilsoņiem un tāpēc būtu jāiestājas par vietai pielāgotu pieeju;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0089.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- K. tā kā teritoriālās sadarbības pastiprināšana ir atkarīga no panākumiem integrācijas un koordinācijas jomā Eiropā visās nozarēs, kas veicina Eiropas integrāciju un teritoriālo kohēziju, un tā kā teritoriālā sadarbība pati par sevi ir Eiropas integrācijas eksperimentāla laboratorija;
- L. tā kā pierobežas reģionos tiek veikts tikai neliels skaits ieguldījumu Eiropas transporta tīklos (TEN), lai gan steidzami jāpaplašina tieši pārrobežu saskarpunkti, un tā kā pārrobežu infrastruktūras šķēršļu novēršanā tas saskata klasisko Eiropas pievienoto vērtību;
- M. tā kā struktūrfondu pamatregula un Lisabonas līguma stāšanās spēkā ir ievērojami palielinājuši teritoriālās sadarbības nozīmi;
- N. tā kā programmas *INTERREG III* 2000.–2006. gada plānošanas periodam īstenošanas novērtējums pārliecinoši apliecina šā mērķa pievienoto vērtību Eiropas projektā;

Stiprināt „teritoriālās sadarbības” mērķi

1. atgādina, ka teritoriālā sadarbības mērķis ir palīdzēt teritorijām un reģioniem sadarboties, lai vienoti risinātu kopīgos uzdevumus mazināt fiziskos, kultūras, administratīvos un reglamentējošos šķēršļus, kuri kavē šo sadarbību, un mazināt „robežu ietekmi”;
2. ir pārliecināts par teritoriālās sadarbības Eiropas pievienoto vērtību un tās nozīmi iekšējā tirgus un Eiropas integrācijas stiprināšanā vairākās nozaru politikas jomās un prasa, lai teritoriālā sadarbība joprojām būtu viens no kohēzijas politikas pilāriem;
3. uzsver, ka teritoriālās sadarbības mērķis, pamatojoties uz ekonomikas, sociālo un teritoriālo kohēziju, skar visus ES reģionus tādējādi, ka tas palīdz veicināt saskaņīgu Savienības attīstību kopumā;
4. uzskata, ka teritoriālā sadarbība ir pierādījusi savu efektivitāti un ka tās potenciāls kā konkurētspējas veicināšanas avots nav pietiekami izmantots, jo tai ir piešķirts pārāk maz līdzekļu; prasa „teritoriālās sadarbības” mērķa budžetu palielināt no 2,5 % pašreizējā plānošanas periodā līdz vismaz 7 % no kopējā kohēzijas politikas budžeta nākamajam plānošanas periodam;
5. iesaka saglabāt 3. mērķa pašreizējo struktūru, kas paredz sadalījumu trijās sadaļās (pārrobežu (A sadaļa), starpvalstu (B sadaļa) un starpreģionu (C sadaļa)), un saglabāt pārrobežu sadaļas pārsvaru pār pārējām sadaļām, tai piešķirot vismaz 70 % no teritoriālās sadarbības budžeta; atzīmē, ka jābūt taisnīgai un objektīvai programmas līdzekļu sadalei attiecībā uz visiem reģioniem;
6. uzskata — ja ir jāsauglabā nošķirums starp pārrobežu sadaļu (A sadaļa), kas atbilst pierobežas iedzīvotāju dzīves telpas vajadzībām, un starpvalstu sadaļu (B sadaļa), tostarp tā dēvēto makroreģionālo līmeni, kas ļauj sadarboties plašākās stratēģiskās jomās, abi komponenti labāk jāsaskaņo;
7. turklāt, lai nodrošinātu teritoriālās sadarbības pasākumu saskaņotību un nepārtrauktību, atkarībā no projektu stratēģiskās nozīmes mudina nodrošināt lielāku elastīgumu ERAF regulas 21. pantā sniegto iespēju izmantošanā attiecībā uz vietām, kur notiek pārrobežu un starpvalstu sadarbība, iekļaujot jūras reģionus; šajā sakarībā prasa īstenot zināmu elastību, piemērojot 150 km ierobežojumu piekrastes un jūras reģioniem saistībā ar pārrobežu sadarbību;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

8. tomēr uzskata, ka šādu reģionu iekļaušana un to atvērtība ģeogrāfiskajiem apgabaliem ārpus ES nav un nevar būt vienkārši to ģeogrāfiskā tāluma jautājums, jo vēsturisko, lingvistisko un kultūras saīšu bagātība, kas tos saista ar dažādām pasaules daļām, piešķir tiem īpašu nozīmi attiecībā uz šādu attiecību padziļināšanu, uzlabojot ES klātbūtni pasaules mērogā;

9. uzsver teritoriālās sadarbības svarīgo nozīmi, lai sasniegtu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus; prasa tālredzīgi noteikt katra pierobežas reģiona stratēģiskās vajadzības un sadarbības jomu saistībā ar šo stratēģiju un tad ietvert un pielāgot Eiropas teritoriālo sadarbību visos stratēģiskās plānošanas līmeņos, t.i., Eiropas, dalībvalstu, reģionālā un vietējā līmenī; prasa Komisijai nekavējoties sniegt sīku informāciju par saviem priekšlikumiem attiecībā uz finansējuma tematisko koncentrāciju, atsaucoties uz stratēģijas „Eiropa 2020” tematiem;

10. vēlas, lai līdzekļus piešķirtu katrai teritoriālās sadarbības programmai, par pamatu ņemot saskaņotus kritērijus, nolūkā stratēģiski un integrēti apmierināt katras teritorijas vai sadarbības telpas vajadzības un īpašās prasības; šajā sakarībā aicina Komisiju un dalībvalstis apsvērt citus stratēģiskus, izmērāmus, atbilstīgus un teritoriju vajadzībām piemērotus kritērijus, nenodarot kaitējumu vissvarīgākajam, t.i., demogrāfijas kritērijiem;

11. atkārtoti apstiprina starpreģionu sadarbības (C sadaļa) nozīmi, taču pauž nožēlu par tās vajadzībām piešķirto līdzekļu trūkumu; tādēļ ierosina atkārtoti pārskatīt ES līdzfinansējuma līmeni šajā sadaļā, pievēršot uzmanību arī tā spējai darboties kā stimulam tiem reģionu dalībniekiem, uz kuriem attiecas „konkurētspējas un nodarbinātības mērķis”, lai palielinātu C sadaļā esošo projektu skaitu, un prasa paplašināt sadarbības tematiskās jomas, lai ietvertu darbības programmu pārvaldību un vadību, kā arī teritoriālo attīstību;

12. mudina reģionus labāk izmantot starpreģionālās sadarbības iespējas, ko ar pamatregulu nodrošina darbības programmas ⁽¹⁾; tādēļ norāda, ka 3. mērķa „starpreģionu” sadaļai jāattiecas arī uz šādu projektu saskaņošanu un darbību, zinātnības apkopošanu un labas prakses apmaiņu;

13. attiecībā uz turpmākajām teritoriālās programmām uzsver *INTERACT* atbalsta nozīmi un spēju īstenot sekmīgas atbalsta shēmas, kam par paraugu varētu būt reģionālā centra *LACE* projekts; aicina efektīvāk saskaņot *INTERACT*, *URBACT*, *ESPON* un C sadaļu, lai labāk īstenotu 3. mērķi;

14. pauž atbalstu ar programmu *ESPON* veiktajiem pasākumiem, taču ierosina, ka iespējas aktīvai dalībai tās teritoriālās attīstības jautājumu izpētē jāpadara pieejamākas vietējām un reģionālajām iestādēm, vienlaikus nodrošinot vienkāršāku iegūto rezultātu praktisko piemērošanu;

15. atzinīgi vērtē ar programmu *URBACT* gūtos panākumus pilsētu ilgtspējīgas attīstības jomā un prasa atjaunot tās darbību un paplašināt to par ievērojamu un plaši pieejamu iniciatīvu, lai radītu iespējas kopējai apmācībai un pilsētu vietējo uzdevumu pārnesamībai;

16. aicina Komisiju apsvērt iespēju izveidot līdzekli vietējo un reģionu padomnieku iesaistīšanai šajos Eiropas pieredzes un labas prakses apmaiņas tīklos kā pirmo soli, lai īstenotu projektu *Erasmus* vietēja un reģionāla līmeņa vēlētam amatpersonām;

17. atgādina, ka reģionālo dalībnieku iesaistīšana ES mērķu sasniegšanā ir priekšnosacījums efektīvai teritoriālās kohēzijas īstenošanai;

⁽¹⁾ 37. panta 6. punkta b) apakšpunkts.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

Iekļaut teritoriālo sadarbību kopējā pieejā

18. uzskata, ka „teritoriālās sadarbības” mērķis ir jāsaskaņo ar „konverģences” un „konkurētspējas un nodarbinātības” mērķiem; aicina programmu veidošanu saskaņot labāk, nekā tas bijis līdz šim; ierosina, lai reģionālās darbības programmām būtu iespējas interesēties par pārrobežu, starpvalstu un starpreģionu projektiem, kuri uz tām attiecas, un piedalīties tajos, nosakot teritoriālu pieeju finansējuma piešķiršanai iepriekš noteiktiem prioritāriem projektiem, piemēram, pieslēgšanai Eiropas tīkliem pierobežas reģionos, apspriežoties ar saviem programmu partneriem, saskaņā ar daudzlīmeņu pārvaldības un partnerības principiem, kas ļaus labāk izmantot teritoriālās sadarbības iespējas ar pārrobežu attiecībām, kas izveidojušas starp privātajiem un valsts dalībniekiem;

19. mudina dalībvalstis un reģionus ieviest daudzreģionu darbības programmas, ar kurām varētu risināt kopējās teritoriālās problēmas, piemēram, tādas kalnu grēdas vai upes baseina esamību, kas ir raksturīga šai teritorijai;

20. mudina Komisiju un dalībvalstis veicināt politikas saskaņošanu pārrobežu reģionos un darba tirgu, lai nodrošinātu, ka saistībā ar ekonomiskās un teritoriālās integrācijas jautājumiem nerodas jautājumi konkurēnces izkropļojumiem;

21. uzskata, ka pārrobežu sadarbības programmām ir arī svarīgi būt efektīvām un panākt rezultātus attiecībā uz stratēģijām, kas skar nabadzības samazināšanu un nelabvēlīgā situācijā esošo grupu iekļaušanos Eiropas sabiedrības vairākumā; prasa ņemt vērā šo jautājumu, izstrādājot tiesisko regulējumu, un attiecībā uz to nodrošināt, ka nelabvēlīgā situācijā esošos reģionos ir pieejami atbilstīgi pasākumi līdzdalībai Eiropas reģionālās attīstības programmās;

Pieņemt teritoriālu pieeju citu ES politikas virzienu īstenošanā

22. konstatē, ka pieejas, kas līdzīgas Baltijas jūras stratēģijai, var pastiprināt pārrobežu sadarbību; uzskata, ka makrostratēģijās būtu pilnībā jāņem vērā citas reģionālās sadarbības programmas, lai veidotos sinerģija; norāda, ka Padomes iniciatīva – makroreģionu koncepcija – ir eksperimentāla kopēju un ļoti plašu teritoriju, kam raksturīgas kopējas teritoriālās problēmas, projektu saskaņošanas pieeja, lai izmantotu integrētas, daudznozaru un teritoriālās pieejas priekšrocības, balstoties uz kopīgiem stratēģiskajiem pasākumiem, kurus finansē no pašlaik pieejamiem līdzekļiem;

23. atgādina, ka ar šādām stratēģijām, kas pastāv vai var pastāvēt nākotnē, jānodrošina pamats stratēģiskākai un saskaņotākai pieejai, ko īstenot ar attiecīgajiem teritoriālās sadarbības instrumentiem, taču tās nerada ne ES budžetā papildu līdzekļus, ne vajadzību pēc jaunu iestāžu izveides un jaunu tiesību aktu piemērošanas;

24. prasa Komisijai rūpīgi pārbaudīt pirmo īstenoto makroreģionālo stratēģiju rezultātus; uzskata, ka šis process ir izraisījis lielu interesi, un tas būtu jāizmanto, gūstot atziņas par turpmāku jaunu makroreģionālo stratēģiju īstenošanu;

25. norāda, ka teritoriālās sadarbības mērķis var ietvert sadarbību makroreģionu līmenī, jo īpaši attiecībā uz tā starpvalstu jomu;

26. ierosina ar starpvalstu programmām atbalstīt šīs teritoriālās stratēģijas, saskaņojot makroreģionālo stratēģiju izstrādi, noteikšanu un vadību, tomēr nepieļaujot, ka tas izraisa ES budžeta struktūru nevajadzīgu dublēšanos, izveidojot noteiktas budžeta pozīcijas dažādiem makroreģioniem;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

27. vienlaikus uzsver, ka makroreģionālo stratēģiju mērķi papildina mikroreģionālās pārrobežu sadarbības mērķus un var tos aptvert, taču nevar aizstāt; tādēļ uzsver, ka teritoriālās sadarbības pārrobežu sadaļa ir jāsaglabā kā noteikts un likumīgs elements pats par sevi;

28. ir pārliecināts, ka 3. mērķa starpvalstu sadaļa var palīdzēt uzlabot sadarbību starp makroreģionālajām stratēģijām, vairāk iesaistot reģionālās un vietējās iestādes un pilsonisko sabiedrību praktisko iniciatīvu īstenošanā;

29. uzskata, ka visās starpvalstu stratēģijās ir pienācīgi jāņem vērā saskaņotības līmenis ar pamatnostādņiem attiecībā uz Eiropas transporta tīkliem un ar integrēto jūrniecības politiku ieviestajām stratēģijām;

30. atgādina, ka teritoriālā sadarbība attiecas gan uz Eiropas Savienības iekšējām, gan ārējām robežām, tostarp jautājumiem par pašreizējām un turpmākajām makroreģionālajām stratēģijām; uzsver problēmas, ar ko saskaras trešās valstis, lai saņemtu līdzfinansējumu atbilstoši sadarbības noteikumiem, kas paredzēti ERAF regulā; prasa Komisijai apsvērt to, kā izveidot efektīvāku sinerģiju starp ERAF, pirmspievienošanās instrumenta, Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta un Eiropas Attīstības fonda iniciatīvām, un aicina, cik iespējams ātri, iesniegt priekšlikumu par jaunu kaimiņattiecību politiku; aicina vienkāršot un saskaņot noteikumus, ar ko regulē piekļuvi dažādiem finansējuma avotiem, lai nodrošinātu to savietojamību un veicinātu to izmantošanu no saņēmēju puses;

31. aicina Komisiju, ievērojot Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta īpašo raksturu, nodot atbildību par tā pārvaldi Komisijas Reģionālās attīstības ĢD, vienlaikus ņemot vērā ārējo attiecību aspektus; norāda, ka pašreizējā formā Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instruments nenodrošina atbilstošu pamatu, lai ņemtu vērā pārrobežu sadarbības īpatnības; uzskata, ka būtu jāapsver tā nošķiršana no ārējo attiecību vadības vismaz tajos gadījumos, ja trešās valstis, kas piedalās sadarbībā pie ārējām robežām, arī finansē sadarbību;

32. aicina īstenot plašāku kaimiņattiecību rīcības plānu attiecībā uz ES attālākajiem reģioniem, kā pasludināts Komisijas paziņojumā COM(2004)0343; tādēļ uzsver saskaņotas daudznozaru rīcības nepieciešamību ES politikas jomās, kas attiecas uz attālākajiem reģioniem un jo īpaši iekšējās un ārējās sadaļas efektīvākas saskaņošanas nepieciešamību, izmantojot teritorijas sasniedzamības stratēģiju;

33. atgādina, ka Baltā grāmata par teritoriālo kohēziju kā turpmākais pasākums pēc zaļās grāmatas būtu savlaicīgs instruments, lai paskaidrotu, kā īstenot teritoriālo kohēziju ar daudzlīmeņu pārvaldību turpmākajā reģionālajā politikā un nodrošināt materiālus debatēm par nākamo tiesību aktu kopumu;

34. norāda, ka nosacījumi EKPI pārrobežu sadarbībai nav pietiekami tā pienācīgai attīstībai; tādēļ šajā sakarībā atbalsta efektīvāku sadarbību starp dažādiem attiecīgajiem Komisijas ģenerāldirektorātiem; ir pārliecināts par galēju nepieciešamību atkārtoti integrēt EKPI pārrobežu sadarbības programmas kohēzijas politikas teritoriālās sadarbības mērķi;

Veicināt Eiropas teritoriālās sadarbības grupu (ETSG) izveidi

35. uzskata, ka ETSG ir unikāls un vērtīgs teritoriālās pārvaldības instruments un ka tas atbilst struktūrētas sadarbības vajadzībām finansēšanas, projektu juridiskā statusa un daudzlīmeņu pārvaldības ziņā; atgādina, ka EKPI instruments ir jāveicina kā līdzeklis, lai izveidotu pārrobežu pārvaldību, nodrošinot dažādu politikas nostādņu piesaisti reģionālajam un vietējam līmenim; kā arī uzsver to izšķirošo nozīmi, veicinot daudzlīmeņu pārvaldības modeļa sekmīgu ieviešanu;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

36. uzsver, ka ETSG var veicināt ne tikai teritoriālo kohēziju, bet arī sociālo kohēziju; norāda, ka ar šo instrumentu var vislabāk tuvināt dažādu kultūru un valodu kopienas, veicināt mierīgu līdzāspastāvēšanu daudzveidīgā Eiropā un padarīt Eiropas pievienoto vērtību redzamu pilsoņiem;

37. iesaka veikt darbojošos ETSG sākotnējo novērtējumu, lai mācītos no to agrīnās pieredzes;

38. tomēr uzskata, ka ir jāvienkāršo to īstenošana, un aicina Komisiju nekavējoties iesniegt grozījumu priekšlikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1082/2006 par ETSG, ņemot vērā vietējo un reģionālo iestāžu noteiktās problēmas un jau izveidotās grupas un balstoties uz Reģionu komitejas paveikto darbu, lai:

— precizētu ETSG statusu dalībvalstu tiesību sistēmās, lai panāktu atbilstošu tiesisko pielāgošanu šajā jomā;

— atļautu ieinteresētajām personām dalībvalstī un trešā valstī izveidot ETSG;

— pārformulētu 4. panta 3. punktu nolūkā nodrošināt, ka tiek stingri ievērots triju mēnešu termiņš ETSG izveides pieteikumu apstrādei;

— vienkāršotu tiesību aktus, kas reglamentē personālu;

— nodrošinātu, ka nodokļu noteikumi attiecībā uz ETSG nav mazāk labvēlīgi nekā citi tiesiskie nosacījumi, ar ko pārvalda sadarbības projektu vai programmu īstenošanu;

39. prasa piešķirt vispārējās dotācijas ETSG ar projektiem, kas atspoguļo attiecīgo sadarbības programmu mērķus un stratēģijas, pamatojoties uz kopējām pārrobežu attīstības stratēģijām, lai ļautu tām tieši pārvaldīt struktūrfondus un programmas, kā arī prasa noteikumus, kas reglamentē citu Eiropas fondu darbību, pienācīgāk ņemt vērā ETSG starptautiskās un daudzpusējās īpašības, lai atvieglotu tām piekļuvi citiem finansējuma avotiem;

40. atzinīgi vērtē Reģionu komitejas uzsākto Eiropas ETSG platformu, kuras mērķis ir veicināt pieredzes apmaiņu, labākās prakses apkopošanu un tehniskā atbalsta nodrošināšanu ETSG;

41. uzskata, ka pārrobežu ETSG sniedz lielisku iespēju veidot Eiropu teritoriālajā līmenī ar ES pilsoņu līdzdalību; aicina pārrobežu ETSG izveidot un attiecīgā gadījumā nodrošināt „pilsoniskās sabiedrības pārrobežu forumu” un atbalstīt pilsoņu pārrobežu iniciatīvas;

Vienkāršot īstenošanu

42. uzskata, ka teritoriālās sadarbības programmu īstenošana joprojām ir pārāk sarežģīta un ka 3. mērķa sasniegšanai ir nepieciešama atsevišķa regula, lai atspoguļotu tā pasākumiem piemītošās starptautiskās īpašības; uzskata, ka pašlaik programmu īstenošanā jāiesaista pārāk daudzas dažādas pārvaldes iestādes, un šajā sakarībā aicina panākt būtisku vienkāršošanu;

43. aicina Komisiju paredzēt īpašus pasākumus, kas vienkāršotu revīzijas un kontroles noteikumus, ievērojot pamatprincipu „viena pārvaldes iestāde uz vienu programmu”, ļautu sistemātiskāk izmantot vienotas likmes izmaksu aprēķināšanu un mazu projektu finansēšanu, izmantojot fiksētas summas, noteiktu precīzāku ES kārtību noteikumiem par tiesībām uz finansējumu, nodrošinātu lielāku elastīgumu, piemērojot saistību atcelšanu, palielinātu tehnisko atbalstu, lai pārvaldes iestādes varētu vairāk likt uzsvāru uz projektu uzsākšanu, to stratēģisko pārraudzību un rezultātu sasniegšanu, nevis tikai pārvaldību un pieteikumu atbilstmi administratīvajiem noteikumiem;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

44. aicina dalībvalstis vienkāršot savus valsts tiesību aktus, kuri ļoti bieži palielina administratīvo slogu, kas nav prasīts Kopienas tiesību aktos;

45. aicina Komisiju, cik iespējams ātri, precizēt noteikumus, ar ko pārvalda teritoriālajai sadarbībai paredzēto nosacījumu principu; uzskata — ja ar šiem nosacījumiem būtu rada apstākļi labākai un efektīvākai līdzekļu izmantošanai, tiem nevajadzētu turpināt sarežģīt īstenošanu, kaitējot programmas pārvaldītājiem un saņēmējiem;

46. turklāt prasa pielikt pūles, lai paplašinātu un vienkāršotu kārtību, kā tiek iesaistītas privātās ieinteresētās personas; ierosina ieviest finanšu inženierijas sistēmas, par pamatu ņemot *JEREMIE* un *JESSICA* modeli, lai vienkāršotu pārrobežu projektus, kas ir ekonomikas attīstības vektori, kā arī privāto ieinteresēto personu līdzdalību un valsts un privāto partnerattiecību ieviešanu;

Padarīt pamanāmāku teritoriālo sadarbību

47. pauž nožēlu par to, ka teritoriālā sadarbībā ir nepietiekami pamanāma gan valsts un vietējās pārvaldes līmenī, gan pilsoņu acīs, un tādēļ aicina uz efektīvāku saziņu par pabeigtajiem projektiem;

48. prasa Komisijai nākt klajā ar risinājumiem, kas ļautu nodrošināt ETSG un to pasākumu labāku pamanāmību teritoriālajā sadarbībā ieinteresētajām pusēm un plašākai sabiedrībai;

49. uzskata, ka ciešā kultūras un lingvistiskā saikne starp pierobežas reģioniem dažādās dalībvalstīs un vēstures mantojums ir jāizmanto kā līdzeklis pārrobežu sadarbības veicināšanai;

50. uzskata, ka atbalsts izglītības un kultūras jomā stratēģijas „Eiropa 2020” inteligēntas un iekļaujošas izaugsmes mērķu sasniegšanā un pastiprināta sadarbība izglītības un kultūras jomā palielinātu pilsoņu un NVO līdzdalības līmeni, kā arī uzlabotu teritoriālās sadarbības pamanāmību un nojauktu „garīgās robežas”, kas joprojām kavē pilsoņu tuvināšanos;

51. aicina nodrošināt labāku saskaņotību starp pārvaldes iestādēm un jau esošajām pārrobežu iestādēm, piemēram, Eiroreģioniem, īstenojot pārrobežu programmas, lai garantētu projektu augstu kvalitāti, pārredzamību un pieejamību cilvēkiem;

52. prasa nodrošināt labāku saskaņošanu un saziņu starp visām ieinteresētajām pusēm teritoriālās sadarbības īstenošanas procesā, ierosina visām vienas sadaļas programmām ieviest vienu identificējamu logotipu (piemēram, atjaunot labi zināmo „*INTERREG*” etiķeti) kopā ar katras programmas logotipu (iespējams standarta vizuālā izmērā) un aicina Komisiju nākamā plānošanas perioda sākumā ierosināt vērienīgu plašsaziņas līdzekļu informācijas kampaņu pierobežas reģionos par teritoriālās sadarbības ieguvumiem un panākumiem;

*

* *

53. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

ERAF un pārējo struktūrfondu savstarpējās efektivitātes paaugstināšana

P7_TA(2011)0286

Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija rezolūcija par ERAF un pārējo struktūrfondu pašreizējo stāvokli un uz efektivitātes paaugstināšanu vērstas turpmākas sinerģijas veidiem (2010/2160(INI))

(2012/C 390 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 174. panta pirmo daļu un 175. panta pirmo daļu,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 9. panta 4. punktu,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 6. oktobra Lēmumu Nr. 2006/702/EK par Kopienas kohēzijas stratēģijas pamatnostādņēm ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 21. oktobra rezolūciju par pārvaldību un partnerību reģionālās politikas jomā valstu, reģionu un projektu līmenī ⁽³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 11. marta rezolūciju „Kohēzijas politika: ieguldījums reālajā ekonomikā” ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūciju par kohēzijas politikas papildināšanu un saskaņošanu ar lauku attīstības pasākumiem ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūciju par Zaļo grāmatu par teritoriālo kohēziju un statusu debatēm par kohēzijas politikas nākotnes reformu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 20. maija rezolūciju par pētniecībai un inovācijai paredzēto fondu sinerģiju īstenošanu Regulā (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un Septītajā pamatprogrammā pētniecībai un attīstībai pilsētās un reģionos, kā arī dalībvalstīs un Eiropas Savienībā ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 20. maija rezolūciju par kohēzijas politikas ieguldījumu Lisabonas mērķu un stratēģijas „ES 2020” mērķu sasniegšanā ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 20. maija rezolūciju par vienotā tirgus nodrošināšanu patērētājiem un pilsoņiem ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 7. oktobra rezolūciju par ES kohēzijas un reģionālo politiku pēc 2013. gada ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.⁽²⁾ OV L 291, 21.10.2006., 11. lpp.⁽³⁾ OV C 15 E, 21.1.2010., 10. lpp.⁽⁴⁾ OV C 87 E, 1.4.2010., 113. lpp.⁽⁵⁾ OV C 117 E, 6.5.2010., 46. lpp.⁽⁶⁾ OV C 117 E, 6.5.2010., 65. lpp.⁽⁷⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 104. lpp.⁽⁸⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 120. lpp.⁽⁹⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 84. lpp.⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0356.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūciju par labu pārvaldību attiecībā uz ES reģionālo politiku ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Komisijas 2009. gada 21. decembra ziņojumu „20. gada ziņojums par struktūrfondu izmantojumu (2008)” (COM(2009)0617/2),
  - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu „Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei”(COM(2010)2020),
  - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 31. marta paziņojumu „Kohēzijas politika — 2010. gada stratēģiskais ziņojums par programmu īstenošanu 2007.–2013. gadā” (COM(2010)0110),
  - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 6. oktobra paziņojumu „Reģionālās politikas ieguldījums stratēģijā „Eiropa 2020” paredzētajā gudrā izaugsme” (COM(2010)0553),
  - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 19. oktobra paziņojumu „ES budžeta pārskatīšana” (COM(2010)0700),
  - ņemot vērā 2010. gada novembrī publicēto piekto Komisijas ziņojumu par ekonomikas, sociālo un teritoriālo kohēziju — ieguldījums Eiropas nākotnē („Piektais kohēzijas ziņojums”);
  - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 9. novembra paziņojumu par secinājumiem piektajā ziņojumā par ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju (COM(2010)0642),
  - ņemot vērā reģionālās politikas komisāra, jūrlietu un zivsaimniecības komisāres, nodarbinātības, sociālo lietu un iekļautības komisāra un lauksaimniecības un lauku attīstības komisāra vēstuli Komisijas priekšsēdētājam,
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumus (A7-0141/2011),
- A. tā kā LESD 174. pantā paredzēts, ka Savienība vispārējas harmoniskas attīstības veicināšanai izstrādā un veic darbības, kas stiprina tās ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju;
- B. tā kā Padomes Regulas (EK) Nr. 1083/2006 40. apsvērumā ir norādīts, ka plānošanai būtu jānodrošina fondu koordinācija savā starpā un ar citiem pašreizējiem finanšu instrumentiem, kā arī ar EIB un Eiropas Investīciju fondu (EIF) un ka šādai koordinācijai būtu jāattiecas arī uz sarežģītu finanšu shēmu sagatavošanu un valsts un privātā sektora partnerībām;
- C. tā kā stratēģijā „Eiropa 2020” Komisija apņēmas izmantot ES finanšu instrumentus — cita starpā lauku attīstības instrumentu, struktūrfondus, pētniecības un izstrādes programmas, Eiropas komunikāciju tīklus (TEN), Konkurēnces un inovāciju pamatprogrammu (CIP) un EIB — kā daļu no saskaņīgas finansēšanas stratēģijas, apvienojot ES un valstu publiskā un privātā sektora finansējumu pamatiniciatīvas „Resursu ziņā efektīva Eiropa” kontekstā, tādējādi atspoguļojot nepieciešamību saskaņot politikas virzienus un instrumentus;
- D. tā kā Piektais kohēzijas ziņojums skaidri apliecina, ka efektīvai reģionālās attīstības īstenošanai ir nepieciešama cieša publiskā sektora pasākumu koordinācija visos līmeņos;

(1) Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0468.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- E. tā kā Padome 2010. gada 14. jūnija secinājumos attiecībā uz Komisijas 2010. gada stratēģisko ziņojumu par kohēzijas politikas programmu īstenošanu uzsvēra, ka „kohēzijas politikas un pārējo ES un valstu politikas jomu koordinācija vajadzības gadījumā ir vēl vairāk jāuzlabo, lai vairotu efektivitāti, saskaņotāk nosakot kopīgus mērķus”, kā arī akcentēja „patieso papildu vērtību, ko vispārējā kohēzijas politikas sistēmā dod vienota stratēģiska pieeja un vienādi īstenošanas noteikumi attiecībā uz Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Sociālo fondu”;
- F. tā kā Komisijas priekšsēdētājam J. M. Barroso adresētā vēstulē reģionālās politikas komisārs, jūrlietu un zivsaimniecības komisāre, nodarbinātības, sociālo lietu un iekļautības komisārs un lauksaimniecības un lauku attīstības komisārs atzina, ka, „lai panāktu ilgtspējīgu un integrējošu ekonomisko attīstību, kas ir Savienības mērķis, ir jāpastiprina dažādu ES politikas jomu integrācija”, ierosinot „izveidot kopēju ES līmeņa stratēģisku satvaru attiecībā uz ERAF, ESF, Kohēzijas fondu, ELFLA un EZF laika posmam pēc 2013. gada”;
- G. tā kā struktūrpolitikas reformas rezultātā 2007.–2013. gada plānošanas periodā lauku attīstība tika nodalīta no vispārējās struktūrfondu sistēmas;
- H. tā kā izdevumu racionalizēšanas nolūkā ir vajadzīga lielāka politikas pasākumu efektivitāte un lietderība ES līmenī, kā arī valsts, reģionālā un vietējā līmenī un tā kā būtiski kohēzijas politikas turpmākās modernizācijas elementi ir ciešāka koordinācija un savstarpējā papildināmība;
- I. tā kā, nepastāvot atbalstošai politikas sistēmai, faktiskās sinerģijas izpausmes lielā mērā ir atkarīgas no finansējuma saņēmēju organizatoriskās un stratēģiskās spējas savstarpēji apvienot atbalstu no dažādiem ES instrumentiem;
- J. tā kā uz vietējo attīstību vērsta pieeja var ievērojami palielināt kohēzijas politikas efektivitāti un lietderību un tā kā kohēzijas politika joprojām ir svarīgs instruments specifisku problēmjautājumu risināšanai jebkurā teritorijā, bet, koncentrējoties uz kohēzijas politikas pilsētvides aspektu, kas aptver plašākas funkcionālās jomas, līdztekus jāparedz līdzsvaroti nosacījumi pilsētu, piepilsētu un lauku teritoriju sinerģiskai attīstībai;
- K. tā kā pastāv krasa nepieciešamība un arī spiediens konsolidēt valstu budžetus un tas prasa veikt vairāk novatorisku darbību, lai palielinātu pieejamā finansējuma ietekmi, un tā kā politikas jomu un instrumentu efektīva koordinācija ļaus ietaupīt laiku un resursus un nodrošinās patiesu efektivitātes un lietderības pieaugumu;
- L. tā kā koordināciju un sinerģiju jācenšas panākt gan horizontāli (panākot saskaņotību starp dažādām politikas jomām), gan vertikāli (ar dažādu pārvaldības līmeņu sadarbību un koordināciju);
- M. tā kā sadrumstalotas pieejas rezultātā politika var izrādīties nepilnīga, politikas jomas var pārklāties vai pat būt pretrunā cita citai, ir iespējami pretrunīgi publiskā sektora pasākumi vai resursu dublēšanās, un tas var iespaidot gan valstu politikas reģionālo efektivitāti, gan ietekmi valsts līmenī, un tā kā Komisijas jaunākajos politikas dokumentos integrētas pieejas koncepcija šķiet nepietiekami uzsvērta⁸⁵⁶²⁵⁵;
- N. tā kā integrētākas, saskanīgākas, efektīvākas un iedarbīgākas kohēzijas politikas panākšanas nolūkā jāpieliek lielākas pūles, lai pielāgotu ES politiku dažādu Savienības teritoriju un reģionu īpašajām vajadzībām un esošajai situācijai;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- O. tā kā stratēģiskajās pamatnostādņēs — vispārējo pamatnostādņu par piekļuves finansējumam uzlabošanu kontekstā — ir prasīts uzlabot koordināciju starp fondiem;

- P. tā kā stratēģiskajās pamatnostādņēs ir skaidri prasīts veicināt sinerģiju starp struktūrpolitiku, nodarbinātības politiku un lauku attīstības politiku, uzsverot, ka šajā kontekstā dalībvalstīm ir jānodrošina sinerģija un saskaņotība starp darbībām, kas konkrētā teritorijā un konkrētā darbības jomā tiks finansētas no ERAF, Kohēzijas fonda, ESF, Eiropas Zivsaimniecības fonda (EZF) un Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) līdzekļiem; un tā kā minētās pamatnostādnes paredz arī to, ka galvenajiem pamatprincipiem attiecībā uz dažādo fondu atbalstītu darbību nodalīšanu un koordinācijas mehānismiem starp šīm darbībām vajadzētu būt noteiktiem valstu stratēģiskajos ietvardokumentos / valstu stratēģijas plānos;

- Q. tā kā Padome 2011. gada 21. februāra secinājumos attiecībā uz piekto ziņojumu par ekonomikas, sociālo un teritoriālo kohēziju aicina Komisiju izskatīt iespēju izveidot vairākfundu programmas;

- R. tā kā daži Eiropas Savienības reģioni robežojas ar trešām valstīm, kas saņem atbalstu no Eiropas Attīstības fonda (EAF), un tā kā vajadzētu pastāvēt iespējām īpaši konkretizēt atsevišķu projektu finansēšanas sinerģiju, lai tādējādi uzlabotu attiecīgo Eiropas reģionu attīstības potenciālu;

- S. tā kā, veicot starpposma pārskatīšanu, ir atzīts, ka budžeta elastība ir ierobežota un pastāv šķēršļi prioritāšu pārdalīšanai pat programmu ietvaros, vienlaicīgi atzīmējot arī to, ka efektivitāti mazina programmu savstarpēja neatbilstība un smags administratīvais slogs;

- T. tā kā pašreizējā pēckrīzes situācijā svarīgāk nekā jebkad agrāk ir saprast dalībvalstu tautsaimniecībā notiekošos procesus un rezultātus, kas panākti, izmantojot ES resursus;

- U. tā kā ir svarīgi nodrošināt ES ieguldījuma saskatāmību un Eiropas „pievienoto vērtību”,

Īstais laiks uzlabot koordināciju un panākt lielāku sinerģiju

1. prasa laikus ierosināt vienotu stratēģisko satvaru nākamajam finanšu plānošanas periodam pēc 2013. gada, lai nodrošinātu vienādu pieeju un izmantotu visu to darbību sinerģiju, kuras kalpo, lai veicinātu Līgumos noteiktos kohēzijas politikas mērķus, ko finansē ERAF, Kohēzijas fonds, ESF, ELFLA un EZF;

2. norāda, ka kohēzijas politikas mērķim jābūt ilgtspējīgai, pārdomātai, integrējošai un teritoriālā un sociālā ziņā vienmērīgi sadalītai ekonomikas izaugsmei, būtisko attīstības atšķirību samazināšanai starp reģioniem, darbavietu izveidei, uzlabotai dzīves kvalitātei, darba ņēmēju apmācīšanai veikt jaunus darba pienākumus, tostarp ilgtspējīgas ekonomikas jomā, sociālai un teritoriālai kohēzijai un Eiropas sociālā modeļa īstenošanai, kas ir Eiropas ekonomikas kohēzijas un konkurētspējas faktors;

3. apstiprina, ka kohēzijas politika būtu jāizmanto, lai visā ES panāktu ilgtspējīgu izaugsmi un taisnīgu un vienmērīgu labklājības sadalījumu, veicinot konkurenci un par mērķi izvirzot sociālekonomisko atšķirību samazināšanu starp ES reģioniem;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

4. uzskata kohēzijas politiku par vienu no ES ekonomikas politikas pīlāriem, kas veicina ilgtermiņa investīciju stratēģiju un sociālo integrāciju; uzskata, ka kohēzijas politika garantē atbalstu vismazāk attīstītajiem reģioniem un mazaizsargātām iedzīvotāju kategorijām, tā ļaujot Eiropas Savienībā panākt līdzsvarotu un harmonisku attīstību; norāda, ka Eiropas pievienotā vērtība izpaužas tādejādi, ka visi var gūt labumu no ES ekonomikas sasniegumiem; tādejā atbalsta kohēzijas politikas kā neatkarīga politikas virziena saglabāšanu un ievērojama finansējuma piešķiršanu tās īstenošanai;
5. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumā par budžeta pārskatīšanu izteikto ierosinājumu, ka Komisija varētu pieņemt kopēju stratēģisko satvaru, lai stiprinātu ES politikas virzienu integrāciju stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanai; šajā sakarībā prasa veicināt stratēģijā „Eiropa 2020” izklāstīto pamatiniciatīvu finansēšanas shēmu sinerģiju; taču norāda, ka iepriekš minēto piecu fondu finansēto darbību sinerģijas paaugstināšana kopējā stratēģiskā satvarā ir būtiska ne tikai, lai sasniegtu „Eiropa 2020” mērķus, bet galvenokārt arī tādejā, lai sasniegtu Līgumā noteiktos kohēzijas politikas mērķus;
6. atzinīgi vērtē Piekto kohēzijas ziņojumu, kurā, kaut arī galvenokārt izcelts reģionu un kohēzijas politikas iespējama ieguldījums „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanā, tomēr ietverti arī vairāki secinājumi, kas apliecina, cik izšķiroša loma ir sinerģijas palielināšanai struktūrfondu starpā, ieskaitot Kohēzijas fondu;
7. uzskata, ka izdevumi kohēzijas politikas jomā ir jāracionalizē, samazinot finansēšanas instrumentu un kanālu sadrumstalotību un veicinot dažādu finansēšanas instrumentu savstarpējo papildināmību; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu labāk noteikt prioritātes un tematiski koncentrēt ES un dalībvalstu resursus uz dažām prioritātēm, lai panāktu labāku koordināciju starp fondiem, paredzot iespējas šīs politikas stratēģisko īpašību uzlabošanai; tomēr uzsver, ka dalībvalstīm, kā arī reģionālajām un vietējām varas iestādēm joprojām vajadzīga pietiekama elastība, lai pielāgotu prioritātes tieši savām attīstības vajadzībām;
8. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu par attīstības un investīciju partnerības līgumu slēgšanu, lai uzlabotu Kopienas līdzekļu un noteiktiem mērķiem un programmām paredzēta valsts finansējuma koordināciju; uzsver, ka vietējās un reģionālās iestādes ir jāiesaista minēto līgumu izstrādē un izpildē; prasa saskaņot šos līgumus ar valstīs īstenotajām reformām nozaru politikas jomās, kam ir teritoriāla ietekme (piemēram, transports un pētniecības un izstrādes infrastruktūras);
9. uzsver, ka daudzu kohēzijas politikas sistēmā iekļauto ekonomikas attīstības iniciatīvu gadījumā nav tā, ka tās vienkārši pavērtu iespējas, kuras cilvēki labprāt izmantotu, bet to faktiskie panākumi ir atkarīgi gan no cilvēciskiem, gan fiziskiem faktoriem (piemēram, infrastruktūras uzlabojumi automātiski nerada lielāku izaugsmi, ja tie nav apvienoti ar investīcijām izglītībā, uzņēmējdarbībā un inovācijās); tādejā uzskata, ka ERAF, ESF un Kohēzijas fonda sinerģijas palielināšana pastiprinās šo fondu pozitīvo ietekmi uz attīstības procesu;
10. vērš uzmanību uz ERAF lomu ESF efektīvā izmantošanā, ņemot vērā to, ka ERAF uzdevums ir radīt nepieciešamos apstākļus, piemēram, pienācīgu infrastruktūru un adekvātu pieejamību, bez kurām nodarbinātības veicināšanai paredzētās investīcijas nebūtu efektīvas;
11. uzsver, ka ekonomiskā krīze ir vēl vairāk pastiprinājusi steidzamo nepieciešamību veikt pasākumus ESF aptvertajās nozarēs, it īpaši veicināt nodarbinātību, profesionālo pārkvalifikāciju un sociālo integrāciju un mazināt nabadzību;
12. uzsver, ka ESF kā pastāvīgas apmācības, kvalifikācijas iegūšanas un profesionālās pārkvalifikācijas atbalsta instruments ir jāuzskata par būtisku līdzekli vispusīgas un efektīvas izaugsmes un uz zināšanām balstītas konkurētspējas veicināšanai Eiropā un ka šis līdzeklis faktiski netiek pilnībā izmantots;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

13. uzsver, ka mērķtiecīga un saskaņota politikas izstrāde nodrošinātu to, ka par prioritāriem tiktu uzskatīti ieguldījumi ar vislielāko ietekmi uz reģionu konkurētspēju un ekonomisko attīstību;

14. uzskata, ka ELFLA paredzētās lauku attīstības darbības un EZF paredzētās ilgtspējīgas attīstības darbības zivsaimniecības teritorijās ir jāapvieno vienotā sistēmā ar pārējiem struktūrfondiem, proti, ERAF, Kohēzijas fondu un ESF; tādēļ aicina Komisiju novērtēt, cik lielā mērā būtu iespējams nodrošināt vispusīgu pieeju lauku un zivsaimniecības kopienu attīstībai saskaņā ar teritoriālās kohēzijas mērķi, abos minētajos fondos paredzētās vietējās attīstības darbības novirzot kohēzijas „paspārnē” vai vismaz paredzot skaidrāku visu fondu sinerģiju; uzskata, ka šāda pieeja ļautu ņemt vērā citus galvenos politikas virzienus, kuriem ir teritoriāla ietekme, un ļautu reģionāla un vietēja līmeņa attīstības procesos aktīvi iesaistītajām personām īstenot rezultatīvu, attiecīgajai vietai izstrādātu politiku, kas būtu pielāgota lauku un zivsaimniecības teritoriju vai mazu salu teritoriālajām vajadzībām;

15. uzsver, ka jāturpina uzlabot koordināciju ne vien starp pašiem kohēzijas politikas instrumentiem (ERAF, ESF un Kohēzijas fondu), bet arī starp šo instrumentu finansētām darbībām un pasākumiem, ko veic saistībā ar TEN, 7. pamatprogrammu un Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu;

16. uzskata, ka, īstenojot pārrobežu projektus, teritoriālās sadarbības mērķa sasniegšanai varētu būt lietderīgi veidot ERAF un pirmspievienošanās un kaimiņattiecību instrumenta sinerģiju; aicina Komisiju izpētīt, kādos gadījumos vajadzētu censties panākt koordināciju arī ar citiem instrumentiem, kas saistīti ar Eiropas Savienības politikas ārējiem aspektiem, piemēram, Eiropas Attīstības fondu;

17. uzskata, ka šī ES politikas jomu savstarpējā pastiprināšana un koordinācija neapšaubāmi var nodrošināt optimālus ES budžeta izmantojuma rezultātus; aicina izstrādāt finanšu inženierijas iniciatīvas, piemēram, EIB finansētus instrumentus, un aktīvāk izmantot šos instrumentus;

18. tomēr uzsver, ka daudzām dalībvalstīm ir grūtības koordinēt dažādos fondus un ka tās acīmredzami ir paidušas bažas par fondu sinerģijas trūkumu un dažos gadījumos pat fondu pārklāšanos; šajā sakarībā uzsver, ka sarežģītie fondu pārvaldības noteikumi prasa pārāk augsta līmeņa institucionālās spējas, lai pārvarot šķēršļus, ļautu apmierinoši koordinēt to īstenošanu; uzsver līdzfinansējuma un minēto noteikumu vienkāršošanas nozīmi struktūrfondu sinerģijas iespēju uzlabošanā;

19. uzsver, ka vienkāršošana, kas ir ļoti būtiska kohēzijas politikas sekmīgai īstenošanai, jāveic gan valsts, gan reģionālā līmenī, tādējādi uzlabojot iznākumu; lai veicinātu pilnīgu un ātru fondu līdzekļu apguvi, aicina Komisiju turpmāk ierosināt vienkāršāku šīs politikas struktūru, pamatojoties uz lielāku elastību, proporcionālītāti un atpazīstamību fondu izmantojumā;

20. atgādina, ka viens no galvenajiem iemesliem, kādēļ ERAF un pārējie struktūrfondi saskārās ar grūtībām efektīvi novirzīt naudas līdzekļus projektiem ar lielāku ekonomiskās izaugsmes un darba vietu radīšanas potenciālu, ir bijis pārmērīgais uzsvars uz apguves spēju, nevis rezultātiem;

21. atbalsta vairāk uz rezultātiem orientētu kohēzijas politiku, kas būtu mazāk koncentrēta uz izdevumu pareizību un procedūrām, taču radītu efektīvu līdzsvaru starp intervences pasākumu kvalitāti un finanšu un administratīvo kontroli; iesaka ieviest atbilstīgus novērtēšanas mehānismus, lai uzlabotu par programmu pārvaldību atbildīgo struktūru institucionālo un administratīvo veiktspēju, tādējādi veicinot izdevumu kvalitātes uzlabošanu un kļūdu līmeņa samazināšanu;

22. uzskata, ka nākotnē kohēzijas politikas struktūrai jābūt vienkāršākai un elastīgākai un jāspēj veicināt optimālu līdzekļu apguvi un panākt maksimālu lietderīgumu;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

23. uzsver, ka Eiropas pievienoto vērtību var nodrošināt un tā ir jānodrošina, uzlabojot kohēzijas politikas finansēšanas instrumentu sinerģiju un tos labāk koordinējot ar citiem finansēšanas instrumentiem;

Viens mērķis — kohēzija, viens instrumentu kopums, lai to sasniegtu

24. uzskata, ka kopīgiem noteikumiem par ERAF, ESF, Kohēzijas fonda, ELFLA un EZF finansēto projektu pārvaldību, pieņemamību, revīzijām un ziņošanu (īpaši attiecībā uz pasākumiem, kas paredzēti, lai atbalstītu lauku un zivsaimniecības teritoriju ekonomikas diversifikāciju) būtu ne tikai izšķiroša loma kohēzijas politikas programmu efektīvākas īstenošanas uzlabošanā un veicināšanā, bet tie arī būtiski atvieglotu vienkāršošanas centienus; turklāt uzskata, ka tas atvieglotu gan līdzekļu izlietojumu finansējuma saņēmējiem, gan līdzekļu pārvaldību valstu iestādēs, samazinot kļūdu risku, vajadzības gadījumā veicot diferencēšanu, lai atspoguļotu politikas jomu, instrumentu un finansējuma saņēmēju specifiskumu un veicinātu mazāka mēroga ieinteresēto personu dalību kohēzijas politikas programmās, kā arī vieglāku pieejamā finansējuma apguvi, pastāvot nosacījumam, ka līdztekus vienkāršošanas centieniem ir nodrošināts pietiekams finansējums tehniskajam atbalstam;

25. uzstāj, ka Eiropas Sociālajam fondam arī turpmāk jāpaliek tās regulas darbības jomā, kurā ir paredzēti vispārēji noteikumi par kohēzijas politikas fondiem; tādēļ uzsver nepieciešamību saglabāt un nostiprināt modeli, kas paredz vienu vispārīgu regulu, kurā ietverti pārvaldības, atbilstības, revīzijas, kontroles un ziņošanas noteikumi, apvienojumā ar īsām, koncentrētām regulām par atsevišķajiem fondiem, kurās atspoguļoti attiecīgo fondu konkrētie politiskie mērķi; turklāt uzsver, ka koordinācijai jānotiek visos politikas izstrādes līmeņos — no stratēģiskās plānošanas, īstenošanas un maksājumiem līdz slēgšanai, revīzijai, kontrolei un novērtēšanai;

26. aicina Komisiju izpētīt visefektīvākos veidus, kā palielināt sinerģiju konkrētās situācijās; šajā sakarībā iesaka apsvērt iespēju ļaut dalībvalstīm izdarīt izvēli starp konkrētam reģionam paredzētu vienotu rīcības programmu vai vairākiem reģioniem paredzētu rīcības programmu makrereģionālas stratēģijas ietvaros, kas ietvertu dažādus fondus (ERAF, ESF, Kohēzijas fonda, ELFLA un EZF) un būtu vienas atbildīgās iestādes pakļautībā, īpašu uzmanību pievēršot reģionu devumam decentralizētas pieejas īstenošanā, kā arī reģionu autonomijas un elastības palielināšanai, lai tie varētu piedalīties paši savu stratēģiju izstrādē, un uzlabot reģionālā un vietējā līmeņa administrāciju; ierosina dalībvalstu pārvaldes iestādēm nākotnē izstrādāt vietējiem un reģionālajiem mērķiem maksimāli pielāgotas rīcības programmas;

27. aicina Komisiju apsvērt vairākfundu programmu izveidi dalībvalstīm un reģioniem, kas vēlētos tās izmantot; uzskata, ka tādējādi darbs noritētu integrētākā un elastīgākā gaisotnē un tiktu palielināta dažādu fondu (ERAF, ESF, Kohēzijas fonda, ELFLA, EAF un Septītās pētniecības pamatprogrammas) efektivitāte;

28. aicina Komisiju izvirzīt priekšlikumus par šķērsfinansējuma noteikumu pārskatīšanu un par šķēršļu novēršanu to piemērošanā, ņemot vērā ticamus un visaptverošus datus par to lietojumu un ietekmi, lai salīdzinājumā ar pašreizējo situāciju nodrošinātu lielāku vienkāršības pakāpi un tiesisko noteiktību to piemērošanā;

29. pieprasa precizēt ERAF un ELFLA teritoriālo darbības jomu un saskaņot atbilstības noteikumus attiecībā uz lauku un piepilsētas teritorijām, lai izvairītos no šo fondu nepamatotas pārklāšanās, un uzstāj, ka ir jānodrošina cieša sadarbība, atlasot un uzraugot konkrētā teritorijā īstenojamus projektus, kuri saņems minēto fondu finansējumu;

30. uzsver ERAF un ESF šķērsfinansējuma radīto „pievienoto vērtību” attiecībā uz elastīguma nodrošināšanu sociālās integrācijas projektiem un integrētas attīstības stratēģijām; prasa izstrādāt „vienas pieturvietas” sistēmu praktisku norādījumu, informācijas un padomu sniegšanai ieinteresētajām personām, lai nodrošinātu, ka sabiedrības rīcībā ir jaunākā informācija gan par šķērsfinansējuma iespējām, gan par fondu sinerģijas iespējām kopumā; mudina šos vienkāršošanas centienus darīt zināmus sabiedrībai, tiecoties panākt, lai pieprasītā informācija samazinātos līdz nepieciešamajam minimumam;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

31. uzskata, ka viens no veiksmīgas līdzekļu apguves un precīzas dažādu projektu īstenošanas priekšnoteikumiem ir cilvēkresursu pilnveidošana un labāka informācijas aprīte;
32. tajā pašā laikā uzsver, ka ir svarīgi palielināt administratīvo veikspēju dalībvalstīs gan reģionālā un vietējā līmenī, gan iesaistīto pušu starpā, lai pārvarētu šķēršļus efektīvai struktūrfondu un citu fondu sinerģijai un lai atbalstītu efektīvu politikas veidošanu un īstenošanu; uzstāj uz to, ka Komisijai šajā sakarībā jāuzņemas visai būtiska loma;
33. aicina Komisiju uzlabot valstu, reģionālās un vietējās pārvaldes iestādēm paredzēto tehnisko atbalstu un apmācību, lai pilnveidotu spējas un zināšanas par problēmām, kas saistītas ar īstenošanas noteikumiem;
34. aicina dalībvalstis piešķirt prioritāti ieguldījumiem institucionālās kapacitātes jomā un vienkāršot valstī spēkā esošos noteikumus, lai mazinātu administratīvo slogu un palielinātu līdzekļu apguves spēju;
35. šajā sakarībā atgādina, ka subsidiaritātes principa, kā arī vairāklīmeņu pārvaldības principa ievērošana būtiski veicina koordināciju starp dažādām lēmējinstītūcijām un vairo dažādu finansēšanas instrumentu sinerģiju;
36. uzskata, ka efektīvākai līdzekļu izmantošanai ļoti būtiska ir aktīva sociālo partneru iesaistīšanās, īstenojot nepārtrauktu sociālo un teritoriālo dialogu;
37. atzīst, ka ekonomiskā krīze nav vienādi ietekmējusi ES teritoriju un iedzīvotājus; uzskata, ka jaunā fondu izmantojuma stratēģija būs efektīvāka, ja tā aptvers arī reģionālo un vietējo pārvaldības līmeni, kas spēj piemērot stratēģiskos mērķus, vadoties no vietējiem apstākļiem, tostarp izmantojot strukturētu dialogu ar visām ieinteresētajām personām, dzimumu līdztiesības veicināšanas organizācijām, sociālajiem partneriem, nevalstiskām organizācijām, kā arī finanšu un banku institūcijām; uzsver nepieciešamību politikas mērķu formulēšanā atstāt pietiekamu „rezervi”, lai ņemtu vērā reģionālā un vietējā līmeņa prasības;
38. aicina Komisiju izstrādāt Eiropas vadlīnijas par vairāklīmeņu pārvaldību un mudināt dalībvalstis īstenot tās atbilstīgi konkrētiem vietējiem un reģionāliem mērķiem, kā arī paplašināt kohēzijas politikas pārvaldības mehānismus (t.i., plānošanu, finansēšanu un īstenošanu valsts, reģionālā un vietējā līmeņa partnerībās), iekļaujot arī fondus, uz ko attieksies plānotais kopējais stratēģiskais satvars, lai palielinātu valsts sektora izdevumu efektivitāti un lietderību;
39. aicina Komisiju, veidojot jauno kopējo stratēģisko satvaru un izvirzot priekšlikumus regulām, paredzēt noteikumus, kas ļautu veidot vietējās un reģionālās partnerības (lielpilsētas, pilsētas, funkcionālie reģioni, vietējo pašvaldību grupas), lai ietvertu dažādās ES finansējuma plūsmas saskaņotā integrētā satvarā to attiecīgajās teritorijās;

*

* *

40. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.
-

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

Pilnvarojums dialogam par 2012. finanšu gada budžeta projektu

P7_TA(2011)0296

Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija rezolūcija par pilnvarojumu dialogam par 2012. finanšu gada budžeta projektu (2011/2019(BUD))

(2012/C 390 E/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2012. finanšu gada budžeta projektu, ko Komisija pieņēma 2011. gada 20. aprīlī (SEC(2011)0498),
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 314. pantu,
  - ņemot vērā 2011. gada 24. marta rezolūciju par vispārējām pamatnostādnēm attiecībā uz 2012. finanšu gada budžeta izstrādi ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Padomes 2011. gada 15. februāra secinājumus par 2012. gada budžeta pamatnostādnēm,
  - ņemot vērā Reglamenta II sadaļas 7. nodaļu,
  - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas, Attīstības komitejas, Budžeta kontroles komitejas, Ekonomikas un monetārās komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Reģionālās attīstības komitejas, Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas, Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas, Konstitucionālo jautājumu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumu (A7-0230/2011),
- A. tā kā 2012. gada budžeta procedūra ir otrā procedūra, kas norit saskaņā ar Lisabonas līgumu, un pagājušā gadā ir gūta nozīmīga pieredze;
- B. tā kā dialogā, kas notiks jūlijā, abu budžeta lēmējietāžu pārstāvjiem būs iespēja apspriest prioritātes, kuras tās izvirzījušas attiecībā uz 2012. gada budžetu, un, iespējams, rast kopīgu pamatojumu, kuru varētu ņemt vērā budžeta lasījumos minētajās iestādēs;
- C. tā kā Polijas un Ungārijas prezidentūra ir publiski apņēmusies iesaistīties atklātā, konstruktīvā un politiskā dialogā ar Eiropas Parlamentu par budžeta jautājumiem;
- D. tā kā tāpēc ir sagaidāms, ka Padome visā procedūrā rīkosies kā uzticams politiskais partneris un neparedzēs patvaļīgu vai tīri matemātiskus budžeta pozīciju summu samazinājumus,

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0114.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

2012. gada budžeta projekts — vispārējs novērtējums

1. atgādina, ka EP 2011. gada 24. marta rezolūcijā stratēģiju „Eiropa 2020”, kuras mērķis ir gudra, ilgtspējīga un integrējoša izaugsme, izvirzījis par 2012. gada ES budžeta stratēģijas svarīgāko prioritāti, lai palīdzētu Eiropai atgūties no ekonomiskās un sociālās krīzes un izkļūt no tās stiprākiem;

2. atgādina, ka tādas saprātīgas, ilgtspējīgas un iekļaujošas ekonomikas veicināšana, kura rada darbvietas un augsti kvalificētu nodarbinātību, īstenojot stratēģijas „Eiropa 2020” septiņas pamatiniciatīvas, ir 27 dalībvalstu un ES iestāžu kopīgi apstiprināts mērķis; atgādina, ka šīs stratēģijas īstenošanai līdz 2020. gadam būs jāveic milzīgi un uz nākotni vērsti ieguldījumi, kas Komisijas paziņojumā „ES budžeta pārskatīšana” (COM(2010)0700) tiek lēsti ne mazāk kā EUR 1 800 miljardu apmērā; tādēļ uzsvēr — lai uzlabotu izglītības līmeni un veicinātu sociālo integrāciju, it īpaši mazinot nabadzību, un tādas uz zināšanām balstītas sabiedrības attīstību, kuras pamatā ir vispārējā ES veikspēja zinātnes un tehnoloģiju jomā, gan ES, gan dalībvalstu līmenī nepieciešamie ieguldījumi jāveic jau tagad, neatliekot tos uz vēlāku laiku; šajā sakarībā uzstāj, ka ir jāatbalsta zinātniskā izpēte, attīstība, inovācijas un MVU, kā arī resursu izmantošanas ziņā efektīvu tehnoloģiju izstrāde;

3. ņemot vērā šo situācijas raksturojumu, pauž nopietnas bažas par to, ka pašreizējās krīzes rezultātā dažās no minētajām jomām ir samazinājušies publiskie ieguldījumi, jo dalībvalstis veikušas budžeta pielāgojumus; prasa mainīt šo tendenci un pauž stingru pārliecību — ja ES kā valstu kopums vēlas īstenot stratēģiju „Eiropa 2020”, ieguldījumi jānodrošina gan ES, gan dalībvalstu līmenī; uzskata, ka ES budžetam ir sviras efekts dalībvalstu ekonomikas atveseļošanas politikas īstenošanā, stimulējot un atbalstot dalībvalstu ieguldījumu izaugsmes un nodarbinātības veicināšanā; šajā sakarībā uzsvēr, ka ir ļoti svarīgi ES budžetu saskaņot ar stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem; tādēļ atgādina, ka par vienu no ES budžeta pamatprioritātēm būtu jānosaka atbalsts jauniešu apmācībai, mobilitātei un nodarbinātībai, MVU un zinātniskajai izpētei un attīstībai; uzsvēr, ka tas pilnībā atbilst Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgada dinamikai, jo šā jaunā uzlabotas Eiropas ekonomikas pārvaldības instrumenta mērķis ir palielināt ES un dalībvalstu budžeta saskaņotību, sinerģiju un papildināmību kopīgi pieņemtās stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu īstenošanā;

4. atgādina, ka stratēģijai „Eiropa 2020” un minētajam Eiropas pusgamam ir vajadzīga stingra parlamentārā dimensija, un ir cieši pārliecināts, ka parlamentu lielāka iesaistīšanās ievērojami uzlabotu šādu programmu īstenošanas demokrātisko raksturu un pārredzamību;

5. konstatē, ka Komisijas ierosinātajā ES 2012. gada budžeta projektā (BP) ir paredzēti EUR 147 435 miljoni saistību apropriācijās (SA) (EUR 146 676 miljoni, neieskaitot Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (EGF) un Rezervi palīdzībai ārkārtas gadījumos (EAR)) un EUR 132 738 miljoni maksājumu apropriācijās (MA); norāda, ka šīs summas ir attiecīgi 1,12 % un 1,01 % no prognozētā ES nacionālā kopienākuma (NKI) 2012. gadā, un uzsvēr, ka šis īpatsvars laikā no 2011. līdz 2012. gadam saglabāsies diezgan stabils, Komisijas aprēķinātajam NKI pieaugumam 2012. gadā sasniedzot ne mazāk kā + 4,7 % (faktiskajās cenās);

6. atzīst — ja no ES budžeta jāatbalsta dalībvalstu kopīgie centieni stingras fiskālās politikas īstenošanas laikā, šiem centieniem jābūt atbilstošiem tā apmēram, īpašajām iezīmēm un reālajai ietekmei uz ekonomiku; uzskata, ka vērā jāņem pašreizējie valsts budžeta konsolidēšanas centieni, ko daudzas dalībvalstis ir spiestas īstenot tādēļ, ka pagātnē tās nenodrošināja fiskālo disciplīnu, tomēr atgādina, ka saskaņā ar Līguma noteikumiem ES budžetā nedrīkst būt deficīts un ka tas veido tikai 2 % no ES kopējiem publiskajiem izdevumiem;

7. konstatē, ka ES 27 dalībvalstīm prognozētais inflācijas līmenis 2011. gadā ir 2,7 %, nozīmējot to, ka 2012. gadam ierosinātais saistību apropriāciju nominālais pieaugums par 3,7 % un maksājumu apropriāciju nominālais pieaugums par 4,9 % salīdzinājumā ar 2011. gada budžetu faktiski būs attiecīgi 1 % un 2,2 %;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

uzsver, ka vairākas dalībvalstis plāno lielāku valsts budžeta palielinājumu nekā Eiropas Komisijas ierosinātais ES budžeta palielinājums; norāda arī dažu dalībvalstu centienus samazināt budžeta deficītu un palēnināt valsts sektora pārāda pieaugumu, samazinot to līdz pieņemamākam līmenim;

8. uzsver, ka ES 2012. gada budžetā ierosinātās summas atbilst 2007.–2013. gada daudzgadu finanšu shēmā (DFS) noteiktajai ES izdevumu struktūrai, ja budžeta lēmējinstācija piekritīs pārskatīt DFS, rodot ITER nepieciešamo papildu finansējumu; uzsver, ka tādēļ jebkāds pieaugums (vai samazinājums) salīdzinājumā ar 2011. gada budžetu ir jāizvērtē, ņemot vērā tā ietekmi uz daudzgadu programmu īstenošanu; uzsver, ka, nepārtraukti paplašinoties ES pienākumiem un saistībām, aizvien svarīgāks kļūst institucionālās uzticamības un ES projekta saskaņotības jautājums; ņemot vērā šo aspektu, par prioritāti uzskata nozīmīga un redzama finanējuma nodrošināšanu ES līmenī noteiktajām konkrētajām politikas jomām un jaunajām kompetencēm;

9. konstatē, ka saskaņā ar DFS 2012. gadam paredzēto maksimālo apjomu 2012. gada budžeta projektā kopējā rezerve saistību apropriācijās ir EUR 1 603 miljoni; pauž apņēmību vajadzības gadījumā izmantot šo pieejamo rezervi un arī citus pašreizējā Iestāžu nolīgumā paredzētos elastības mehānismus, lai atbalstītu un stiprinātu dažus konkrētus politiskos mērķus, kuri nav pienācīgi atspoguļoti pašreizējā DFS; cer uz Padomes pilnvērtīgu sadarbību šo mehānismu izmantošanā;

10. atgādina, ka Parlamentā jau ir sākusies budžeta prioritāšu apspriešanas pirmā kārtā, kas izpaužas kā galvenā referenta par 2012. gada budžetu plaša apspriešanās ar Parlamenta specializētajām komitejām; uzsver, ka pēc tam šis process jāturpina attiecīgajās komitejās atbilstoši to kompetences jomai, lai noteiktu 2012. gada budžeta pozitīvās un negatīvās prioritātes;

11. norāda, ka saskaņā ar Komisijas aprēķiniem kopumā 43,5 % no 2012. gada PB līdzekļiem (SA) ir paredzēti stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu īstenošanai; šo aplēsi uzskata par pozitīvu, bet ne pietiekamu; atzīst, ka Komisijas izvirzītās prioritātes šķiet atbilstīgas prioritātēm, kuras Parlaments ir izvirzījis rezolūcijā par vispārējām pamatnostādņēm attiecībā uz 2012. finanšu gada budžeta izstrādi, bet prasa izmantot drosmīgāku pieeju stratēģijas „Eiropa 2020” finansēšanā; tomēr pauž apņēmību turpināt minēto skaitļu analīzi, šajā procesā pilnībā iesaistot visas specializētās komitejas;

12. uzskata, ka papildus stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanai ES 2012. gada budžetā jānosaka pienācīgs apropriāciju apjoms, lai nodrošinātu ES politikas virzienu turpmāku īstenošanu un ES mērķu sasniegšanu; īpaši uzsver nepieciešamību ļaut ES uzņemties atbildību pasaules mērogā, it īpaši pēc „arābu pavasara” un nemieriem Tuvojos Austrumos;

13. konstatē, ka sarežģītā ekonomiskā situācija Eiropas Savienībā rosināja Komisiju, vadoties pēc Parlamenta 2011. gada 24. marta rezolūcijā paustajām prasībām, censties noteikt negatīvās prioritātes un ietaupījumus dažās politikas jomās salīdzinājumā ar finanšu plānā sākotnēji paredzēto, it īpaši jomās, kurām nesenā pagātnē bija raksturīgi slikti darbības rezultāti un zemi īstenošanas rādītāji; tomēr prasa Komisijai sniegt informāciju, kas papildinātu tās novērtējumu, lai ļautu Parlamentam skaidri noteikt pozitīvās un negatīvās politikās un budžeta prioritātes, kā arī līdzekļu turpmākas ietaupīšanas un pārdales iespējamību, jo ir svarīgi ES līmenī turpināt īstenot ES programmas un darbības, tostarp finansēt tās darbības, kuru mērķis ir krīzes seku novēršana un izaugsmes veicināšana;

14. stingri brīdina Padomi nemēģināt budžetā veikt horizontālus samazinājumus, *a priori* lēmumu pieņemšanā par kopējo apropriāciju apjomu pienācīgi ņemot vērā to faktisko vajadzību rūpīgu novērtējumu, kuras saistītas ar Savienības līmenī apstiprinātajiem mērķiem un politiskajām saistībām; prasa — ja tiek veikti samazinājumi, lai Padome publiski paskaidrotu un skaidri norādītu, kuru ES politisko prioritāšu vai projektu īstenošanu varētu atlikt vai pārtraukt vispār;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

15. norāda uz ierosināto MA palielināšanu par 4,9 % salīdzinājumā ar 2011. gadu; ir pārliecināts, ka Komisija šādas summas ierosinājusi, pamatojoties uz dalībvalstu iesniegto prognožu rūpīgu un kritisku analīzi, jo dalībvalstis piedalās 80 % ES budžeta līdzekļu pārvaldībā; norāda, ka šis palielinājums lielākoties balstās uz likumīgajām vajadzībām, kas saistītas ar 7. pētniecības programmu, struktūrfondi un Kohēzijas fondu; ir pārliecināts, ka ierosinātais maksājumu apropriāciju apjoms ir tikai nepieciešamais minimums, lai izpildītu ES juridiskās saistības, ko tā uzņēmusies iepriekšējos gados, un ka ES pienākums ir pildīt no minētajām saistībām izrietošos juridiskos pienākumus un nodrošināt, ka pilnībā tiek izmantots programmu potenciāls un ka to īstenošana norit pilnā gaitā; tādēļ stingri iesaka Padomei atturēties no ierosinātā maksājumu apjoma samazināšanas; ir nodomājis saglabāt Komisijas sagatavotajā budžeta projektā ierosināto maksājumu apjomu, it īpaši ņemot vērā to, ka Padome jau 2011. gada sākumā nevēlējās pildīt oficiālās saistības, ko tā bija uzņēmusies 2010. gada decembrī, vajadzības gadījumā piešķirt jaunas apropriācijas;

16. turklāt konstatē, ka kopējā rezerve maksājumu apropriācijās saskaņā ar DFS joprojām ir augsta — EUR 8 815 miljoni; uzsver, ka jebkāds Komisijas ierosinātās summas samazinājums pasliktinātu situāciju saistībā ar steidzamo nepieciešamību samazināt neizpildīto saistību nepieredzēti augsto līmeni un nodrošināt ES politikas virzienu un programmu pareizu īstenošanu;

17. šajā sakarībā atgādina, ka budžeta grozījuma Nr. 3/2011 projekts liecina par 2010. gada budžeta iekļauto maksājumu apropriāciju pārpalikumu EUR 4,54 miljardu apmērā, turklāt EUR 1,28 miljardus no iepriekšminētās summas veido soda naudas un procenti par novēlotiem maksājumiem; pauz vilšanos par Komisijas priekšlikumu samazināt dalībvalstu iemaksas pilnas minētās summas apmērā; uzsver, ka šāda pārpalikuma daļa neietekmētu dalībvalstu kopējo budžeta deficīta apjomu, bet noteikti būtu nozīmīga ES gada budžetam un vienlaikus ļautu samazināt spiedienu uz dalībvalstu budžetiem, ja rastos nepieciešamība ES budžetā iekļaut papildu maksājumus budžeta sagatavošanas laikā neparedzētām vajadzībām; minēto iemeslu dēļ uzskata, ka ienākumus, ko veido soda naudas un procenti par novēlotiem maksājumiem, nedrīkstētu atskaitīt no NKI pašu resursiem, bet tie būtu jāiekļauj ES budžetā kā „rezerves apropriācijas”, paredzot, ka ar tām varētu segt jebkuras papildu maksājumu vajadzības, kas varētu rasties gada gaitā;

1.a izdevumu kategorija

18. pieņem zināšanai Komisijas priekšlikumu 2012. gada BP salīdzinājumā ar 2011. gada budžetu palielināt SA par 12,6 % (līdz EUR 15 223 miljoniem) un MA — par 8,1 % (līdz EUR 12 566 miljoniem), jo 1.a izdevumu kategorija ir 2007.–2013. gada DFS svarīgākā izdevumu kategorija stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu īstenošanai saistībā ar tās tiešo vai netiešo devumu visu piecu svarīgāko minētās stratēģijas mērķu septiņu pamatiniciatīvu finansēšanā;

19. tomēr pauz nožēlu par to, ka lielākā daļa palielinājumu, kas 2012. gadā paredzēti šajā izdevumu kategorijā, nepārsniedz to daudzgadu kopējo summu sadalījumu pa gadiem, par kurām Parlaments un Padome vienojās, pieņemot minētās programmas un pasākumus; tādēļ uzsver, ka Komisija parasti neierosina palielināt — salīdzinājumā ar sākotnēji plānoto — atbalstu ieguldījumiem, kas steidzami vajadzīgi, lai īstenotu septiņas pamatiniciatīvas, un norāda, ka tā diemžēl tiecas atlikt nepieciešamo kopējo finanšu līdzekļu būtisko palielinājumu uz DFS laikposmam pēc 2013. gada; ir pārliecināts, ka šāda attieksme nopietni apdraud stratēģijas svarīgāko mērķu sasniegšanu līdz 2020. gadam;

20. uzsver — saskaņā ar 2012. gada BP un atjaunināto 2013. gada finanšu plānu kopējais to līdzekļu apjoms, kuri līdz 2013. gadam atvēlēti stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanā svarīgākajām programmām, piemēram, 7. pētniecības pamatprogrammai, piesārņojuma novēršanas pasākumiem, kā arī *Marco Polo II*, *PROGRESS*, *Galileo* un *GMES* programmai, ir mazāks nekā sākotnējā summa, par ko Parlaments un Padome

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

vienojās, pieņemot šīs programmas; norāda, ka, tieši pretēji, šīs sākotnējās summas ir nedaudz lielākas attiecībā uz šādām svarīgām stratēģijas „Eiropa 2020” programmām: Konkurētspējas un jauninājumu pamatprogramma, Eiropas transporta tīkls, Eiropas enerģētikas tīkls, *Erasmus Mundus* un mūžizglītības programma; pauž nodomu vajadzības gadījumā pilnībā izmantot Iestāžu nolīguma 37. punktā paredzēto 5 % apmērā pieļaujamo likumdošanas elastību, lai vēl vairāk palielinātu nozīmīgākos un steidzamākos ieguldījumus;

21. turklāt norāda, ka nozīmīga daļa no 2012. gada BP 1.a izdevumu kategorijas līdzekļu nominālā pieauguma salīdzinājumā ar 2011. gada budžetu ir saistīta ar papildu līdzekļiem EUR 750 miljonu apmērā (SA), kuri pieprasīti *ITER* vajadzībām 2012. gadā un no kuriem EUR 650 miljoni ir pilnīgi jauni līdzekļi, bet EUR 100 miljoni — no visām 7. pētniecības pamatprogrammas budžeta pozīcijām pārdalīti līdzekļi; atkārtoti pauž stingru nostāju pret jebkāda veida līdzekļu pārdali no 7. pētniecības pamatprogrammas, jo tas apdraudētu tās veiksmīgu īstenošanu un būtiski mazinātu tās devumu stratēģijas „Eiropa 2020” svarīgāko mērķu sasniegšanā un tās pamatiniciatīvu īstenošanā;

22. atgādina — lai finansētu *ITER*, budžeta lēmējinstīcijai būs jāvienojas par paralēlo Komisijas priekšlikumu (COM(2011)0226), ar ko groza DFS 2007.–2013. gadam un kas *ITER* finansēšanai 2012. un 2013. gadā trūkstošos EUR 1 300 miljonus paredz nodrošināt, izmantojot 2007.–2013. gada DFS 2. un 5. izdevumu kategorijā pieejamās un 2011. gadā neizmantojotās rezerves par kopējo summu EUR 840 miljonus apmērā un 2012. un 2013. gadā pārdalot EUR 460 miljonus no 7. pētniecības pamatprogrammas; pauž vēlmi sākt sarunas ar Padomi, lai grozītu Komisijas priekšlikumu, izmantojot spēkā esošajā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā paredzētos dažādos instrumentus;

23. ar bažām norāda, ka papildus ierosinātajai EUR 100 miljonu pārdalei *ITER* vajadzībām 7. pētniecības pamatprogrammai paredzētie līdzekļi salīdzinājumā ar finanšu plānu samazināti vēl par EUR 64 miljoniem; prasa, lai Komisija ierosinātu visus ietaupījumus (kopumā EUR 190 miljonus), kas 2012. gadā jārod, pārskatot vajadzīgo personāla apjomu un samazinot finanšu iemaksas dažiem kopuzņēmumiem, izmantot 7. pētniecības pamatprogrammas darbības izdevumu segšanai;

24. šajā sakarībā norāda, ka ir jāuzlabo finansēšanas nosacījumi attiecībā uz ilgtspējīgas enerģētikas prioritātēm, enerģijas glabāšanas tehnoloģijām un citām prioritātēm atjaunojamo energoresursu jomā, kuras kā jaunas prioritātes iekļautas Eiropas Enerģotehnoloģiju stratēģiskajā plānā (ETS plānā), tostarp energoefektivitātes palielināšanai, kas ir ļoti svarīgas ekonomikas, enerģētikas un klimata pārmaiņu problēmu risināšanai; uzskata, ka skaidri mērķi ilgtspējīgas enerģētikas politikas un energoefektivitātes jomā var nodrošināt izmaksu ziņā efektīvus risinājumus, no kuriem varētu gūt labumu visa Eiropas ekonomika; norāda arī uz to, ka saistībā ar 2012. gada budžeta procedūru varētu izpētīt jaunus novatoriskus risinājumus, kā veicināt ieguldījumus un sekmēt pētniecību un jauninājumus, piemēram, riska dalīšanas finanšu mehānismu;

25. pauž nožēlu, ka ar nelielu finansējuma palielinājumu, kurš *PROGRESS* programmai paredzēts 2012. gada BP salīdzinājumā ar 2011. gada budžetu, Komisija nespēs atjaunot EUR 20 miljonu summu laikapšūmam no 2011. līdz 2013. gadam, ko tā 2010. gadā apņēmas paveikt, lai daļēji kompensētu *PROGRESS* programmai paredzēto līdzekļu pārdali par labu mikrofinansēšanas mehānismam; atgādina programmas *PROGRESS* devumu divās stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīvās „Eiropas platforma cīņai pret nabadzību” un „Jaunatne kustībā”; norāda, ka dalībvalstis, vietējās un reģionālās varas iestādes, kā arī valsts un reģionālās struktūras saņem finansējumu no *PROGRESS* programmas, lai īstenotu pasākumus dzimumu līdztiesības principa ieviešanai budžeta plānošanā;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

26. atzinīgi vērtē to saistību apropriāciju kopsummas palielinājumu (par EUR 5,7 miljoniem), kas paredzētas Konkurētspējas un jauninājumu pamatprogrammai salīdzinājumā ar sākotnēji plānoto; pauž cerību, ka šis palielinājums palīdzēs uzlabot minētās programmas pieejamību mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un izstrādāt īpašas programmas un novatoriskus finansēšanas mehānismus; šajā sakarībā atgādina MVU būtisko lomu ES ekonomikas uzplaukumā un it īpaši atbalsta Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu un Uzņēmējdarbības un inovāciju programmu (*CIP-EIP*) kā instrumentu, kas nepieciešams, lai atgūtos no krīzes; uzsver, ka ir jāuzlabo MVU piekļuve kapitāla tirgiem un dažādām ES finansējuma saņemšanas iespējām, padarot finansēšanas procedūras vienkāršākas, ātrākas un mazāk birokrātiskas;

27. atkārtoti uzsver vienotā tirgus nozīmi ES uzņēmumu konkurētspējas veicināšanā un Eiropas valstu ekonomikas izaugsmes un stabilitātes sekmēšanā un atgādina Komisijai un dalībvalstīm, ka ir jānodrošina pietiekami līdzekļi, lai uzlabotu vienotā tirgus noteikumu īstenošanu;

28. uzsver pārrobežu transportā izdarīto ieguldījumu pievienoto vērtību, it īpaši *TEN-T* programmu, kas uzlabo pārrobežu un dažādu transporta veidu savienojumus, tādējādi sekmējot ekonomisko attīstību un nodarbinātību; atgādinot par *TEN-T* programmas tradicionāli nepietiekamo finansējumu, mudina šim mērķim darīt pieejamus apjomīgākus līdzekļus, tostarp izmantojot tādas alternatīvus finansēšanas avotus kā publiskā un privātā sektora partnerības, ieņēmumu asignēšanu konkrētiem mērķiem un citus finanšu instrumentus; uzsver, ka Kohēzijas fondam un Reģionālajam fondam vajadzētu būt cieši saistītiem ar *TEN-T* projektiem;

29. uzskata — ņemot vērā mūžizglītības programmas augsto pievienoto vērtību Eiropā un būtisko devumu pamatiniciatīvu „Jaunatne kustībā” un „Inovācijas Savienība” īstenošanā, tā jāturpina arī 2012. gadā, un tai paredzētais finansējums jāpalielina; it īpaši uzsver — ņemot vērā aizvien pieaugušo to cilvēku skaitu, kas iesaistās pieaugušo izglītībā Eiropā, ir jāpalielina finansējums *Gruntvig* programmai, kurai pašreiz paredzēti tikai 4 % no mūžizglītības programmā piešķirumiem;

30. pauž bažas par ierosināto apropriāciju samazinājumu ES statistikas programmai un ļoti niecīgo personāla izdevumu pieaugumu — zem inflācijas līmeņa — statistikas politikas jomā; uzsver, ka ir ļoti svarīgi pastāvīgi pārliecināties, vai Eiropas Savienības Statistikas birojam paredzētie līdzekļi atbilst pieaugošajai darba slodzei un augstākām kvalitātes prasībām ļoti svarīgajā ekonomikas un finanšu statistikas jomā;

31. atgādina, ka lielākā daļa jauno ES kompetences jomu, kas ar Lisabonas līgumu paredzētas enerģētikas, tūrisma un kosmosa izpētes jomā, ietilpst 1.a izdevumu kategorijā; pauž vilšanos par to, ka Komisija nav ierosinājusi papildu finansējumu šiem jaunajiem politikas virzieniem trešajā gadā pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā; uzsver, ka ne *Galileo*, ne *GMES*, kas ir divas galvenās ES kosmosa izpētes programmas, līdz pašreizējās DFS beigām nesaņems papildu finansējumu un ka *Galileo* programmai paredzētais finansējums laikposmā no 2011. līdz 2012. gadam samazināsies; atkārtoti norāda, ka ir jāievieš daži īpaši un redzami pasākumi tūrisma atbalstam, ņemot vērā šīs jomas ekonomisko nozīmību un to, ka Eiropā tūrisms ir trešā svarīgākā sociālekonomiskā nozare nodarbinātības un IKP radīšanas ziņā, un pauž nožēlu par to, ka Komisija neierosina jaunu juridisko pamatu, ar ko aizstāt trīs sagatavošanas darbības šajā jomā, kuru termiņu 2012. gadā nevarēs pagarināt; prasa 2012. un 2013. gadā, kā arī nākamajā daudzgadu finanšu shēmā tūrisma nozarei piešķirt pienācīgu finansējumu;

32. norāda, ka krīze ir skaidri izgaismojusi efektīvas un pret krāpšanu drošas nodokļu iekasēšanas sistēmas nozīmi valsts finanšu stabilitātes nodrošināšanā; uzsver, ka cīņa pret krāpšanu nodokļu jomā un nelikumīgu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas ir jāuzskata par ļoti svarīgu prioritāti un ka *Fiscalis* paredzētajām apropriācijām jābūt tādām, lai minētā programma spētu nodrošināt šī mērķa sasniegšanu;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

33. atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu jau otro gadu pēc kārtas budžeta projektā iekļaut maksājumu apropriācijas (EUR 50 miljonus) Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondam (EGF); uzsver, ka tas ne tikai padara redzamāku fonda darbību, bet arī novērš līdzekļu pārvietošanu no citām budžeta pozīcijām, kas paredzētas citu mērķu sasniegšanai un citu vajadzību segšanai; ar nepacietību gaida, kad Komisija iepazīstinās ar EGF regulas termiņa vidusposma pārskatīšanas rezultātiem, jo ar šādas pārskatīšanas palīdzību var noteikt veidus, kā paātrināt fonda līdzekļu izmantošanas procedūru un vienkāršot tā pārvaldības noteikumus;

1.b izdevumu kategorija

34. uzsver kohēzijas politikas izšķirošo nozīmi izaugsmes un nodarbinātības, kā arī ES reģionu un dalībvalstu ekonomikas, sociālās un teritoriālās kohēzijas veicināšanā; uzsver, ka kohēzijas politikai ir liela nozīme, jo tā ļauj visiem ES reģioniem līdzdarboties stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanā un tādu reģionālo ieguldījumu atbalstīšanā, kuru mērķis ir īstenot visas pamatiniciatīvas; līdz ar to uzskata — lai gan ir jā saglabā kohēzijas politikas princips, kas paredz līdzekļu pārdali, un reģionālo atšķirību mazināšanas mērķis, tai arī turpmāk jābūt ES mēroga ieguldījumu politikai un jābūt pieejamai visiem ES reģioniem un ES iedzīvotājiem;

35. atzīmē, ka kopējie 1.b izdevumu kategorijas izdevumi saistību apropriācijās tiek lēsti EUR 52 739 miljonu apmērā, t. i., par 3,4 % vairāk nekā 2011. gadā, un tas pilnībā atbilst DFS 2007. līdz 2013. gadam paredzētajiem piešķirumiem, ņemot vērā jaunāko 2010. gadā izdarīto korekciju par labu dažām dalībvalstīm; norāda, ka maksimālā apjoma ietvaros pieejamā rezerve (EUR 22,1 miljons) lielākoties rasta no tehniskā atbalsta piešķirumiem un veido tikai 0,04 % no kopējiem piešķirumiem šajā kategorijā;

36. atzinīgi vērtē 2012. gadā paredzēto MA palielinājumu par 8,4 % salīdzinājumā ar 2011. gadu, sasniedzot EUR 45 134 miljonus, un uzskata, ka pēc ļoti lēnās attiecīgo programmu uzsākšanas 2007. līdz 2013. gada laikposma sākumā tas ļaus ātri atgūt nokavēto; uzsver, ka šim palielinājumam būtu jāļauj arī rast līdzekļus papildu maksājumiem, kas izriet no nesenojām likumdošanas izmaiņām, visu pārvaldības un kontroles sistēmu apstiprināšanas un 2000.–2006. gada programmu pabeigšanu;

37. tādēļ uzsver, ka šis maksājumu apjoms ir tikai nepieciešamais minimums un pilnībā atbilst reālistiskai budžeta plānošanai, pienācīgi ņemot vērā vispārējo maksājumu struktūru attiecīgajā laikposmā, pieejamās dalībvalstu prognozes attiecībā uz maksājumu prasījumiem, kas nosūtāmi Komisijai, un vajadzību līdzsvarot saistības un maksājumus; uzsver, ka šis naudas plūsmas arī palīdzēs paātrināt Eiropas ekonomikas atveseļošanas un sekmēs stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanu reģionos; tādēļ stingri iebildīs pret jebkādu iespējamu maksājumu apjoma samazinājumu salīdzinājumā ar Komisijas BP ierosināto apjomu;

38. aicina Komisiju savākt demogrāfiskus datus par kohēzijas politikas un it īpaši Eiropas Sociālā fonda līdzekļu saņēmējiem, lai uzraudzītu to līdzekļu reālo atdevi, kas ieguldīti cilvēkkapitāla attīstībā un iespēju atgriezties darba tirgū veicināšanā, paturot prātā īpaši satraucošo jaunatnes bezdarba problēmu;

39. prasa Komisijai — nolūkā vēl vairāk uzlabot piešķirtā finansējuma absorbciju uz vietas — turpināt cieši sadarboties ar tām dalībvalstīm, kurās šis absorbcijas līmenis ir zems; tādēļ prasa turpināt sekmēt savstarpēju mācīšanos, paraugprakses apmaiņu un administratīvās veiktspējas uzlabošanu dalībvalstīs un kandidātvalstīs, pievēršot uzmanību tam, lai pienācīgi darbotos pirmspievienotānos palīdzības instruments, ar kura palīdzību atbalsta valstu gatavošanos Kopienas programmu īstenošanai;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

40. mudina Komisiju turpināt apsvērt arī to, kā vienkāršot ES un/vai dalībvalstu tiesību aktos paredzēto noteikumu un prasību sarežģīto sistēmu un mazināt birokrātisko slogu, lai papildus likumības un pareizības nodrošināšanai ievērojami lielāku uzmanību pievērstu konkrētu mērķu sasniegšanai, vienlaikus nenovirzoties no pārredzamības, pārskatatbildības un pareizas finanšu pārvaldības pamatprincipiem;

2. izdevumu kategorija

41. norāda, ka 2012. gada BP salīdzinājumā ar 2011. gada budžetu saistību apropriācijas ir paredzēts palielināt par 2,6 %, t. i., līdz EUR 60 158 miljoniem, un maksājumu apropriācijas — par 2,8 %, t. i., līdz EUR 57 948 miljoniem; uzsver, ka minēto palielinājumu apjoms nesasniedz Komisijas ierosināto palielinājumu attiecībā uz kopējo budžeta apjomu;

42. konstatē, ka šo palielinājumu iemesls lielākoties ir jaunajām dalībvalstīm paredzēto tiešo maksājumu pakāpeniska ieviešana un papildu vajadzības lauku attīstībai; uzsver, ka tirgus intervencu apjoms salīdzinājumā ar 2011. gada budžetu ir saglabājies gandrīz nemainīgā līmenī, savukārt cenu nepastāvība un atsevišķu tirgu nestabilitāte turpina ietekmēt lauksaimniecības nozari; aicina Komisiju izstrādāt priekšlikumus ilgtermiņa pieejai visās lauksaimniecības nozarēs un konkrētus priekšlikumus cenu svārstību problēmas risināšanai šo nozaru tirgos;

43. norāda, ka tradicionālā lauksaimniecības jomas budžeta grozījumu vēstule, ko plānots iesniegt 2011. gada rudenī, pielāgos pašreizējos aprēķinus reālo vajadzību precīzākam novērtējumam; ņemot vērā šo situāciju, vērš uzmanību uz 2012. gadā pieejamo piešķirto ieņēmumu galīgo apjomu (atbilstības pārbaudes korekcijas, pārkāpumi un piena papildu nodeva), no kura, iespējams, būs atkarīgs 2012. gada budžetā iekļaujamo jauno apropriāciju apjoms; lēš, ka pašreizējai atlikušajai rezervei (EUR 651,6 miljoni) vajadzētu būt pietiekamai, lai segtu šī kategorijas aptvertās vajadzības, ja neradīsies nekādi neparedzēti apstākļi;

44. uzsver, ka pēdējos gados budžeta lēmēj institūcija šajā izdevumu kategorijā pieejamos nepiešķirtos līdzekļus (rezervi), ņemot vērā īpašus apstākļus, varēja izmantot, lai panāktu vispārēju vienošanos par ikgadējo budžetu, pamatojoties uz lestāžu nolīguma 23. punktu;

45. piekrīt pastāvīgajai atbalsta sniegšanai programmām, kuru mērķis ir skolu apgāde ar augļiem, un palīdzības programmai maznodrošinātajiem; turpretim pauž nožēlu par samazināto budžeta līdzekļu piešķirumu skolu piena programmai un ir nobažījies par veterinārajiem un fitosanitārajiem pasākumiem paredzētā finansējuma samazinājumu;

46. prasa vēl vairāk samazināt eksporta kompensācijas un pauž nožēlu par to, ka tiek turpināta tabakas ražošanas subsidēšana ES, kas ir pretrunā ES veselības politikas mērķiem;

47. uzsver, ka daļa 2. izdevumu kategorijas izdevumu ir būtiski svarīga stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu īstenošanai; uzsver, ka šīs stratēģijas prioritārie mērķi — izaugsme un nodarbinātība — tiek īstenoti arī ar lauku attīstības programmu palīdzību; uzskata, ka pārtikas nodrošinājums un ilgtspējība ir divi galvenie KLP risināmie jautājumi; atgādina, ka tiešā atbalsta piešķiršanā būtu vairāk jāņem vērā vides un sociālie mērķi, un prasa nodrošināt ilgtspējīgāku KLP, kas veicinātu ar vidi saistīto jautājumu, tostarp ūdens piesārņojuma, risināšanu ES, nemazinot ES lauksaimnieku konkurētspēju;

48. šajā sakarībā atzinīgi vērtē finansējuma palielinājumu programmai *LIFE+* (par 4,3 % SA un par 1,9 % MA), kurā prioritāte piešķirta tikai tiem projektiem, kas saistīti ar vidi un darbību klimata jomā; atkārtoti atgādina, ka vides problēmas un to risinājumi pārsniedz valstu robežas un tādēļ ir pašsaprotami šos jautājumus risināt ES līmenī; tomēr norāda, ka *LIFE+* paredzētās apropriācijas joprojām ir diezgan nelielas;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

49. uzsver, ka energoefektivitāte, klimata pārmaiņu novēršana un atjaunīgās enerģijas izmantošanas sekmēšana ir transversālas prioritātes, ko var finansēt no vairākām ES budžeta izdevumu kategorijām, un ka Parlaments pievērsīs īpašu uzmanību to finansēšanai no atsevišķām budžeta pozīcijām un kopumā; mudina Komisiju vairāk integrēt šādas prioritātes, kā arī ūdens aizsardzības un bioloģiskās daudzveidības saglabāšanas pasākumus citās politikas jomās, tostarp ES finansiālo atbalstu jaunattīstības valstīm; uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi pareizi īstenot spēkā esošos minēto jomu tiesību aktus, un tāpēc aicina Komisiju rūpīgi analizēt to, vai nav jāpiešķir vairāk līdzekļu rūpīgai izpētei, kā tiek īstenoti ES tiesību akti vides jomā, un ziņot par to Parlamentam;

50. norāda — ņemot vērā kopējās zivsaimniecības politikas politisko nozīmi un tās gaidāmo reformu, šīs politikas pašreizējām darbībām paredzētais finansējums jāsauglabā budžeta projektā ierosinātajā apjomā; uzskata, ka integrētās jūrniecības politikas finansējums, kas 2012. gadā būtu jānosaka pienācīgā apjomā, nedrīkstētu apdraudēt citām zivsaimniecības darbībām un programmām 2. izdevumu kategorijā paredzēto finansējumu; turklāt uzskata par ļoti svarīgu turpināt pārraudzīt Eiropas zvejas flotes apmēru, šajā sakarībā sniedzot pienācīgu atbalstu dalībvalstīm, un ot īpaši — cīnīties pret nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju; uzskata, ka efektīvai zivsaimniecības pārvaldībai ir izšķiroša nozīme, lai saglabātu zivju krājumus un novērstu pārzveju;

3.a izdevumu kategorija

51. atzīmē, ka 2012. gada BP ierosinātais vispārējais finansējuma palielinājums, salīdzinot ar 2011. gada budžetu, pasākumiem, uz ko attiecas šī izdevumu kategorija (par 17,7 % SA un par 6,8 % MA), atbilst ES pieaugošajām ambīcijām brīvības, drošības un tiesiskuma telpas īstenošanā, kā paredzēts Lisabonas līgumā un Stokholmas programmā (2010.–2014. gadam), ko Padome ir pieņēmusi 2009. gada decembrī;

52. atzīmē, ka šie palielinājumi galvenokārt ir saistīti ar trijām no četrām solidaritātes un imigrācijas pārvaldības programmām: Ārējo robežu fondu (par 38 %), Eiropas Atgriešanās fondu (par 43 %) un Eiropas Trešo valstu valstspiederīgo integrācijas fondu (par 24 %); tomēr uzsver, ka šajā izdevumu kategorijā paredzētie palielinājumi 2012. gadā gluži vienkārši atbilst to daudzgadu kopējo summu sadalījumam pa gadiem, par kurām Parlaments un Padome vienojās šo programmu un darbību pieņemšanas laikā;

53. izsaka dziļu nožēlu par to, ka Komisija pauž noraidošu nostāju bēgļu jautājumā, ievērojami palielinot Ārējo robežu fondu un Eiropas Atgriešanās fondu līdzekļus, bet Eiropas Bēgļu fondu finansējumu saglabājot 2011. gada līmenī; uzskata, ka ES būtu jāņem labvēlīgāka nostāja pret bēgļiem, jo īpaši ņemot vērā karu Lībijā un joprojām notiekošās nopietnās represijas pret demonstrantiem vairākās arābu valstīs;

54. tāpēc jautā, vai Komisijas iesniegtais BP ir pienācīga un precizēta atbilde uz pašreizējām ES problēmām, jo īpaši ņemot vērā notikumus Vidusjūras reģiona dienviddaļā; atgādina par savu prasību pienācīgi un līdzsvaroti reaģēt uz šiem izaicinājumiem, lai uzlabotu legālās migrācijas pārvaldību un palēninātu nelegālo migrāciju; atzīstot ES dalībvalstu pienākumu nodrošināt atbilstību ES tiesību aktiem, uzsver nepieciešamību pēc pietiekama finansējuma un atbalsta instrumentiem rīcībai ārkārtas situācijās, pilnībā ievērojot starptautiskās aizsardzības normas, cilvēktiesības un solidaritāti starp visām dalībvalstīm; it īpaši uzsver Eiropas Bēgļu fondu nozīmību un atbalstu, cita starpā ārkārtas pasākumus bēgļu masveida pieplūduma gadījumā, un pauž dziļu nožēlu par to, ka Komisija nav ierosinājusi finansējuma palielinājumu šim fondam un nav paredzējusi papildu līdzekļus salīdzinājumā ar finanšu plānā paredzēto apjomu;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

55. ņem vērā Eiropadomes atkārtotos aicinājumus stiprināt *Frontex* aģentūras darbības spēju un nozīmi laikā, kad migrācija rada aizvien lielākas problēmas; aicina Komisiju ziņot par *Frontex* aģentūras darbības pašreizējās pārskatīšanas kopējo ietekmi uz 2012. gada budžetu un sniegt paskaidrojumus par dalībvalstu finansiālo līdzdalību minētās aģentūras darbībā;

56. norāda, ka pēc nākamo tehnisko soļu izklāstīšanas budžeta lēmējinstītūcija darīja pieejamas otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmai (SIS II) paredzētās 2011. gada apropriācijas, kas bija iekļautas rezervē; uzsver, ka budžeta lēmējinstītūcija turpinās cieši uzraudzīt turpmākos notikumus saistībā ar SIS II, un patur tiesības rīkoties, ja tas izrādīsies nepieciešams;

3.b izdevumu kategorija

57. atgādina — lai gan 3.b izdevumu kategorija ir vismazākā daudzgadu finanšu shēmas kategorija, ņemot vērā piešķirto finansējumu, tā aptver Eiropas iedzīvotājiem ļoti svarīgas jomas, piemēram, jaunatnes, izglītības un kultūras programmas, sabiedrības veselību, patērētāju tiesību aizsardzību, civilās aizsardzības instrumentu un komunikācijas politiku;

58. pauž dziļu nožēlu, ka apropriāciju kopsumma šajā kategorijā jau trešo gadu pēc kārtas ir samazinājusies, saistību apropriācijām salīdzinājumā ar 2011. gada budžetu samazinoties par 0,1 % (līdz EUR 683,5 miljoniem) un maksājumu apropriācijām — par 0,3 % (līdz EUR 645,7 miljoniem), līdz ar to rezervē atliek EUR 15,5 miljoni;

59. uzskata, ka šajā izdevumu kategorijā iekļautās programmas un darbības ir nozīmīgas stratēģijas „Eiropa 2020” galveno mērķu un pamatiniciatīvu sasniegšanai; atkārtoti atzīmē, ka izglītība, apmācība un kultūra ietekmē ekonomiku, jo tās ievērojami veicina ekonomikas izaugsmi un kvalitatīvu darbavietu radīšanu, kā arī aktīvu pilsonisko līdzdalību;

60. uzsver, ka pavisam nelielā pieejamā rezerve ierobežos rīcības iespējas, ierosinot jaunas darbības vai pieņemot lēmumus par finansējuma palielināšanu prioritātēm, no kurām iedzīvotāji gūst tiešu labumu;

61. pienācīgi ņem vērā Komisijas ierosinājumu par EUR 8 miljoniem, salīdzinot ar sākotnēji finanšu plānā paredzēto, palielināt 2012. gada piešķirumus programmai „Jaunatne darbībā” (2012. gadā tai paredzēti EUR 134,6 miljoni), kas ir viens no galvenajiem pamatiniciatīvas „Jaunatne kustībā” instrumentiem un sniedz atbalstu jauniešu neformālai izglītībai un aktīvas pilsoniskās līdzdalības veicināšanai;

62. pauž nožēlu, ka līdzīgi centieni nav paredzēti attiecībā uz tādām programmām kā *MEDIA* un „Kultūra 2007”, lai gan tās lielā mērā sekmē Eiropas kultūras bagātību un daudzveidību un sniedz atbalstu darbībām, ko dalībvalstis pašas nespētu finansēt;

63. pauž nožēlu, ka Komisija 2012. gada BP nav ierosinājusi nevienu specializētu pasākumu sporta atbalstam, lai gan šī joma saskaņā ar Lisabonas līgumu tagad pilnībā ir ES kompetencē; patiešām uzskata, ka zināms finansējums — lai arī ierobežotā apjomā — ir jāsauglabā 2012. gada budžetā;

64. atzinīgi vērtē sabiedrības veselības programmai paredzēto līdzekļu palielinājumu, jo sabiedrības veselība ir kļuvusi par vienu no galvenajiem konkurētspēju veicinošajiem faktoriem Eiropas sabiedrībā, kura aizvien vairāk noveco; atzīst Komisijas centienus rast finansiālus risinājumus, lai turpinātu nozīmīgas izglītojošas kampaņas, piemēram, kampaņu „*HELP* — par dzīvi bez tabakas”;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

65. pauž nožēlu par civilās aizsardzības finanšu instrumenta finansējuma samazinājumu salīdzinājumā ar finanšu plānā paredzēto (par EUR 1,8 miljoniem) un aicina Komisiju sniegt sīkākus paskaidrojumus par šo samazinājumu, ņemot vērā to, ka civilā aizsardzība tagad ir jauna ES kompetences joma;

66. atgādina — lai nodrošinātu pārredzamību, kā arī Eiropas Parlamenta un tā deputātu pilnīgu iesaistīšanu, t. s. Eiropas publiskajām telpām ir vajadzīga atsevišķa budžeta pozīcija; pauž nožēlu par Komisijas priekšlikumu iztukšot šo pozīciju un apvienot Eiropas publiskajām telpām paredzētos līdzekļus ar Komisijas reprezentācijas izdevumu pozīciju; atgādina, ka Komisija un Parlaments kopīgi pārvalda Eiropas publiskās telpas un tādēļ to budžets būtu jānošķir no Komisijas reprezentācijas izdevumiem, kā tas bija 2010. gada un 2011. gada budžetā; uzsver, ka Parlaments nepiekrītis mēģinājumiem mainīt budžeta lēmējinstiūcijas gribu šajā jautājumā;

4. izdevumu kategorija

67. norāda, ka maksājumu apropriācijas, kas pieprasītas 2012. gada BP, salīdzinājumā ar 2011. gada budžetu ir palielinātas par 2,9 % un 0,8 % — attiecīgi līdz EUR 9 009,3 un EUR 7 293,7 miljoniem (ņemot vērā Rezervi palīdzībai ārkārtas gadījumos); norāda, ka minēto palielinājumu apjoms nesasniedz Komisijas ierosināto budžeta palielinājuma apjomu kopumā;

68. atgādina, ka līdz šim Komisija 4. izdevumu kategorijā nav atdevusi atpakaļ Pārtikas atbalsta instrumentam un it īpaši Stabilitātes instrumentam izmantoto finansējumu (240 miljonus), kā tas prasīts Budžeta komitejas 2009. gada 12. oktobra ziņojuma A7-0038/2009 28. punktā;

69. pauž stingru pārliecību par to, ka ir jāsteno mērķtiecīgi un konkrēti centieni, lai optimāli un saskaņotā veidā izmantotu visus pieejamos Eiropas instrumentus (ne tikai ES budžetā paredzēto finansējumu, bet arī EIB, ERAB u.c. pārvaldītos instrumentus) un dalībvalstu darbības; uzsver, ka ir jāturpina uzlabot ES instrumentu plānošanas un īstenošanas elastību, lai varētu atbilstīgi un ātri reaģēt uz politiskām un humanitārām krīzes situācijām trešās valstīs, vienlaikus neapdraudot ilgtermiņa politiskās saistības un prioritātes; šajā sakarībā prasa, lai Komisija, Eiropas Ārējās darbības dienests un Eiropas Investīciju banka koordinētu centienus, lai nodrošinātu, ka ES ārējās darbības pasākumi ir pēc iespējas mērķtiecīgāki un efektīvāki;

70. uzskata, ka ES pienākums ir pienācīgi un vispusīgi reaģēt uz nesajamajiem notikumiem Vidusjūras reģiona kaimiņvalstīs un sniegt atbalstu un palīdzību kustībām, kas cīnās par demokrātiskām vērtībām un tiesiskuma nodrošināšanu; atkārtoti norāda, ka finansiālā atbalsta palielināšana minētajām valstīm nedrīkst apdraudēt prioritātes un instrumentus, no kuriem gūst labumu Austrumeiropas kaimiņvalstis;

71. tādēļ pauž nopietnas bažas, ka attiecībā uz 4. izdevumu kategoriju ierosinātā rezerve EUR 246,7 miljonu apmērā — lai gan būtiski lielāka, nekā paredzēts 2011. gada janvārī atjaunotajā finanšu plānā (EUR 132,2 miljoni) — var izrādīties nepietiekama, lai apmierinātu jaunās vajadzības 4. izdevumu kategorijā, jo tās pamatā, šķiet, ir dažu svarīgu ES programmu finansējuma samazinājums; pauž apņēmību turpināt pārbaudīt un analizēt šo samazinājumu sekas;

72. atgādina, ka Parlaments un Padome joprojām nav vienojušies par juridisko pamatu papildu pasākumiem banānu nozarē un Sadarbībai ar industrializētām valstīm un citām valstīm un teritorijām ar augstu ienākumu līmeni (ICI+) un ka šī vienošanās ietekmēs 2012. gada budžeta apropriācijas; pauž nožēlu par Komisijas priekšlikumu samazināt finansējumu sadarbībai ar jaunattīstības valstīm Āzijā un Latīņamerikā; prasa nekavējoties pieņemt ar ICI+ saistītos tiesību aktus un paredzēt pienācīgu finansējumu Āzijai un Latīņamerikai;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

73. tāpēc, lai maksimāli palielinātu ES palīdzības ietekmi pasaulē, aicina Komisiju sagatavojamā budžeta grozījumu vēstulē nepievērsties tikai ietekmei uz budžetu, kas izriet no tās veiktās Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšanas, bet arī vērst uzmanību, vajadzības gadījumā izmantojot visus leštāžu nolīgumā paredzētos līdzekļus, uz visiem citiem neatrisinātajiem jautājumiem un vajadzībām, tostarp finansējumu Palestīnai un ANO Palīdzības un darba aģentūrai Palestīnas bēgļiem, kam salīdzinājumā ar 2011. gada budžetu paredzēts EUR 100 miljonu samazinājums;

74. pauž nožēlu par to, ka pirmspievienošanās palīdzības instrumenta finansējuma plānotais palielinājums, salīdzinot ar 2011. gada budžetu, ir samazināts no EUR 139 miljoniem līdz tikai EUR 79 miljoniem;

75. atzīmē, ka nolūkā nodrošināt ātri īstenojamo rīcību klimata pārmaiņu jomā videi un dabas resursu ilgtspējīgai pārvaldībai saskaņā ar Attīstības sadarbības instrumentu (DCI) ir plānots finansējuma palielinājums par EUR 51,8 miljoniem salīdzinājumā ar finanšu plānā paredzēto; stingri iebilst pret citiem samazinājumiem DCI ģeogrāfiskajām programmām, kas kopumā veido EUR 78 miljonus un ir pretrunā ES centieniem sekmēt Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu, un aicina ievērot ES saistības, kuras tā ir uzņēmusies augstākajā līmenī, līdz 2015. gadam panākt, ka 0,7 % no NKI tiek atvēlēti sadarbībai attīstības jomā;

76. atgādina, ka tas stingri noraidīs jebkādus sistemātiskus, šķietami automātiskus un dažkārt neapdomīgus samazinājumus, ko otra budžeta lēmējinstāde paredzēs 4. izdevumu kategorijas administratīvajos izdevumos, lai tikai samazinātu apropriāciju līmeni, jo šādas rīcības rezultātā ES vairs nebūs līdzekļu pienācīgai un efektīvai programmu īstenošanai;

5. izdevumu kategorija

77. norāda, ka visu institūciju kopējie administratīvie izdevumi tiek lēsti EUR 8 281 miljonu apmērā jeb par 1,3 % vairāk nekā 2011. gadā, atstājot EUR 472,5 miljonu rezervi;

78. atzīmē, ka finanšu plānošanas un budžeta komisārs savā 2011. gada 3. februāra vēstulē apņēmas nepieņemt jaunus darbiniekus un palielināt 5. izdevumu kategorijas izdevumus par mazāk nekā 1 % salīdzinājumā ar 2011. gadu un acināja visas institūcijas to budžeta sagatavošanā ievērot tādu pašu pieeju;

79. konstatē, ka Komisija, Padome, Revīzijas palāta, Ombuds un Datu aizsardzības uzraudzītājs ir rīkojušies līdzīgi; uzsver, ka Eiropas Parlamentam ir izdevies samazināt savu tāmī par aptuveni EUR 50 miljoniem salīdzinājumā ar provizoriskā tāmes projekta sākotnējo versiju; uzsver, ka tas rūpīgi pārbaudīs pārējo institūciju tāmes, cita starpā izvērtējot papildu vajadzības un darbības saistībā ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā;

80. atzinīgi vērtē Komisijas pastiprinātos centienus iesaldēt tās administratīvos izdevumus nominālā izteiksmē; atzīmē, ka tas ir bijis iespējams, normatīvo aktu prasību un līgumsaistību dēļ veiktos palielinājumus kompensējot ar citiem krasiem samazinājumiem citās administratīvo izdevumu jomās; tomēr pauž bažas par šādas rīcības iespējamo ietekmi;

81. uzsver, ka jebkādi turpmāki 2012. gadam paredzēto administratīvo apropriāciju samazinājumi III iedaļā, ieskaitot administratīvā atbalsta izdevumu pozīcijas (agrākās BA pozīcijas), var negatīvi ietekmēt programmu īstenošanu, jo īpaši ņemot vērā jaunus ES pienākumus pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā; uzstāj, ka ietaupījumi, kas rasti, samazinot administratīvā atbalsta izdevumus, paliek attiecīgo programmu paredzētajā finansējumā labākaī to īstenošanai uz vietas; turklāt uzsver — ES kompetences jomām paplašinoties, šī tendence ilgtermiņā var nebūt ilgtspējīga un var negatīvi ietekmēt ātru, regulāru un efektīvu ES darbību un programmu īstenošanu;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

82. atzīst Komisijas centienus nepieprasīt papildu amata vietas un tās apņemšanos visas savas vajadzības, tostarp tās, kas saistītas ar jaunām prioritātēm un LESD stāšanās spēkā, apmierināt, tikai iekšēji pārdalot patlaban rīcībā esošos cilvēkresursus; prasa turpmāku informāciju it īpaši par to, kā var pārdalīt 230 papildu amata vietas, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu dalībvalstu ekonomikas un finansiālā stāvokļa uzraudzību Ekonomikas un finanšu lietu ģenerāldirektorātā (DG ECFIN), un kāda ietekme būs amata vietu skaita samazināšanai par 70 vietām administratīvā atbalsta un programmu pārvaldības jomā pēc amata vietu pārdales atsevišķos ģenerāldirektorātos; uzsver, ka cilvēkresursu jautājums ir vēl jo svarīgāks tādēļ, ka var nākties vēl vairāk stiprināt DG ECFIN, lai tas spētu veikt svarīgus papildu pienākumus, līdzko būs pieņemts ekonomikas pārvaldības tiesību aktu kopums;

83. uzsver, ka EPSO vajadzībām ierosinātais palielinājums (par 5,4 % SA un MA) šķiet esam pretrunā Komisijas centieniem samazināt administratīvos izdevumus; prasa vairāk informācijas par ierosināto EPSO finansējuma palielinājumu un par EPSO pamatpakalpojumu nodošanu ārpuspakalpojumu sniedzējiem;

84. norāda uz iecerēto pensiju izdevumu palielinājumu par 4 % (salīdzinājumā ar 5,2 % laikposmā no 2010. līdz 2011. gadam), ņemot vērā ļoti daudz ierēdņu aiziešanu pensijā; aicina Komisiju iesniegt padziļinātu analīzi par šīs tendences ilgtermiņa ietekmi uz budžetu, vienlaikus izvērtējot tiešās un netiešās sekas, kādas varētu būt jebkādam ES pensiju shēmas izmaiņām, attiecībā uz Eiropas civildienesta pievilcību, kvalitāti un neatkarību; uzsver, ka šādas izmaiņas ir jāveic tikai pēc tam, kad ir noticis pienācīgs sociālais dialogs;

85. uzskata, ka Eiropas skolām ir jāparedz pienācīgs finansējums, ņemot vērā ES institūciju darbinieku bērnu īpašo situāciju; rūpīgi izvērtēs ierosināto kopējo 1,7 % palielinājumu salīdzinājumā ar 2011. gadu, kas ir mazāks nekā paredzēts finanšu plānā, kā arī visas Eiropas skolu finansēšanai paredzētās budžeta pozīcijas un savā lasījumā veiks grozījumus, ko tas šajā sakarībā uzskata par vajadzīgiem;

Izmēģinājuma projekti un sagatavošanas darbības

86. uzsver izmēģinājuma projektu un sagatavošanas darbību kā pamatinstrumentu nozīmi politisko prioritāšu formulēšanā un tādu jaunu iniciatīvu izstrādē, kas var kļūt par ES darbībām un programmām un uzlabot ES pilsoņu dzīvi; tādēļ plāno ar visiem iespējamiem līdzekļiem atbalstīt tā priekšlikumus par izmēģinājuma projektiem un sagatavošanas darbībām 2012. gada budžetā, vienlaikus uzsverot, ka ir rūpīgi jāizpēta 2011. gada jūlijā gaidāmais Komisijas provizoriskais novērtējums, lai varētu izstrādāt visaptverošu un līdzsvarotu galīgo priekšlikumu paketi šajā jautājumā;

87. šajā nolūkā plāno iesniegt Komisijai, kā paredzēts Iestāžu nolīguma II pielikuma D daļā, pirmo provizorisko sarakstu ar iespējamiem izmēģinājuma projektiem un sagatavošanas darbībām attiecībā uz 2012. gada budžetu; sagaida, ka Komisija veiks Parlamenta indikatīvo priekšlikumu pamatotu izvērtējumu; uzsver, ka šis pirmais provizoriskais saraksts neizslēdz iespēju budžeta lasījumā Parlamentā oficiāli iesniegt un pieņemt grozījumus attiecībā uz izmēģinājuma projektiem un sagatavošanas darbībām;

88. ņem vērā to, ka Komisija ir ierosinājusi no dažādām pozīcijām finansēt vienu jaunu izmēģinājuma projektu un piecas sagatavošanas darbības, no kurām piecas ir jaunas; pauž stingru apņēmību turpmākajās sarunās analizēt šo no jauna ierosināto iniciatīvu saturu un mērķus;

Aģentūras

89. norāda, ka 2012. gada BP ES decentralizēto aģentūru finansēšanai kopumā paredzēti EUR 720,8 miljoni (t. i., 0,49 % no kopējā ES budžeta), kas salīdzinājumā ar 2011. gada budžetu veido kopējo ES

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

iemaksu pieaugumu EUR 34,6 miljonu apmērā jeb par 4,9 %; apzinās, ka šā palielinājuma pamatā lielākoties ir finansējums vienai ⁽¹⁾ jaunai un septiņām ⁽²⁾ tikko darbu uzsākušām aģentūrām, lai nodrošinātu tām pienācīgu finansējumu; uzsver — lai nekavētu to 10 aģentūru ⁽³⁾ darbību, kuru pienākumi ir paplašināti, ir svarīgi tām nodrošināt papildu finansējumu; atzīmē, ka ES iemaksu palielinājums to aģentūru budžetā, kuras darbojas stabili, atbilst inflācijas korekcijai (2 %) vai pat ir zemāks, saglabājot pašreizējo darbinieku skaitu;

90. uzsver, ka budžeta līdzekļu piešķiršana ES aģentūrām nebūt neaprobežojas tikai ar administratīvajiem izdevumiem vien, bet tā vietā palīdz sasniegt stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus un ES mērķus kopumā, kā nolēmusi likumdevēja iestāde; tāpēc šajā taupības laikā atbalsta Komisijas ierobežoto pieeju ES decentralizēto aģentūru subsīdiju noteikšanai no ES budžeta, taču atkal nepiekrīt izmantot piešķirtos ieņēmumus, lai samazinātu iemaksas no ES budžeta aģentūrām, kuru darbība ir atkarīga no maksas iekasēšanas, jo uzskata, ka Komisija šādi rīkojas, lai mākslīgi palielinātu rezervē pieejamos līdzekļus, un šajā sakarībā pauž bažas par to, ka Komisija atkārtoti neņem vērā Eiropas Parlamenta politisko gribu;

91. uzsver, ka Eiropas Uzraudzības iestādēm ir izšķirīga nozīme tirgus stabilitātes nodrošināšanā un, lai regulatīvās reformas būtu efektīvas, šīm iestādēm ir jāparedz pienācīgs finansējums; atkārtoti norāda, ka viena vienīga uzraudzības iestāde būtu izmaksu ziņā efektīvāka; atzinīgi vērtē ierosināto budžeta palielinājumu visām trijām iestādēm, jo tas ir svarīgs solis šo iestāžu izveides procesā, taču vienlaikus aicina paredzēt papildu līdzekļus Apvienotajai komitejai; uzsver — uzticot šīm iestādēm papildu pienākumus, tām nekavējoties ir jāpiešķir papildu līdzekļi; cita starpā uzsver, ka jaunie pienākumi, kas Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei paredzēti tādās jomās kā pārdošana īsajā pozīcijā (*short-selling*) un atvasinātie produkti, ir nekavējoties jāņem vērā 2012. gada budžeta procedūrā, līdzko tiem ir izveidots juridiskais pamats;

92. atzīmē, ka no aģentūrām paredzētajām 213 jaunajām amatu saraksta vietām (kopumā 4 854 amata vietām) 80 vietas piešķirs jaunām aģentūrām vai tādām, kas uzsāk darbību, un atlikušo daļu — aģentūrām, kuru pienākumus paplašina; atkārtoti aicina īstenot īpašu pieeju attiecībā uz specializēta zinātniskā personāla ar profesionālo pieredzi pieņemšanu darbā, jo īpaši, ja šīs amata vietas finansē tikai no iekasētajām maksām un tādējādi tās nerada izmaksas ES budžetā;

93. neatbalsta Komisijas pieeju mainīt divu pašfinansējošu aģentūru — OHIM un CPVO — atspoguļojumu 2012. gada BP, proti, svītrot attiecīgās budžeta pozīcijas un nolemt nepublicēt amatu sarakstus; tomēr pieņem zināšanu, ka uz abām šīm aģentūrām neattiecas budžeta lēmējinstīcijas lēmumi subsīdiju apjomu vai personāla jomā; gatavojas tomēr pārredzamības nolūkā sniegt šo informāciju budžetā; atkārtoti norāda, ka jārod risinājums pārmērīgajiem pārpalikumiem, kas rodas saistībā ar OHIM noteikumiem par maksām;

⁽¹⁾ Aģentūra lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā.

⁽²⁾ Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestāde (BEREC – Birojs), Eiropas Banku iestāde (EBA), Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde (EIOPA), Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde (ESMA), Energoregulatoru sadarbības aģentūra (ACER), Eiropas Patvēruma atbalsta birojs (EASO) un Dzimumu līdztiesības institūts.

⁽³⁾ Eiropas Ķīmikāliju aģentūra (ECHA) – Darbības ar biocīdiem, Eiropas Ķīmikāliju aģentūra (ECHA) – Iepriekš izziņotais piekrišanas (PIC) darbības, Eiropas GNSS uzraudzības iestāde (GSA), Eiropas Aviācijas drošības aģentūra (EASA), Eiropas Jūras drošības aģentūra (EMSA), Eiropas Tīklu un informācijas drošības aģentūra (ENISA), Eiropas Zāļu aģentūra (EMA), Eiropas Vides aģentūra (EEA), Pamattiesību aģentūra (FRA), Eiropas Policijas koledža (CEPOL) un Eurojust.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

94. uzskata, ka dialogā, kam jānotiek 2011. gada 11. jūlijā, īpaša uzmanība jāpievērš šādiem jautājumiem:

- ES 2012. gada budžeta piešķirumi stratēģijas „Eiropa 2020” atbalstam;
- 2012. gada budžeta maksājumu vispārējais apjoms un nesamaksātās saistības;
- priekšlikums pārskatīt pašreizējo 2007.–2013. gada DFS, lai rastu ITER projektam nepieciešamo papildu finansējumu;
- 4. izdevumu kategorijas finanšu ilgtspējība un pārvaldība 2012. gadā, it īpaši ņemot vērā gaidāmo grozījumu vēstuli, lai risinātu demokrātiskās pārejas jautājumu Vidusjūras dienvidu reģionā;
- ar 2011. gada budžetu saistītie neatrisinātie jautājumi;

*

* *

95. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai un Padomei.

KLP 2020. gada perspektīvā: kā risināt nākotnē paredzamās ar pārtiku, dabas resursiem un teritoriālajiem aspektiem saistītās problēmas

P7_TA(2011)0297

Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija rezolūcija par KLP 2020. gada perspektīvā: kā risināt nākotnē paredzamās ar pārtiku, dabas resursiem un teritoriālajiem aspektiem saistītās problēmas (2011/2051(INI))

(2012/C 390 E/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „KLP 2020. gada perspektīvā: kā risināt nākotnē paredzamās ar pārtiku, dabas resursiem un teritoriālajiem aspektiem saistītās problēmas” (COM(2010)0672),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 43. panta 2. punktu,
- ņemot vērā Regulu (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Regulu (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes Lēmumu 2006/144/EK ⁽³⁾ un Lēmumu 2009/61/EK par Kopienas lauku attīstības stratēģiskajām pamatnostādnēm ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OV L 209, 11.8.2005. 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 277, 21.10.2005. 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 55, 25.2.2006. 20. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 30, 31.1.2009. 112. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 299, 16.11.2007. 1. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- ņemot vērā Regulu (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām lauksaimniekiem ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā 2010. gada 8. jūlija rezolūciju par KLP nākotni pēc 2013. gada ⁽²⁾,
  - ņemot vērā 2010. gada 16. jūnija rezolūciju par stratēģiju „Eiropa 2020” ⁽³⁾,
  - ņemot vērā Padomes prezidentūras 2011. gada 17. marta secinājumus par KLP 2020. gada perspektīvā,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 18. marta atzinumu par kopējās lauksaimniecības politikas reformu 2013. gadā,
  - ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu „KLP 2020. gada perspektīvā: kā risināt nākotnē paredzamās ar pārtiku, dabas resursiem un teritoriālajiem aspektiem saistītās problēmas”,
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Reģionālās attīstības komitejas atzinumus (A7-0202/2011),
- A. tā kā ilgtspējīga, ražīga un konkurētspējīga Eiropas lauksaimniecības nozare dod būtisku ieguldījumu, lai sasniegtu līgumos noteiktos KLP mērķus un stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus, tā kā tā var arī palīdzēt risināt jaunās politiskās problēmas, piemēram, pārtikas nodrošinājuma, enerģijas un rūpniecības izejvielu, klimata pārmaiņu, vides un bioloģiskās daudzveidības, veselības un demogrāfisko pārmaiņu jomā, un tā kā gaidāmā KLP reforma būs pirmā, attiecībā uz kuru Eiropas Parlaments un Padome kopīgi pieņems tiesību aktus atbilstoši Lisabonas līgumam;
- B. tā kā lauksaimniecības nozares galvenais uzdevums joprojām ir nodrošināt ar pārtiku ne vien ES, bet arī pasaules un jo īpaši jaunattīstības valstis, jo saskaņā ar ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas prognozēm līdz 2050. gadam pasaules iedzīvotāju skaits no 7 miljardiem palielināsies līdz vairāk nekā 9 miljardiem, un viņu nodrošināšanai ar pārtiku lauksaimniecisko ražošanu pasaulē būs nepieciešams palielināt par 70 %; tā kā vairāk pārtikas būs jāražo, neraugoties uz to, ka palielināsies ražošanas izmaksas, valdīs liela nestabilitāte lauksaimniecības tirgos un palielināsies spiediens uz dabas resursiem, un tas nozīmē, ka lauksaimniekiem būs jāražo vairāk, izmantojot mazāk zemes, ūdens un enerģijas;
- C. tā kā pārtikai ir stratēģiski svarīga nozīme un tā kā visvēlamākais veids, kā panākt nodrošinātību ar pārtiku, ir stabilas un konkurētspējīgas lauksaimniecības nozares saglabāšana; tā kā spēcīga KLP ir ļoti svarīga gan šā mērķa sasniegšanai, gan lai panāktu ES lauku reģionu saglabāšanu, to vides ilgtspēju un ekonomikas attīstību, tādējādi novēršot lauksaimniecības zemju apstrādes pārtraukšanu, lauku iedzīvotāju skaita mazināšanos un ekonomisko lejupslīdi;
- D. tā kā ar 2003. gada KLP reformu un kopējās lauksaimniecības politikas 2008. gada „veselības pārbaudi” mēģināts izveidot jaunu KLP struktūru, kas būtu efektīvāka un paredzamāka un vairāk orientēta uz tirgu; tā kā šis process ir jāturpina un KLP instrumentu un procedūru pārvaldība praksē ir ievērojami jāvienkāršo, lai samazinātu slogu lauksaimniekiem un pārvaldes iestādēm;

⁽¹⁾ OV L 30, 31.1.2009. 16. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0286.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0223.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- E. tā kā 2010. gada 8. jūlija rezolūcijā par KLP nākotni pēc 2013. gada Eiropas Parlaments liek pamatus ilgtspējīgai lauksaimniecības politikai, kas ļautu Eiropas ražotājiem būt konkurētspējīgiem vietējos, reģionālos, valsts un starptautiskos tirgos, un tā kā tas atbalstīja koncepciju par daudzfunkcionālu un plašas teritorijas aptverošu lauksaimniecību visā Eiropā, jo īpaši teritorijās ar nelabvēlīgiem dabas apstākļiem un ļoti nomaļos reģionos, kā arī ņēma vērā grūtības, ar kurām sastopas mazās lauku saimniecības;
- F. tā kā KLP ir jānodrošina ar nepieciešamajiem instrumentiem, lai risinātu nopietnas tirgus un apgādes krīzes un novērstu ārkārtīgu cenu nestabilitāti lauksaimniecības nozarē; tā kā jānodrošina, lai šie instrumenti būtu ne vien moderni un efektīvi, bet arī elastīgi, lai vajadzības gadījumā tos ātri varētu piemērot,
- G. tā kā atzinīgi vērtējama atjauninātu un vērīgu mērķu iekļaušana KLP, jo īpaši attiecībā uz patērētāju un vides aizsardzību, dzīvnieku labturību un reģionālo kohēziju, un tā kā šie augstie standarti būtu jāaizstāv starptautiskā līmenī, lai nodrošinātu Eiropas lauksaimnieku dzīvotspēju un konkurētspēju, jo viņu ražošanas izmaksas ir lielākas; tā kā ilgtermiņa ražīgumu un nodrošinātību ar pārtiku (jo īpaši ņemot vērā klimata radītus traucējumus) var panākt, pienācīgi rūpējoties par dabas resursiem, jo īpaši augsnī, ūdens resursu izmantošanu un bioloģisko daudzveidību,
- H. tā kā lauksaimniecības nozarei ir būtiska loma cīņā pret klimata pārmaiņām, jo īpaši samazinot pašas nozares radītās siltumnīcefekta gāzu emisijas, attīstot oglekļa uzkrāšanu un ražojot biomasu un ilgtspējīgu enerģiju, tādējādi radot arī papildu ienākumus lauksaimniekiem;
- I. tā kā ar KLP būtu jāatbalsta arī īpaši pārvaldības pasākumi lauksaimniecības zemēs, kurās ir liela bioloģiskā daudzveidība (piemēram, lauksaimniecības zeme ar augstu dabas vērtību) un lauksaimniecības ekosistēmās „Natura 2000” teritorijās, un šajā sakarībā ar KLP jāatbalsta arī pāreja uz mazāku resursu ieguldījuma modeļiem (ieskaitot bioloģisko lauksaimniecību), pastāvīgi neartām plāvām vai lauksaimniecības mitrājiem;
- J. tā kā KLP izdevumu daļa ES budžetā pakāpeniski samazinās no gandrīz 75 % 1985. gadā līdz prognozētiem 39,3 % 2013. gadā; tā kā KLP — senākajai un vienīgajai ES kopējās politikas jomai — tērē mazāk nekā 0,5 % no ES IKP, kaut gan citiem publiskiem izdevumiem tērē aptuveni 50 % IKP, un tā kā pēc pakāpeniskas Eiropas Savienības paplašināšanās lauksaimniecības zemju platība palielinājusies par 40 % un šobrīd lauksaimnieku ir divreiz vairāk nekā 2004. gadā;
- K. tā kā pēc jaunākajiem Eiropas barometra datiem 90 % aptaujāto ES iedzīvotāju uzskata, ka lauksaimniecība un lauku apvidi ir svarīgi Eiropas nākotnei, 83 % aptaujāto atbalsta finansiāla atbalsta sniegšanu lauksaimniekiem un ES iedzīvotāji kopumā uzskata, ka par lauksaimniecības politiku jāturpina lemt Eiropas līmenī;
- L. tā kā Eiropas Parlaments jau vairākkārt iebildis pret KLP nodošanu valstu kompetencē un līdzfinansējuma palielināšanu, kas varētu negatīvi ietekmēt godīgu konkurenci ES iekšējā tirgū, un tādēļ sagaida paredzamo reformu, vēlreiz noraidot jebkurus mēģinājumus nodot KLP dalībvalstu pārziņā ar tiešo maksājumu līdzfinansēšanu vai resursu pārvirzi uz otro pīlāru;
- M. tā kā ir jāsauglabā divu pīlāru KLP, skaidri definējot un izstrādājot katra pīlāra struktūru un mērķus tā, lai tie savstarpēji papildinātu viens otru;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- N. tā kā ES mazie lauksaimnieki sniedz būtisku ieguldījumu KLP mērķu sasniegšanā un tā kā šķēršļi, ar kuriem tie saskaras, ir pienācīgi jāņem vērā reformu procesā;
- O. tā kā jaunajās dalībvalstīs piemēro vienotā platībmaksājuma shēmu un lielai daļai lauksaimnieku, jo īpaši lopkopības nozarē, nav tiesību saņemt tiešos maksājumus, jo viņiem nepieder lauksaimniecības zeme;
- P. tā kā lauksaimnieki saņem arvien mazāku daļu no pārtikas piegādes ķēdē radītās pievienotās vērtības, un tā kā pienācīga pārtikas piegādes ķēdes darbība un pasākumi, lai uzlabotu ražotāju spēju aizstāvēt savas intereses ir nepieciešami priekšnoteikumi, lai nodrošinātu, ka lauksaimnieki saņem taisnīgu peļņu par saviem ražojumiem;
- Q. tā kā lauksaimnieku reālie ienākumi uz vienu iedzīvotāju ir dramatiski samazinājušies aizvadītajos divos gados un pastāvīgas samazināšanās rezultātā tie tagad ir nokritušie zemāk par līmeni, kāds bija sasniegts pirms gandrīz 15 gadiem; tā kā lauksaimniecības ienākumi ir ievērojami zemāki (par aptuveni 40 % par katru darba vienību) nekā pārējās tautsaimniecības nozarēs, un ienākumi uz vienu iedzīvotāju lauku teritorijās ir ievērojami zemāki (par apmēram 50 %) nekā pilsētās, un tā kā Statistikas biroja dati liecina, ka nodarbinātība lauksaimniecības nozarē laikā no 2000. līdz 2009. gadam ir samazinājusies par 25 %;
- R. tā kā pasaules ekonomika kļūst arvien vairāk integrēta un tirdzniecības sistēmas tiek liberalizētas daudzpusējo un divpusējo sarunu rezultātā, un tā kā nolīgumiem daudzpusējā un divpusējā līmenī ir jānodrošina, ka trešās valstīs izmantotas metodes ES paredzētu eksporta preču ražošanā sniedz Eiropas patērētājiem tādas pašas garantijas attiecībā uz veselību, pārtikas drošību, dzīvnieku labturību, ilgtspēju un minimālo sociālo standartu ievērošanu kā tās, ko nodrošina ar ES izmantotām metodēm;
- S. tā kā lauku attīstība ir svarīga KLP sastāvdaļa, ņemot vērā arvien pieaugošās atšķirības, sociālā kapitāla zudumu un kohēziju, demogrāfisko nelīdzsvarotību un iedzīvotāju aizceļošanu, un tā kā lauku attīstības politikai nākotnē jāsekmē labāks teritoriālais līdzsvars un jāpiedāvā mazāk birokrātiska lauku attīstības programmu pārvaldība ar lielāku iedzīvotāju līdzdalību, turklāt šajās programmās iekļaujot pasākumus, lai palielinātu lauksaimniecības nozares konkurētspēju un efektīvi stiprinātu un dažādotu lauku ekonomiku, nodrošinātu vides aizsardzību, veicinātu izglītību un jauninājumus, uzlabotu dzīves kvalitāti lauku apvidos, īpaši mazāk labvēlīgos apgabalos, un cīnītos pret jauniešu nevēlēšanos nodarboties ar lauksaimniecību;
- T. tā kā, no vienas puses, tikai 6 % Eiropas lauksaimnieku ir jaunāki par 35 gadiem un, no otras puses, nākamajos 10 gados 4,5 miljoni lauksaimnieku sasniegs pensionēšanās vecumu; tā kā paaudžu maiņa tāpēc būtu jāizvirza par vienu no turpmākās KLP prioritātēm;
- U. tā kā KLP būtu jāņem vērā nepieciešamība mazināt īpašās grūtības un strukturālās problēmas, kas izolētā stāvokļa un tāluma dēļ ietekmē lauksaimniecības un mežsaimniecības nozari ES attālākajos reģionos, un tas, ka šo lauku reģionu ekonomiskais stāvoklis ir ārkārtīgi atkarīgs no neliela lauksaimniecības produktu klāsta;
- V. tā kā kvalitātes politika ir turpmākās KLP neatņemama sastāvdaļa, un tādēļ šī politika jāattīsta un jāstiprina, jo īpaši gadījumos, kad ģeogrāfiskajai izcelsmei būs izšķiroša nozīme Eiropas lauksaimniecības nozares ilgtspējīgas izaugsmes un konkurētspējas veicināšanā,

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

1. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu „KLP 2020. gada perspektīvā: kā risināt nākotnē paredzamās ar pārtiku, dabas resursiem un teritoriālajiem aspektiem saistītās problēmas”; atzīst nepieciešamību turpināt KLP reformu atbilstoši lauksaimniecības nozares izmaiņām ES 27 dalībvalstīs un jaunajos starptautiskās globalizācijas apstākļos; aicina turpināt stingru un ilgtspējīgu KLP, piešķirot ar jaunajiem uzdevumiem saistītu vērienīgu mērķu īstenošanai atbilstīgu budžetu; kategoriski noraida jebkādas darbības, kas vērstas uz KLP nodošanu dalībvalstu kompetencē;
2. aicina saglabāt KLP divu pīlāru uzbūvi; uzsver, ka pirmais pīlārs, piešķirot ikgadēju finansējumu, pilnībā jāfinansē no ES budžeta, turpretim daudzgadu programmas, brīvprātīga pieeja un līdzfinansēšana arī turpmāk jāpiemēro saskaņā ar otro pīlāru; uzsver, ka divu pīlāru sistēmai jānodrošina skaidrība, katram pīlāram bez dublēšanās papildinot otru; pirmajam pīlāram jānodrošina tādu mērķu sasniegšana, kuriem nepieciešama vienota rīcība, turpretim otrajam pīlāram jābūt orientētam uz rezultātu un pietiekami elastīgam, lai viegli varētu ņemt vērā valstu, reģionu un/vai vietējās īpatnības; tāpēc uzskata, ka, lai gan pašreizējā divu pīlāru struktūra ir jāsaglabā, izmaiņas ir būtiskas, lai katrā no diviem pīlāriem efektīvāk izmantotu visus vajadzīgos pasākumus un to attiecīgo finansēšanas kārtību;
3. norāda, ka ne tikai Eiropas Savienībā, bet arī pasaulē un jo īpaši jaunattīstības valstīs lauksaimniecības nozares galvenais uzdevums joprojām ir nodrošināšana ar pārtiku, jo līdz 2050. gadam būs jāatrisina problēma, kā nodrošināt pārtiku 9 miljardiem cilvēku un vienlaikus samazinātu ierobežoto resursu, piemēram, ūdens, zemes un enerģijas, izmantošanu; aicina veidot ilgtspējīgu, ražīgu un konkurētspējīgu lauksaimniecības nozari, kas būtiski veicina līgumos izvirzīto KLP mērķu un stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu īstenošanu attiecībā uz gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi; uzskata, ka lauksaimniecības nozare spēj dod galveno ieguldījumu cīņā pret klimata pārmaiņām, ar videi labvēlīgas izaugsmes palīdzību radot jaunas darba vietas un piegādājot enerģiju no atjaunojamiem avotiem, vienlaikus turpinot ražot drošus, augstvērtīgus pārtikas produktus un sekmējot Eiropas patērētāju nodrošinātību ar pārtiku;
4. uzskata, ka ir svarīgi izveidot skaidru noteikumu kopumu ilgtermiņa vajadzībām, lai Eiropas lauksaimnieki varētu plānot ieguldījumus, kas nepieciešami lauksaimniecības prakses modernizācijai un inovatīvu metožu izstrādei, sekmējot agronomiski pareizu un ilgtspējīgu lauksaimniecības sistēmu rašanos, jo šāds process ir ļoti svarīgs to konkurētspējas nodrošināšanai vietējos, reģionālos un starptautiskos tirgos;
5. uzskata, ka vienkāršošanas, skaidrības un kopīgas pieejas labad par katra KLP pīlāra finansēšanu jāvienojas jau reformas sākumposmā;
6. aicina nākamajā finanšu plānošanas periodā ES lauksaimniecības budžetu saglabāt vismaz 2013. gada līmenī; atzīst, ka pietiekami finanšu resursi būs nepieciešami, lai risinātu pārtikas nodrošinātības, vides aizsardzības, klimata pārmaiņu un teritoriālā līdzsvara problēmas paplašinātajā ES, kā arī, lai ar KLP varētu veicināt stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu īstenošanu;
7. pauž pārliecību par to, ka šīs jaunās uz ilgtspējīgu pārtikas ražošanu orientētās lauksaimniecības politikas pamatā galvenokārt jābūt lielākai savstarpējai papildināmībai starp pirmo pīlāru, kas paredz tiešos maksājumus, un otro pīlāru, kas paredzēts lauku attīstības atbalsta pasākumiem; uzskata, ka saskaņā ar jauno KLP publiskais finansējums jāatzīst par likumīgu maksājumu veidu par tādām sabiedrībai sniegtām sabiedriskām precēm, kuru izmaksas nav iespējams kompensēt tirgū, un ka publiskie līdzekļi ir jāizmanto, lai stimulētu lauksaimniekus piegādāt Eiropas mēroga papildu vides pakalpojumus; uzskata, ka šī mērķtiecīgā pieeja nodrošinās ES mērķu sasniegšanu, vienlaikus piedāvājot nepieciešamo elastību, lai pielāgotos ES lauksaimniecības daudzveidībai; uzskata, ka šāda sistēma sekmētu to, ka ikviens maksājumu elements pārredzamā veidā sniedz nepārprotamu sabiedrisku labumu nodokļu maksātājiem, lauksaimniekiem un sabiedrībai kopumā;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

8. aicina nodrošināt, lai KLP pamatā būtu ilgtspējas, konkurētspējas un taisnīguma principi, saglabājot atsevišķu nozaru un ražošanas vietu raksturīgākās īpatnības, lai iedzīvotājiem sniegtu drošu un veselīgu pārtiku pietiekamā daudzumā par pieņemamām cenām, kā arī nodrošinātu izejvielu piegādi ražīgai Eiropas lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu pārstrādes, kā arī atjaunojamās enerģijas ražošanas nozarei; uzsver, ka ES standarti attiecībā uz pārtikas drošību, vides aizsardzību un dzīvnieku labturību, kā arī minimālo sociālo standartu ievērošanu ir augstākie pasaulē; aicina īstenot tādu KLP, ar kuru garantētu augstus Eiropas lauksaimniecības standartus starptautiskajā konkurencē (ievesto produktu kvalitātes nodrošināšana);

9. atzīst, ka daudzi no šiem jaunajiem uzdevumiem un mērķiem ir iekļauti tiesiski saistošās starptautiskās saistībās un līgumos, kurus ES ir akceptējusi un parakstījusi, piemēram, Kioto konvencijā, Kankūnas nolīgumos, Ramsāres konvencijā un Nagojas konvencijā;

10. uzsver, ka vienkāršošana ir būtiska, un tai jābūt turpmākās KLP svarīgākajam mērķim, samazinot politikas administrēšanas izmaksas dalībvalstu līmenī, un ka ir nepieciešams noteikt skaidru un vienotu juridisko pamatu, kurš jāiesniedz nekavējoties un kuru var izmantot vienveidīgai interpretācijai;

11. uzsver, ka pārtikas kvalitātes politikas attīstībai, tostarp attiecībā uz ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm (ACN, AĢN, TSG), jābūt KLP prioritāram aspektam un tā ir jāpadziļina un jāstiprina, lai ES varētu saglabāt līderpozīciju šajā jomā; uzskata, ka šo augstas kvalitātes produktu gadījumā ir jāatļauj izmantot oriģinālus pārvaldības, aizsardzības un veicināšanas instrumentus, lai būtu iespējama to saskanīga attīstība un tos arī turpmāk varētu aktīvi izmantot Eiropas lauksaimniecības ilgtspējīgas izaugsmes un konkurētspējas veicināšanai;

12. aicina Komisiju pastiprināt pētniecības un izstrādes centienus, lai veicinātu inovācijas un sekmētu noietu; tāpēc aicina turpmākajās ES pētniecības un izstrādes programmās pastāvīgi pievērst uzmanību pētniecībai lauksaimniecības un pārtikas jomā;

Tiešie maksājumi

13. atzīmē, ka atsaistīti tiešie maksājumi, uz kuriem tiek attiecinātas savstarpējās atbilstības prasības, var palīdzēt atbalstīt un stabilizēt lauku saimniecību ienākumus, ļauj lauksaimniekiem papildus pārtikas produktu ražošanai sniegt ļoti svarīgas sabiedriskas preces visai sabiedrībai, piemēram, ekosistēmu pakalpojumu, nodarbinātību, ainavas apsaimniekošanu un lauku ekonomiskās dzīvotspējas nodrošināšanu visā Eiropā; uzskata, ka ar tiešajiem maksājumiem zemniekiem jāatlīdzina par šo sabiedrisko preču sniegšanu, jo ar tirgu vien to nevar nodrošinātu un tirgus neatlīdzina lauksaimniekiem par to nodrošināšanu laikā, kad lauksaimnieki bieži saskaras ar lielām ražošanas izmaksām, lai ražotu augstas kvalitātes pārtiku, un saņem nelielu samaksu par saviem ražojumiem;

14. aicina arī turpmāk saglabāt spēcīgu un pienācīgi finansētu pirmo pīlāru, ar kuru var risināt Eiropas lauksaimniecības jaunus uzdevumus;

15. aicina KLP paredzētos pirmā un otrā pīlāra resursus sadalīt taisnīgi gan dalībvalstu, gan katras dalībvalsts lauksaimnieku starpā; šajā sadalē pragmatisku pieeju padarot par objektivitātes kritēriju pamatprincipu; noraida lielas atšķirības šo līdzekļu sadalījumā starp dalībvalstīm; uzskata, ka tāpēc pēc pārejas perioda pakāpeniski būs jāizstrādā sistēma, kas balstās uz novecojušām tradicionālajām atsaucēs vērtībām, ar tādām atbalsta maksājumiem, kas ir godīgi un tādējādi tiek sadalīti efektīvāk starp valstīm, dažādām lauksaimniecības nozarēm un lauksaimniekiem; norāda, ka tam nepieciešami arī efektīvāki atbalsta maksājumi, kas ir mērķtiecīgāki un piedāvā vairāk stimulu, lai palīdzētu lauksaimniecībai veikt pāreju uz ilgtspējīgām lauksaimniecības sistēmām; līdzīgi kā Komisijas paziņojumā, noraida vienādus vienotas likmes tiešos maksājumus visai ES, kas neatspoguļo Eiropas daudzveidību; uzskata, ka galvenais mērķis ir saglabāt ES lauku saimniecību un ražošanas vietu daudzveidību, un tāpēc prasa cik iespējams ņemt vērā īpašos ražošanas apstākļus dalībvalstīs, izmantojot mērķtiecīgāku tiešo maksājumu sistēmu;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

16. tāpēc atbalsta vienotā saimniecības maksājumu shēmu, kura ietekmē zināmu pārdali, lai tiešo maksājumu līdzekļi tiktu godīgi sadalīti ES kopumā; ierosina, ka katrai dalībvalstij ir jāsaņem obligāta procentuāla daļa no ES tiešo maksājumu vidējā rādītāja un ka būtu jānosaka šī rādītāja maksimālais līmenis; atbalsta pēc iespējas ātrāku īstenošanu ar ierobežotu pārejas periodu;

17. uzskata, ka tiešo saimniecības maksājumu jomā jāatkāpjas no tradicionālajām un uzņēmuma individuālajām atsaucēs vērtībām, ko izmanto, lai noteiktu sadalījumu starp dalībvalstīm, un aicina nākamajā finanšu plānošanas periodā pāriet uz platībatkarīgu atsaistīto maksājumu reģionālo vai valsts likmi; tomēr atzīst, ka stāvoklis katrā dalībvalstī ļoti atšķiras, tāpēc vajadzīgi reģiona īpatnībām atbilstīgi konkrēti pasākumi;

18. uzskata, ka tām dalībvalstīm, kuras šobrīd piemēro vienkāršoto vienotā platībmaksājuma shēmu (SAPS), pēc ierobežota pārejas perioda būtu jāievieš vienotā saimniecības maksājuma shēma ar maksājuma tiesībām; aicina nodrošināt šai pārejai gan finansiālu, gan tehnisku atbalstu;

19. atzinīgi vērtē to, ka tiek atzīta mazo lauksaimnieku loma Eiropas lauksaimniecībā un lauku attīstībā; atbalsta īpašu, vienkāršotu atbalsta shēmu izveidi mazajiem lauksaimniekiem, kuri palīdz stabilizēt lauku attīstību; aicina Komisiju pārredzamības un juridiskās drošības interesēs noteikt elastīgus un objektīvus kritērijus mazā lauksaimnieka statusa noteikšanai ikvienā dalībvalstī; aicina saskaņā ar subsidiaritātes principu dalībvalstis pieņemt lēmumu par to, kuri lauksaimnieki atbilst šim statusam;

20. aicina turpināt tiešo maksājumu sistēmas vienkāršošanu, jo īpaši vienkāršojot noteikumus par maksājuma tiesību pārņemšanu rezerves gadījumā, noteikumus attiecībā uz valsts rezervēm atkarībā no pārejas uz reģionālu/valsts vienotā platībmaksājuma shēmu, attiecībā uz obligāto maksājuma tiesību apvienošana un uz efektīvu un administratīvo slogu mazinošu uzraudzības sistēmu abiem pīlāriem; uzskata, ka, nosakot uzraudzības līmeni, pozitīvi jāvērtē tās pārvaldības sistēmas, kuras apliecinājušas veiksmīgu darbību;

21. uzsver, ka ir nepieciešami pasākumi paaudžu nomaīņas veicināšanai lauksaimniecības nozarē, ņemot vērā, ka tikai 6 % Eiropas lauksaimnieku ir jaunāki par 35 gadiem un tajā pašā laikā 4,5 miljoni lauksaimnieku būs sasnieguši pensijas vecumu tuvāko 10 gadu laikā; atzīst, ka jauniem lauksaimniekiem ir grūti uzsākt darbību, piemēram, veikt lielus ieguldījumus, iegūt pieeju zemei un saņemt kredītu; uzsver, ka jaunajiem lauksaimniekiem paredzētie pasākumi otrajā pīlārā ir izrādījušies nepietiekami, lai apturētu straujo novecošanu lauksaimniecības nozarē, un aicina iesniegt priekšlikumus, lai mainītu šo neilgtspējīgo tendenci, kuros vajadzētu iekļaut arī izmaiņas noteikumos, ar kuriem reglamentē valsts rezervi, lai to labāk varētu izmantot jauno lauksaimnieku atbalstam;

22. uzsver, ka KLP jāievēro dzimumu līdztiesības princips un ka abiem laulātajiem, kuri kopīgi nodarbojas ar uzņēmējdarbību, jānodrošina vienādas tiesības; uzsver to, ka aptuveni 42 % no 26,7 miljoniem cilvēku, kas Eiropas Savienībā regulāri strādā lauksaimniecībā, ir sievietes, bet tikai vienu saimniecību no piecām (aptuveni 29 %) vada sieviete;

23. uzskata, ka atsaistīšana ir bijusi lietderīga, jo palielinājusi lauksaimnieku lēmumu pieņemšanas brīvību, nodrošinot lauksaimnieku spēju reaģēt uz tirgus signāliem un novirzot lielāko daļu KLP PTO „zaļās kastes” subsīdijām; piekrīt Komisijas ierosinājumam, ka piemaksu piesaiste būtu jāsauglabā konkrētos reģionos, kuros nav iespējami alternatīvi risinājumi tradicionālajām ražošanas metodēm un produktiem; tāpēc atzīst, ka atbilstīgi ražošanai noteiktās piemaksas stingrās robežās varētu būt attaisnojamas arī pēc 2013. gada;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

24. tādēļ aicina dalībvalstis izmantot iespēju, kas ļauj PTO noteiktajās robežās daļu no tiešajiem maksājumiem joprojām pilnībā vai daļēji saistīt, lai finansētu pasākumus atsaistīšanas ietekmes mazināšanai īpašās jomās un nozarēs, kas ir ekonomiski, ekoloģiski un sociāli jutīgas; turklāt uzskata, ka šie maksājumi varētu sekmēt teritoriālus vides aizsardzības pasākumus un teritoriālo kohēziju un veicināt, atbalstīt un sekmēt svarīgākās nozares, tostarp kvalitātes uzlabošanu, lauksaimniecības izejvielu ražošanu, atsevišķus īpašus ražošanas veidus vai noteiktus lauksaimniecības veidus;

25. atgādina, ka vēsturisku iemeslu dēļ Eiropas Savienības lauku saimniecības ir izveidojušas ļoti daudzveidīgas uzņēmuma lieluma, darba ražīguma un juridiskā statusa ziņā; apzinās, ka tiešie maksājumi ir tikuši piešķirti tādā veidā, kas ļāva apšaubīt to leģitimitāti; ņem vērā Komisijas priekšlikumu ieviest tiešo maksājumu maksimālo līmeni un atzinīgi vērtē šo mēģinājumu risināt jautājumu par KLP leģitimitāti un sabiedrības atbalstu; aicina Komisiju apsvērt iespēju ieviest līdzīgus mehānismus, kas veicinātu šo mērķu sasniegšanu, piemēram, tiešo maksājumu regresijas sistēmu atkarībā no lauku saimniecības lieluma, kurā tiktu ņemti vērā nodarbinātības un ilgtspējīgu metožu izmantošanas objektīvi kritēriji;

26. aicina Komisiju iesniegt praktiskus priekšlikumus, kas vidējā termiņā un ilgtermiņā palīdzētu lopkopības nozarēm risināt ar izejvielu cenu pieaugumu saistītās problēmas; uzskata, ka starp tiem varētu būt stimuli zālaugu sistēmu un proteīnaugu nomaīnai augsekā, kas varētu sniegt lielākas ekonomiskās priekšrocības lauksaimniekiem, ļautu reaģēt uz jauniem uzdevumiem un mazinātu atkarību no proteīnaugu importa un kam varētu būt labvēlīga ietekme uz dzīvnieku barības izmaksām; aicina Komisiju ierosināt dalībvalstīm ieviest elastības elementu saistībā ar pašreizējā 68. panta noteikumiem, lai izvairītos no to lopkopības saimniecību izslēgšanas no jaunās atbalsta shēmas, kuras galveno uzmanību pievērš kvalitātei un ilgtspējai, un lai ņemtu vērā to īpašo raksturu;

27. uzskata, ka tiešie maksājumi jārezervē tikai aktīvajiem lauksaimniekiem; turklāt apzinās, ka atsaistītu tiešo maksājumu sistēmā tiešie maksājumi jāsaņem katram uzņēmuma īpašniekam, kurš lauksaimniecības zemes izmanto ražošanai un uztur tās labā lauksaimniecības un vides stāvoklī; tāpēc aicina Komisiju izstrādāt jēdziena „aktīvs lauksaimnieks” definīciju, kas neradītu dalībvalstīm papildu administratīvo slogu vai izdevumus, nodrošinot arī, lai tradicionālie lauksaimnieciskās darbības veidi (pilna laika lauksaimnieciskā darbība, lauksaimniecība kā dažāda līmeņa papildu nodarbošanās) neatkarīgi no juridiskā statusa tiktu uzskatīti par aktīvu lauksaimniecības darbību, un lai tiktu ņemti vērā arī dažādi zemes valdījuma un zemes apsaimniekošanas veidi, kā arī zemes kopēja apsaimniekošana; uzskata par nepieciešamu norādīt, ka aktīva lauksaimnieka definīcijai nebūtu jāattiecas uz gadījumiem, kad administratīvās izmaksas maksājuma veikšanai ir lielākas nekā pats faktiskais maksājums;

28. atbalsta kompensāciju par nelabvēlīgiem dabas apstākļiem izmaksu no otrā pīlāra un administratīvā sloga pieauguma dēļ noraida papildu maksājumus no pirmā pīlāra;

Resursu aizsardzība un vides politikas komponenti

29. uzskata, ka pilnveidota dabas resursu aizsardzība un pārvaldība ir galvenais elements ilgtspējīgā lauksaimniecībā, un saistībā ar stratēģijas „Eiropa 2020” jaunajiem uzdevumiem un mērķiem ar to pamatojami papildu stimuli, lai mudinātu lauksaimniekus ieviest videi draudzīgu praksi, kas pārsniedz savstarpējās atbilstības pamatprasības un ar kuru papildinātu jau esošās agrovīdes programmas;

30. uzskata, ka dabas resursu aizsardzība būtu ciešāk saistāma ar tiešo maksājumu piešķiršanu, un tādēļ ar vides komponenta palīdzību aicina ieviest ES mēroga ierosmju shēmu ar mērķi nodrošināt lauksaimniecības ilgtspēju un ilgtermiņa nodrošinātību ar pārtiku, īstenojot efektīvu ierobežoto resursu (ūdens, enerģijas, augsnes) pārvaldību, vienlaikus ilgtermiņā ar mazāku resursu ieguldījumu samazinot ražošanas izmaksas; uzskata, ka ar šo shēmu būtu jānodrošina maksimālu atbalstītu lauksaimniekiem, kuri ir iesaistīti vai kuri vēlas pakāpeniski iesaistīties tādā lauksaimniecības praksē, kuras mērķis ir panāktu ilgtspējīgākas ražošanas sistēmas;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

31. uzsver, ka šai shēmai vajadzētu būt cieši saistītai ar savstarpējās atbilstības sistēmas vienkāršošanu tiešo maksājumu saņēmējiem, ka tā būtu jāpiemēro, izmantojot vienkāršus pasākumus, ka ar to būtu jālīdzsvaro vides un ekonomiskie rādītāji, ka tai jābūt lietderīgai no agronomiskā viedokļa un ka tā nedrīkstētu pieļaut diskrimināciju pret lauksaimniekiem, kuri jau aktīvi piedalās agrovīdes programmās;

32. noraida jaunas papildu maksājumu sistēmas ieviešanu attiecībā uz vides pasākumiem, jo tas radītu papildu kontroles un sankciju sistēmas; uzstāj, ka ir jāizvairās no praktiskiem šķēršļiem lauksaimniekiem un administratīvās sarežģītības iestādēm; turklāt uzstāj, ka, lai racionalizētu administratīvās procedūras saistībā ar šiem pasākumiem, visas lauksaimniecības kontroles pēc iespējas jāveic vienlaikus;

33. tāpēc aicina Komisiju pēc iespējas drīz iesniegt ietekmes novērtējumu par praktiskajām administratīvajām norisēm, kas saistītas ar vides pasākumu komponenta īstenošanu; uzsver, ka vides pasākumi var palielināt lauksaimnieku ražošanas efektivitāti, un uzstāj, ka būtu jāsedz visas iespējamās izmaksas un neiegūtie ienākumi, kas izriet no šādu pasākumu īstenošanas;

34. uzskata, ka vides pasākumi dalībvalstīs jāīsteno, nosakot prioritārus platībatkarīgus un/vai saimniecību līmenī īstenojamus pasākumus, kuriem piešķirts ES finansējums 100 % apjomā; uzskata, ka ikvienam šo īpašo maksājumu saņēmējam ir jāīsteno noteikts skaits vides pasākumu, kuri būtu balstīti uz esošajām struktūrām un kuri jāizraugās no valsts vai reģionu saraksta, ko izveidojusi dalībvalsts, pamatojoties uz plašāku ES sarakstu, kas ir piemērojams visiem lauksaimniecības veidiem; uzskata, ka šādi pasākumi varētu būt, piemēram:

— atbalsts zemām oglekļa emisijām un pasākumi, lai ierobežotu vai uztvertu siltumnīcefekta gāzu emisijas;

— atbalsts nelielam enerģijas patēriņam un energoefektivitātei;

— buferjoslas, lauku robežas, dzīvzogu esamība u.c.;

— pastāvīgās ganības;

— precīzas lauksaimniecības metodes;

— augsekas izmantošana un kultūraugu daudzveidība;

— barības efektivitātes plāni;

35. uzskata, ka ES ir jāuzņemas zināma loma nodrošinātības ar pārtiku un energoapgādes drošības problēmu risināšanā, un tāpēc tai jānodrošina, lai lauksaimniecībai būtu ievērojama loma šo problēmu risināšanā; tāpēc uzskata, ka nav pareizi ilgtspējas pasākumu sarakstā iekļaut obligātu zemes atstāšanu atmatā, kā to ierosinājusi Komisija;

36. aicina KLP iekļaut ilgtspējīgu enerģijas avotu izmantošanas mērķus; uzskata, ka lauksaimniecības sektorā līdz 2020. gadam varētu izmantot 40 % atjaunojamās enerģijas un līdz 2030. gadam pārstāt izmantot fosilo enerģiju;

37. norāda, ka nākamās paaudzes biotehnoloģija jau ir izstrādāta, un tādēļ mudina Komisiju KLP reformas ietvaros izstrādāt starpnozaru biomasas politiku nākamās paaudzes biotehnoloģijai, tostarp biomasas ilgtspējas kritērijus, lai varētu attīstīt ilgtspējīgu lauksaimniecības, lauksaimniecības uzņēmumu un mežsaimniecības saražotās biomasas tirgu, stimulējot pieejamo atlikumu savākšanu bioenerģijas ražošanai, vienlaicīgi novēršot emisiju palielināšanos un bioloģiskās daudzveidības samazināšanos;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

38. uzsver, ka ar tādiem racionālas Eiropas politikas pasākumiem kā, piemēram, lētāka dīzeļdegviela lauksaimniecības vajadzībām, akcīzes nodokļa atvieglojumi enerģijai un degvielai, kas ražota lauksaimniecības vajadzībām, un jo īpaši ar elektroenerģiju darbināmiem apūdeņošanas sūkņiem, varētu palīdzēt Eiropas lauksaimniekiem ražot vairāk un apgādāt gan pašmāju, gan eksporta tirgu ar lauksaimniecības produktiem; uzsver arī to, cik svarīgas ir inovatīvas apūdeņošanas sistēmas, lai nodrošinātu Eiropas lauksaimniecības ilgtspēju, ņemot vērā klimata pārmaiņu postošo ietekmi, piemēram, sausumu, karstuma viļņus un to lauksaimniecības zemju pārtuksnešošanu, kuru varētu izmantot iedzīvotāju apgādei ar pārtiku;

39. uzsver, ka ir jāattīsta efektīvas apūdeņošanas sistēmas, lai nodrošinātu efektīvas lauksaimniecības metodes dalībvalstīs, kuras spēj apmierināt vietējo pieprasījumu pēc pārtikas un apgādāt eksporta tirgu ar lauksaimniecības precēm, turklāt ņemot vērā, ka nākotnē būs novērojams ūdens, un jo īpaši dzeramā ūdens, trūkums;

40. pauž nožēlu par to, ka ES bioloģiskās daudzveidības mērķi vēl nav sasniegti, un cer, ka KLP veicinās centienus sasniegt gan šos, gan Nagojas konferencē noteiktos bioloģiskās daudzveidības mērķus;

41. aicina ar jauno KLP veicināt ģenētiskās daudzveidības saglabāšanu, nodrošināt Direktīvas 98/58/EK par dzīvnieku labturību ievērošanu un atturēties no tādas pārtikas ražošanas finansēšanas, kurā izmanto klonētus dzīvniekus, to atvases vai pēcnācējus;

42. uzskata, ka arī dzīvnieku labturības ziņā labvēlīgu ražošanas metožu izmantošanai ir pozitīva ietekme uz dzīvnieku veselību, pārtikas kvalitāti un nodrošinātību ar pārtiku un vienlaicīgi tās ir arī videi draudzīgākas;

43. uzsver to, cik svarīgi ir izpētīt visas pieejamās dalībvalstu sadarbības iespējas un iesaistīt visas ieinteresētās personas, lai nodrošinātu augsnes aizsardzību;

Savstarpējā atbilstība un vienkāršošana

44. norāda, ka savstarpējās atbilstības sistēmā tiešos maksājumus var piešķirt, ja tiek ievērotas normatīvās prasības un lauksaimniecības zeme tiek uzturēta labā lauksaimniecības un ekoloģiskā stāvoklī, un ka šī sistēma vēl aizvien ir viens no vispiemērotākajiem instrumentiem lauksaimnieku sniegto ekosistēmas pamatpakalpojumu optimizēšanai un jaunu, ar vides jautājumiem saistītu problēmu risināšanai, nodrošinot sabiedrisko preču sniegšanu; tomēr atzīmē, ka savstarpējās atbilstības prasību ieviešana ir saskārusies ar vairākām problēmām, kas saistītas ar administratīviem jautājumiem un lauksaimnieku gatavību tās pieņemt;

45. uzskata, ka tiešie maksājumi bez nosacījumiem nav attaisnojami un tādēļ savstarpējās atbilstības sistēma būtu vienādi jāattiecina uz visiem tiešo maksājumiem saņēmējiem, jo šī sistēma, kas radusies KLP pastiprinot vides pasākumus, ir vienkāršota un efektīva gan praksē, gan administratīvajā līmenī; uzsver, ka savstarpējai atbilstībai jābūt saistītai ar riska novērtējumu un samērīgai, savukārt kompetentām valstu un Eiropas iestādēm jānodrošina, ka tā tiek pienācīgi ievērota un piemērota;

46. uzskata, ka lauksaimniecības jomas savstarpējās atbilstības prasībās jāiekļauj arī uzlabotas resursu aizsardzības un pārvaldības pasākumi, kas paredzēti vērienīgāku vides mērķu īstenošanai; aicina savstarpējās atbilstības kontroles racionalizēt, padarīt efektīvākas un iedarbīgākas, kā arī īstenot mērķtiecīgu pieeju savstarpējās atbilstības jomai; aicina maksājumu aģentūras un uzraudzības struktūras apmainīties ar labāko praksi un ieviest labākās prakses sistēmas, piemēram, nodrošinot datu bāžu sadarbību un izmantojot vispiemērotākās tehnoloģijas, lai pēc iespējas samazinātu birokrātisko slogu lauksaimniekiem un administrācijas iestādēm; uzskata, ka savstarpējā atbilstība būtu jāattiecina tikai uz standartiem, kuri saistīti ar lauksaimniecību un ar kuriem nodrošina sistemātisku un tiešu uzraudzību, un kuri ir balstīti uz pienākumu sasniegt rezultātu, turklāt uzskata, ka šie noteikumi būtu jāaskaņo; uzsver to, cik svarīgi ir novirzīt līmeņi un samērīguma piemērošana jebkurā jaunā sodu sistēmā;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

47. uzskata, ka savstarpējās atbilstības uzraudzība būtu vairāk jāsaista ar darba rezultātu kritēriju un tai būtu vairāk jānodrošina lauksaimnieki sasniegt rezultātus; turklāt uzskata, ka, ņemot vērā lauksaimnieku zināšanas un praktisko pieredzi, viņi paši būtu vairāk jāsaista šajā uzraudzības darbā, un uzskata, ka tas sniegtu pozitīvu piemēru un palīdzētu motivēt lauksaimniekus, kuru darbība nav tik efektīva;

48. noraida no Ūdens pamatdirektīvas izrietošo apgrūtinājošo un neskaisto prasību ieviešanu savstarpējās atbilstības sistēmā līdz brīdim, kad tiks noskaidrots pašreizējais stāvoklis saistībā ar šīs direktīvas īstenošanu visās dalībvalstīs;

49. atzīst ievērojamo darbu, kas jau veikts pašlaik grūtību skartajā lopkopības nozarē, lai uzlabotu ēku un iekārtu atbilstību higiēnas un veselības standartiem; neskarot pārtikas drošības un izsekojamības pamatprincipus, aicina kritiski izvērtēt noteiktus higiēnas, dzīvnieku veselības un dzīvnieku marķēšanas standartus, lai novērstu nesamērīgo slogu, kāds uzlikts mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU); jo īpaši aicina Komisiju pārskatīt ES higiēnas standartus, sevišķi attiecībā uz vietējo vai tiešo tirdzniecību un produktu glabāšanas laiku, lai tie būtu samērīgi ar risku un varētu izvairīties no nesamērīga sloga mazajiem ražošanas kanāliem, piemēram, ražotāju un patērētāju tiešās attiecības un īstermiņa pārtikas piegādes ķēdes;

Tirgus instrumenti, drošības tīkls un riska pārvaldība

50. uzskata, ka ir svarīgi spēt rīkoties, lai novērstu pārmērīgas cenu svārstības un savlaicīgi reaģētu uz krīzes situācijām, ko izraisa tirgus nestabilitāte saistībā ar KLP un pasaules tirgos; atzīst tirgus atbalsta pasākumu svarīgo nozīmi, reaģējot uz krīzēm lauksaimniecības nozarē pagātnē, jo īpaši intervenču un privātās uzglabāšanas nozīmi; uzsver, ka tirgus atbalsta pasākumiem ir jābūt efektīviem un tie jāaktivizē nekavējoties, kad tas ir nepieciešams, lai izvairītos no nopietnām problēmām ražotājiem, pārstrādātājiem un patērētājiem, un lai ļautu KLP sasniegt galveno stratēģisko mērķi — nodrošinātību ar pārtiku;

51. uzsver, ka KLP ir jāiekļauj noteikts skaits elastīgu un efektīvu tirgus instrumentu, kas darbojas kā drošības tīkls un kas ir noteikti attiecīgos līmeņos un pieejami gadījumos, kad notiek nopietni tirgus darbības traucējumi; uzskata, ka šos instrumentus nevajadzētu izmantot pastāvīgi un tos nedrīkst izmantot, lai nodrošinātu pastāvīgu un neierobežotu noietu ražošanai; uzsver, ka daži no šiem instrumentiem jau pastāv, bet tos var pielāgot, savukārt citus var izveidot pēc vajadzības; uzskata, ka, ņemot vērā atšķirīgos apstākļus dažādās nozarēs, diferencēti nozaru risinājumi ir labāki nekā vienota pieeja; vērš uzmanību uz grūtībām, ar kādām lauksaimnieki sastopas, mēģinot plānot nākotni ārkārtīgas nestabilitātes apstākļos; uzskata, ka, ņemot vērā pieaugošo tirgus svārstīgumu, tirgus instrumenti ir jāpārskata, lai uzlabotu to efektivitāti un elastību, panāktu ātrāku ieviešanu, nepieciešamības gadījumā attiecinātu tos arī uz citām nozarēm un pielāgotos pašreizējām tirgus cenām, kā arī nodrošinātu efektīvu drošības tīklu, neradot traucējumus;

52. uzskata, ka šajos instrumentos ir jāiekļauj īpaša piedāvājuma pārvaldības instrumenti, kuri, ja tos izmanto godīgi un bez diskriminācijas, var nodrošināt efektīvu tirgus pārvaldību un novērst pārprodukcijas krīzes, turklāt neradot izmaksas Savienības budžetam;

53. aicina paplašināt daudzpakāpju drošības tīklu un attiecināt to uz visām nozarēm, turklāt šim tīklam būtu jānodrošina no vairākiem instrumentiem, piemēram, valsts un privātās uzglabāšanas, valsts intervences, tirgus darbības traucējumu novēršanas instrumentiem un ārkārtas klauzulas; aicina ierobežota ilguma tirgus darbības traucējumu gadījumos konkrētās nozarēs atļaut izmantot privātu uzglabāšanu un valsts intervenci; turklāt aicina visās kopīgajās nozarēs ieviest tirgus darbības traucējumu novēršanas instrumentu un ārkārtas klauzulu, lai Komisija krīzes situācijā noteiktos apstākļos un uz ierobežotu laiku, kas nepārsniedz vienu gadu, varētu veikt pasākumus, kuriem vajadzētu būt efektīvākiem, nekā līdz šim veiktajiem; tāpēc uzskata, ka turpmākajos ES budžetos jābūt pieejamai īpašai rezerves budžeta pozīcijai, ko varētu ātri aktivizēt, lai nodrošinātu ātras reaģēšanas rīku nopietnās krīzes situācijā lauksaimniecības tirgū;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

54. uzskata, ka intervences instrumentu izmantošanu ietilpst Komisijas kā izpildiestādes pilnvarās; tomēr uzsver, ka Eiropas Parlamentam ātri jāinformē par paredzētajām darbībām; šajā sakarībā uzsver, ka Komisijai ir pienācīgi jāņem vērā Parlamenta paustā nostāja;

55. aicina uzlabot intervences sistēmas efektivitāti, izmantojot ikgadējo novērtējumu, ko veic pragmatiski un ņemot vērā stāvokli tirgū;

56. uzskata, ka, ņemot vērā paredzamās vides, klimata un epidemioloģiskās problēmas un ievērojamās cenu svārstības lauksaimniecības tirgos, ir ļoti svarīgi tādi papildu un efektīvāki riska novēršanas pasākumi Eiropas Savienības, dalībvalstu un atsevišķu saimniecību līmenī, kuri pieejami visiem lauksaimniekiem dažādās dalībvalstīs un ar kuriem aizsargā viņu ienākumus;

57. atgādina, ka visu riska novēršanas pasākumu pamatā ir uz tirgu vērsta ražošanas, tiešie maksājumi un konkurētspēja un ka arī lauksaimnieku pienākums ir ņemt vērā un paredzēt risku; šajā sakarībā atbalsta dalībvalstis, kuras lauksaimniekiem dod pieeju valsts riska apdrošināšanas instrumentiem, taču neveicot KLP pārņemšanu valstu kompetencē un nepieļaujot tirgu traucējumus; tāpēc uzskata, ka Komisijai ir jāizstrādā vienoti noteikumi par dalībvalstu papildu atbalstu riska pārvaldības sistēmām, iespējams, izstrādājot vienotus noteikumus, kas atbilst PTO noteikumiem vienotajā tirgus organizācijā, lai novērstu jebkādas konkurences traucējumus iekšējā tirgū; turklāt aicina Komisiju paziņot par visiem riska pārvaldības ieviešanas pasākumiem un iesniegt atbilstīgu ietekmes novērtējumu ar likumdošanas priekšlikumiem;

58. uzskata, ka sakarā ar risku palielināšanos kā iespējas dalībvalstis varētu izstrādāt un reklamēt privātā sektora apdrošināšanas shēmas, kā arī vairāku risku apdrošināšanas shēmas (piemēram, apdrošināšana pret klimatiskajiem apstākļiem, apdrošināšana pret ieņēmumu zaudēšanu), nākotnes darījumu līgumus un kopieguldījumu fondus, kurus daļēji finansē no publiskiem līdzekļiem; šajā sakarībā jo īpaši atbalsta lauksaimnieku kopīgu rīcību, veidojot apvienības un kooperatīvus; atzinīgi vērtē jaunu inovatīvu instrumentu izstrādi; tomēr uzsver, ka tiem jāatbilst PTO prasībām un ka tie nedrīkst kropļot ES iekšējās konkurences apstākļus un tirdzniecību; tādēļ aicina dalībvalstis, kuras īsteno šos pasākumus, nodrošināt ar attiecīgu sistēmu, kura būtu jānostiprina Vienotā kopējā tirgus organizācijā;

59. aicina Komisiju pārbaudīt, cik lielā mērā ražotāju grupu, nozaru asociāciju vai starpnozaru profesiju lomu risku novēršanā un kvalitātes veicināšanā var attiecināt uz visām ražošanas nozarēm; aicina šāda veida pasākumus īpaši ņemt vērā produktus, uz kuriem attiecas kvalitātes marķējuma sistēmas;

60. aicina Komisiju kā daļu no KLP reformas ierosināt īpašus pasākumus jaunu ražotāju organizāciju izveides veicināšanai, lai stiprinātu šo organizāciju tirgus pozīciju;

61. aizstāv viedokli, ka 2006. gada cukura tirgus režīms pašreizējā formā būtu jāpagarina vismaz līdz 2020. gadam, un prasa arī īstenot piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu cukura ražošanu Eiropā un ļautu ES cukura nozarei uzlabot tās konkurētspēju stabilā sistēmā;

62. uzsver ka līdz 2015. gada martam ir jāizvērtē īpašā situācija piena un piena produktu nozarē, lai nodrošinātu piena tirgus nevainojamu darbību un stabilitāti tajā;

63. uzskata, ka Komisijai vajadzētu apsvērt ierosinājumu saglabāt stādīšanas tiesības vīna nozarē arī pēc 2015. gada, un ņemt vērā to savā novērtējuma ziņojumā par vīna kopīgās tirgus organizācijas 2008. gada reformu, kas jāiesniedz 2012. gadā;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

64. Uzsver piena ražošanas izšķirošo nozīmi Eiropas lauksaimniecībā un lauku rajonu, jo īpaši pļavu apgabalu, kuros ražo pienu, un dabas apstākļu nelabvēlīgi ietekmēto reģionu iztikas un uzturēšanas nodrošināšanā, un uzsver nepieciešamību garantēt piena produktu piegādes drošumu Eiropas patērētājiem; ir pārliecināts, ka piena produktu piegādes drošumu vislabāk var garantēt ar stabilu piena produktu tirgu, kurā lauksaimnieki var saņemt pienācīgu cenu par saražoto produkciju; aicina Komisiju pārraudzīt piena tirgu un sekmēt ilgtspējīgu tā attīstību, paredzot pietiekamus politikas līdzekļus piena un piena produktu nozarei laika posmā pēc 2015. gada un godīgas konkurences ietvaros nostiprinot sākotnējo ražotāju pozīcijas un ieguvumu vienlīdzīgāku sadali visā pārtikas ražošanas ķēdē (no lauku saimniecības līdz mazumtirdzniecībai);

65. uzskata, ka jāpastiprina pārvaldības sistēmas augļu un dārzeņu (citrusaugļu un visu attiecīgo produktu) un vīna un olīveļļas nozarē un ka nepieciešams efektīvāks krīzes fonds augļu un dārzeņu nozarē, labāka krīzes pārvaldība vīna nozarē un atjaunināta privātās uzglabāšanas sistēma olīveļļas nozarē;

Starptautiskā tirdzniecība

66. prasa ES nodrošināt saskaņotību starp KLP un attīstības un tirdzniecības politikas virzieniem; jo īpaši mudina ES pievērst uzmanību jaunattīstības valstīm un neapdraudēt to pārtikas ražošanas spēju, ilgtermiņa nodrošinātību ar pārtiku šajās valstīs un to iedzīvotāju spēju pašiem nodrošināt sevi ar pārtiku, vienlaikus ievērojot attīstības politikas saskaņotības principu; tādēļ uzskata, ka ES tirdzniecības nolīgumiem lauksaimniecības jomā nevajadzētu traucēt tirgu vismazāk attīstītajās valstīs;

67. atgādina par saistībām, kuras PTO dalībvalstis uzņēmas 2005. gada ministru konferencē Honkongā, proti, panākt visu eksporta subsīdiju veidu likvidēšanu, vienlaikus nodrošinot to, ka tiek īstenoti visi līdzvērtīgas iedarbības eksporta pasākumi, jo īpaši attiecībā uz eksporta kredītiem, valsts tirdzniecības uzņēmumiem lauksaimniecības nozarē un pārtikas palīdzības noteikumiem;

68. aicina Komisiju sniegt detalizētu ietekmes novērtējumu par visām notiekošajām tirdzniecības sarunām, jo īpaši par ES un *Mercosur* asociācijas nolīgumu, jo tas nedrīkstētu negatīvi ietekmēt jaunattīstības valstis un traucēt KLP efektīvai darbībai 2020. gada perspektīvā;

69. norāda, ka pārtika nav tikai prece, bet pārtikas pieejamība ir būtiska cilvēka pastāvēšanai; aicina ES izmantot tirdzniecības un attīstības politiku, lai veicinātu ilgtspējīgu lauksaimniecības praksi un nodrošinātību ar pārtiku vismazāk attīstītajās valstīs un jaunattīstības valstīs, ņemot vērā pieaugošo pieprasījumu un pieaugošās pārtikas cenas;

70. aicina Komisiju noskaidrot, kāda loma cenu svārstību pieaugumā bijusi koncentrācijai starptautiskajā labības tirdzniecībā;

Pārtikas piegādes ķēde

71. prasa īstenot pasaules mēroga risinājumus, lai novērstu spekulācijas ar lauksaimniecības precēm un ārkārtīgas cenu svārstības, jo tie var apdraudēt nodrošinātību ar pārtiku; tomēr atzīst, cik svarīgs ir pareizi strādājošs lauksaimniecības preču nākotnes līgumu tirgus; uzskata, ka saskaņoti starptautiskie pasākumi ir vienīgais efektīvais līdzeklis, lai ierobežotu pārmērīgas spekulācijas; šajā sakarībā atbalsta G20 valstu grupas Francijas prezidentūras priekšlikumu, ka grupai jāvienojas par pasākumiem cīņai pret lauksaimniecības izejvielu pieaugošo cenu nepastāvību; aicina izveidot globālu izziņošanas un saskaņotas rīcības sistēmu par lauksaimniecības produktu krājumiem, lai panāktu nodrošinātību ar pārtiku; atzīmē, ka tāpēc jāapsver

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

iespēja izveidot svarīgāko lauksaimniecības preču uzkrājumus; uzsver, ka šo mērķu sasniegšanai būtu jāpalielina uzglabāšanas jaudas un jāizstrādā tirgus kontroles un uzraudzības instrumenti; īpaši uzsver satraucošo ietekmi, kādu pasaules cenu svārstības atstāj uz jaunattīstības valstīm;

72. uzsver to, ka lauksaimnieku un lauku mājsaimniecību vidējais ienākumu līmenis aizvadītajās desmitgadēs ir nepārtraukti samazinājies salīdzinājumā ar pārējām ekonomikas nozarēm, turklāt šī tendence ir pretēja lauksaimniecības pamatražošanas iepriekšējā posma vai nākamā posma nozarēm, un lauku saimniecību ienākumi sasniedz tikai pusi no pilsētu mājsaimniecību ienākumu līmeņa, turpretim tirgotāji un mazumtirgotāji būtiski palielinājuši ietekmi tirgū un peļņu pārtikas ķēdē;

73. aicina veikt pasākumus, lai stiprinātu pamatražotāju un ražotāju organizāciju pārvaldības spēju un spēju aizstāvēt savas intereses attiecībā ar citiem tirgus dalībniekiem pārtikas ķēdē (galvenokārt mazumtirgotājiem, pārstrādes un izejvielu piegādes uzņēmumiem), vienlaikus nodrošinot iekšējā tirgus pareizu darbību; uzskata, ka ar likumdošanas iniciatīvām ir steidzami jāuzlabo pārtikas piegādes ķēdes darbība, lai panāktu lielāku pārredzamību attiecībā uz pārtikas cenām un īstenotu rīcību negodīgas komercprakses novēršanai, ļaujot lauksaimniekiem iegūt viņiem pienākošos pievienotās vērtības daļu; aicina Komisiju stiprināt lauksaimnieku pozīcijas un veicināt godīgu konkurenci; uzskata, ka būtu jāapsver ombuda iecelšana, lai risinātu strīdus starp pārtikas piegādes ķēdes dalībniekiem;

74. turklāt uzskata, ka ir jāattīsta instrumenti, kuri palīdzēs lauksaimniekiem izmantot īsas, pārredzamas un efektīvas ražošanas ķēdes ar ierobežotu ietekmi uz vidi, veicinās kvalitāti un sniegs informāciju patērētājam, iesaistot mazāk starpnieku un veicinot godīgu un pārskatāmu cenu veidošanu, lai tādējādi nodrošinātu lauksaimniekiem stingrākas pozīcijas pārtikas ķēdē;

75. aicina saglabāt shēmu, saskaņā ar kuru tiek sniegts atbalsts nabadzīgākajām sabiedrības locekļiem;

Lauku attīstība

76. atzīst lauku attīstības politikas nozīmi, kā tā noteikta otrajā pīlārā un tiek finansēta no šā pīlāra līdzekļiem, ņemot vērā tās ieguldījumu vides jomā, modernizācijā, jauninājumos, infrastruktūrā un konkurētspējā, kā arī nepieciešamību turpināt lauku ekonomikas, lauksaimniecības pārtikas un nepārtikas preču nozares attīstību un nodrošināt labāku dzīves kvalitāti lauku teritorijās; uzsver arī nepieciešamību sasniegt politiskus mērķus, tostarp stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus attiecībā uz gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi, kas arī nāks par labu lauksaimniekiem un lauku kopienām;

77. uzskata, ka lauku attīstības pasākumiem ir jāreaģē uz problēmām pārtikas nodrošinātības, dabas resursu ilgtspējīgas apsaimniekošanas, klimata pārmaiņu, bioloģiskās daudzveidības samazināšanās un ūdens un augsnes auglības samazināšanās jomās, kā arī jāveicina līdzsvarota teritoriālā kohēzija un nodarbinātība; uzskata, ka ar šiem pasākumiem būtu jāveicina arī lauku saimniecību pašpietiekamība atjaunojamās enerģijas ražošanā, jo īpaši no lauksaimniecības atkritumiem; apstiprina, ka ar lauku attīstības pasākumiem vajadzētu palīdzēt saglabāt lauku apvidu lielāku pievienoto vērtību, veicinot lauku infrastruktūras uzlabošanu un pieejamu pakalpojumu sniegšanu vietējiem iedzīvotājiem un uzņēmumiem;

78. uzskata, ka šajā sakarībā īpaša uzmanība būtu jāvelta atbalsta pasākumiem jaunajiem lauksaimniekiem; uzskata, ka, ņemot vērā Eiropas lauku iedzīvotāju straujo novecošanu, ir ļoti svarīgi pievilcīgi pasākumi jaunu lauksaimnieku un citu jaunu lauku iedzīvotāju atbalstam, un ka būtu jāpaplašina otrā pīlāra atbalsta shēmas, piemēram, piekļuve zemei, dotācijas un aizdevumi ar labvēlīgiem noteikumiem, jo īpaši jauninājumu, modernizācijas un ieguldījumu attīstības jomā, un cer, ka šādu mehānismu īstenošana tiks veikta visās dalībvalstīs;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

79. ierosina, ka uz ievērojamu lauksaimniecības zemes daļu būtu jāattiecinā agrovides shēmas, kas sniegtu finansiālus un tehniskus stimulus lauksaimniekiem pāriet uz ilgtspējīgākiem un resursu izmantošanas ziņā efektīvākiem lauksaimniecības modeļiem, kuriem nepieciešami mazāki ieguldījumi;
80. uzsver, ka ar lauku attīstības politiku jādod iespējas īstenot visu lauku apgabalu dabas un cilvēku potenciālu, tostarp arī kvalitatīvas lauksaimnieciskās ražošanas veidā, piemēram, izmantojot tiešo pārdošanu, produktu veicināšanu, vietējo tirgu apgādi un diversifikāciju, kā arī biomasas tirdzniecību, energoefektivitāti u.c.;
81. uzsver, ka ir nepieciešama atbilstoša infrastruktūra lauksaimniecības zināšanu un jauninājumu sistēmu attīstīšanai un izplatīšanai, tostarp izglītības un apmācības iespējas, konsultāciju pakalpojumi lauku saimniecībām un labākās prakses apmaiņa, lai tādējādi modernizētu lauksaimniecību, palīdzētu novatoriskiem lauksaimniekiem nodot savu pieredzi un uzlabotu pievienotās vērtības ķēdes lauku apgabalos; uzskata, ka šādu programmu pieejamība būtu jānodrošina visās dalībvalstīs;
82. tādēļ piekrīt, ka otrajā pilārā jāiekļauj mērķtiecīgi dalībvalstu noteikti pasākumi, lai sasniegtu ES kopīgos lauku attīstības mērķus (stratēģija „Eiropa 2020”); uzsver to, cik svarīga ir mērķtiecīga un uz rezultātiem orientēta Eiropas līmeņa sistēma, vienlaikus atzīstot, ka dalībvalstu un reģionālās iestādes ir vispiemērotākās, lai izlemtu par programmām, kuras vietējos apstākļos var sniegt vislielāko ieguldījumu Eiropas mērķu sasniegšanā; tādēļ lauku attīstības programmu izstrādē aicina piemērot subsidiaritāti un elastību, kā arī īstenot partnerības pieeju, kas nodrošina plašu vietējo un apakšreģionu līdzdalību, piemērojot LEADER metodi turpmāko Eiropas un valstu līmeņa lauku attīstības programmu izstrādē un īstenošanā; uzskata, ka samazināts valstu ieguldījums, ko piemēro mērķtiecīgākiem pasākumiem, būtu jānosaka, pamatojoties uz ietekmes novērtējumiem un detalizētām simulācijām;
83. saistībā ar lauku attīstību atbalsta mērķtiecīgu pasākumu veikšanu kalnu mežu aizsardzībai;
84. aicina Komisiju izstrādāt jaunus finansēšanas instrumentus, lai atvieglotu izdevīgu aizdevumu pieejamību jo īpaši tiem lauksaimniekiem, kuri uzsāk darbību šajā nozarē, vai arī jaunu sistēmu Lauku attīstības fondā, kuras nosaukums varētu būt, piemēram, JERICHO („Vienota lauku ieguldījumu izvēle”, „Joint Rural Development CHOice”), un kura balstītos uz iniciatīvas „JEREMIE” pieredzi struktūrfondu ietvaros;
85. uzsver, ka mazāk labvēlīgiem reģioniem bieži vien ir augsta vērtība pievilcīgas ainavas, bioloģiskās daudzveidības saglabāšanas un vides labumu nodrošināšanas, kā arī lauku reģionu dinamikas ziņā; šajā sakarībā atbalsta ierosinājumu, ka jāsaglabā otrā pilāra kompensācijas pabalsts mazāk attīstītiem reģioniem un aicina palielināt tā efektivitāti; uzskata, ka mērķtiecīgam atbalstam lauksaimniekiem, kas darbojas mazāk labvēlīgos reģionos ir ļoti būtiska nozīme lauksaimniecības darbību turpināšanā tajos, tādējādi novēršot lauksaimniecības zemju apstrādes pārtraukšanu; uzsver, ka kritēriji jāprecizē dalībvalstīm un reģionālajām un vietējām iestādēm ES sistēmas ietvaros;
86. uzsver to, ka dalībvalstu lauku struktūras ir ļoti atšķirīgas un tāpēc vajadzīgi atšķirīgi pasākumi; tādēļ aicina nodrošināt lielāku elastīgumu, lai ļautu dalībvalstīm un reģioniem pieņemt brīvprātīgus pasākumus, kuriem būtu jānodrošina ES līdzfinansējums ar nosacījumu, ka šie pasākumi ir jāpaziņo Komisijai un tai tie jāapstiprina; norāda, ka līdzfinansējuma likmes noteikšanā arī turpmāk būs jāņem vērā konverģences reģionu īpašās vajadzības un nosacījumi laika posmā pēc 2013. gada;
87. aizstāv viedokli, ka attiecībā uz otrā pilāra pasākumiem, kas ir īpaši svarīgi dalībvalstīm, pašreizējo līdzfinansēšanas likmi turpina piemērot pēc 2013. gada; tomēr uzsver, ka jebkādam papildu valsts līdzfinansējumam nevajadzētu sekmēt otrā pilāra nonākšanu valstu kontrolē vai palielināt atšķirības dalībvalstu spējā līdzfinansēt savas prioritātes;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

88. atgādina, ka modulācijas — gan obligātās, gan arī brīvprātīgās — visā tās daudzveidībā kā lauku attīstības pasākumu finansēšanas instrumenta termiņš beidzas 2012. gadā, un uzsver, ka jānodrošina piemērots finansējums otrā pīlāra pasākumiem nākamajā finansēšanas periodā;

89. aicina izvairīties no pēkšņiem grozījumiem, sadalot aproprācijas saskaņā ar otro pīlāru, jo dalībvalstīm, vietējām iestādēm un lauku saimniecībām plānošanai nepieciešama stabilitāte un nepārtrauktība; uzsver, ka diskusijām par šā finansējuma piešķiršanu ir jānorit vienlaikus ar diskusijām par pirmā pīlāra finansējuma sadali; tāpēc aicina Komisiju pragmatisku pieeju noteikt par pamatprincipu otrā pīlāra līdzekļu pārdalei; atzīst nepieciešamību taisnīgi sadalīt otrā pīlāra līdzekļus starp dalībvalstīm saskaņā ar objektīviem kritērijiem, kuros jāatspoguļo ļoti atšķirīgās vajadzības dažādos Eiropas apgabalos; aizstāv viedokli, ka šīs izmaiņas sasniedzamas pēc ierobežota pārejas perioda, paralēli veicot izmaiņas pirmā pīlāra līdzekļu sadalē;

90. atbalsta tādus noteikumus par līdzfinansējumu lauku attīstībai, kas ļautu reģionālā vai vietējā līmenī valsts līdzfinansējuma daļā panākt papildināmību starp valsts un privātajiem līdzekļiem, tādējādi pastiprinot pieejamos veidus, lai sasniegtu valsts politikā noteiktos mērķus lauku apgabaliem;

91. aicina veikt vienkāršošanu visos otrā pīlāra programmu plānošanas un pārvaldības līmeņos, lai palielinātu efektivitāti; aicina arī ieviest vienkāršotas, efektīvas un iedarbīgas sistēmas savstarpējās atbilstības pasākumu uzraudzībai un novērtēšanai un pārskatu sniegšanai par tiem; uzskata, ka pārbaudes un uzraudzību attiecībā uz pirmo un otro pīlāru vajadzētu saskaņot un padarīt vienveidīgākas, paredzot līdzīgus noteikumus un procedūras, lai samazinātu kopējo pārbaudzi slogu lauksaimniekiem; aicina elastīgāk piemērot piecu gadu saistību periodu agrovides pasākumiem;

92. aicina uz kooperatīviem neattiecināt Komisijas Ieteikuma 2003/61/EK noteikumus, kas paredz, ka lauku attīstības finansējums un atbalsta maksājumi, kas pārsniedz noteiktu summu, nav pieejami uzņēmumiem, kas pārsniedz MVU noteiktas robežvērtības;

93. uzskata, ka turpmākajā lauku attīstības politikā ir jāturpina pievērst īpaša uzmanība nomaļākiem reģioniem, jo ar to ģeogrāfisko stāvokli saistītās grūtības un nelielais lauksaimniecības produktu skaits, no kura ir atkarīga lauku ekonomika šajos reģionos, attaisno ierosinājumu saglabāt Kopienas līdzfinansējuma likmi līdz pat 85 % apmērā, lai segtu to lauku attīstības programmu izmaksas;

94. atzinīgi vērtē virzību uz lielāku koordināciju ES līmenī starp lauku attīstības programmām un kohēzijas politiku, jo īpaši, lai izvairītos no dublēšanās, pretrunīgiem mērķiem un pārklāšanās; tomēr atgādina, ka ES kohēzijas politikas un lauku attīstības programmu projektu mērogs ir atšķirīgs, un tāpēc aizstāv viedokli, ka to līdzekļiem arī turpmāk ir jābūt nodalītiem, ka lauku attīstības programmu uzmanības centrā jābūt lauku kopienām, un ka šīs programmas jāsauglabā kā politiski patstāvīgi instrumenti;

95. uzskata, ka kohēzijas politika kopā ar jaunu un spēcīgu KLP palīdzēs īstenot lauku apgabalu ekonomisko potenciālu un radīt stabilas darba vietas, tādējādi nodrošinot šo reģionu ilgtspējīgu attīstību;

96. uzsver to politikas virzienu nozīmi, kuri izstrādāti, lai veicinātu pārrobežu sadarbību starp dalībvalstīm un trešām valstīm un lai pieņemtu praksi, ar kuru aizsargā vidi un nodrošina dabas resursu ilgtspēju gadījumos, kad lauksaimniecības darbībām, it īpaši ūdens izmantošanai, ir pārrobežu raksturs;

*

* *

97. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

Brīvprātīga sistēma rūpniecības ražojumu iepakojuma marķēšanai Braila rakstā

P7_TA(2011)0299

Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija deklarācija par brīvprātīgu sistēmu rūpniecības ražojumu iepakojuma marķēšanai Braila rakstā

(2012/C 390 E/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. un 26. pantu, kuros noteiktas personu ar invaliditāti tiesības,
  - ņemot vērā Reglamenta 123. pantu,
- A. tā kā ES dalībvalstis ir parakstījušas Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām;
- B. tā kā 56.a pantā Direktīvā 2004/27/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, ir noteikts, ka zāļu nosaukums uz to iepakojuma jāsniedz arī Braila rakstā,
1. uzsver, ka cilvēkiem ar redzes traucējumiem ir tiesības uz patstāvīgu dzīvi un pilnīgu līdzdalību sabiedrības dzīvē;
  2. aicina Eiropas Komisiju uzsākt plašas apspriedes ar ieinteresētajām personām par tādas Kopienas līmeņa brīvprātīgas sistēmas ieviešanas izmaksām, efektivitāti un īstenošanas iespējām, kas būtu paredzēta rūpniecības ražojumu iepakojuma marķēšanai Braila rakstā, ietverot vismaz informāciju par produkta veidu un tā beigu termiņu, lai veicinātu tās pieejamību patērētājiem ar redzes traucējumiem; ņemot vērā, ka ne visi neredzīgie spēj lasīt Braila rakstu, ierosinātajās apspriedēs vajadzētu izvērtēt arī alternatīvas, lai nodrošinātu uz iepakojuma izvietotās informācijas pieejamību;
  3. aicina Komisiju atbilstoši uzņēmumu sociālās atbildības principiem nodrošināt pasākumus, lai veicinātu Eiropas ražotāju un uzņēmēju informētību šajā jautājumā;
  4. uzdod priekšsēdētājam šo deklarāciju kopā ar parakstītāju vārdiem ⁽¹⁾ nosūtīt Komisijai, dalībvalstu parlamentiem un Apvienoto Nāciju Organizācijai.

⁽¹⁾ Parakstītāju saraksts publicēts 2011. gada 23. jūnija protokola 1. pielikumā (P7_PV(2011)06-23(ANN1)).

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS PARLAMENTS

Reglamenta 51. panta grozīšana — komiteju apvienotās sanāksmes

P7_TA(2011)0277

Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija lēmums par Eiropas Parlamenta Reglamenta 51. panta grozīšanu attiecībā uz komiteju kopīgo sanāksmju procedūru (2010/2061(REG))

(2012/C 390 E/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komiteju priekšsēdētāju konferences priekšsēdētāja 2010. gada 11. marta vēstuli un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas priekšsēdētāja 2010. gada 25. marta vēstuli,
- ņemot vērā Reglamenta 211. un 212. pantu,
- ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu (A7-0197/2011),
  1. nolemj veikt Reglamentā turpmāk minēto grozījumu;
  2. atgādina, ka šis grozījums stājas spēkā nākamās sesijas pirmajā dienā;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo lēmumu zināšanai Padomei un Komisijai.

SPĒKĀ ESOŠAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1

Reglaments

51. pants

Ja ir izpildīti 49. panta 1. punkta un 50. panta nosacījumi, Priekšsēdētāju konference, ja tā uzskata, ka jautājums ir ļoti nozīmīgs, var nolemt, ka jāpiemēro komiteju apvienoto sanāksmju procedūra un kopīga balsošana. Šādā gadījumā attiecīgie referenti sagatavo vienu ziņojuma projektu, kuru iesaistītās komitejas izskata un par kuru tās balso apvienotajā sanāksmē, ko kopīgi vada attiecīgo komiteju priekšsēdētāji. Iesaistītās komitejas var izveidot komiteju sadarbības darba grupas, lai sagatavotu apvienotās sanāksmes un kopīgo balsošanu.

1. Ja Priekšsēdētāju konferencei saskaņā ar 188. panta 2. punktu ir iesniegts jautājums par kompetenci, tā var nolemt, ka jāpiemēro komiteju kopīgo sanāksmju procedūra un kopīga balsošana, ja:

- jautājums, ņemot vērā VII pielikumu, ir nedalāmi saistīts ar vairāku komiteju kompetenci un
- Priekšsēdētāju konference uzskata, ka jautājums ir ļoti nozīmīgs.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

SPĒKĀ ESŌŠAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

2. Šādā gadījumā attiecīgie referenti sagatavo vienu ziņojuma projektu, kuru iesaistītās komitejas izskata un par kuru tās balso *kopīgajā* sanāksmē, ko kopīgi vada šo komiteju priekšsēdētāji.

Tiesības, kas saistītas ar atbildīgās komitejas statusu, iesaistītās komitejas visos šīs procedūras posmos var īstenot, tikai darbojoties kopīgi. Iesaistītās komitejas var izveidot darba grupas, lai sagatavotu sanāksmes un balsošanu.

3. *Parastās likumdošanas procedūras otrajā lasījumā Padomes nostāju izskata iesaistīto komiteju kopīgajā sanāksmē, kura, ja minēto komiteju priekšsēdētāji nevienojas, notiek trešdien pirmajā Parlamenta struktūru sanāksmēm paredzētajā nedēļā pēc Padomes nostājas paziņošanas Parlamentam. Ja nav panākta vienošanās par sanāksmes sasaukšanu vēlāk, to sasauc Komiteju priekšsēdētāju konferences priekšsēdētājs. Par ieteikumu otrajam lasījumam balso kopīgā sanāksmē, pamatojoties uz kopīgu projektu, ko izstrādājuši iesaistīto komiteju attiecīgie referenti, vai gadījumā, ja kopīga projekta nav, uz grozījumiem, kas iesniegti attiecīgajās komitejās.*

Parastās likumdošanas procedūras trešajā lasījumā iesaistīto komiteju priekšsēdētāji un referenti kā pilntiesīgi delegācijas locekļi darbojas Samierināšanas komitejā.

Pieprasījums atcelt Adrian Severin deputāta imunitāti

P7_TA(2011)0278

Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija lēmums par pieprasījumu atcelt Adrian Severin deputāta imunitāti (2011/2070(IMM))

(2012/C 390 E/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā *Adrian Severin* deputāta imunitātes atcelšanas pieprasījumu, ko Valsts korupcijas apkarošanas departaments (Rumānijas Augstākajai kasācijas un justīcijas tiesai piesaistītā Prokuratūra) nosūtīja 2011. gada 5. aprīlī un kas paziņots 2011. gada 6. aprīļa plenārsēdē,
- pēc *Adrian Severin* uzklaušīšanas 2011. gada 23. maijā saskaņā ar Reglamenta 7. panta 3. punktu,
- ņemot vērā 9. pantu 1965. gada 8. aprīļa Protokolā par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā, kā arī 6. panta 2. punktu 1976. gada 20. septembra Aktā par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu tiešās vispārējās vēlēšanās,

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 1964. gada 12. maija, 1986. gada 10. jūlija, 2008. gada 15. un 21. oktobra un 2010. gada 19. marta spriedumus ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Rumānijas konstitūcijas 72. panta 2. punkta noteikumus,
- ņemot vērā Rumānijas Kriminālkodeksa 4. panta noteikumus, saskaņā ar kuriem Rumānijas krimināltiesību aktus piemēro par noziedzīgiem nodarījumiem, kas izdarīti ārpus Rumānijas teritorijas, ja noziedzīgo nodarījumu izdarījis Rumānijas pilsonis vai persona, kas nav Rumānijas pilsonis, bet kuras dzīvesvieta ir Rumānija,
- ņemot vērā Reglamenta 6. panta 2. punktu un 7. pantu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A7-0242/2011),
  - A. tā kā Rumānijas Valsts korupcijas apkarošanas departaments ir pieprasījis Eiropas Parlamenta deputāta *Adrian Severin* deputāta imunitātes atcelšanu, lai Rumānijas Prokuratūra varētu veikt nepieciešamo izmeklēšanu un vērst tiesiskas darbības pret *Adrian Severin*, pieprasīt viņa dzīvesvietas vai biroju kratīšanu un veikt datora pārbaudes vai jebkādu citu elektronisko meklēšanu, kas varētu būt nepieciešama, ierosināt krimināllietu pret *A. Severin* par pasīvas korupcijas darbībām un/vai ietekmes ļaunprātīgu izmantošanu, vai par jebkādu citu juridisko kvalifikāciju, ko attiecībā uz iespējamo(-iem) nodarījumu(-iem) varētu noteikt kompetentās krimināltiesas;
  - B. tā kā *Adrian Severin* deputāta imunitātes atcelšana attiecas uz iespējamiem ar korupciju saistītiem nodarījumiem, uz kuriem attiecas Rumānijas Likuma Nr. 78/2000 6. pants saistībā ar Kriminālkodeksa 254. pantu (korupcija) un 257. pantu (ietekmes ļaunprātīga izmantošana) un ar Likuma 78/2000 8¹. panta b) punktu;
  - C. tā kā Eiropas Parlamentam nav jāsniedz atzinums par deputāta vainu vai nevainīgumu, nedz arī par to, vai viņam piedēvētā rīcība ir iemesls kriminālvajāšanas uzsākšanai;
  - D. tā kā tādēļ konkrētajā gadījumā ir vēlams sniegt ieteikumu atcelt deputāta imunitāti,
    - 1. nolemj atcelt *Adrian Severin* deputāta imunitāti, kas neietver nekādus viņa personīgās brīvības ierobežojumus;
    - 2. uzdod priekšsēdētājam nekavējoties nosūtīt šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu kompetentajām Rumānijas iestādēm un *Adrian Severin*.

⁽¹⁾ . Lieta Nr. 101/63 *Wagner /Fohrmann* un *Krier*, 1964, *Recueil*, 195. lpp., lieta Nr. 149/85 *Wybot /Faure* u. c., 1986, *Recueil*, 2391. lpp., lieta Nr. T-345/05 *Mote /Parlaments*, 2008, *Judikatūras Krājums*, II-2849. lpp., apvienotās lietas Nr. C-200/07 un C-201/07 *Marra/De Gregorio* un *Clemente*, 2008, *Judikatūras Krājums*, I-7929. lpp., un lieta Nr. T-42/06 *Gollnisch/ Parlaments* (OV C 134, 22.5.2010., 29. lpp.).

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

Priekšsēdētāja vietnieka ievēlēšana (Reglamenta 13. panta 1. punkta interpretācija)

P7_TA(2011)0298

Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija lēmums par priekšsēdētāja vietnieka ievēlēšanu (Eiropas Parlamenta Reglamenta 13. panta 1. punkta interpretācija)

(2012/C 390 E/10)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Konstitucionālo lietu komitejas priekšsēdētāja 2011. gada 15. jūnija vēstuli,

— ņemot vērā Reglamenta 211. pantu,

1. nolemj piemērot šādu Reglamenta 13. panta 1. punkta interpretāciju:

"Ja jāaizstāj viens priekšsēdētāja vietnieks un ja ir tikai viens kandidāts, viņu var ievēlēt ar aklamāciju. Priekšsēdētājam ir rīcības brīvība nolemt, vai ievēlēšana notiek ar aklamāciju vai aizklātā balsošanā. Ievēlētais kandidāts hierarhiskā secībā stājas tā priekšsēdētāja vietnieka vietā, ko viņš aizstāj."

2. uzdod priekšsēdētājam informatīvos nolūkos nosūtīt šo lēmumu Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētāja iecelšana: kandidāts *Mario Draghi*

P7_TA(2011)0275

Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija lēmums par Padomes ieteikumu par Eiropas Centrālās bankas Valdes priekšsēdētāja iecelšanu(10057/2011 – C7-0134/2011 – 2011/0804(NLE))

(2012/C 390 E/11)

(Apspriešanās)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes 2011. gada 17. maija ieteikumu (10057/2011) ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 283. panta 2. punkta otro daļu, saskaņā ar kuru Eiropadome ar to ir apspriedusies (C7-0134/2011),
  - ņemot vērā Reglamenta 109. pantu,
  - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A7-0229/2011),
- A. tā kā ar 2011. gada 20. maija vēstuli Eiropadome ir apspriedusies ar Eiropas Parlamentu par *Mario Draghi* iecelšanu Eiropas Centrālās bankas Valdes priekšsēdētāja amatā uz astoņu gadu pilnvaru termiņu, sākot no 2011. gada 1. novembra;
- B. tā kā Parlamenta Ekonomikas un monetārā komiteja pārbaudīja amata kandidāta atbilstību, jo īpaši ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 283. panta 2. punktā noteiktās prasības un saistībā ar LESD 130. panta prasību par Eiropas Centrālās bankas pilnīgas neatkarības nodrošināšanu, un tā kā novērtēšanas procesā komiteja no kandidāta saņēma dzīvesgājuma aprakstu, kā arī atbildes uz viņam nosūtīto rakstisko anketu;
- C. tā kā komiteja 2011. gada 14. jūnijā rīkoja divarpus stundu ilgu kandidāta uzklaušāšanu, kuras laikā viņš uzrunāja komiteju un pēc tam atbildēja uz komitejas locekļu jautājumiem,
1. sniedz labvēlīgu atzinumu par Padomes ieteikumu iecelt *Mario Draghi* par Eiropas Centrālās bankas Valdes priekšsēdētāju;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo lēmumu Eiropadomei, Padomei un dalībvalstu valdībām.

⁽¹⁾ OV L 150, 9.6.2011., 8. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana — General Motors / Beļģija

P7_TA(2011)0276

Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (pieteikums EGF/2010/031 BE/General Motors Belgium no Beļģijas) (COM(2011)0212 – C7-0096/2011 – 2011/2074(BUD))

(2012/C 390 E/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0212 – C7-0096/2011),
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 28. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izveidi (EGF regula) ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0191/2011),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi atbilstošus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus skar pasaules tirdzniecības sistēmas nozīmīgu strukturālo pārmaiņu negatīvās sekas, un palīdzētu viņiem atgriezties darba tirgū;
- B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, EGF darbības joma uz laiku tika paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atļaušana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;
- C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Eiropas Savienība sniedz atļautiem darba ņēmējiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz iespējami ātri un efektīvi, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par EGF izmantošanu;
- D. tā kā Beļģija ir pieprasījusi palīdzību saistībā ar 2 834 darbinieku atļaušanu (atbalsts paredzēts visiem šiem darbiniekiem) galvenajā uzņēmumā *General Motors Belgium* un četros tā piegādes uzņēmumos, kuri darbojas mehānisko transportlīdzekļu nozarē Antverpenes NUTS II reģionā Beļģijā;
- E. tā kā pieteikums ir saskaņā ar EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

1. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, lai paātrinātu EGF izmantošanu; šajā sakarībā ir gandarīts par uzlaboto procedūru, kuru Komisija ieviesusi pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu un kuras mērķis ir iesniegt budžeta lēmējinstīcijai Komisijas novērtējumu par EGF pieteikuma atbilstību kopā ar priekšlikumu izmantot EGF; cer, ka procedūra tiks uzlabota vēl vairāk, turpmāk pārskatot EGF darbību;
2. atgādina iestāžu apņemšanos nodrošināt netraucētu un ātru procedūru, pieņemot lēmumus par EGF izmantošanu, lai ierobežotā laikposmā sniegtu vienreizēju un individuālu atbalstu un palīdzētu darbiniekiem, kas atlaisti globalizācijas un finanšu un ekonomikas krīzes izraisītas darba vietu skaita samazināšanas dēļ; norāda, ka EGF var dot būtisku ieguldījumu, lai veicinātu štata vietu samazināšanas dēļ atlaisto darbinieku atgriešanos darba tirgū; tomēr aicina izvērtēt, kā EGF finansētie pasākumi tieši ietekmējuši šo darbinieku ilgtermiņa integrāciju darba tirgū;
3. uzsver, ka saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina, ka EGF palīdz atgriezties darba tirgū konkrētiem darba ņēmējiem, kuri atlaisti darbinieku skaita samazināšanas dēļ; atkārtoti uzsver, ka EGF atbalsts nedrīkst aizstāt nedz darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem atbild uzņēmumi, nedz arī uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
4. norāda, ka informācija, kas sniegta par saskaņoto individualizētu pakalpojumu kopumu, kuru finansētu no EGF, ietver informāciju par tā papildināmību ar struktūrfondu finansētām darbībām; atkārtoti aicina Komisiju sniegt minēto datu salīdzinošu novērtējumu arī gada pārskatā;
5. atzinīgi vērtē to, ka pēc vairākkārtējiem Parlamenta pieprasījumiem 2011. gada budžetā EGF budžeta pozīcijā (04 05 01) pirmo reizi ir iekļautas maksājumu apropriācijas EUR 47 608 950 apmērā; atgādina, ka EGF tika izveidots kā īpašs neatkarīgs instruments ar saviem mērķiem un termiņiem un tādēļ tam ir vajadzīgs atsevišķs piešķirums, lai aizstātu pārvietojumus no citām budžeta pozīcijām, kas tika darīts agrāk un kas varētu traucēt mērķu sasniegšanu dažādās politikas jomās;
6. uzskata, ka jautājums par starptautiskiem uzņēmumiem, kuru pārstrukturizācijas vai pārvietošanas dēļ tiek atlaisti darbinieki un tādējādi ir jāizmanto EGF, ir jārisina, veicot gaidāmo EGF regulas pārskatīšanu, un šim jautājumam būtu jāpievēršas tā, lai netiktu apgrūtināta atlaisto darbinieku piekļuve EGF finansējumam;
7. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
8. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
9. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (pieteikums EGF/2010/031 BE/*General Motors Belgium* no Beļģijas)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam 2011/470/ES.)

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

ES un Seišela salu Republikas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumā paredzētās zvejas iespējas un finansiālais ieguldījums ***

P7_TA(2011)0279

Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija normatīvā rezolūcija attiecībā uz projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu protokolu, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēti Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienu un Seišela Salu Republiku (17238/2010 – C7-0031/2011 – 2010/0335(NLE))

(2012/C 390 E/13)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (17238/2010),
  - ņemot vērā projektu protokolam, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēti Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienu un Seišela Salu Republiku (17237/2010),
  - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 43. pantu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0031/2011),
  - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
  - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ieteikumu, kā arī Attīstības komitejas un Budžeta komitejas atzinumus (A7-0192/2011),
1. sniedz piekrišanu protokola noslēgšanai;
  2. prasa, lai Komisija nosūtītu Parlamentam Eiropas Kopienu un Seišela Salu Republikas partnerattiecību nolīguma zivsaimniecības nozarē (turpmāk tekstā — partnerattiecību nolīgums) 9. pantā paredzētās Apvienotās komitejas sanāksmju secinājumus un darba rezultātus, kā arī protokola 3. pantā minēto nozares daudzgadu programmu;
  3. aicina Komisiju protokola pēdējā piemērošanas gadā un pirms sarunu sākšanas par partnerattiecību nolīguma atjaunošanu iesniegt Parlamentam un Padomei ziņojumu par tā piemērošanu;
  4. prasa, lai Komisija iesniegtu ziņojumu par pirātismu Seišela salu ekskluzīvajā ekonomikas zonā laika posmā no 2006. līdz 2010. gadam un tā ietekmi uz Seišela salu un Eiropas zvejas darbībām;
  5. prasa, lai Parlamenta Zivsaimniecības komitejas pārstāvji piedalītos partnerattiecību nolīguma 9. pantā minētās Apvienotās komitejas sanāksmēs kā novērotāji;
  6. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Seišela Salu Republikas valdībai un parlamentam.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

ES un Santomes un Prinsipi Demokrātiskās Republikas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumā paredzētās zvejas iespējas un finansiālais ieguldījums ***

P7_TA(2011)0280

Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija normatīvā rezolūcija attiecībā uz projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu protokolu, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēts Eiropas Savienības un Santomes un Prinsipi Demokrātiskās Republikas Zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumā (05371/2011 – C7-0119/2011 – 2010/0355(NLE))

(2012/C 390 E/14)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (05371/2011),
  - ņemot vērā projektu protokolam, kurā noteiktas Eiropas Savienības un Santomes un Prinsipi Demokrātiskās Republikas Zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumā paredzētās zvejas iespējas un finansiālais ieguldījums (05370/2011),
  - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 43. pantu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0119/2011),
  - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
  - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ieteikumu, kā arī Attīstības komitejas un Budžeta komitejas atzinumus (A7-0194/2011),
1. sniedz piekrišanu protokola noslēgšanai;
  2. aicina Komisiju nosūtīt Parlamentam Eiropas Savienības un Santomes un Prinsipi Demokrātiskās Republikas Zivsaimniecības partnerattiecību nolīguma (turpmāk – "partnerattiecību nolīgums") 9. pantā paredzētās Apvienotās komitejas sanāksmju un pasākumu secinājumus, kā arī protokola 3. pantā minēto nozares daudzgadu programmu un attiecīgos gada novērtējumus; aicina Komisiju sekmēt Parlamenta pārstāvju piedalīšanos partnerattiecību nolīguma 9. pantā paredzētās Apvienotās komitejas sanāksmēs novērotāju statusā; aicina Komisiju pēdējā protokola piemērošanas gadā un pirms sarunu uzsākšanas par tā atjaunošanu iesniegt Parlamentam un Padomei pilnīgu ziņojumu par tā īstenošanu bez liekiem ierobežojumiem attiecībā uz piekļuvi šim dokumentam;
  3. aicina Padomi un Komisiju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 13. panta 2. punktu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 218. panta 10. punktu savu attiecīgo kompetenču ietvaros nekavējoties un pilnīgi informēt Parlamentu visos protokola un tā atjaunošanas procedūras posmos;
  4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Santomes un Prinsipi Demokrātiskās Republikas valdībai un parlamentam.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

ES un Andoras protokols par muitas drošības pasākumiem ***

P7_TA(2011)0281

Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu protokolu, ar kuru paplašina darbības jomu Nolīgumam vēstuļu apmaiņas veidā starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Andoras Firstisti, iekļaujot tajā muitas drošības pasākumus (17403/2010 – C7-0036/2011 – 2010/0308(NLE))

(2012/C 390 E/15)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (17403/2010),
  - ņemot vērā projektu protokolam, ar kuru paplašina darbības jomu Nolīgumam vēstuļu apmaiņas veidā starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Andoras Firstisti, iekļaujot tajā muitas drošības pasākumus (17405/2010),
  - ņemot vērā Padomes lūgumu sniegt piekrišanu, kurš iesniegts saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 4. punkta pirmo daļu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0036/2011),
  - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
  - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumu (A7-0198/2011),
1. sniedz piekrišanu protokola noslēgšanai;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Andoras Firstistes valdībai un parlamentam.

EK un Kanādas nolīgums par civilās aviācijas drošību ***

P7_TA(2011)0282

Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienu un Kanādu par civilās aviācijas drošību (06645/1/2010 – C7-0100/2010 – 2009/0156(NLE))

(2012/C 390 E/16)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (06645/1/2010),
- ņemot vērā nolīguma projektu starp Eiropas Kopienu un Kanādu par civilās aviācijas drošību (15561/2008),

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- ņemot vērā Padomes lūgumu sniegt piekrišanu (C7-0100/2010), kurš iesniegts saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 100. panta 2. punktu, 207. panta 4. punktu, 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu un 218. panta 8. punkta pirmo daļu,
- ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
- ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ieteikumu (A7-0298/2010),
  1. piekrīt nolīguma noslēgšanai;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Kanādas valdībai un parlamentam.

Makroekonomiskās nelīdzsvarotības novēršana un koriģēšana ***I

P7_TA(2011)0287

Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnijā pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību (COM(2010)0527 – C7-0301/2010 – 2010/0281(COD)) ⁽¹⁾

(2012/C 390 E/17)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

[Gr. 2]

PARLAMENTA GROZĪJUMI (*)

Komisijas priekšlikumā

⁽¹⁾ Pēc tam jautājumu nodeva atpakaļ komitejai saskaņā ar 57. panta 2. punkta otro daļu (A7-0183/2011).

(*) Grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ▬.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 121. panta 6. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OV C 150, 20.5.2011., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Dalībvalstu ekonomikas politikas koordinēšana Savienībā **būtu jāpilnveido kontekstā ar ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādņēm un nodarbinātības pamatnostādņēm un tai** būtu jāatbilst stabiliu cenu, saprātīgas **un ilgtspējīgas** valsts finanšu un monetārās sistēmas un noturīgas maksājumu bilances pamatprincipiem.
- (1a) **Dinamiska vienotā tirgus izveide un saglabāšana būtu jāuzskata par elementu, kas ļaus pareizi un netraucēti darboties ekonomikas un monetārajai savienībai.**
- (1b) **Uzlabotās ekonomikas pārvaldības sistēmas pamatā vajadzētu būt vairākiem savstarpēji saistītiem un saskaņotiem ilgtspējīgas izaugsmes politikas virzieniem, proti, Savienības izaugsmes un nodarbinātības stratēģijai, Eiropas pusgadam ekonomikas un budžeta politikas koordinācijas stiprināšanai, efektīvai sistēmai pārmērīga valsts budžeta deficīta novēršanai un koriģēšanai (Stabilitātes un izaugsmes pakts), stabilai makroekonomiskās nelīdzsvarotības novēršanas un koriģēšanas sistēmai, stingrākam finanšu tirgus regulējumam un uzraudzībai.**
- (2) Ir **jāizdara secinājumi par** Ekonomikas un monetārās savienības darbības pirmajos desmit gados gūto pieredzi **un jo īpaši ir jāuzlabo Savienības ekonomikas pārvaldība, to balstot uz valstu lielāku atbildību.**
- (2a) **Ekonomikas pārvaldības stiprināšanas pasākumos būtu jāiekļauj ciešāka un laicīgāka Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu iesaistīšana. Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var piedāvāt iespēju piedalīties viedokļu apmaiņā dalībvalstij, uz kuru attiecas Padomes ieteikums vai lēmums, kas pieņemts saskaņā ar šīs regulas 7. panta 2. punktu, 8. panta 2. punktu un 10. panta 4. punktu.**
- (2b) **Komisijai būtu jāpiešķir lielāka loma pastiprinātas uzraudzības procedūrā attiecībā uz dalībvalstīm specifisku novērtējumu, uzraudzību, misijām, ieteikumiem un brīdinājumiem.**
- (3) Konkrētāk, būtu jāpaplašina dalībvalstu ekonomikas politikas uzraudzība papildus budžeta uzraudzībai, lai **izveidotu detalizētāku un formālāku sistēmu ar mērķi novērst** pārmērīgu makroekonomisko nelīdzsvarotību un palīdzēt tās skartajām dalībvalstīm izstrādāt korektīvo pasākumu plānus pirms šo noviržu nostiprināšanās. Uzraudzības paplašināšanai būtu jānoris vienlaikus ar fiskālās uzraudzības padziļināšanu.
- (4) Lai palīdzētu risināt šo nelīdzsvarotību, tiesību aktos jānosaka detalizēta procedūra.
- (5) Līguma 121. panta 3. un 4. punktā minēto daudzpusējo uzraudzību ir lietderīgi papildināt ar īpašiem noteikumiem, lai atklātu **makroekonomisko nelīdzsvarotību, kā arī** lai novērstu un koriģētu **pārmērīgu** makroekonomisko nelīdzsvarotību **Savienībā, un tas būtu jāpieskaņo ikgadējam daudzpusējās uzraudzības ciklam.**

⁽¹⁾ OV C ...

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- (6) **Ar šo procedūru būtu jāievieš brīdināšanas mehānisms**, lai laikus atklātu veidojošos makroekonomisko nelīdzsvarotību. Tas būtu jābalsta uz indikatīvu un pārredzamu rādītāju kopsavilkumu, kurā iekļautu **indikatīvas robežvērtības, un uz ekonomikas novērtējumu. Novērtējumā cita starpā būtu jāņem vērā nominālā un faktiskā konverģence euro zonā un ārpus tās.**
- (6a) **Gatavojot rādītāju kopsavilkumu un dalībvalstu makroekonomikas un makrofinansiālo rādītāju kopumu, Komisijai būtu cieši jāsadarbojas ar Padomi un Eiropas Parlamentu. Rādītāji un robežvērtības vajadzības gadījumā būtu jānosaka un jākorģē tā, lai pielāgotos makroekonomiskās nelīdzsvarotības mainīgumam, ko cita starpā izraisa draudi makroekonomiskajai stabilitātei vai uzlabota attiecīgās statistikas pieejamība. Komisijai ieteikumi par rādītāju un robežvērtību noteikšanu un pielāgošanu būtu jāiesniedz Padomes un Eiropas Parlamenta kompetentajai komitejai komentāru izteikšanai. Komisijai būtu jāinformē Padome un Eiropas Parlaments par izmaiņām rādītājos un robežvērtībās un jāsniedz veikto izmaiņu pamatojums.**
- (7) **Lai rādītāju kopsavilkums būtu efektīvs brīdināšanas mehānisma elements, tas būtu jāveido no ierobežota ekonomikas, finanšu un strukturālo rādītāju kopuma ar attiecīgām indikatīvām robežvērtībām, lai atklātu makroekonomisko nelīdzsvarotību. Rādītājus un robežvērtības vajadzības gadījumā koriģē, lai pielāgotos makroekonomiskās nelīdzsvarotības mainīgumam, cita starpā, ja rodas draudi makroekonomiskajai stabilitātei vai tiek uzlabota attiecīgās statistikas pieejamība. Rādītāji nebūtu jāsaprot kā ekonomikas politikas mērķi, bet kā instrumenti, lai ņemtu vērā makroekonomiskās nelīdzsvarotības mainīgo dabu Eiropas Savienībā.**
- (7a) **Veidojot rādītāju kopsavilkumu, pienācīga uzmanība būtu jāpievērš arī tam, lai tiktu ņemti vērā atšķirīgie ekonomiskie apstākļi, tostarp ekonomiskās iedzīšanas radītās sekas.**
- (8) Vienas vai vairāku indikatīvo robežvērtību pārsniegšana ne vienmēr norāda uz makroekonomiskās nelīdzsvarotības rašanos, jo ekonomikas politikas veidošanā jāņem vērā savstarpējās saiknes starp makroekonomikas rādītājiem. **Secinājumus nevajadzētu izdarīt no rādītāju kopsavilkuma automātiskas nolāstīšanas — ekonomiskajam novērtējumam jānodrošina, lai tiktu ņemta vērā visa rādītāju kopsavilkuma un cita informācija un tā kļūtu par neatņemamu vispusīgas analīzes daļu.**
- (9) Balstoties uz daudzpusējās uzraudzības procedūru un brīdināšanas mehānismu **vai negaidītu un nozīmīgu ekonomisko norišu gadījumā, kurām nepieciešama steidzama analīze šīs regulas vajadzībām**, Komisijai būtu jāidentificē tās dalībvalstis, par kurām jāveido padziļināts pārskats. **Padziļinātais pārskats būtu jāgatavo bez pieņēmuma, ka nelīdzsvarotība jau pastāv, un tajā būtu jāietver pamatīga nelīdzsvarotības cēloņu analīze pārskata dalībvalstī, pienācīgi ņemot vērā valstij raksturīgos īpašos ekonomiskos nosacījumus un apstākļus un plašāku analītisko instrumentu kopumu, rādītājus un valstij raksturīgo kvalitatīvo informāciju. Ja Komisija gatavo padziļināto pārskatu, dalībvalstij būtu jāsadarbojas, lai nodrošinātu to, ka Komisijai pieejamā informācija ir pēc iespējas pilnīga un pareiza. Turklāt Komisija pienācīgi ņem vērā jebkuru citu informāciju, kuru attiecīgās dalībvalstis uzskata par būtisku un kuru dalībvalsts ir paziņojusi Komisijai un Padomei. Padziļinātais pārskats būtu jāapspiež Padomē un Eurogrupā attiecībā uz dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro. Attiecīgā gadījumā padziļinātājā pārskatā ņem vērā Padomes ieteikumus vai pārskata dalībvalstīm adresētus aicinājumus, kas pieņemti saskaņā ar Līguma 121., 126. un 148. pantu un šīs regulas 6., 7., 8. un 10. pantu, un pārskata dalībvalsts plānotos politikas pasākumus, kas ietverti valsts reformu programmās, kā arī starptautisko labāko praksi attiecībā uz rādītājiem un metodēm. Ja negaidītu un nozīmīgu ekonomisko norišu gadījumā, kurām nepieciešama steidzama analīze, Komisija nolemj sagatavot padziļinātu pārskatu, tai būtu jāinformē attiecīgās dalībvalstis.**

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- (10) Nevēlamas makroekonomiskās nelīdzsvarotības uzraudzības un korekcijas procedūrai ar preventīviem un korektīviem elementiem būs vajadzīgi pastiprināti uzraudzības instrumenti, līdzīgi tiem, kurus izmanto daudzpusējās uzraudzības procedūrā. Tas var ietvert biežākas Komisijas uzraudzības misijas dalībvalstīs (**euro zonas un VKM II dalībvalstīs sadarbībā ar Eiropas Centrālo banku**) un papildu ziņošanu no dalībvalstu puses, ja ir konstatēta nopietna nelīdzsvarotība, tostarp nelīdzsvarotība, kas apdraud Ekonomikas un monetārās savienības pienācīgu darbību. **Tādēļ attiecīgā gadījumā dialogā būtu aktīvi jāiesaista sociālie partneri un citas ieinteresētās personas valstī.**
- (11) Novērtējot nelīdzsvarotību, būtu jāņem vērā tās nopietnība **■** un iespējamā negatīvā ekonomiskā un finansiālā ietekme, **kas nelabvēlīgi ietekmē ES ekonomikas stabilitāti un ir drauds monetārās savienības netraucētai darbībai. Visās dalībvalstīs ir vajadzīgi pasākumi, lai novērstu makroekonomisko nelīdzsvarotību un konkurētspējas novirzes, īpaši euro zonā. Tomēr politikas problēmu raksturs, svarīgums un steidzamība atkarībā no attiecīgajām dalībvalstīm var ievērojami atšķirties. Ņemot vērā vajadzīgā pielāgojuma vārgumu un apjomu, politikas rīcība ir īpaši steidzami vajadzīga dalībvalstīs ar pastāvīgi lielu tekošā konta deficītu un konkurētspējas zudumu. Arī tajās dalībvalstīs, kuras uzkrāj lielus tekošā konta pārpalikumus, politikai būtu jānosaka un jāiesteno strukturālas reformas, kas palīdz stiprināt to iekšzemes pieprasījumu un izaugsmes potenciālu.**
- (11a) **Būtu jāņem vērā arī attiecīgās dalībvalsts ekonomisko korekciju iespējas un tas, cik sekmīgi pildīti iepriekšējie ieteikumi, kas izdoti saskaņā ar šo regulu, un citi ieteikumi, kas izdoti saskaņā ar Līguma 121. pantu daudzpusējās uzraudzības ietvaros, īpaši vispārējās pamatnostādnes dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikai.**
- (12) Ja dalībvalstī ir konstatēta makroekonomiskā nelīdzsvarotība, tai būtu jānosūta ieteikumi, **iesaistot vajadzības gadījumā attiecīgās komitejas**, lai sniegtu norādes par veicamajiem politikas pasākumiem. Attiecīgajai dalībvalstij nelīdzsvarotības novēršanai domātie politikas pasākumi būtu jāveic laikus un jāizmanto visi pieejamie valsts iestāžu kontrolē esošie politikas instrumenti. **Vajadzības gadījumā būtu jāiesaista attiecīgās ieinteresētās personas valstī, tostarp sociālie partneri, saskaņā ar LESD noteikumiem un valsts tiesisko un politisko kārtību. Politiskā rīcība** būtu jāpieskaņo attiecīgās dalībvalsts videi un apstākļiem, un **tai** būtu jāaptver galvenās ekonomikas politikas jomas, iespējams, tostarp arī fiskālā un atalgojuma politika, darba tirgus, produktu un pakalpojumu tirgus un finanšu sektora regulējums. **Ir jāņem vērā saistības saskaņā ar VKM II līgumiem.**
- (13) Agrīnie Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas brīdinājumi un ieteikumi dalībvalstīm vai Savienībai attiecas uz makrofinansiāla rakstura riskiem. Tiem **attiecīgā gadījumā vajadzētu** būt par pamatu atbilstoši **Komisijas rīcībai nelīdzsvarotības uzraudzības kontekstā. Būtu stingri jāievēro Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas neatkarības un konfidencialitātes prasības.**
- (14) Ja ir konstatēta nopietna makroekonomiskā nelīdzsvarotība, tai skaitā nelīdzsvarotība, kas apdraud Ekonomikas un monetārās savienības pienācīgu darbību, jāuzsāk pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūra, kas var ietvert ieteikumu izdošanu dalībvalstij, pastiprinātas uzraudzības un pārraudzības prasības un — attiecībā uz dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, — izpildes iespējas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. [.../...] ⁽¹⁾, ja ilgstoši netiek veikti korektīvie pasākumi.

(1) OV L [...], [...], [...].

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- (15) Visām dalībvalstīm, kurām piemērota pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūra, būtu jāizveido korektīvo pasākumu plāns ar sīki izklāstītu politiku, kuras mērķis ir īstenot Padomes ieteikumus. Korektīvo pasākumu plānā būtu jāietver termiņi, kādos paredzēts ieviest pasākumus. To **ieteikuma veidā** būtu jāapstiprina Padomei. **Ieteikums būtu jānosūta Eiropas Parlamentam.**
- (15a) **Būtu jāpiešķir Padomei pilnvaras pieņemt atsevišķus lēmumus, secinot, ka nav ievēroti Padomes pieņemtie ieteikumi, kuros atbilstoši korektīvo pasākumu plānam noteikti politikas pasākumi. Dalībvalstu ekonomikas politikas koordinēšanas ietvaros, kas Padomei jāīsteno saskaņā ar Līguma 121. panta 1. punktu, šādi atsevišķi lēmumi ir pašsaprotams turpinājums minētajiem Padomes ieteikumiem, kas pieņemti, pamatojoties uz Līguma 121. panta 4. punktu saistībā ar korektīvo pasākumu plānu.**
- (16) Ņemot vērā to, ka efektīvu makroekonomiskās nelīdzsvarotības konstatēšanu un novēršanu nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo starp dalībvalstīm pastāv cieši savstarpēji tirdzniecības un finanšu sakari un valstu ekonomikas politika ietekmē Savienību un euro zonu kopumā, un šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (16a) **Piemērojot šo regulu, Padomei un Komisijai būtu pilnībā jāievēro dalībvalstu parlamentu un sociālo partneru loma un jāņem vērā atšķirības starp valstu sistēmām, piemēram, atalgojuma noteikšanas sistēmām.**
- (16b) **Ja Padome uzskata, ka dalībvalstī vairs nepastāv pārmērīga nelīdzsvarotība, pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūra būtu jāizbeidz pēc tam, kad Padome pēc Komisijas ieteikuma atceļ ieteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 7., 8. un 10. pantu. Tas būtu jā dara, balstoties uz vispusīgu Komisijas analīzi, kas rāda, ka dalībvalsts ir rīkojusies saskaņā ar Padomes ieteikumiem un vairs nepastāv cēloņi un saistītie riski, kuri norādīti ieteikumā, ar ko ievada pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūru, cita starpā ņemot vērā makroekonomiskās norises, perspektīvas un domino efektu. Lai informētu par pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūras izbeigšanu, būtu jānāk klajā ar publisku paziņojumu.**

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

Priekšmets un definīcijas

1. pants

Priekšmets

1. Šajā regulā izklāstīti sīki izstrādāti noteikumi, lai atklātu **makroekonomisko nelīdzsvarotību, kā arī** novērstu un korigētu **pārmērīgu** makroekonomisko nelīdzsvarotību Savienībā.

1.a Šo regulu piemēro kontekstā ar ES pusgadu, kas noteikts Regulā (ES) Nr .../... par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politiku uzraudzības un koordinēšanas stiprināšanu.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

1.b Šo regulu piemēro, pilnībā ievērojot LESD 152. pantu, un ieteikumus, ko izdod saskaņā ar šo regulu, ņem vērā valstu praksi un atalgojuma noteikšanas sistēmu. Tajā ņem vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 28. pantu, tādējādi tā neskar tiesības apspriest, slēgt un īstenot koplīgumus, kā arī rīkot protesta akcijas atbilstīgi valstu likumiem un ierāžām.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

- (a) „nelīdzsvarotība” ir **jebkura tendence, kura rada** makroekonomikas norises, kas nelabvēlīgi ietekmē vai var nelabvēlīgi ietekmēt dalībvalsts ekonomikas vai Ekonomikas un monetārās savienības, vai visas Savienības stabilu darbību.
- (b) „pārmērīga nelīdzsvarotība” ir nopietna nelīdzsvarotība, tostarp tāda, kas apdraud **vai var apdraudēt** Ekonomikas un monetārās savienības pienācīgu darbību.

II NODAĻA

Nelīdzsvarotības noteikšana

3. pants

Rādītāju kopsavilkums

1. **Rādītāju** kopsavilkumu **izmanto** kā instrumentu, lai veicinātu laicīgu nelīdzsvarotības konstatēšanu un uzraudzību.
2. Rādītāju kopsavilkums sastāv no **neliela skaita atbilstīgiem, praktiskiem, vienkāršiem, izmērāmiem un dalībvalstīm pieejamiem** makroekonomikas un makrofinansiāliem rādītājiem. **Tas dod iespēju laicīgi identificēt makroekonomisko nelīdzsvarotību, kas var būt gan īstermiņa, gan radusies strukturālo un ilgtermiņa tendenču rezultātā.**

2.a Rādītāju kopsavilkumā cita starpā iekļauj rādītājus, kas ir noderīgi agrīnai šādu problēmu konstatēšanai:

- a) iekšējā nelīdzsvarotība, tostarp tāda, ko var izraisīt valsts un privātā sektora parāds, finanšu un aktīvu tirgus izmaiņas, tostarp nekustamā īpašuma tirgus, izmaiņas privātā sektora kredītu plūsmā un nodarbinātībā;
- b) ārējā nelīdzsvarotība, tostarp tā, ko var izraisīt izmaiņas tekošajā kontā un dalībvalstu ieguldījumu neto pozīcijas, reālie valūtas maiņas kursi, eksporta tirgus sadalījums, cenu un izmaksu izmaiņas, kā arī ārpuscenu konkurētspēja, ņemot vērā ražīguma rādītāju veidojošās daļas.

2.b Veicot rādītāju kopsavilkuma ekonomisko interpretāciju brīdināšanas mehānisma izmantošanas laikā, Komisija pievērš īpašu uzmanību izmaiņām reālajā ekonomikā, tostarp, ekonomikas izaugsmei, nodarbinātības un bezdarba rādītājiem, nominālajai un reālajai konverģencei euro zonā un ārpus tās, ražīguma izmaiņām un tā veidotājiem, piemēram, pētniecībai un izstrādei un ārvalstu/iekšzemes ieguldījumiem, kā arī izmaiņām nozarēs, tostarp enerģētiskā, kas ietekmē IKP un tekošo kontu.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

Rādītāju kopsavilkums ietver arī indikatīvas robežvērtības šiem rādītājiem kā brīdinājuma līmeni. Rādītāju un robežvērtību izvēle sekmē konkurētspējas veicināšanu ES.

Kopsavilkuma rādītājiem un it īpaši brīdinājuma robežvērtībām atbilstošos gadījumos jābūt simetriskām un tās jādiferencē euro zonas dalībvalstīm un dalībvalstīm, kuras neietilpst euro zonā, ja to attaisno monetārās savienības specifiskās īpašības un attiecīgie ekonomiskie apstākļi. Veidojot rādītāju kopsavilkumu pienācīga uzmanība jāpievērš arī tam, lai tiktu ņemti vērā atšķirīgie ekonomiskie apstākļi, tostarp ekonomiskās iedzīšanas radītās sekas.

2.c Sagatavojot rādītājus attiecībā uz finanšu tirgus stabilitāti, pienācīgi ņem vērā Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas darbu. Komisija aicina Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju sniegt viedokli par plānotajiem rādītājiem, kas raksturo finanšu tirgus stabilitāti.

3. Kopsavilkumā ietveramo rādītāju sarakstu un **▮ robežvērtības** publisko.

4. **▮** Rādītāju kopsavilkuma atbilstību, tostarp rādītāju sastāvu, noteiktās robežvērtības un izmantotās metodes, **regulāri jāizvērtē un vajadzības gadījumā jāpielāgo vai jāgroza.** Izmaiņas izmantotajās metodēs, rādītāju kopsavilkuma saturā un saistītajās robežvērtībās publisko.

4.a Kopsavilkumā iekļauto rādītāju vērtības atjaunina vismaz reizi gadā.

4. pants

Brīdināšanas mehānisms

1. **Brīdināšanas mehānisms ir paredzēts, lai veicinātu laicīgu nelīdzsvarotības konstatēšanu un uzraudzību. Komisija sagatavo gada ziņojumu, kurā iekļauj kvalitatīvu ekonomikas un finanšu novērtējumu, balstoties uz rādītāju kopsavilkumu, kurā rādītāju kopumu salīdzina ar indikatīvām robežvērtībām. Ziņojumu, kurā iekļautas kopsavilkumā ietvertu rādītāju vērtības, publisko.**

2. **▮** Komisijas ziņojums **ietver** ekonomikas un finanšu novērtējumu, kurš sniedz priekšstatu par rādītāju dinamiku un kurā, **novērtējot nelīdzsvarotības izmaiņas**, vajadzības gadījumā izmantoti arī **▮** citi **attiecīgi** ekonomikas un finanšu rādītāji. **Secinājumus neizdara, vien mehāniski nolasot kopsavilkuma rādītājus. Novērtējumā ņem vērā nelīdzsvarotības veidošanos Savienībā un euro zonā.** Ziņojumā arī norāda, vai **▮** robežvērtību pārkāpšana vienā vai vairākās dalībvalstīs liecina par iespējamu nelīdzsvarotības parādīšanos. **To dalībvalstu novērtējums, kurām ir liels tekošā konta deficīts, var atšķirties no novērtējuma dalībvalstīs ar lielu tekošā konta pārpalikumu.**

3. Ziņojumā norāda dalībvalstis, kuras pēc Komisijas ieskatiem **var skart** vai **apdraudēt** nelīdzsvarotība.

3.a Ziņojumu laicīgi nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai.

4. Daudzpusējās uzraudzības ietvaros saskaņā ar Līguma 121. panta 3. punktu Padome apspriežas un **veic vispārēju novērtējumu** par Komisijas ziņojumu. Eurogrupa apspriež ziņojumu tiktāl, ciktāl tas **▮** attiecas uz dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

5. pants

Padziļināts pārskats

1. **Pienācīgi** ņemot vērā Padomes un Eurogrupas apspriešanos, kā paredzēts 3. panta 4. punktā, **vai, ja negaidītu un nozīmīgu ekonomisko norišu gadījumā šīs regulas nolūkā nepieciešama steidzama analīze**, Komisija sagatavo padziļinātu pārskatu par katru dalībvalsti, kuru pēc Komisijas ieskatiem **var skart vai apdraudēt** nelīdzsvarotība. ▮

Padziļinātā pārskata pamatā ir sīki izstrādāta analīze par apstākļiem katrā dalībvalstī, tostarp par dalībvalstu atšķirīgo sākotnējo pozīciju. Tajā apskata plašu spektru ekonomisko rādītāju, un tās veikšanai izmanto analītiskos instrumentus un valstij raksturīgo kvalitatīvo informāciju. Pārskatā ņem vērā katras valsts īpatnības saistībā ar darba attiecībām un sociālo dialogu.

Turklāt Komisija pienācīgi ņem vērā jebkuru citu informāciju, kuru attiecīgā dalībvalsts uzskata par būtisku un kuru dalībvalsts ir iesniegusi.

Pārskatu veic saistībā ar uzraudzības misijām konkrētajā dalībvalstī saskaņā ar 11.e pantu.

2. Padziļinātajā pārskatā **ietver novērtējumu par to, vai attiecīgajā dalībvalstī pastāv nelīdzsvarotība un vai šī nelīdzsvarotība ir pārmērīga. Tajā aplūko atklātās nelīdzsvarotības izcelsmi, ņemot vērā dominējošos ekonomiskos apstākļus, tostarp ciešus savstarpējus tirdzniecības un finanšu sakarus starp dalībvalstīm un valstu ekonomikas politiku izraisīto domino efektu. Pārskatā analizēs attiecīgās pārmaiņas saistībā ar Savienības stratēģiju izaugsmes un nodarbinātības jomā. Tajā tiks apsvērti arī ekonomisko norišu atbilstība Savienībā un euro zonā kopumā.** Tajā īpaši ņem vērā turpmāk minēto:

- a) **atbilstošā gadījumā** Padomes ieteikumus vai aicinājumus, **kas adresēti pārskata dalībvalstīm un** pieņemti saskaņā ar Līguma 121., 126. un **148.** pantu un ievērojot šīs regulas 6., 7., 8. un 10. pantu;
- b) pārskata dalībvalsts plānotos politikas pasākumus, kas ietverti **valsts reformu programmās un – attiecīgā gadījumā –** stabilitātes un konverģences programmā ▮;
- c) jebkādas Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas brīdinājumus un ieteikumus **saistībā ar sistēmiskajiem riskiem, kurus mēģināts novērst vai kuri attiecas** uz pārskata dalībvalsti. **Ir jāievēro Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas konfidencialitātes prasības.**

2.a Padziļinātais pārskats ir publiski pieejams. Komisija informē Padomi un Eiropas Parlamentu par padziļinātā pārskata rezultātiem.

6. pants

Preventīvie pasākumi

1. Ja, balstoties uz šīs regulas 5. pantā minēto padziļināto pārskatu, Komisija uzskata, ka dalībvalstī pastāv nelīdzsvarotība, tā informē **Padomi un Eurogrupu, kā arī Eiropas Parlamentu.** Padome pēc Komisijas ieteikuma var nosūtīt attiecīgajai dalībvalstij nepieciešamos ieteikumus saskaņā ar procedūru, kas minēta LESD 121. panta 2. punktā.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

2. Padome šo ieteikumu dara zināmu Eiropas Parlamentam. Padomes ieteikums ir publiski pieejams.

2.a Padomes un Komisijas ieteikumos pilnībā ievēro LESD 152. pantu un ņem vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 28. pantu.

3. Padome katru gadu **saistībā ar Eiropas pusgadu** pārskata **šo ieteikumu**, un, ja nepieciešams, tā var **to pielāgot** saskaņā ar 1. punktu.

III NODAĻA

Pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūra

7. pants

Pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūras uzsākšana

1. Ja, balstoties uz 5. pantā minēto padziļināto pārskatu, Komisija uzskata, ka attiecīgajā dalībvalstī pastāv pārmērīga nelīdzsvarotība, tā informē Padomi **un Eurogrupu, kā arī Eiropas Parlamentu**.

Komisija informē arī attiecīgās Eiropas uzraudzības iestādes un Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju, kas tiek aicināta veikt nepieciešamās darbības.

2. Padome pēc Komisijas ieteikuma saskaņā ar Līguma 121. panta 4. punktu var pieņemt **ieteikumu**, kurā paziņo, ka pastāv pārmērīga nelīdzsvarotība, un iesaka attiecīgajai dalībvalstij veikt korektīvus pasākumus.

Šajā ieteikumā izklāstīts nelīdzsvarotības raksturs **un sekas** un norādīts **politikas ieteikumu kopums**, kas **jāievēro**, un termiņš, kādā attiecīgajai dalībvalstij ir **jāiesniedz** korektīvo pasākumu **plāns**. Padome saskaņā ar Līguma 121. panta 4. punktu var publiskot savu **ieteikumu**.

8. pants

Korektīvo pasākumu plāns

1. Visas dalībvalstis, kurās ir uzsākta pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūra, iesniedz Padomei un Komisijai korektīvo pasākumu plānu **atbilstoši ieteikumam**, kas sagatavots saskaņā ar 7. pantu, un ievērojot tajā noteikto termiņu. Korektīvo pasākumu plānā minēti konkrēti politikas pasākumi, ko attiecīgā dalībvalsts ir veikusi vai plāno veikt, un to īstenošanas termiņi. **Korektīvo pasākumu plānā ņem vērā šādu politikas pasākumu ekonomisko un sociālo ietekmi, un tas ir saskaņā ar ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm un nodarbinātības pamatnostādnēm.**

2. Divu mēnešu laikā pēc korektīvo pasākumu plāna iesniegšanas, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu, Padome izvērtē korektīvo pasākumu plānu. Ja to atzīst par pietiekamu, Padome, pamatojoties uz Komisijas **ieteikumu, to apstiprina ar ieteikuma palīdzību, uzskaitot vajadzīgos konkrētos pasākumus un termiņus to veikšanai, un nosaka uzraudzības termiņu, pienācīgu uzmanību pievēršot nosūtīšanas kanāliem un atzīstot, ka ir iespējamas lielas laika atšķirības starp korektīvā pasākuma pieņemšanu un faktisko nelīdzsvarotības novēršanu.**

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

2.a Ja veiktie vai korektīvo pasākumu plānā paredzētie pasākumi vai to īstenošanas termiņi netiek uzskatīti par pietiekamiem, Padome, pamatojoties uz Komisijas ieteikumu, pieņem ieteikumu, parasti aicinot dalībvalsti divu mēnešu laikā iesniegt jaunu korektīvo pasākumu plānu. Jauno korektīvo pasākumu plānu pārbauda saskaņā ar šajā pantā minēto procedūru.

3. Korektīvo pasākumu plānu, Komisijas ziņojumu un 2. un **2.a punktā** minēto Padomes **ieteikumu** publisko.

9. pants

Korektīvo pasākumu uzraudzība

1. Komisija uzrauga, kā tiek īstenots **ieteikums, kas pieņemts saskaņā ar 8. panta 2. punktu**. Tālab dalībvalsts regulāri nosūta Padomei un Komisijai progresa ziņojumus, kuru biežumu nosaka Padome **8. panta 2. punktā** minētajā ieteikumā.

2. Padome publisko dalībvalstu progresa ziņojumus.

3. Lai uzraudzītu korektīvo pasākumu plāna īstenošanu, Komisija var īstenot **pastiprinātas** uzraudzības misijas attiecīgajā dalībvalstī **sadarbībā ar ECB, ja šādas misijas attiecas uz dalībvalstīm, kurās ir ieviests euro vai kuras piedalās VKM II. Tādēļ attiecīgā gadījumā dialogā tiek iesaistīti sociālie partneri un citas ieinteresētās personas valstī.**

4. Ja attiecīgie ekonomiskie apstākļi **būtiski mainās**, Padome pēc Komisijas ieteikuma var grozīt saskaņā ar **8. panta 2. punktu** pieņemto ieteikumu, ievērojot tajā pašā pantā noteikto procedūru. **Vajadzības gadījumā** attiecīgo dalībvalsti **aicina** iesniegt pārskatītu korektīvo pasākumu plānu, ko novērtē saskaņā ar 8. pantā minēto procedūru.

10. pants

Korektīvo pasākumu novērtējums

1. Pamatojoties uz Komisijas ziņojumu, Padome **novērtē**, vai attiecīgā dalībvalsts ir veikusi ieteiktos korektīvos pasākumus, **ievērojot ieteikumu, kas sniegts saskaņā ar 8. panta 2. punktu**.

2. Komisijas ziņojums ir publiski pieejams.

3. Padome **novērtējumu veic** termiņā, kas paredzēts tās ieteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar **8. panta 2. punktu**.

4. Ja tā **uzskata**, ka dalībvalsts nav veikusi ieteikto korektīvo pasākumu, Padome pēc Komisijas ieteikuma **pieņem lēmumu, kurā atzīst neatbilstību, un ieteikumu, kurā nosaka jaunu termiņu korektīvā pasākuma veikšanai. Šādā gadījumā informē Eiropadomi, un 9. panta 3. punktā minēto uzraudzības misiju secinājumus publisko.**

Komisijas ierosinājums par neatbilstības atzīšanu ir uzskatāms par pieņemtu Padomē, ja vien tā ar kvalificētu balsu vairākumu desmit dienu laikā pēc ierosinājuma pieņemšanas Komisijā nav nolēmusi to noraidīt. Attiecīgā dalībvalsts var lūgt sasaukt Padomes sanākumi, lai nobalsotu par šo lēmumu.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

Atbilstoši 11.e pantam Eiropas Parlaments var pēc savas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts lūguma uzaicināt Padomes, Komisijas un attiecīgā gadījumā Eurogrupas priekšsēdētāju piedalīties komitejas sanāksmē, lai apspriestu lēmumu, ar kuru paziņo par neatbilstību.

5. Ja Padome, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu, uzskata, ka dalībvalsts ir veikusi ieteikto korektīvo pasākumu, tad uzskata, ka pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūra tiek pareizi īstenota, un to uz laiku atliek, un uzraudzība turpinās atbilstoši termiņiem, kas noteikti saskaņā ar 8. panta 2. punktu izdotajā ieteikumā. Padome publisko iemeslus procedūras pagaidu atlikšanai, atzīstot dalībvalsts veiktos koriģējošos politikas pasākumus.

11. pants

Pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūras izbeigšana

Padome pēc Komisijas ieteikuma atceļ ieteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 7., 8. un 10. pantu, līdzko tā uzskata, ka dalībvalstī vairs nepastāv pārmērīga nelīdzsvarotība, kā norādīts 7. panta 2. punktā minētajā ieteikumā, un nāk klajā ar publisku paziņojumu, atspoguļojot šo faktu.

11.a pants

Balsošana Padomē

Attiecībā uz 7.–11. pantā minētajiem pasākumiem Padome neņem vērā tā Padomes locekļa balsi, kurš pārstāv attiecīgo dalībvalsti.

11.b pants

Uzraudzības misijas

1. Komisija atbilstoši šīs Regulas mērķiem nodrošina pastāvīgu dialogu ar dalībvalstu iestādēm. Šajā sakarībā Komisija veic misijas ar mērķi novērtēt reālo ekonomisko situāciju dalībvalstī un konstatēt riskus vai grūtības ievērot šīs regulas mērķus.

2. Pastiprināto uzraudzību var īstenot attiecībā uz dalībvalstīm, kurām domāts ieteikums par pārmērīgas nelīdzsvarotības stāvokļa esamību saskaņā ar šīs regulas 7. panta 2. punktu, lai veiktu uzraudzību uz vietas.

3. Ja attiecīgā dalībvalsts ir ieviesusi euro vai piedalās VKM II, Komisija attiecīgos gadījumos var aicināt Eiropas Centrālās bankas pārstāvjus piedalīties uzraudzības misijās.

4. Komisija ziņo Padomei par otrajā punktā minētās misijas rezultātiem un atbilstošā gadījumā var pieņemt lēmumu publiskot savus apsvērumus.

5. Gatavojot otrajā punktā minētās uzraudzības misijas, Komisija attiecīgām dalībvalstīm nosūta pagaidu secinājumus, lai tās varētu izteikt komentārus.

11.c pants

Dialogs ekonomikas jomā

1. Lai pastiprinātu dialogu starp Savienības iestādēm, jo īpaši Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju, un lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un atbildību, Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var uzaicināt Padomes, Komisijas un atbilstošā gadījumā arī Eiropas Padomes un Eurogrupas priekšsēdētāju piedalīties komitejas sanāksmē, lai apspriestu:

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- a) Padomes iesniegto informāciju par ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm atbilstoši LESD 121. panta 2. punktam;
- b) Komisijas izstrādātās vispārējās norādes dalībvalstīm ikgadējā uzraudzības cikla sākumā;
- c) Eiropadomes secinājumus par ekonomikas politikas virzību saistībā ar Eiropas pusgadu;
- d) atbilstoši šai regulai veiktās daudzpusējās uzraudzības rezultātus;
- e) Eiropadomes secinājumus par daudzpusējās uzraudzības virzību un rezultātiem;
- f) pārskatu par Eiropas pusgada beigās veikto daudzpusējo uzraudzību;
- g) ieteikumus, kas sagatavoti saskaņā ar šīs regulas 7. panta 2. punktu, 8. panta 2. punktu un 10. panta 4. punktu.

2. Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var dot iespēju dalībvalstij, uz kuru attiecas Padomes ieteikums vai lēmums saskaņā ar 7. panta 2. punktu, 8. panta 2. punktu un 10. panta 4. punktu, piedalīties viedokļu apmaiņā.

3. Komisija un Padome regulāri informē Eiropas Parlamentu par regulas piemērošanas rezultātiem.

11.d pants

Pārskatīšana

1. Trīs gadu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā un turpmāk reizi piecos gados Komisija publicē ziņojumu par šīs regulas piemērošanu.

Ziņojumā cita starpā sniedz novērtējumu par:

- a) regulas efektivitāti;
- b) progresu, kas panākts, lai nodrošinātu dalībvalstu ekonomikas politikas virzienu ciešāku koordinēšanu un stabilu dalībvalstu ekonomiskās darbības konvergenci saskaņā ar Līgumu.
2. Atbilstošā gadījumā minētajam ziņojumam pievieno priekšlikumu par šīs regulas grozīšanu.
3. Ziņojumu nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

11.e pants

Ziņojums

Turpmāk Komisija katru gadu publicē ziņojumu par šīs regulas piemērošanu, tostarp atbilstoši 4. pantam atjauninot rādītāju kopsavilkumu, un saistībā ar Eiropas pusgadu to iesniedz Padomei un Eiropas Parlamentam.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

IV NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

12. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula ir saistoša kopumā un to tieši piemēro visās dalībvalstīs.

Parakstīta

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

Pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošana *

P7_TA(2011)0288

Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnijā pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1467/97 par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu (COM(2010)0522 – C7-0396/2010 – 2010/0276(CNS)) ⁽¹⁾

(2012/C 390 E/18)

(Īpašā likumdošanas procedūra — apspriešanās)

[Gr. 2]

PARLAMENTA GROZĪJUMI (*)

Komisijas priekšlikumā

⁽¹⁾ Pēc tam jautājumu nodeva atpakaļ komitejai saskaņā ar 57. panta 2. punkta otro daļu (A7-0179/2011).

(*) Grozījumi: jauns vai grozīts teksts ir izcelts treknrakstā un slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ■.

PADOMES REGULAI,

ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1467/97 par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 126. panta 14. punkta otro daļu,

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta nostāju ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar īpašo likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Dalībvalstu ekonomikas politiku koordinēšanai Savienībā saskaņā ar Līgumu **par Eiropas Savienības darbību (LESD)** jāatbilst stabili cenu, stabilas valsts finanšu un monetārās sistēmas un stabilas maksājumu bilances pamatprincipiem.
- (2) Stabilitātes un izaugsmes paktā sākotnēji ietilpa Padomes 1997. gada 7. jūlija Regula (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politiku uzraudzības un koordinēšanas stiprināšanu ⁽³⁾, Padomes 1997. gada 7. jūlija Regula (EK) Nr. 1467/97 par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu ⁽⁴⁾, un Eiropas Padomes 1997. gada 17. jūnija Rezolūcija par Stabilitātes un izaugsmes paktu ⁽⁵⁾. Regula (EK) Nr. 1466/97 un (EK) Nr. 1467/97 tika grozīta 2005. gadā ar attiecīgi Regulu (EK) Nr. 1055/2005 un (EK) Nr. 1056/2005. Bez tam Padome 2005. gada 20. martā pieņēma ziņojumu "Stabilitātes un izaugsmes pakta īstenošanas uzlabošana".
- (3) Stabilitātes un izaugsmes pakta pamatmērķis ir sakārtotas **un ilgtspējīgas** valsts finanses kā līdzeklis, lai nostiprinātu nosacījumus stabilām cenām un stiprai, ilgtspējīgai izaugsmei, kas veicina finanšu stabilitāti un darba vietu izveidi.
- (4) Jāstiprina vienota ekonomikas pārvaldības sistēma, tostarp **uzlabojot** budžeta uzraudzību, saskaņā ar dalībvalstu ekonomiku augsto integrācijas līmeni Eiropas Savienībā, jo īpaši euro zonā.
- (4a) **Vienotā tirgus dinamikas panākšana un saglabāšana būtu jāuzskata par vienu no faktoriem, kas ļaus pareizi un netraucēti darboties ekonomikas un monetārajai savienībai.**
- (4b) **Uzlabotās ekonomikas pārvaldības sistēmas pamatā vajadzētu būt vairākām savstarpēji saistītām un saskaņotām politikas nostādnēm ilgtspējīgas izaugsmes un nodarbinātības panākšanai, kurām jābūt saskaņotām citai ar citu, jo īpaši pamatojoties uz Savienības izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju, turklāt īpaša uzmanība jāpievērš iekšējā tirgus attīstībai un nostiprināšanai, starptautiskās tirdzniecības un konkurētspējas veicināšanai, efektīvam regulējumam pārmērīgi liela valsts budžeta deficīta novēršanai un koriģēšanai (Stabilitātes un izaugsmes paktam), vienkāršai sistēmai makroekonomisku svārstību novēršanai un koriģēšanai, prasību minimumam attiecībā uz valstu budžeta sistēmām, uzlabotam finanšu tirgus regulējumam un uzraudzībai, ietverot konsultatīvo makrouzraudzību, ko veic Eiropas Sistēmisko risku kolēģija.**

⁽¹⁾ OV C ...

⁽²⁾ OV C 150, 20.5.2011., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 209, 2.8.1997., 6. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 236, 2.8.1997., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- (4c) *Vienotā tirgus dinamikas panākšana un saglabāšana būtu jāuzskata par vienu no faktoriem, kas ļaus pareizi un netraucēti darboties ekonomikas un monetārajai savienībai.*
- (4d) *Stabilitātes un izaugsmes pakтам un ekonomikas pārvaldības sistēmai kopumā vajadzētu papildināt un atbalstīt Savienības stratēģiju izaugsmei un nodarbinātībai. Savstarpējām dažādu instrumentu saiknēm nebūtu jāsekmē atkāpes no Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumiem.*
- (4e) *Vienlaikus ar ekonomikas pārvaldību būtu jāstiprina Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu ciešāka un agrīnāka iesaistīšana. Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var piedāvāt iespēju piedalīties viedokļu apmaiņā attiecīgajai dalībvalstij, uz kuru attiecas Līguma 126. panta 7. punktā minētais Padomes ieteikums, Līguma 126. panta 9. punktā minētais paziņojums vai lēmums, kas pieņemts saskaņā ar Līguma 126. panta 11. punktu.*
- (4f) *Ekonomikas un monetārās savienības darbības pirmajā desmitgadē gūtā pieredze un konstatētās kļūdas liecina par nepieciešamību Savienībā uzlabot ekonomikas pārvaldību, kurai būtu jābalstās uz valstu lielāku atbildību par kopīgi pieņemtiem noteikumiem un politikas virzieniem un stingrāku Savienības līmeņa uzraudzības sistēmu pār valstu ekonomikas politikas virzieniem.*
- (4g) *Komisijai pastiprinātas uzraudzības procedūrā būtu jāpanāk lielāka ietekme. Tas attiecas uz konkrētu dalībvalstu novērtējumiem un uzraudzību, ietverot uzraudzības misijas un ieteikumus.*
- (4h) *Piemērojot šo regulu, Komisijai un Padomei būtu jāņem vērā visi būtiskie faktori un attiecīgo dalībvalstu ekonomikas un budžeta situācija.*
- (5) *Jāstiprina budžeta disciplīnas noteikumi, jo īpaši piešķirot nozīmīgāku lomu budžeta parāda līmenim un attīstībai un vispārējai ilgtspējībai. Vajadzētu nostiprināt arī mehānismus, ar kuriem nodrošina atbilstību šiem noteikumiem un to izpildi.*
- (5a) *Komisijai būtu jāpiešķir lielāka loma pastiprinātas uzraudzības procedūrā attiecībā uz katras dalībvalsts konkrētu novērtējumu, uzraudzību, apmeklējumiem, ieteikumiem un brīdinājumiem.*
- (6) *Ieviešot pašreizējo pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, pamatojoties gan uz budžeta deficīta, gan parāda kritēriju, jānosaka skaitlisks rādītājs, kurā ņemts vērā ekonomikas attīstības cikls un kuru izmantot, lai novērtētu, vai valsts parāda attiecība pret iekšzemes kopproduktu pietiekami samazinās un pietiekami strauji tuvojas atsaucēs jeb salīdzināmajai vērtībai. Vajadzētu noteikt pārejas periodu, lai dalībvalstis, kurās šīs regulas pieņemšanas dienā pastāv pārmērīgs budžeta deficīts, varētu pielāgot savu politiku, ņemot vērā skaitlisko parāda samazināšanas rādītāju. Tas būtu jāpiemēro arī dalībvalstīs, uz kurām attiecas kāda Eiropas Savienības/ Starptautiskā Valūtas fonda pielāgošanās programma.*

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- (7) Nosakot, vai pastāv pārmērīgs budžeta deficīts, **nepietiek tikai ar to, ka tiek konstatēta neatbilstība skaitliskajam parāda samazināšanas rādītājam, bet būtu jāņem vērā** visu to attiecīgo faktoru kopums, kas minēti Komisijas paziņojumā atbilstīgi LESD 126. panta 3. punktam. **Konkrēti, izvērtējums par cikliskuma un atlikumu un plūsmu korekciju sastāva ietekmi uz parāda attīstību var būt pietiekams rādītājs, lai izslēgtu to, ka, pamatojoties uz parāda kritēriju, konstatē pārmērīga budžeta deficīta esamību.**
- (8) Nosakot, vai pastāv pārmērīgs budžeta deficīts, un šajā nolūkā izmantojot deficīta kritēriju un tā veidošanos, jāņem vērā visu attiecīgo faktoru kopums, kas minēti paziņojumā atbilstīgi Līguma 126. panta 3. punktam, ja valsts parāds attiecībā pret iekšzemes kopproduktu nepārsniedz atsaucis jeb salīdzināmo vērtību.
- (8a) **Ņemot vērā attiecīgo faktoru kopumā ietvertās sistēmiskās pensiju reformas, būtiskākajam apsvērumam ir jābūt tam, vai tās veicina vispārējās pensiju sistēmas ilgtermiņa ilgtspēju, vienlaikus nepalielinot risku attiecībā uz budžeta stāvokli vidējā termiņā.**
- (9) Komisijas ziņojumā atbilstīgi Līguma 126. panta 3. punktam pienācīgi jāņem vērā valsts fiskālās sistēmas kvalitāte, jo tai ir izšķirīga loma fiskālās konsolidācijas un ilgtspējīgu valsts finanšu stiprināšanā. **Šajā apsvērumā būtu jāiekļauj obligātās prasības, kas noteiktas Padomes Direktīvā [par prasībām dalībvalstu budžetārajām struktūrām], kā arī pārējās saskaņotās prasības attiecībā uz fiskālo disciplīnu.**
- (10) Lai atbalstītu uzraudzību attiecībā uz atbilstību Padomes ieteikumiem un ziņojumiem, koriģējot pārmērīga budžeta deficīta situācijas, jānosaka gada budžeta mērķi atbilstoši vēlamajam fiskālajam uzlabojumam cikliski koriģētā izteiksmē, neskaitot vienreizējos un pagaidu pasākumus. **Šajā sakarībā par ikgadējo vidējo bāzes vērtību būtu jāuzskata 0,5 % no IKP ikgadējās robežvērtības.**
- (11) Pasākumu efektivitātes novērtējumā ir noderīgi ievērot kā atsauci atbilstību vispārējo valsts izdevumu mērķiem kopā ar plānoto konkrēto ieņēmumu pasākumu ieviešanu.
- (12) Novērtējot nepieciešamību pagarināt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas termiņu, īpaši būtu jāņem vērā nopietnas ekonomikas lejupslīdes **attiecībā uz euro zonu vai visu ES ar nosacījumu, ka tas neapdraud fiskālo stabilitāti vidējā termiņā.**
- (13) Ir lietderīgi pastiprināt Līguma 126. panta 11. punktā minētās finanšu sankcijas, lai tās kļūtu par īstu stimulu ievērot atbilstību paziņojumiem, kas izdoti saskaņā ar 126. panta 9. punktu.
- (14) Lai nodrošinātu, ka iesaistītās dalībvalstis ievēro Savienības fiskālās uzraudzības sistēmu, saskaņā ar Līguma 136. pantu jāizveido uz noteikumiem pamatotas sankcijas, nodrošinot godīgus, savlaicīgus un efektīvus mehānismus, kā panāktu atbilstību Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumiem.
- (14a) **Iekasētie naudasodi būtu jāpiešķir stabilitātes mehānismiem, kas paredzēti finansiālas palīdzības sniegšanai un ko izveidojušas dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro, lai nodrošinātu visas euro zonas stabilitāti.**

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

(15) Regulā (EK) Nr. 1467/97 minētajās atsaucēs jāņem vērā jaunā pantu numerācija Līgumā par Eiropas Savienības darbību un Padomes Regulas (EK) Nr. 3605/93 aizstāšana ar Padomes 2009. gada 25. maija Regulu (EK) Nr. 479/2009 par to, kā piemērot Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam pievienoto protokolu par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru ⁽¹⁾.

(16) Tādēļ attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 1467/97,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 1467/97 groza šādi.

1. Regulas 1. pantu aizstāj ar šādu tekstu:

“1. pants

1. Šī regula paredz noteikumus, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru. **Pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras mērķis ir nepieļaut** pārmērīgu valsts budžeta deficītu un, ja tāds rodas, **veicināt** tā tūlītēju korigēšanu, saderības ar budžeta disciplīnu novērtēšanai izmantojot valsts budžeta deficīta un valsts parāda kritēriju.

2. Šajā regulā “iesaiņītās dalībvalstis” ir tās dalībvalstis, kurās valūta ir euro.”

2. Regulas 2. pantu groza šādi.

(a) 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“Valsts budžeta deficīta pārsniegumu pār atsaucēs jeb salīdzināmo vērtību uzskata par ārkārtēju saskaņā ar Līguma 126. panta 2. punkta a) apakšpunkta otro rindkopu, ja to izraisa kādi ārkārtēji apstākļi ārpus attiecīgās dalībvalsts kontroles un ja tie ievērojami ietekmē valsts finansiālo stāvokli, vai ja to iemesls ir ekonomikas nopietna lejupslīde.”

(b) šajā pantā iekļauj šādu **1** punktu:

“1.a Ja tā pārsniedz atsaucēs jeb salīdzināmo vērtību, uzskata, ka valsts parāda attiecība pret iekšzemes kopproduktu (IKP) pietiekami samazinās un pietiekami strauji tuvojas atsaucēs jeb salīdzināmajai vērtībai saskaņā ar Līguma 126. panta 2. punkta b) apakšpunktu, ja atšķirība attiecībā pret atsaucēs jeb salīdzināmo vērtību iepriekšējos trijos gados **kā rādītājs** ir **1** samazinājies **vidēji** par vienu divdesmito daļu gadā, **pamatojoties uz izmaiņām iepriekšējos trijos gados, par kuriem ir pieejami dati. Parāda kritērija prasību uzskata par izpildītu arī tad, ja Komisijas sniegtajās budžeta prognozēs ir norādīts, ka nepieciešamais atšķirības samazinājums notiks triju gadu ilgā laikposmā, ietverot divus gadus pēc pēdējā gada, par kuru ir pieejami dati. Dalībvalstij, kurai piemēro pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, no [jānorāda šīs regulas pieņemšanas datums] un triju gadu laika posmā, sākot no pārmērīga budžeta deficīta korigēšanas, saskaņā ar parāda kritēriju noteikto prasību uzskata par izpildītu, ja attiecīgā dalībvalsts gūst pietiekamus panākumus atbilstības nodrošināšanā, kā novērtēts attiecīgos Padomes pieņemtos atzinumos par tās stabilitātes vai konverģences programmu.**

⁽¹⁾ OV L 145, 10.6.2009., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

Ieviešot šo parāda pielāgošanas robežvērtību, jāņem vērā ekonomikas cikla ietekme uz parāda samazināšanas gaitu.”;

(c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“3. Gatavojot ziņojumu saskaņā ar LESD 126. panta 3. punktu, Komisija ņem vērā visus tajā pašā pantā minētos attiecīgos faktorus, **ciktāl tie būtiski ietekmē novērtējumu par attiecīgās dalībvalsts atbilstību deficīta un parāda kritērijiem.** Ziņojumā atbilstoši jāatspoguļo:

— vidēja termiņa ekonomikas stāvokļa attīstība, jo īpaši potenciālā izaugsme, **tostarp dažādie ieguldījumi, ko nodrošina darba, kapitāla uzkrāšanas un kopējo faktoru produktivitāte, cikliskā attīstība un privātā sektora neto uzkrājumu stāvoklis;**

— vidēja termiņa budžeta stāvokļa attīstība (jo īpaši **reģistri attiecībā uz koriģēšanu nolūkā sasniegt vidēja termiņa budžeta mērķi, sākotnējais budžeta līdzsvara līmenis un stāvokļa izmaiņas primāro izdevumu jomā, gan attiecībā uz kārtējiem izdevumiem, gan uz kapitālieguldījumiem, politikas īstenošana saistībā ar pārmērīgas makroekonomiskās nelīdzsvarotības novēršanu un koriģēšanu, politikas īstenošana saistībā ar** Savienības kopējās izaugsmes stratēģiju un vispārējo valsts finanšu kvalitāti, jo īpaši **valsts budžeta sistēmu efektivitāti);**

— ziņojumā atbilstoši analizē arī valsts parāda attīstību vidējā termiņā, tā dinamiku un ilgtspēju (jo īpaši **riska faktorus, tai skaitā parāda maksājumu struktūru un parāda denominācijas valūtu, krājumu plūsmas korekciju un tās sastāvu, uzkrātās rezerves un citus finanšu aktīvus; garantijas, īpaši saistībā ar finanšu sektoru; un visas netiešās saistības, kas attiecas uz sabiedrības novecošanos, un privātā parāda lielumu, ciktāl tas valstij varētu radīt netiešas saistības);**

— turklāt Komisija pienācīgi **un vispusīgi** ņem vērā jebkurus citus faktorus, kurus attiecīgā dalībvalsts uzskata par būtiskiem, lai pilnīgi novērtētu **atbilstību deficīta un parāda kritērijiem, par** ko dalībvalsts paziņojusi Komisijai un Padomei. Šajā kontekstā **jo īpaši** uzmanību pievērš: finanšu iemaksām, lai veicinātu starptautisko solidaritāti un Savienības politikas mērķu sasniegšanu; **parādam, kas izveidojies divpusēja un daudzpusēja dalībvalstīm sniegta atbalsta veidā saistībā ar finanšu stabilitātes aizsardzību; parādam, kas saistīts ar finanšu stabilizēšanas darbībām lielu finanšu sistēmas traucējumu gadījumā.”;**

(d) panta 4. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“4. Komisija un Padome veic līdzsvarotu visu attiecīgo faktoru vispārēju novērtējumu, jo īpaši to, cik lielā apmērā tie ietekmē atbilstības deficīta un/vai parāda kritērija novērtējumu kā pastiprinoši vai mazinoši faktori. Novērtējot atbilstību, pamatojoties uz budžeta deficīta kritēriju, ja valsts parāda attiecība pret IKP pārsniedz salīdzināmo vērtību, lemjot par to, vai pastāv pārmērīgs budžeta deficīts saskaņā ar Līguma 126. panta 4., 5. un 6. punktu, šie faktori jāņem vērā tikai tad, ja vienlaikus ir pilnībā izpildīti divi pamatprincipa nosacījumi — ka pirms šo attiecīgo faktoru ņemšanas vērā vispārējais valsts budžeta deficīts saglabājas tuvu atsaucēs jeb salīdzināmajai vērtībai un ka atsaucēs jeb salīdzināmā vērtība tiek pārsniegta tikai īslaicīgi.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

Tomēr, kad, pamatojoties uz parāda kritēriju, novērtē atbilstību, šos faktorus ņem vērā procedūras posmos, kuru rezultātā pieņem lēmumu par pārmērīga budžeta deficīta esamību.”;

(da) panta 5. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“5. Novērtējot atbilstību budžeta deficīta un parāda kritērijiem un īstenojot turpmākus pasākumus saistībā ar pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, Komisija un Padome pienācīgi ņem vērā pensiju reformu īstenošanu, ar ko ievieš vairāklīmeņu sistēmu, kurā ietverts obligāts, pilnīgi finansēts pensiju līmenis, kā arī ar valsts pārvaldīto līmeni saistītās neto izmaksas. Īpaši ņem vērā ar reformu izveidotās vispārējās pensiju sistēmas iezīmes, apsverot, vai tā pastiprina stabilitāti ilgtermiņā, vienlaikus neradot apdraudējumus budžeta stāvoklim vidējā termiņā.”;

(db) panta 6. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“6. Ja, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, Padome saskaņā ar LESD 126. panta 6. punktu ir pieņēmusi lēmumu par to, ka dalībvalstī pastāv pārmērīgs budžeta deficīts, Padome un Komisija arī turpmākajos LESD 126. panta procedūras posmos ņem vērā būtiskos faktorus, kas minēti 3. punktā, jo tie ietekmē situāciju attiecīgajā dalībvalstī, tostarp ievērojot šīs regulas 3. panta 5. punktu un 5. panta 2. punktu, ar kuriem nosaka pārmērīga budžeta deficīta novēršanas termiņu un vajadzības gadījumā paredz tā pagarināšanu. Šos būtiskos faktorus tomēr neņem vērā, pieņemot Padomes lēmumu saskaņā ar LESD 126. panta 12. punktu par dažu vai visu to lēmumu atcelšanu, ko tā pieņēmusi saskaņā ar LESD 126. panta 6.–9. un 11. punktu.”;

(e) panta 7. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

*“7. Ja ▯ dalībvalstu budžeta deficīta atsaucēs vērtības pārsniegums atspoguļo pensiju reformas īstenošanu, ar ko ievieš vairāku pīlāru sistēmu, kurā ietverts obligāts, pilnībā finansēts pensiju līmenis, Komisija un Padome, novērtējot pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras deficīta ▯ rādītāju attīstību, ņem vērā arī reformas izmaksas valsts pārvaldītajam līmenim **tiklā, ciktāl budžeta deficīts ievērojami nepārsniedz līmeni, ko var uzskatīt par** tuvu atsaucēs jeb salīdzināmajai vērtībai, **un parāda attiecība nepārsniedz atsaucēs vērtību, ievērojot nosacījumu, ka tiek saglabāta vispārējā fiskālā stabilitāte.** ▯ Neto izmaksas ņem vērā arī Padomes lēmumā atbilstīgi LESD 126. panta 12. punktam par dažu vai visu tās lēmumu atcelšanu saskaņā ar LESD 126. panta 6.–9. punktu un 11. punktu, ja budžeta deficīts ir ievērojami un pastāvīgi pazeminājies un ir sasniedzis līmeni, kas tuvojas atsaucēs jeb salīdzināmajai vērtībai ▯ ”.*

2.a Iekļauj šādu iedaļu:

„1.a iedaļa

DIALOGS EKONOMIKAS JOMĀ

2.a pants

1. Lai uzlabotu dialogu starp Savienības iestādēm, jo īpaši — Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju, un lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un pārskatatbildību, kompetentā Eiropas Parlamenta komiteja var uzaicināt Padomes, Komisijas un vajadzības gadījumā arī Eurogrupas

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

priekšsēdētāju piedalīties komitejas sanāksmē, lai apspriestu LESD 126. panta 7. punktā minēto Padomes ieteikumu, LESD 126. panta 9. punktā minēto paziņojumu un lēmumus, kas pieņemti saskaņā ar LESD 126. panta 6. un 11. punktu.

Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var dot iespēju dalībvalstij, uz kuru attiecas šāds ieteikums, paziņojums vai lēmumi, piedalīties viedokļu apmaiņā.

2. Komisija un Padome regulāri informē Eiropas Parlamentu par šīs regulas piemērošanu.”.

3. Regulas 3. pantu groza šādi.

(a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“2. Pilnībā ņemot vērā 1. punktā minēto atzinumu, Komisija, ja tā uzskata, ka pastāv pārmērīgs budžeta deficīts, nosūta atzinumu un ieteikumu Padomei saskaņā ar LESD 126. panta 5. un 6. punktu **un informē Eiropas Parlamentu.**”;

(b) regulas 3. pantā atsauci “Regulas (EK) Nr. 3605/93 4. panta 2. un 3. punktā” aizstāj ar atsauci “Regulas (EK) Nr. 479/2009 3. panta 2. un 3. punktā”.

(c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“4. Padomes ieteikums, ko tā iesniedz saskaņā ar **LESD** 126. panta 7. punktu, paredz ne ilgāk kā sešu mēnešu termiņu, kurā attiecīgajai dalībvalstij efektīvi jārikojas. **Ja situācija ir nopietna, termiņu, kādā efektīvi jārikojas, var samazināt uz trim mēnešiem.** Padomes ieteikums arī nosaka termiņu pārmērīgā budžeta deficīta novēršanai, kam jābūt pilnībā novērstam nākamajā gadā pēc tā konstatēšanas, ja vien nepastāv īpaši apstākļi. Padome **savā** ieteikumā pieprasa, lai dalībvalsts sasniedz gada budžeta mērķus, kas, pamatojoties uz prognozi, kura izmantota ieteikuma sagatavošanai, tās cikliski koriģēto bilanci gadā uzlabo par vismaz 0,5 % no IKP, neskaitot vienreizējos un citus īslaicīgus pasākumus, lai tādējādi nodrošinātu pārmērīga budžeta deficīta korekciju ieteikumā norādītajā termiņā.”;

(d) šajā pantā iekļauj šādu **█** punktu:

“4.a Saskaņā ar **4. punktā norādīto termiņu █** attiecīgā dalībvalsts ziņo Komisijai un Padomei par veiktajiem pasākumiem, atsaucoties uz Padomes ieteikumu atbilstīgi **LESD** 126. panta 7. punktam. Ziņojumā ietver valsts izdevumu **█ un ieņēmumu** mērķus un diskrecionāro pasākumu mērķus **gan izdevumu, gan ieņēmumu jomā** atbilstoši Padomes ieteikumam saskaņā ar **LESD** 126. panta 7. punktu, kā arī informāciju par veiktajiem pasākumiem un paredzēto pasākumu veidu mērķu sasniegšanai. Ziņojums ir publiski pieejams.”;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

(e) panta 5. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“5. Ja ir veikti efektīvi pasākumi, lai izpildītu ieteikumu, kas izdots saskaņā ar Līguma 126. panta 7. punktu, un ja pēc minētā ieteikuma pieņemšanas norisinās negaidīti nelabvēlīgi ekonomikas notikumi, kas lielā mērā negatīvi ietekmē valsts finanses, tad Padome, pamatojoties uz Komisijas ieteikumu, var nolemt pieņemt pārskatītu ieteikumu, kas izdots saskaņā ar Līguma 126. panta 7. punktu. Ar pārskatīto ieteikumu, ņemot vērā attiecīgos šīs regulas 2. panta 3. punktā minētos faktorus, cita starpā drīkst pagarināt budžeta deficīta korekcijas termiņu par standartermiņu viens gads. Padome izvērtē negaidītu un ekonomikai negatīvu notikumu esamību, kuriem ir ļoti negatīva ietekme uz valsts finansēm, salīdzinājumā ar ekonomikas prognozēm savā ieteikumā. **Ja notiek nopietna ekonomikas lejupslīde euro zonā vai visā ES**, Padome pēc Komisijas ieteikuma var arī izlemt pieņemt pārskatītu ieteikumu atbilstīgi Līguma 126. panta 7. punktam, **ar nosacījumu, ka tas neapdraud fiskālo ilgtspēju vidējā termiņā.**”.

4. Regulas 4. pantu groza šādi.

(a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“1. Ja tiek konstatēts, ka nav veikta nekāda efektīva rīcība saskaņā ar LESD 126. panta 8. punktu, ikvienu Padomes lēmumu publiskot tās ieteikumus pieņem tiklīdz ir beidzies šīs regulas 3. panta 4. punktā minētais termiņš.”;

(b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“2. Padome, lemjot par to, vai ieteikumiem, ko tā izdevusi saskaņā ar LESD 126. panta 7. punktu, seko efektīva rīcība, ņem vērā attiecīgās dalībvalsts iesniegto paziņojumu atbilstīgi šīs regulas 3. panta 4.a punktam un tā piemērošanu, kā arī citus attiecīgās dalībvalsts valdības publiski paziņotos lēmumus.

Ja saskaņā ar LESD 126. panta 8. punktu Padome konstatē, ka attiecīgā dalībvalsts nav efektīvi rīkojusies, tā par to attiecīgi ziņo Eiropadomei.”.

5. Regulas 5. pantu groza šādi.

(a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“1. Jebkāds Padomes lēmums mudināt attiecīgo iesaistīto dalībvalsti īstenot pasākumus budžeta deficīta samazināšanai saskaņā ar Līguma 126. panta 9. punktu Padomei jāpieņem divu mēnešu laikā pēc Padomes lēmuma, kurā tā konstatē, ka nav veikta efektīva rīcība saskaņā ar 126. panta 8. punktu. Padome paziņojumā pieprasa, lai dalībvalsts sasniedz gada budžeta mērķus, kas, pamatojoties uz prognozi, kura izmantota paziņojuma sagatavošanai, tās cikliski koriģēto bilanci gadā uzlabo par vismaz 0,5 % no IKP, neskaitot vienreizējos un citus īslaicīgus pasākumus, lai tādējādi nodrošinātu pārmērīga budžeta deficīta korekciju paziņojumā norādītajā termiņā. Padome norāda arī pasākumus, lai veicinātu šo mērķu sasniegšanu.”;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

(b) šajā pantā iekļauj šādu **1** punktu:

“1.a Pēc Padomes paziņojuma saskaņā ar **LESD** 126. panta 9. punktu attiecīgā dalībvalsts ziņo Komisijai un Padomei par pasākumiem, kas veikti, reaģējot uz Padomes paziņojumu. Paziņojumā ietver valsts izdevumu **un ieņēmumu** mērķus un diskrecionāro pasākumu mērķus **gan izdevumu, gan ieņēmumu jomā**, kā arī informāciju par pasākumiem, kas veikti, reaģējot uz konkrētiem Padomes ieteikumiem, lai palīdzētu Padomei vajadzības gadījumā pieņemt lēmumu saskaņā ar šīs regulas 6. panta 2. punktu. Ziņojumu dara publiski pieejamu.”;

(c) panta 2. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“2. Ja ir veikta efektīva rīcība atbilstīgi paziņojumam saskaņā ar Līguma 126. panta 9. punktu un ja pēc minētā paziņojuma pieņemšanas norisinās negaidīti nelabvēlīgi ekonomikas notikumi, kas lielā mērā negatīvi ietekmē valsts finanses, tad Padome, pamatojoties uz Komisijas ieteikumu, var nolemt pieņemt pārskatītu paziņojumu saskaņā ar 126. panta 9. punktu. Ar pārskatīto ieteikumu, ņemot vērā attiecīgos šīs regulas 2. panta 3. punktā minētos faktorus, cita starpā drīkst pagarināt budžeta deficīta korekcijas termiņu par standartermiņu viens gads. Padome izvērtē negaidītu un ekonomikai negatīvu notikumu esamību, kuriem ir ļoti negatīva ietekme uz valsts finansēm, salīdzinājumā ar ekonomikas prognozēm savā ieteikumā. **Ja notiek nopietna ekonomikas lejupslīde euro zonā vai visā ES**, Padome pēc Komisijas ieteikuma var arī izlemt pieņemt pārskatītu pieprasījumu atbilstīgi Līguma 126. panta 9. punktam, **ar nosacījumu, ka tas neapdraud fiskālo ilgtspēju vidējā termiņā.**”.

6. Regulas 6. pantu aizstāj ar šādu tekstu:

“6. pants

1. Padomei lēmumā par to, vai paziņojumam, ko tā izdevusi saskaņā ar **LESD** 126. panta 9. punktu, seko efektīva rīcība, jāņem vērā attiecīgās dalībvalsts paziņojums, ko tā sniegusi saskaņā ar šīs regulas 5. panta 1.a punktu, un tā īstenošana, kā arī citi attiecīgās dalībvalsts valdības publiski paziņotie lēmumi. **Ņem vērā rezultātu, kas iegūts saskaņā ar 10.a pantu veiktajā Komisijas uzraudzības misijā.**

2. Gadījumos, kad izpildās nosacījumi **LESD** 126. panta 11. punkta piemērošanai, Padome piemēro sankcijas saskaņā ar **LESD** 126. panta 11. punktu. Jebkuru šādu lēmumu pieņem ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc Padomes lēmuma, ar kuru tā aicina attiecīgo iesaistīto dalībvalsti veikt pasākumus saskaņā ar **LESD** 126. panta 9. punktu.”.

7. **1** 7. pantu aizstāj ar šādu tekstu:

“7. pants

Ja iesaistītā dalībvalsts nerīkojas atbilstīgi attiecīgajiem Padomes lēmumiem, kas pieņemti atbilstīgi **LESD 126. panta 7. un 9. punktam, Padome lēmumu piemērot sankcijas saskaņā ar **LESD** 126. panta 11. punktu parasti pieņem 16 mēnešu laikā pēc paziņošanas termiņu beigām, kas**

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

noteikti Regulas (EK) Nr. 479/2009 3. panta 2. un 3. **punktā. Ja piemēro šīs regulas 3. panta 5. punktu vai 5. panta 2. punktu, attiecīgi groza 16 mēnešu termiņu. Paātrinātu procedūru izmanto īši iepļānota deficīta gadījumā, ko Padome uzskata par pārmērīgu.**”.

8. Regulas 8. pantu aizstāj ar šādu tekstu:

“8. pants

Jebkuru lēmumu pastiprināt sankcijas saskaņā ar Līguma 126. panta 11. punktu Padome pieņem ne vēlāk kā divus mēnešus pēc ziņojumu iesniegšanas datumiem, kas noteikti Regulā (EK) Nr. 479/2009. Jebkuru lēmumu atcelt kādu no saviem lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar Līguma 126. panta 12. punktu, pieņem pēc iespējas ātrāk un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā divus mēnešus no ziņojumu iesniegšanas datumiem, kas noteikti Regulā (EK) Nr. 479/2009.”.

9. Regulas 9. panta trešajā punktā atsauci “6. pantā” aizstāj ar atsauci “6. panta 2. punktā”.

10. Regulas 10. pantu groza šādi.

(a) 1. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu tekstu:

“1. Komisija un Padome regulāri uzrauga rīcības īstenošanu, ko veic:”

(b) Panta 3. punktā atsauci “Regulu (EK) Nr. 3605/93” aizstāj ar atsauci “Regulu (EK) Nr. 479/2009”.

10.a Regulā iekļauj šādu pantu:

“10.a pants

1. Komisija saskaņā ar šīs regulas mērķiem uztur pastāvīgu dialogu ar dalībvalstu iestādēm. Šajā ziņā Komisija jo īpaši veic misijas, lai izvērtētu faktisko ekonomisko situāciju dalībvalstī un konstatētu jebkādas ar šīs regulas mērķu izpildi saistītos riskus vai grūtības.

2. Pastiprināti var uzraudzīt dalībvalstis, uz kurām attiecas ieteikumi un paziņojumi, kas izdoti pēc atbilstīgi LESD 126. panta 8. punktam pieņemtā lēmuma, un lēmumi, kas pieņemti saskaņā ar 126. panta 11. punktu nolūkā veikt uzraudzību uz vietas. Attiecīgās dalībvalstis sniedz visu informāciju, kas nepieciešama uzraudzības misijas sagatavošanai un norisei.

3. Ja tas attiecas uz dalībvalsti, kuras valūta ir euro vai kura piedalās ERM II, Komisija vajadzības gadījumā var aicināt Eiropas Centrālās bankas pārstāvjus piedalīties uzraudzības misijās.

4. Komisija ziņo Padomei par otrajā punktā minētās misijas rezultātiem un atbilstošā gadījumā var pieņemt lēmumu publiskot savus apsvērumus.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

5. Organizējot otrajā punktā minētās uzraudzības misijas, Komisija attiecīgām dalībvalstīm nosūta pagaidu secinājumus, lai tās varētu izteikt komentārus.”.

11. Regulas 11. pantu aizstāj ar šādu tekstu:

“11. pants

Ja Padome nolemj piemērot sankcijas iesaistītajai dalībvalstij saskaņā ar **LESD** 126. panta 11. punktu, tā parasti pieprasa naudassodu. Padome var nolemt papildināt šo naudassodu ar citiem pasākumiem, kas minēti **LESD** 126. panta 11. punktā.”.

12. Regulas 12. pantu aizstāj ar šādu tekstu:

“12. pants

1. Naudassoda summu nosaka nemainīgais komponents, kas līdzinās 0,2 % no IKP, un mainīgais komponents. Mainīgais komponents līdzinās vienai desmitdaļai no starpības starp budžeta deficītu procentos no IKP iepriekšējā gadā un valsts budžeta deficīta atsaucis jeb salīdzināmo vērtību vai — ja neatbilstība budžeta disciplīnai ietver parāda kritēriju — valsts bilanci procentos no IKP, kas būtu vajadzējis sasniegt tajā pašā gadā atbilstoši paziņojumam saskaņā ar Līguma 126. panta 9. punktu.

2. Katru nākamo gadu, kamēr lēmums par to, ka pastāv pārmērīgs budžeta deficīts, nav atcelts, Padome izvērtē, vai attiecīgā iesaistītā dalībvalsts ir rīkojusies efektīvi, atsaucoties uz Padomes paziņojumu saskaņā ar **LESD** 126. panta 9. punktu. Šajā ikgadējā novērtējumā Padome lemj saskaņā ar **LESD** 126. panta 11. punktu pastiprināt sankcijas, ja vien attiecīgā iesaistītā dalībvalsts nav izpildījusi Padomes paziņojumā noteiktās prasības. Ja tiek nolemts pieprasīt papildu naudassodu, to aprēķina tāpat kā 1. punktā minēto naudassoda mainīgo komponentu.

3. Jebkura atsevišķa 1. un 2. punktā minētā naudassoda augšējā robežvērtība nedrīkst pārsniegt 0,5 % no IKP.”

13. Regulas 13. pantu atceļ un atsauci uz to 15. pantā aizstāj ar atsauci “12. pantu”.

14. Regulas 16. pantu aizstāj ar šādu tekstu:

“16. pants

Šis regulas 12. pantā minētie naudassodi ir citi ienākumi, kas minēti Līguma 311. pantā, **un tos piešķir Eiropas finanšu stabilitātes instrumentam. Kad dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro, izveido citu stabilitātes mehānismu finansiālās palīdzības sniegšanai nolūkā aizsargāt stabilitāti visā euro zonā, naudassodus piešķir šim citam mehānismam.”.**

14.a Regulā iekļauj šādu pantu:

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

“17.a pants

1. Triju gadu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā un turpmāk reizi piecos gados Komisija publicē ziņojumu par šīs regulas piemērošanu.

Ziņojumā cita starpā sniedz novērtējumu par:

(a) regulas efektivitāti;

(b) progresu, kāds panākts nolūkā nodrošināt dalībvalstu ekonomikas politikas ciešāku koordinēšanu un dalībvalstu ekonomiskās darbības ilgtspējīgu konvergenci saskaņā ar Līgumu.

2. Vajadzības gadījumā minētajam ziņojumam pievieno priekšlikumu par šīs regulas grozīšanu.

3. Ziņojumu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei.”

15. Visā regulas tekstā atsauces uz 104. pantu aizstāj ar atsaucēm uz **LESD** 126. pantu.

16. Pielikuma 2. punkta I slejā atsauces “Padomes Regulas (EK) Nr. 3605/93 4. panta 2. un 3. punkts” aizstāj ar atsaucēm “Padomes Regulas (EK) Nr. 479/2009 3. panta 2. un 3. punkts”.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

Prasības dalībvalstu budžeta struktūrām *

P7_TA(2011)0289

Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnijā pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām (COM(2010)0523 – C7-0397/2010 – 2010/0277(NLE)) ⁽¹⁾

(2012/C 390 E/19)

(Apspriešanās)

[Gr. 2]

⁽¹⁾ Pēc tam jautājums tika nodots atpakaļ komitejai saskaņā ar 57. panta 2. punkta otro daļu (A7-0184/2011).

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

PARLAMENTA GROZĪJUMI (*)

Komisijas priekšlikumā

(*) Grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ▬.

PADOMES DIREKTĪVA

par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 126. panta 14. punkta trešo daļu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta nostāju ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Nepieciešams izmantot ekonomiskās un monetārās savienības darbības pirmajā desmitgadē gūto pieredzi. Nesenās ekonomiskās norises radījušas jaunus izaicinājumus fiskālās politikas īstenošanai visā Savienībā un īpaši uzsvērušas nepieciešamību **stiprināt valstu atbildību un nepieciešamību** pēc vienotām prasībām attiecībā uz normām un procedūrām, kuras veido dalībvalstu budžeta struktūras. Īpaši nepieciešams norādīt, kas valstu iestādēm jā dara, lai ievērotu Līgumiem pievienotā 12. protokola noteikumus par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru un īpaši tā 3. pantu.
- (2) Dalībvalstu valdības un valdību apakšnozares uztur valsts uzskaites sistēmas, kas ietver tādus elementus kā grāmatvedība, iekšējā kontrole, finanšu pārskatu sagatavošana un revīzija. Tās jānodala no statistikas datiem, kas attiecas uz valdības finanšu datiem, kuru pamats ir statistikas metodoloģija, un no prognozēm vai budžeta pasākumiem, kas attiecas uz valdības finansēm nākotnē.
- (3) Pilnīga un uzticama valsts uzskaites prakse visām vispārējās valdības apakšnozarēm ir priekšnosacījums, lai sagatavotu labas kvalitātes statistiku, kas ir salīdzināma starp dalībvalstīm. **Iekšējai kontrolei būtu jānodrošina spēkā esošo noteikumu izpilde vispārējās valdības sektorā kopumā. Neatkarīgai revīzijai, ko veikušas publiskas iestādes, tādas kā Revīzijas palāta vai revīzijas privātskaites, būtu jāveicina vislabākās starptautiskās prakses pielietojums.**

⁽¹⁾ OV C ...

⁽²⁾ OV C 150, 20.5.2011., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- (4) Fiskālo datu pieejamība ir būtiska, lai Savienības budžeta uzraudzības sistēma pienācīgi darbotos. Regulāri pieejami, laicīgi un uzticami fiskālie dati ir pamats pamatīgai un labi iepļānotai uzraudzībai, kas savukārt ļauj operatīvi rīkoties **negaidītu** budžeta norišu gadījumā. Fiskālo datu kvalitātes nodrošināšanas būtisks elements ir pārredzamība, kam jāietver šādu datu regulāra publiska pieejamība.
- (5) Attiecībā uz statistiku Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 11. marta Regula (EK) Nr. 223/2009 par Eiropas statistiku ⁽¹⁾ izveidoja tiesisko pamatu Eiropas statistikas sagatavošanai, ņemot vērā Savienības politikas nostādņu formulēšanu, piemērošanu, uzraudzību un novērtēšanu. Šī regula noteica arī Eiropas statistikas izstrādes, sagatavošanas un izplatīšanas principus: profesionāla neatkarība, taisnīgums, objektivitāte, ticamība, statistiskā konfidencialitāte un izmaksu lietderība, precīzi definējot katru no šiem principiem. Grozītā Padomes 2009. gada 25. maija Regula (EK) Nr. 479/2009 par to, kā piemērot Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam pievienoto Protokolu par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru ⁽²⁾, stiprināja Komisijas pilnvaras pārbaudīt statistikas datus, ko izmanto pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūrai.
- (6) Protokolā par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru „valdības”, „deficīta” un „ieguldījuma” definīcijas ir noteiktas, atsaucoties uz Eiropas integrēto ekonomisko norēķinu sistēmu (ENS), kas aizstāta ar Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēmu Kopienā (pieņemta ar Padomes 1996. gada 25. jūnija Regulu (EK) Nr. 2223/96 par Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēmu Kopienā ⁽³⁾); turpmāk „EKS 95”).
- (6a) *EKS 95 datu pieejamībai un kvalitātei ir būtiska nozīme ES fiskālās uzraudzības sistēmas pienācīgas darbības nodrošināšanā. EKS 95 ir atkarīga no informācijas, ko sniedz, balstoties uz uzkrājumiem. Tomēr šī uzkrājumu fiskālā statistika ir atkarīga no skaidras naudas datu vai to ekvivalenta iepriekšējās apkopošanas. Tiem var būt svarīga nozīme savlaicīgas budžeta uzraudzības stiprināšanā, lai varētu novērst nozīmīgu budžeta kļūdu novēlotu atklāšanu. Skaidras naudas datu laika rindu pieejamība par budžeta norisēm var atklāt tendences, kam vajadzīga ciešāka uzraudzība. Publicējamiem fiskālajiem datiem, kuru pamatā ir skaidra nauda (vai ekvivalentiem skaitļiem no valsts uzskaites, ja uz skaidru naudu balstīti dati nav pieejami), būtu jāietver vismaz kopējā bilance, kopējie ieņēmumi un kopējie izdevumi. Pamatotos gadījumos, piemēram, ja ir liels skaits vietējās valdības struktūru, datu savlaicīga publicēšana var balstīties uz piemērotām novērtēšanas metodēm, kuru pamatā ir struktūru paraugs, un turpmāku pārskatīšanu, izmantojot pilnīgus datus.*
- (7) Neobjektīvas un nereālas makroekonomiskās un budžeta prognozes var būtiski kaitēt fiskālās plānošanas efektivitātei un tādējādi apdraudēt apņemšanos ievērot budžeta disciplīnu, bet prognozēšanas metodoloģiju pārredzamība un **apspriešana** var būtiski palielināt fiskālajai plānošanai izmantoto makroekonomisko un budžeta prognožu kvalitāti.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 11. marta Regula (EK) Nr. 223/2009 par Eiropas statistiku un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 1101/2008 par tādas statistikas informācijas nosūtīšanu Eiropas Kopienas Statistikas birojam, uz kuru attiecas konfidencialitāte, Padomes Regulu (EK) Nr. 322/97 par Kopienas statistiku un Padomes Lēmumu 89/382/EEK, Euratom, ar ko nodibina Eiropas Kopienas Statistikas programmu komiteju (OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.).

⁽²⁾ OV L 145, 10.6.2009., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 310, 30.11.1996., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- (8) Svarīgs elements, lai nodrošinātu reālu prognožu izmantošanu budžeta politikas īstenošanai, ir pārredzamība, kam jāietver **ne vien** oficiālo **fiskālajai plānošanai sagatavoto** makroekonomisko un budžeta prognožu, **bet arī šādu prognožu** pamatā esošo metodoloģiju, pieņēmumu un **attiecīgo** parametru publiska pieejamība.
- (9) **Jūtīguma analīze** un atbilstīgās budžeta prognozes, kas papildina **visticamāko makrofiskālo** scenāriju, ļauj analizēt **galveno** fiskālo mainīgo lielumu iespējamo evolūciju atbilstoši dažādiem **pieņēmumiem par izaugsmi un procentu likmēm** un tādējādi būtiski samazina risku, ka budžeta disciplīnu var apdraudēt prognožu kļūdas.
- (10) Komisijas prognozes **un informācija par to pamatā esošajiem modeļiem** nodrošina dalībvalstis ar noderīgu kritēriju to **visticamākajam makrofiskālajam** scenārijam, sekmējot budžeta plānošanai izmantoto prognožu derīgumu, lai gan apmērs, kādā dalībvalstis **budžeta plānošanai izmantotās prognozes** varētu **salīdzināt ar** Komisijas **prognozēm**, atšķirsies atbilstoši prognožu gatavošanas laikam un prognožu metodoloģiju un pieņēmumu salīdzināmībai. **Arī citu neatkarīgu iestāžu prognozes var būt noderīgi kritēriji.**
- (10a) **Nozīmīgas atšķirības starp izvēlēto makrofiskālo scenāriju un Komisijas prognozi būtu jāizklāsta, norādot pamatojumu, sevišķi tad, ja mainīgo lielumu pieauguma līmenis ārējos pieņēmumos būtiski atšķiras no Komisijas prognozēs ietvertajām vērtībām.**
- (10b) **Dalībvalstu budžeti un Savienības budžets ir savstarpēji atkarīgi, tādēļ, lai palīdzētu dalībvalstīm sagatavot budžeta prognozes, Komisijai savas prognozes par ES izdevumiem būtu jāsniedz, pamatojoties uz daudzgadu finanšu shēmā plānoto izdevumu līmeni.**
- (10c) **Lai sekmētu to prognožu sagatavošanu, kas tiek izmantotas budžeta plānošanai, un lai noskaidrotu atšķirības starp Komisijas un dalībvalstu prognozēm, reizi gadā katrai dalībvalstij būtu vajadzīga iespēja apsprieties ar Komisiju par pieņēmumiem, uz kuriem pamatojoties tiek gatavotas makroekonomiskās un budžeta prognozes.**
- (11) Oficiālo makroekonomisko un budžeta prognožu kvalitāti ievērojami uzlabo **regulārs, objektīvs un vispusīgs izvērtējums, kura pamatā ir objektīvi kritēriji.** Rūpīgs **izvērtējums** ietver ekonomisko pieņēmumu skrupulozu pārbaudi, salīdzināšanu ar citu iestāžu sagatavotajām prognozēm un iepriekšējo prognožu izvērtēšanu.
- (12) Ņemot vērā dokumentēto apliecinājumu tam, ka dalībvalstu uz noteikumiem balstītās budžeta struktūras efektīvi **palielina valstu atbildību par ES fiskālo noteikumu izpildi un** veicina budžeta disciplīnu, Savienības stiprinātās budžeta uzraudzības sistēmas stūrakmenim ir jābūt **stingrām katras valsts noteiktām skaitliskām fiskālajām normām**, kas atbilst Savienības līmenī noteiktajiem budžeta mērķiem. **Stingras skaitliskas fiskālās normas** būtu jāatbalsta ar labi izstrādātām mērķa definīcijām un mehānismiem efektīvas un laicīgas uzraudzības veikšanai. **Tam būtu jābalstās uz ticamu un neatkarīgu analīzi, ko veic neatkarīgas struktūras vai struktūras, kurām nodrošināta funkcionāla neatkarība no dalībvalstu nodokļu iestādēm.** Turklāt politikas pieredze rāda — lai skaitliskas **fiskālās** normas būtu efektīvas, par to neievērošanu ir jāsaucas ar attiecīgām sekām, pat ja tās skar tikai reputāciju.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- (12a) *Tā kā, pamatojoties uz 15. protokolu par dažiem noteikumiem attiecībā uz Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, atsaucēs vērtības, kuras minētas 12. protokolā par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, Apvienotajai Karalistei nav tieši piemērojamas, pienākums ieviest skaitliskas fiskālās normas, kas efektīvi veicina atbilstību konkrētām pārmērīga budžeta deficīta atsaucēs vērtībām, un ar to saistītais pienākums nodrošināt, lai daudzgadu mērķi vidēja termiņa budžeta struktūrās atbilstu šādiem noteikumiem, Apvienotajai Karalistei nebūtu jāpieņem.*
- (13) Dalībvalstīm būtu jāvairās no procikliskas fiskālās politikas, un fiskālās konsolidācijas centieniem jābūt lielākiem uzplaukuma laikā. Šo mērķu sasniegšanu veicina labi izstrādātas skaitliskas fiskālās normas, **un tās būtu jāatspoguļo dalībvalstu tiesību aktos, kas piemērojami gada budžetam.**
- (14) Valstu fiskālā plānošana var atbilst Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvajai un korektīvajai daļai tikai tad, ja šajā plānošanā tiek izmantota daudzgadu perspektīva un ar to cenšas sasniegt jo īpaši vidējā termiņa budžeta mērķus. Vidēja termiņa budžeta struktūras ir ļoti noderīgas, lai nodrošinātu dalībvalstu budžeta struktūru atbilstību Savienības tiesību aktiem. Atbilstoši Padomes 1997. gada 7. jūlija Regulai (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu ⁽¹⁾ un Padomes 1997. gada 7. jūlija Regulai (EK) Nr. 1467/97 par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu ⁽²⁾, Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvo un korektīvo daļu nevar aplūkot izolēti.
- (15) Lai gan gada budžetam piemērojamo tiesību aktu pieņemšana ir svarīgākais budžeta procesa posms, kurā dalībvalstis pieņem svarīgus budžeta lēmumus, vairums fiskālo pasākumu ietekmē budžetu ne tikai ikgadējā budžeta ciklā, bet arī pēc tā. Tādējādi viena gada perspektīva ir slikt pamats stabīlai budžeta politikai. Lai iestrādātu Savienības budžeta uzraudzības sistēmas daudzgadu budžeta perspektīvu, gada budžeta plānošanai piemērojamo tiesību aktu pamatā ir jābūt daudzgadu fiskālajai plānošanai, ko nosaka vidējā termiņa budžeta struktūra.
- (15a) *Šai vidēja termiņa budžeta struktūrai būtu jāietver arī prognozes, kas, pamatojoties uz nemainīgu politiku, tiek sagatavotas par katru būtisku izdevumu un ieņēmumu posteni budžeta gadam un pēc tā. Katrai dalībvalstij vajadzētu spēt atbilstīgi noteikt nemainīgu politiku, un šādi noteikta politika būtu jāpublicē kopā ar izmantotajiem pieņēmumiem, metodoloģiju un attiecīgajiem parametriem.*
- (15b) *Šī direktīva neliedz nevienai jaunievēlētai dalībvalsts valdībai atjaunināt savu vidējā termiņa budžeta struktūru tā, lai būtu ņemtas vērā valsts jaunās politikas prioritātes, ja vien tiek precīzi norādītas atšķirības salīdzinājumā ar iepriekšējo vidējā termiņa budžeta struktūru.*
- (16) Ar Līgumu izveidotās budžeta uzraudzības sistēmas noteikumi un īpaši Stabilitātes un izaugsmes pakts ir piemērojami vispārējai valdībai kopumā, kas ietver apakšnozaru centrālo valdību, pavalsts valdību, vietējo valdību un sociālā nodrošinājuma fondus, kā definēts Regulā (EK) Nr. 2223/96.
- (17) Ļoti daudzas dalībvalstis ir pieredzējušas ievērojamu fiskālo decentralizāciju, nododot budžeta pilnvaras zemākiem valdības līmeņiem. Tādējādi šādu zemāka līmeņa valdību darbībai, nodrošinot Stabilitātes un izaugsmes pakta ievērošanu, ir krietni lielāka nozīme, un īpaša uzmanība būtu jāpievērš tam, lai nodrošinātu, ka uz visām vispārējās valdības apakšnozarēm tiek pienācīgi attiecināti pienākumi un procedūras, kas noteiktas valstu budžeta struktūrās, jo īpaši, bet ne tikai, šādās decentralizētās dalībvalstīs.

⁽¹⁾ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 209, 2.8.1997., 6. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- (18) Lai efektīvi veicinātu budžeta disciplīnu un valsts finanšu ilgtspējību, budžeta struktūrām jābūt visaptverošām attiecībā uz valsts finansēm. Tādēļ īpaša uzmanība būtu jāpievērš **tiem vispārējās valdības struktūru un fondu darījumiem, kas nav daļa no kārtējiem apakšnozaru līmeņa budžetiem un** kas uzreiz vai vidējā termiņā ietekmē dalībvalstu budžeta pozīcijas. **To kopējā ietekme uz vispārējās valdības bilanci un parādiem būtu jāizklāsta saistībā ar gada budžeta procesiem un vidējā termiņa budžeta plāniem.**
- (18a) **Pienācīga uzmanība jāpievērš arī potenciālām saistībām. Konkrētāk, potenciālas saistības ietver saistības, kas varētu veidoties atkarībā no tā, vai nākotnē iestāsies kāds notikums, ko nevar droši paredzēt, vai jau pastāvošas saistības, ja maksājums visdrīzāk nebūs jāveic vai ja nevar ticami lēst attiecīgo summu. Tās ietver, piemēram, attiecīgu informāciju par valdības garantijām, neienesīgiem aizdevumiem un saistībām, kas rodas valsts uzņēmumu darbības rezultātā, attiecīgā gadījumā arī potenciālu saistību izdevumu rašanās varbūtību un iespējamo datumu. Būtu pienācīgi jāņem vērā tirgus jutīgums.**
- (18b) **Komisijai būtu pastāvīgi jāuzrauga šīs direktīvas īstenošana. Būtu jānosaka un jāpopularizē labākā prakse saistībā ar piecu šīs direktīvas nodaļu noteikumu izpildi, kuras attiecas uz dažādiem valstu budžeta struktūru aspektiem.**
- (18c) **Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽¹⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan pašu vajadzībām, gan Savienības interesēs sagatavot tabulas, tajās iespējami precīzāk norādot šīs direktīvas un transponēšanas pasākumu atbilstību, un šīs tabulas publicēt.**
- (19) Tā kā šīs direktīvas mērķi, proti, vienotu budžeta disciplīnas ievērošanu, kā noteikts Līgumā, dalībvalstis nevar pietiekami labi īstenot un to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var veikt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā ir paredzēti tikai tie pasākumi, kas vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

Priekšmets un definīcijas

1. pants

Priekšmets

Ar šo direktīvu nosaka sīki izklāstītus noteikumus attiecībā uz dalībvalstu budžeta struktūru iezīmēm, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu, **ka dalībvalstis pilda tām Līgumā noteiktos pienākumus saistībā ar valsts budžeta pārmērīga deficīta novēršanu.**

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā tiek piemērotas terminu „valdība”, „deficīts” un „ieguldījums” definīcijas, kas noteiktas Līgumiem pievienotā 12. protokola par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru 2. pantā. **Tiek piemērota Regula (EK) Nr. 2223/96 (EKS 95) noteiktā vispārējās valdības apakšnozaru definīcija.**

(1) OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

Tiek piemērota arī šāda definīcija:

„budžeta struktūra” ir pasākumu, procedūru, **noteikumu** un iestāžu kopums, kas ir pamats vispārējās valdības budžeta politikas īstenošanai, jo īpaši:

- a) budžeta uzskaites un statistikas pārskatu sagatavošanas sistēmas;
- b) noteikumi un procedūras, kas reglamentē prognožu sagatavošanu budžeta plānošanai;
- c) **katras valsts noteiktas** skaitliskas fiskālās normas, kas **palīdz dalībvalstīm īstenot fiskālo politiku, konsekventi pildot attiecīgos tām ar Līgumu noteiktos pienākumus**, un kas izteiktas kā budžeta izpildes summārais rādītājs, piemēram, valdības budžeta deficīts, aizņemšanās, parāds vai to būtiska sastāvdaļa;
- d) budžeta procedūras, kas ietver procesuālās normas, **uz kurām pamatojas** visi budžeta procesa **posmi**;
- e) vidēja termiņa budžeta struktūras kā īpašs valstu budžeta procedūru kopums, kas fiskālās politikas veidošanu neierobežo tikai ar ikgadējo budžeta kalendāru, tostarp politikas prioritāšu un vidēja termiņa budžeta mērķu noteikšana;
- f) **neatkarīgas uzraudzības un** analīzes pasākumi, kas veicina budžeta procesa elementu pārredzamību **■**;
- g) mehānismi un noteikumi, kas reglamentē fiskālās attiecības starp valsts iestādēm dažādās vispārējās valdības apakšnozārēs.

II NODAĻA

Uzskaitē un statistika

3. pants

1. Attiecībā uz valsts uzskaites sistēmām dalībvalstis izveido valsts uzskaites sistēmas, kas visaptveroši un konsekventi piemērojamas visām vispārējās valdības apakšnozārēm **■** un iekļauj informāciju, kura ir nepieciešama, **lai iegūtu kopsavilkuma datus** uz EKS 95 balstītu datu **sagatavošanai**. Uz šīm valsts uzskaites sistēmām attiecināma iekšējo kontroli un **neatkarīgu** revīziju.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka laicīgi un regulāri ir publiski pieejami fiskālie dati par visām vispārējās valdības apakšnozārēm, **kā definēts Regulā (EK) Nr. 2223/96 (EKS 95)**. Konkrēti, dalībvalstis publicē:

- a) **■** fiskālos datus, kuru pamatā ir skaidra nauda (**vai ekvivalentus skaitļus no valsts uzskaites, ja uz skaidru naudu balstīti dati nav pieejami**), **šādos intervālos:**

— **par centrālo valdību, pavalsts valdību un sociālā nodrošinājuma apakšnozārēm reizi mēnesī līdz nākamā mēneša beigām un**

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

— par vietējās valdības apakšnozarireizi ceturksnī līdz nākamā ceturkšņa beigām;

- b) detalizētu saskaņošanas tabulu, kurā parādīta **metodoloģija pārejai** no datiem, kuru pamatā ir skaidra nauda (**vai ekvivalentiem skaitļiem no valsts uzskaites, ja uz skaidru naudu balstīti dati nav pieejami**), uz datiem, kuru pamatā ir EKS 95.

III NODAĻA

Aplēses

4. pants

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka fiskālās plānošanas pamatā ir reālas makroekonomiskās un budžeta prognozes, kas sagatavotas, izmantojot visaktuālāko informāciju. Budžeta plānošanas pamatā ir visticamākais makrofiskālais scenārijs vai piesardzīgāks scenārijs. Makroekonomiskās un budžeta prognozes **salīdzina ar visaktuālākajām Komisijas un attiecīgā gadījumā arī ar citu neatkarīgu struktūru sagatavotajām prognozēm. Nozīmīgas atšķirības starp izvēlēto makrofiskālo scenāriju un Komisijas prognozi izklāsta, norādot pamatojumu, sevišķi tad, ja mainīgo lielumu pieauguma līmenis ārējos pieņēmumos būtiski atšķiras no Komisijas prognozēs ietvertajām vērtībām.**

1.a Komisija publisko metodoloģiju, pieņēmumus un attiecīgos parametrus, kas ir tās makroekonomisko un budžeta prognožu pamatā.

1.b Lai palīdzētu dalībvalstīm sagatavot budžeta prognozes, prognozes par ES izdevumiem Komisija sniedz, pamatojoties uz daudzgadu finanšu shēmā plānoto izdevumu līmeni.

2. **Veicot jutīguma analīzi, makroekonomiskajās un budžeta prognozēs izpēta galveno fiskālo mainīgo lielumu līknes atkarībā no dažādiem pieņēmumiem par izaugsmi un procentu likmēm.** Makroekonomiskajām un budžeta prognozēm izmantoto alternatīvo pieņēmumu klāstu nosaka pēc iepriekšējo prognožu rezultātiem un cenšas ņemt vērā attiecīgos riska scenārijus.

3. Dalībvalstis **norāda konkrētu iestādi, kas atbildīga par makroekonomisko un budžeta prognožu sagatavošanu**, un publisko oficiālās makroekonomiskās un budžeta prognozes, kuras sagatavotas fiskālajai plānošanai, tostarp **šo prognožu pamatā esošo metodoloģiju, pieņēmumus un attiecīgos parametrus. Vismaz reizi gadā dalībvalstis un Komisija rīko tehnisku dialogu par pieņēmumiem, uz kuriem pamatojoties tiek gatavotas makroekonomiskās un budžeta prognozes.**

4. Fiskālajai plānošanai izmantotās makroekonomiskās un budžeta prognozes tiek regulāri, objektīvi un vispusīgi izvērtētas, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, un tiek veikta arī šo prognožu ex post vērtēšana. Novērtējuma rezultāti tiek publiskoti un attiecīgi ņemti vērā, sagatavojot turpmākās makroekonomiskās un budžeta prognozes. Ja izvērtēšanas rezultātā tiek konstatēta būtiska novirze, kas ietekmē makroekonomiskās prognozes attiecībā uz vismaz četrus secīgu gadu laikposmu, attiecīgā dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus un tos publisko.

4.a Komisija (Eiropas Savienības Statistikas birojs) reizi trijos mēnešos publicē dalībvalstu parāda un deficīta līmeņu rādītājus.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

IV NODAĻA

Skaitliskas fiskālās normas

5. pants

Dalībvalstīs ir **katras valsts noteiktas** skaitliskas fiskālās normas, kas efektīvi veicina **to, lai daudzgadu perspektīvā vispārējā valdība kopumā darbotos atbilstoši** attiecīgajiem pienākumiem, kas **dalībvalstīm** ar Līgumu ir noteikti budžeta politikas jomā. Šādas normas jo īpaši **veicina**:

- a) atbilstību budžeta deficīta un parāda normu atsauces vērtībām, kas noteiktas atbilstoši Līgumam;
- b) daudzgadu fiskālās plānošanas īstenošanu, tostarp ievērojot **dalībvalsts** vidējā termiņa budžeta mērķus.

6. pants

1. Neierobežojot Līguma noteikumus par Savienības budžeta uzraudzības sistēmu, **katras valsts noteiktās** skaitliskās fiskālās normas ietver šādus konkrētus elementus:

- a) mērķu definīcija un normu darbības joma;
- b) šādu normu ievērošanas efektīva un laicīga uzraudzība, **pamatojoties uz ticamu un neatkarīgu analīzi, ko veic neatkarīgas struktūras vai struktūras, kurām nodrošināta funkcionāla neatkarība no dalībvalstu nodokļu iestādēm**;
- c) rīcība neatbilstības gadījumā.

2. **Ja skaitliskās fiskālās normas ietver atkāpšanās klauzulas, tajās izklāsta ierobežotu skaitu īpašu gadījumu, kuros atbilstīgi pienākumiem, kas dalībvalstij ar Līgumu noteikti budžeta politikas jomā, ir atļauta normas pagaidu neievērošana, kā arī stingru kārtību, kas šādā gadījumā tiek piemērota.**

7. pants

Dalībvalstu gada budžeta tiesību aktos ir **norādītas** ■ to spēkā esošās **katras valsts noteiktās** skaitliskās fiskālās normas.

7.a pants

Direktīvas 5. līdz 7. pantu nepiemēro Apvienotajai Karalistei.

V NODAĻA

Vidēja termiņa budžeta struktūras

8. pants

1. Dalībvalstis izveido **ticamu**, efektīvu vidēja termiņa budžeta struktūru, kas paredz fiskālo plānošanu vismaz trim gadiem, tā nodrošinot, ka valsts fiskālā plānošana atbilst daudzgadu fiskālās plānošanas perspektīvai.
2. Vidēja termiņa budžeta struktūrās ir ietvertas procedūras, ar kurām saskaņā nosaka šādus elementus:
  - a) vispusīgus un pārskatāmus daudzgadu budžeta mērķus, kas izteikti kā vispārējās valdības budžeta deficīts, parāds un jebkāds cits summārs fiskālais rādītājs (**piemēram, izdevumi**), nodrošinot, ka tie atbilst visām spēkā esošajām **skaitliskajām** fiskālajām normām, kas paredzētas IV nodaļā;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- b) **█** prognozes, ko, pamatojoties uz nemainīgu politiku, sagatavo par katru būtisku **vispārējās valdības** izdevumu un ieņēmumu posteni **ar sīkākām precizējumiem attiecībā uz centrālās valdības un sociālā nodrošinājuma līmeni** budžeta gadam un pēc tā;
- c) **prognozētās** vidējā termiņa politikas **izklāstu, norādot, kā šī politika ietekmē vispārējās valdības finanses**, ar iedalījumu pa nozīmīgākajiem ieņēmumu un izdevumu posteņiem **█** parādot, kā tiek panākta korekcija vidēja termiņa budžeta **mērķu** virzienā salīdzinājumā ar prognozēm nemainīgas politikas apstākļos;
- ca) **novērtējumu tam, kā šī prognozētā politika, ņemot vērā tās tiešu ilgtermiņa ietekmi uz vispārējās valdības finansēm, varētu iespaidot valsts finanšu ilgtermiņa stabilitāti.**

3. Vidēja termiņa budžeta struktūrās pieņemto prognožu pamatā ir reālas makroekonomiskās un budžeta prognozes atbilstoši III nodaļai.

9. pants

Gada budžeta tiesību akti ir atbilstīgi noteikumiem, kas paredzēti vidēja termiņa budžeta struktūrā. Konkrētāk, gada budžets tiek sagatavots, pamatojoties uz ieņēmumu un izdevumu prognozēm un prioritātēm, kas noteiktas, izveidojot 8. panta 2. punktā minēto vidēja termiņa budžeta struktūru. Ikviens atkāpe no šiem noteikumiem tiek pienācīgi **paskaidrota**.

9.a pants

Šī direktīva neliedz nevienai jaunievelētai dalībvalsts valdībai atjaunināt savu vidējā termiņa budžeta struktūru tā, lai būtu ņemtas vērā valsts jaunās politikas prioritātes, ja vien tiek precīzi norādītas atšķirības salīdzinājumā ar iepriekšējo vidējā termiņa budžeta struktūru.

VI NODAĻA

Vispārējās valdības finanšu pārredzamība un budžeta struktūru visaptverošais raksturs

10. pants

Dalībvalstis nodrošina to, ka visi pasākumi, kas veikti, lai panāktu atbilstību II, III un IV nodaļai, ir konsekventi un vispusīgi attiecībā uz visām vispārējās valdības apakšnozarēm. Tas jo īpaši nozīmē uzskaites noteikumu un procedūru konsekvensi **█** un to pamatā esošo datu vākšanas un apstrādes sistēmu integritāti.

11. pants

1. Dalībvalstis izveido atbilstīgus mehānismus, ar ko īsteno koordināciju starp vispārējās valdības apakšnozarēm, lai nodrošinātu visu vispārējās valdības apakšnozaru **visaptverošu un** konsekventu tvērumu, veicot fiskālo plānošanu, **nosakot katras valsts skaitliskās fiskālās normas** un gatavojot budžeta prognozes, un lai jo īpaši nodrošinātu daudzgadu plānošanas izveidi, kā noteikts daudzgadu budžeta struktūrā.

█

2. Lai veicinātu fiskālo atbildību, tiek skaidri noteikti dažādu vispārējās valdības apakšnozaru valsts iestāžu pienākumi budžeta jomā.

13. pants

1. **Gada budžeta procesu īstenošanas gaitā tiek identificētas un aprakstītas visas vispārējās valdības struktūras un fondi, kas nav iekļauti kārtējos apakšnozaru līmeņa budžetos, sniedzot arī citu attiecīgu informāciju **█**. To kopējo ietekmi uz vispārējās valdības bilanci un parādiem izklāsta saistībā ar gada budžeta procesiem un vidēja termiņa budžeta plāniem.**

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

2. Dalībvalstis publicē detalizētu informāciju par nodokļu izdevumu ietekmi uz ieņēmumiem.

3. Attiecībā uz visām vispārējās valdības apakšnozarēm dalībvalstis publisko **būtisku** informāciju par iespējamām saistībām, kas varētu lielā mērā ietekmēt valsts budžetu, tostarp par valdības garantijām, neieņģiem aizdevumiem, kā arī saistībām, kuras rada valsts uzņēmumu darbība, norādot šādu iespējamo saistību apjomu. **Dalībvalstis publicē arī informāciju par vispārējās valdības īpašumā esošām privāto un valsts uzņēmumu kapitāla daļām, kuru summas ir ekonomiski nozīmīgas.**

VII NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

14. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā noteikumi, kas vajadzīgi, lai vēlākais līdz 2013. gada 31. decembrim izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis šo noteikumu tekstu nekavējoties dara zināmu Komisijai. **Padome mudina dalībvalstis gan pašu vajadzībām, gan Savienības interesēs sagatavot tabulas, tajās iespējami precīzāk norādot šīs direktīvas un transponēšanas pasākumu atbilstību, un šīs tabulas publicēt.**

1.a Komisija sniedz starpposma progresa ziņojumu par galveno šīs direktīvas noteikumu īstenošanu un šo ziņojumu sagatavo, pamatojoties uz attiecīgu informāciju, kas saņemta no dalībvalstīm un kas ir jāsniedz ne vēlāk kā vienu gadu pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

1.b Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos tiek ietverta atsauce uz šo direktīvu, vai arī šāda atsauce tiek pievienota noteikumu oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka kārtību, kādā šāda atsauce tiek nodrošināta.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmu galveno noteikumu tekstu, kas pieņemti jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

14.a pants

1. Kad ir pagājuši pieci gadi no 14. panta 1. punktā minētās transpozīcijas dienas, Komisija publicē pārskatu par direktīvas noteikumu derīgumu.

2. Pārskatā cita starpā izvērtē šādu elementu derīgumu:

a) statistikas prasības, kas piemērojamas visām valdības apakšnozarēm;

b) skaitlisko fiskālo normu plānojums un efektivitāte dalībvalstīs;

c) vispārējais valdības finanšu pārredzamības līmenis dalībvalstīs.

3. Komisija ne vēlāk kā līdz 2012. gada beigām izvērtē Starptautisko publiskā sektora grāmatvedības standartu derīgumu dalībvalstīm.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

15. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

16. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Sagatavots

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

Budžeta uzraudzība euro zonā ***I

P7_TA(2011)0290

Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnijā pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par efektīvu budžeta uzraudzības īstenošanu euro zonā (COM(2010)0524 – C7-0298/2010 – 2010/0278(COD)) ⁽¹⁾

(2012/C 390 E/20)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

[Gr. 2]

PARLAMENTA GROZĪJUMI (*)

Komisijas priekšlikumā

⁽¹⁾ Pēc tam jautājums tika nodots atpakaļ komitejai saskaņā ar 57. panta 2. punkta otro daļu (A7-0180/2011).

(*) Grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ■.

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA
par efektīvu budžeta uzraudzības īstenošanu euro zonā**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 136. pantu saistībā ar tā 121. panta 6. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OV C 150, 20.5.2011., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, ir sevišķa interese un atbildība īstenot tādu ekonomikas politiku, kura veicina pienācīgu Ekonomikas un monetārās savienības darbību, un izvairīties no tādas politikas, kura varētu apdraudēt šo savienību.
- (2) Lai nodrošinātu Ekonomikas un monetārās savienības pienācīgu darbību, saskaņā ar **Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD)** euro zonā ir iespējams īstenot īpašus pasākumus, kas pārsniedz noteikumus, kuri attiecināmi uz visām dalībvalstīm.
  - (2a) *Ekonomikas un monetārās savienības darbības pirmajā desmitgadē gūtā pieredze un konstatētās kļūdas liecina par nepieciešamību Savienībā uzlabot ekonomikas pārvaldību, kurai būtu jābalstās uz valstu lielāku atbildību par kopīgi pieņemtiem noteikumiem un politikas virzieniem un stingrāku Savienības līmeņa uzraudzības sistēmu pār valstu ekonomikas politikas virzieniem.*
  - (2b) *Uzlabotās ekonomikas pārvaldības sistēmas pamatā vajadzētu būt vairākām savstarpēji saistītām un saskaņotām politikas nostādnēm ilgtermiņa izaugsmes un nodarbinātības panākšanai, kurām jābūt saskaņotām citai ar citu, jo īpaši pamatojoties uz Savienības izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju, turklāt īpaša uzmanība jāpievērš iekšējā tirgus attīstībai un nostiprināšanai, starptautiskās tirdzniecības un konkurētspējas veicināšanai, efektīvam regulējumam pārmērīgi liela valsts budžeta deficīta novēršanai un koriģēšanai (Stabilitātes un izaugsmes paktam), stabilai sistēmai makroekonomisku svārstību novēršanai un koriģēšanai, prasību minimumam attiecībā uz valstu budžeta sistēmām, uzlabotam finanšu tirgus regulējumam un uzraudzībai, ietverot makrouzraudzību, ko veic Eiropas Sistēmisko risku kolēģija.*
  - (2c) *Stabilitātes un izaugsmes paktam un visai ekonomikas pārvaldības sistēmai kopumā būtu jāpapildina Savienības stratēģija izaugsmei un nodarbinātībai un jābūt tai atbilstīgiem. Savstarpējām dažādu instrumentu saiknēm nebūtu jāsekmē atkāpes no Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumiem.*
  - (2d) *Uzlabojot ekonomikas pārvaldību, vienlaikus būtu jāpanāk Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu ciešāka un savlaicīgāka iesaistīšana.*
  - (2e) *Dinamiska vienotā tirgus izveide un uzturēšana būtu jāuzskata par Ekonomikas un monetārās savienības pareizas un vienmērīgas darbības elementu.*
  - (2f) *Komisijai būtu jāuzņemas stingrāka koordinējošā loma pastiprinātajās uzraudzības procedūrās un galvenokārt attiecībā uz katrai dalībvalstij specifiskiem novērtējumiem, uzraudzību, pārbaudes misijām uz vietas, ieteikumiem un brīdinājumiem.*

⁽¹⁾ OV C,.. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- (2g) Komisijai vajadzētu būt lielākai lomai pastiprinātas uzraudzības procedūrā attiecībā uz katrai dalībvalstij specifiskiem novērtējumiem, uzraudzību, misijām, ieteikumiem un brīdinājumiem. Jo īpaši Padomes loma būtu jāierobežo attiecībā uz lēmumiem par sankcijām, un Padomē būtu jāizmanto apgrieztais kvalificētā vairākuma balsojums.
- (2h) Varētu paredzēt dialogu ar Eiropas Parlamentu par ekonomikas jautājumiem, dodot iespēju Komisijai iepazīstināt plašu sabiedrību ar veikto analīzi, kā arī apspriesties ar Padomes priekšsēdētāju, Komisiju un attiecīgā gadījumā ar Eiropas Padomes priekšsēdētāju vai Eurogrupas priekšsēdētāju. Šādas publiskas debātes ļautu dalībvalstīm apspriest valsts lēmumu netiešās sekas un veicinātu partneru publisku spiedienu. Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var sniegt iespēju viedokļu apmaiņā piedalīties dalībvalstij, uz kuru attiecas Padomes lēmumi, kas pieņemti saskaņā ar šīs regulas 3., 4. un 5. pantu.
- (3) Lai euro zonā nodrošinātu efektīvāku budžeta uzraudzības īstenošanu, ir nepieciešamas papildu sankcijas. Šīm sankcijām būtu jāveicina Savienības fiskālās uzraudzības sistēmas uzticamība.
- (4) Šajā regulā paredzētajiem noteikumiem būtu jānodrošina taisnīgi, laicīgi, pakāpeniski un efektīvi mehānismi, lai sasniegtu atbilstību Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvajai un korektīvajai daļai, jo īpaši 1997. gada 7. jūlija Regulai (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu ⁽¹⁾ un 1997. gada 7. jūlija Padomes Regulai (EK) Nr. 1467/97 par to, kā pārņemt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu, **saderības ar budžeta disciplīnu novērtēšanai izmantojot valsts budžeta deficīta un valsts parāda kritēriju** ⁽²⁾.
- (5) Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvajā daļā **saskaņā ar šo regulu** paredzētajām sankcijām, ko var piemērot dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, būtu jārada stimuli, **lai koriģētu un saglabātu** vidēja termiņa budžeta mērķi.
- (5a) **Lai novērstu datu par valsts deficītu un parādu sagrozišanu — apzinātu vai nopietnas nolaidības dēļ —, kuri ir būtiski ekonomikas politikas koordinācijas īstenošanai Eiropas Savienībā, būtu jāpiemēro sodanauda dalībvalstij, kura pieļāvusi šādu faktu sagrozišanu.**
- (6) **Lai papildinātu noteikumus par sodanaudas aprēķināšanu, ja notiek manipulācija ar statistikas datiem, kā arī par procedūru, ko Komisija uzsāk šādu darbību izmeklēšanā, būtu jāpiešķir pilnvaras Komisijai saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu pieņemt deleģētos aktus par sīki izstrādātiem kritērijiem sodanaudas apmēra noteikšanai un izmeklēšanai, ko veic Komisija. Ir īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, atbilstīgi apspriestos, tostarp ar ekspertiem. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, vajadzētu nodrošināt, ka attiecīgos dokumentus vienlaikus, bez kavēšanās un pienācīgā veidā nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.**
- (7) Saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvo daļu **vidēja termiņa budžeta mērķa korekcija un ievērošana būtu jānodrošina ar pienākumu iemaksāt procentus nesošu depozītu, ko uz laiku nosaka dalībvalstij, kuras naudas vienība ir euro un kura nav nodrošinājusi pietiekamu budžeta konsolidāciju. Tā būtu jārikojas, ja dalībvalsts, pat ja tās deficīts nepārsniedz 3 % no IKP atsaucēs vērtības, ievērojami novirzās no vidēja termiņa budžeta mērķa vai no atbilstīgajām korekcijām šā mērķa sasniegšanai un nav šo novirzīšanos novērsusi.**

⁽¹⁾ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 209, 2.8.1997., 6. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- (8) Procentus nesošo depozītu kopā ar uzkrātajiem procentiem attiecīgajai dalībvalstij atmaksā pēc tam, kad Padome ir atzinusi, ka situācija, kas radīja pienākumu iemaksāt depozītu, ir novērsta.
- (9) Saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta korektīvo daļu dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, kā sankcija būtu jāpiemēro pienākums iemaksāt bezprocentu depozītu, kas ir saistīts ar Padomes lēmumu par to, vai pastāv pārmērīgs budžeta deficīts, **ja procentus nesošs depozīts attiecīgajai dalībvalstij jau ir piemērots Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvajā daļā vai ja ir īpaši nopietna neatbilstība juridiskajiem budžeta politikas pienākumiem, kas noteikti Stabilitātes un izaugsmes pakta, un pienākums maksāt sodanaudu, ja netiek ievērots Padomes ieteikums novērst pārmērīgu valsts budžeta deficītu.** ■
- (9a) **Lai novērstu to, ka Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvajā daļā saskaņā ar šo regulu paredzētās sankcijas piemēro ar atpakaļejošu datumu, šīs sankcijas jebkurā gadījumā būtu jāpiemēro tikai, ievērojot attiecīgos ieteikumus, ko Padome ir pieņēmusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1466/97 6. panta 2. punkta ceturto daļu pēc šīs regulas stāšanās spēkā. Tāpat, lai novērstu to, ka Stabilitātes un izaugsmes pakta korektīvajā daļā saskaņā ar šo regulu noteiktās sankcijas piemēro ar atpakaļejošu datumu, šie pasākumi jebkurā gadījumā būtu jāpiemēro tikai, ievērojot attiecīgos ieteikumus un lēmumus novērst pārmērīgu valsts budžeta deficītu, kurus Padome ir pieņēmusi pēc šīs regulas stāšanās spēkā.**
- (10) Šajā regulā paredzētā procentus nesošā depozīta, bezprocentu depozīta un sodanaudas apmērs jānosaka tā, lai nodrošinātu, ka Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvās un korektīvās daļas sankcijas pakāpeniski **un taisnīgi** pieņemamas bardzībā, kā arī lai pietiekami stimulētu dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro, ievērot ES fiskālo sistēmu. Sodanaudu, kas ir saistīta ar Līguma 126. panta 11. punktu un ir noteikta Regulas (EK) Nr. 1467/97 12. pantā⁽¹⁾, veido nemainīgais komponents, kas ir vienāds ar 0,2 % no IKP, un mainīgais komponents. Tādējādi pakāpeniskums un vienlīdzīga attieksme pret dalībvalstīm tiek nodrošināta, ja šajā regulā noteiktais procentus nesošais depozīts, bezprocentu depozīts un sodanauda ir vienāda ar 0,2 % no IKP, kas ir ar Līguma 126. panta 11. punktu saistītās sodanaudas nemainīgā komponenta apmērs.
- (10a) **Vajadzētu arī dot iespēju Komisijai ierosināt sankcijas samazinājumu vai tās atcelšanu, pamatojoties uz ārkārtējiem ekonomikas apstākļiem.**
- (11) Būtu jāparedz iespēja Padomei samazināt vai atcelt sankcijas, kas pēc Komisijas **ieteikuma** piemērotas dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, ja ir saņemts attiecīgās dalībvalsts pamatots lūgums. Saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta korektīvo daļu Komisijai arī vajadzētu būt iespējai **ieteikt** sankciju samazināt vai atcelt, pamatojoties uz ārkārtējiem ekonomiskiem apstākļiem.
- (12) Bezprocentu depozīts būtu jāatmaksā, kad pārmērīgais deficīts ir novērsts, bet par šādiem depozītiem uzkrātie procenti un iekasētās sodanaudas **būtu jāpiešķir stabilitātes mehānismiem, kas paredzēti finansiālas palīdzības sniegšanai un kurus izveidojušas** dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro, **lai nodrošinātu visas euro zonas stabilitāti.**
- (13) Tiesības pieņemt atsevišķus lēmumus, lai ieviestu šajā regulā noteiktos sankciju mehānismus, būtu jāpiešķir Padomei. Šādi lēmumi, kas ir daļa no dalībvalstu ekonomikas politikas koordinēšanas, ko saskaņā ar **LESD** 121. panta 1. punktu veic Padome, ir pašsaprotams turpinājums pasākumiem, kurus Padome ir pieņēmusi saskaņā ar **LESD** 121. un 126. pantu, Regulu (EK) Nr. 1466/97 un Regulu (EK) Nr. 1467/97.

⁽¹⁾ OV L 209, 2.8.1997., 6. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- (14) Tā kā šī regula ietver vispārējus noteikumus Regulas (EK) Nr. 1466/97 un Regulas (EK) Nr. 1467/97 efektīvai īstenošanai, tā būtu jāpieņem saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, kas minēta 121. panta 6. punktā.
- (15) Ņemot vērā to, ka mērķi izveidot vienotu sankciju mehānismu nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (15a) *Lai nodrošinātu pastāvīgu dialogu ar dalībvalstīm, kura nolūks ir šīs regulas mērķu sasniegšana, Komisijai vajadzētu veikt uzraudzības misijas.***
- (15b) *Komisijai regulāri vajadzētu veikt plašu ekonomikas pārvaldības sistēmas novērtējumu un jo īpaši sankciju efektivitātes un piemērotības novērtējumu. Šādi novērtējumi vajadzības gadījumā būtu jāpapildina ar atbilstošiem priekšlikumiem.***
- (15c) *Īstenojot šo regulu, Komisijai vajadzētu ņemt vērā pašreizējo ekonomisko situāciju attiecīgajās dalībvalstīs,***

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

Priekšmets

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šī regula nosaka tādu sankciju sistēmu, kuras paredzētas, lai sekmētu Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvās un korektīvās daļas īstenošanu euro zonā.
2. Šī regula attiecas uz tām dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro.

I a NODAĻA

Ekonomikas dialogs

I.a pants

Lai sekmētu dialogu starp Savienības iestādēm, jo īpaši starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju, un lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un pārskatatbildību, Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var uzaicināt Padomes priekšsēdētāju, Komisiju un attiecīgā gadījumā Eurogrupas priekšsēdētāju piedalīties komitejas sanāksmēs, lai apspriestu lēmumus, ko pieņem saskaņā ar šīs regulas 3., 4 un 5. pantu.

Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var dot iespēju viedokļu apmaiņā piedalīties dalībvalstij, uz kuru attiecas šādi lēmumi.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

- (1) "Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvā daļa" ir daudzpusējā uzraudzības sistēma, kas tiek organizēta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs);
- (2) "Stabilitātes un izaugsmes pakta korektīvā daļa" ir procedūra dalībvalstu pārmērīga budžeta deficīta **nepieļaušanai** saskaņā ar Līguma 126. pantu un Regulu (EK) Nr. 1467/97 (1997. gada 7. jūlijs);
- (3) "ārkārtēji ekonomiskie apstākļi" ir apstākļi, kad valsts budžeta deficīta pārsniegums pār atsaucē vērtību ir uzskatāms par ārkārtas pārsniegumu saskaņā ar Līguma 126. panta 2. punkta a) apakšpunkta otro ievilkumu un kā noteikts Regulā (EK) Nr. 1467/97.

II NODAĻA

Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvajā daļā noteiktās sankcijas

3. pants

Procentus nesošs depozīts

1. Ja Padome **pieņem lēmumu, paziņojot, ka dalībvalsts nav rīkojusies, lai atsauktos uz Padomes ieteikumu, kas minēts** Regulas (EK) Nr. 1466/97 6. panta **2. punkta otrajā daļā, Komisija 20 dienu laikā pēc tam, kad Padome ieteikumu ir pieņēmusi, iesaka Padomei, lai tā nosaka** pienākumu iemaksāt procentus nesošu depozītu **█**. Uzskata, ka Padome šo lēmumu ir pieņēmusi, ja vien Padome ar kvalificētu balsu vairākumu nenoraida **ieteikumu** desmit dienu laikā, kopš to pieņēmusi Komisija. Padome var **ar kvalificētu balsu vairākumu grozīt Komisijas ieteikumu**.

2. Komisijas **ieteiktā** procentus nesošā depozīta apmērs ir 0,2 % no attiecīgās dalībvalsts iekšzemes kopprodukta (IKP) iepriekšējā gadā.

█

4. Atkāpjoties no **█** tā, Komisija pēc pamatota lūguma, ko attiecīgā dalībvalsts tai iesniegusi **10 dienu** laikā pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi 1. punktā minēto ieteikumu, **var ierosināt** samazināt procentus nesošā depozīta apmēru vai depozītu atcelt.

4.a Depozītam piemērotā procentu likme atspoguļo Komisijas kredītrisku un attiecīgo ieguldījuma periodu.

5. Ja situācija, kas bija par pamatu 1. punktā minētajam ieteikumam, vairs nepastāv, Padome pēc Komisijas **ieteikuma** pieņem lēmumu par depozīta un uzkrāto procentu atmaksu attiecīgajai dalībvalstij. Padome var **ar kvalificētu balsu vairākumu grozīt Komisijas ieteikumu**.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

III NODAĻA

Stabilitātes un izaugsmes pakta korektīvajā daļā noteiktās sankcijas

4. pants

Bezprocentu depozīts

1. Ja Padome saskaņā ar Līguma 126. panta 6. punktu pieņem lēmumu, ka pārmērīgs budžeta deficīts pastāv dalībvalstī, **kura ir Komisijai iemaksājusi procentus nesošu depozītu saskaņā ar 3. panta 1. punktu vai kurā ir konstatēta īpaši smaga neatbilstība juridiskajiem budžeta politikas pienākumiem, kas noteikti Stabilitātes un izaugsmes paktā, Komisija 20 dienu laikā pēc tam, kad Padome lēmumu ir pieņēmusi, iesaka Padomei, lai tā nosaka dalībvalstij pienākumu iemaksāt bezprocentu depozītu** **█**. Uzskata, ka Padome šo lēmumu ir pieņēmusi, ja vien Padome ar kvalificētu balsu vairākumu nenoraida **ieteikumu** 10 dienu laikā, kopš to pieņēmusi Komisija. Padome var **ar kvalificētu balsu vairākumu grozīt Komisijas ieteikumu**.

2. Komisijas **ieteiktā** bezprocentu depozīta apmērs ir 0,2 % no attiecīgās dalībvalsts IKP iepriekšējā gadā.

█

4. Atkāpjoties no **█** tā, Komisija, pamatojoties uz ārkārtējiem ekonomiskajiem apstākļiem vai pamatotu lūgumu, ko attiecīgā dalībvalsts tai iesniegusi **10 dienu** laikā pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu saskaņā ar Līguma 126. panta 6. punktu, var ierosināt samazināt bezprocentu depozīta apmēru vai depozītu atcelt.

4.a Depozītu iemaksā Komisijai. Ja dalībvalsts saskaņā ar 3. pantu ir iemaksājusi Komisijai procentus nesošu depozītu, šo procentus nesošo depozītu pārvērš bezprocentu depozītā.

Ja iepriekš iemaksātā procentus nesošā depozīta un uzkrāto procentu summa pārsniedz prasītā bezprocentu depozīta summu, dalībvalstij atmaksā pārsnieguma starpību.

Ja prasītā bezprocentu depozīta summa pārsniedz iepriekš iemaksātā procentus nesošā depozīta un uzkrāto procentu summu, dalībvalsts papildina trūkstošo starpību, kad tā iemaksā bezprocentu depozītu.

5. pants

Sodanauda

1. **20 dienu laikā pēc tam, kad** Padome saskaņā ar **LESD** 126. panta 8. punktu **ir pieņēmusi lēmumu**, ka dalībvalsts nav efektīvi rīkojusies, **lai novērstu savu pārmērīgo budžeta deficītu, Komisija iesaka Padomei piemērot sodanaudu**. Uzskata, ka Padome šo lēmumu ir pieņēmusi, ja vien Padome ar kvalificētu balsu vairākumu nenoraida **ieteikumu** 10 dienu laikā, kopš to pieņēmusi Komisija. Padome var **ar kvalificētu balsu vairākumu grozīt Komisijas ieteikumu**.

2. Komisijas **ieteiktās** sodanaudas apmērs ir 0,2 % no attiecīgās dalībvalsts IKP iepriekšējā gadā.

█

4. Atkāpjoties no **█** tā, Komisija, pamatojoties uz ārkārtējiem ekonomiskajiem apstākļiem vai pamatotu lūgumu, ko attiecīgā dalībvalsts tai iesniegusi **10 dienu** laikā pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu saskaņā ar **LESD** 126. panta 8. punktu, ierosina samazināt **sodanaudas apmēru vai to atcelt**.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

4.a Ja dalībvalsts saskaņā ar 4. pantu ir iemaksājusi Komisijai bezprocentu depozītu, šo bezprocentu depozītu pārvērš sodanaudā.

Ja iepriekš iemaksātā bezprocentu depozīta summa pārsniedz prasītās sodanaudas summu, dalībvalstij atmaksā pārsnieguma starpību.

Ja prasītās sodanaudas summa pārsniedz iepriekš iemaksātā bezprocentu depozīta summu vai ja bezprocentu depozīts nav iepriekš iemaksāts, dalībvalsts papildina trūkstošo starpību, kad tā maksā sodanaudu.

6. pants

Bezprocentu depozīta atmaksa

Ja Padome saskaņā ar Līguma 126. panta 12. punktu pieņem lēmumu atcelt dažus vai visus savus lēmumus, jebkurš bezprocentu depozīts, ko dalībvalsts iemaksājusi Komisijai, tiek attiecīgajai dalībvalstij atmaksāts.

6.a pants

Sankcijas par manipulāciju ar statistikas datiem

1. Padome, saņēmusi Komisijas ieteikumu, var lemt par sodanaudas piemērošanu dalībvalstij, kas Līguma 121. un 126. panta un Protokola Nr. 12 piemērošanai pieprasītos statistikas datus par deficītu vai parādu iesniedz nepareizi atspoguļotus — apzināti vai nopietnas nolaidības dēļ.

2. Pirmajā punktā minētajai sodanaudai jābūt efektīvai, preventīvai un samērīgai pārkāpuma būtībai un smaguma pakāpei, kā arī tā ilgumam. Sodanaudas summa nepārsniedz 0,2 % no IKP.

3. Lai noteiktu, vai pastāv šā panta 1. punktā minētie pārkāpumi, Komisija var veikt visu veidu nepieciešamo izmeklēšanu. Komisija var lemt par izmeklēšanas uzsākšanu, ja tā konstatē nopietnas pazīmes, kas liecina par tādu iespējamu faktu esamību, kuri ir pārkāpums šā panta 1. punkta nozīmē. Komisija izmeklē iespējamus pārkāpumus, ņemot vērā jebkurus paskaidrojumus, ko sniedz dalībvalsts, par kuru veic izmeklēšanu. Lai veiktu savus uzdevumus, Komisija dalībvalstij, par kuru veic izmeklēšanu, var pieprasīt sniegt informāciju, kā arī var rīkot pārbaudes uz vietas un piekļūt visiem valdības struktūru kontiem centrālā, pavalsts, vietējā un sociālās nodrošināšanas līmenī. Ja tās dalībvalsts, par kuru veic izmeklēšanu, tiesību aktos ir prasība attiecībā uz pārbaudi uz vietas, pirms tās veikšanas iesniedz pieteikumu tiesu iestādē atļaujas saņemšanai.

Pēc izmeklēšanas pabeigšanas un pirms jebkāda priekšlikuma iesniegšanas Padomē Komisija dalībvalstij, par kuru veic izmeklēšanu, dod iespēju tikt uzklaustītai par jautājumiem, kurus izmeklē. Komisija savu priekšlikumu Padomei pamato tikai ar faktiem, par kuriem attiecīgajai dalībvalstij ir bijusi iespēja sniegt paskaidrojumu.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

Izmeklēšanā pilnībā ievēro dalībvalsts tiesības uz aizstāvību.

4. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar -8.a pantu attiecībā uz a) sīki izstrādātiem kritērijiem, ar ko nosaka sodanaudas summu; b) sīki izstrādātiem noteikumiem par 3. punktā minētās izmeklēšanas procedūru, ar to saistītiem pasākumiem un ziņošanu par izmeklēšanu, kā arī sīki izstrādātiem noteikumiem par procedūru, ar ko garantē tiesības uz aizstāvību, piekļuvi lietas materiāliem, tiesisko pārstāvību, konfidencialitāti un pagaidu noteikumiem, kā arī sodanaudas iekasēšanu.

5. Eiropas Savienības Tiesai ir neierobežota jurisdikcija pārskatīt lēmumus, ar kuriem Padome ir noteikusi sodanaudu saskaņā ar 1. punktu. Tiesa var atcelt uzlikto sodanaudu, samazināt vai palielināt to.

6.b pants

Sodanauda, ko piemēro saskaņā ar 3. līdz 6.a pantu, ir administratīvs sods.

7. pants

Procentu un sodanaudu sadale

Procenti, ko Komisija uzkrājusi par depozītiem, kas iemaksāti saskaņā ar 4. pantu, un sodanauda, kas iekasēta saskaņā ar 5. pantu **un 6.a pantu**, ir Līguma 311. pantā minētie citi ieņēmumi, un tos **piešķir Eiropas finanšu stabilitātes instrumentam. Kad dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro, izveido kādu citu stabilitātes mehānismu finansiālas palīdzības sniegšanai, lai nodrošinātu visas euro zonas stabilitāti, procenti un sodanauda tiek piešķirti minētajam mehānismam.**

IV NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

-8. pants

Deleģējuma īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir saskaņā ar šā panta nosacījumiem.
2. Pilnvaras pieņemt 6.a pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz triju gadu laikposmu no šīs regulas stāšanās spēkā. Komisija sagatavo ziņojumu par deleģētajām pilnvarām vēlākais deviņus mēnešus pirms triju gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģējumu automātiski pagarina par tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome pret šādu pagarinājumu nav izteikuši iebildumus vismaz trīs mēnešus pirms katra perioda beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā brīdī atsaukt 6.a pantā minēto pilnvaru deleģējumu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģējumu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošu deleģēto aktu likumīgumu.
4. Tiklīdz Komisija ir pieņēmusi deleģēto aktu, tā vienlaikus par to paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Deleģētie akti, kas pieņemti saskaņā ar 6.a pantu, stājas spēkā tikai tad, ja divu mēnešu laikā pēc Eiropas Parlamenta un Padomes informēšanas par šo aktu nav saņemti iebildumi no Eiropas Parlamenta vai Padomes vai ja līdz minētā termiņa beigām Komisija ir saņēmusi informāciju gan no Eiropas Parlamenta, gan no Padomes par to, ka iebildumi netiks celti. Šādu laikposmu pagarina par 2 mēnešiem pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosmes.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

8. pants

Balsošana Padomē

Par 3., 4. un 5. pantā minētajiem pasākumiem balso tikai tie Padomes locekļi, kas pārstāv dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro, un Padome rīkojas, neņemot vērā tā Padomes locekļa balsi, kurš pārstāv attiecīgo dalībvalsti.

Iepriekšējā punktā minēto Padomes locekļu kvalificēto balsu vairākumu nosaka saskaņā ar Līguma 238. panta 3. punkta **b)** apakšpunktu.

8.a pants

Pārskatīšana

1. Triju gadu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā un turpmāk reizi piecos gados Komisija publicē ziņojumu par šīs regulas piemērošanu.

Ziņojumā cita starpā sniedz novērtējumu par:

a) šīs regulas efektivitāti, tostarp par iespēju ļaut Padomei un Komisijai rīkoties, lai risinātu problēmas, kas varētu traucēt monetārajai savienībai pareizi darboties;

b) progresu, kas panākts, lai nodrošinātu dalībvalstu ekonomikas politikas virzienu ciešāku koordinēšanu un stabilu dalībvalstu ekonomiskās darbības konvergenci saskaņā ar LESD.

2. Attiecīgā gadījumā minētajam ziņojumam pievieno priekšlikumu par grozījumiem šajā regulā.

3. Ziņojumu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei.

4. Pirms 2011. gada beigām Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par „eurovērtspapīru” ieviešanas iespēju.

9. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā [xx] dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Saskaņā ar Līgumiem šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Parakstīta

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

**Budžeta stāvokļa uzraudzība un ekonomikas politikas uzraudzība un koordinācija
***I**

P7_TA(2011)0291

Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnijā pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu (COM(2010)0526 – C7-0300/2010 – 2010/0280(COD)) ⁽¹⁾

(2012/C 390 E/21)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

[Gr. 2]

PARLAMENTA GROZĪJUMI (*)

Komisijas priekšlikumā

⁽¹⁾ Pēc tam jautājums tika nodots atpakaļ komitejai saskaņā ar 57. panta 2. punkta otro daļu (A7-0178/2011).

(*) Grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **■**.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 121. panta 6. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

rīkojoties saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Dalībvalstu ekonomikas politiku koordinēšanai Savienībā saskaņā ar Līgumu **par Eiropas Savienības darbību (LESD)** vajadzētu atbilst stabiliu cenu, stabilas valsts finanšu un monetārās sistēmas un stabilas maksājumu bilances pamatprincipiem.

⁽¹⁾ OV C 150, 20.5.2011., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- (2) Stabilitātes un izaugsmes paktā sākotnēji ietilpa Padomes 1997. gada 7. jūlija Regula (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politiku uzraudzības un koordinēšanas stiprināšanu ⁽¹⁾, Padomes 1997. gada 7. jūlija Regula (EK) Nr. 1467/97 par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu ⁽²⁾, un Eiropadomes 1997. gada 17. jūnija rezolūcija par Stabilitātes un izaugsmes paktu ⁽³⁾. Regulas (EK) Nr. 1466/97 un (EK) Nr. 1467/97 2005. gadā tika grozītas attiecīgi ar Regulu (EK) Nr. 1055/2005 un Regulu (EK) Nr. 1056/2005. Papildus tika pieņemts Komisijas 2005. gada 20. marta ziņojums „Stabilitātes un izaugsmes pakta īstenošanas uzlabošana”.
- (3) Stabilitātes un izaugsmes pakta pamatā ir mērķis izmantot stabilu valsts finanšu sistēmu kā līdzekli, lai stiprinātu nosacījumus cenu stabilitātei un finanšu stabilitātē balstītai spēcīgai ilgtspējīgai izaugsmei, **tādējādi atbalstot Savienības mērķu sasniegšanu ilgtspējīgas izaugsmes un nodarbinātības jomā.**
- (4) Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvajā daļā noteikts, ka dalībvalstīm būtu jāiesniedz un jāuztur vidēja termiņa budžeta mērķis un šajā sakarā būtu jāiesniedz stabilitātes un konverģences programmas.
- (4a) **Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvo daļu labvēlīgi ietekmētu stingrāki uzraudzības veidi, lai nodrošinātu dalībvalstu atbilstību Savienības budžeta koordinēšanas sistēmai un tās principu ieviešanu.**
- (5) Stabilitātes un konverģences programmu saturs, kā arī to pārbaudes **procedūra**, būtu **jāattīsta gan valstu, gan Savienības līmenī atbilstoši** Stabilitātes un izaugsmes pakta ieviešanas laikā gūtajai pieredzei.
- (5a) **Stabilitātes un konverģences programmu budžeta mērķos būtu skaidri ņemami vērā pasākumi, kuri pieņemti saskaņā ar ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm, dalībvalstu un Savienības nodarbinātības politikas pamatnostādnēm un valsts reformu programmām kopumā.**
- (5b) **Stabilitātes un konverģences programmas būtu jāiesniedz un jāizvērtē, pirms tiek pieņemti galvenie lēmumi par nākamo gadu valsts budžetiem. Tādēļ būtu jānosaka konkrēts stabilitātes un konverģences programmu iesniegšanas datums. Ņemot vērā Apvienotās Karalistes budžeta gada specifiku, būtu jāparedz īpaši noteikumi par Apvienotās Karalistes konverģences programmu iesniegšanas datumu.**
- (5c) **Komisijai būtu jāpiešķir lielāka nozīme pastiprinātas uzraudzības procedūrā attiecībā uz katras dalībvalsts konkrētu novērtējumu, uzraudzību, misijām, ieteikumiem un brīdinājumiem.**
- (5d) **Ekonomikas un monetārās savienības darbības pirmajā desmitgadē gūtā pieredze un pielautās kļūdas liecina par nepieciešamību Savienībā uzlabot ekonomikas pārvaldību, kurai būtu jābalstās uz lielāku valstu atbildību par kopīgi pieņemtiem noteikumiem un politikas nostādnēm un stingrāku Savienības līmeņa uzraudzības sistēmu pār valstu ekonomikas politiku.**

⁽¹⁾ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 209, 2.8.1997., 6. lpp.

⁽³⁾ OV C 236, 2.8.1997., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- (5e) Uzlabotās ekonomikas pārvaldības sistēmas pamatā vajadzētu būt vairākām savstarpēji saistītām politikas nostādņēm ilgtspējīgas izaugsmes un nodarbinātības panākšanai, kurām jābūt savstarpēji saskaņotām, jo īpaši pamatojoties uz Savienības izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju, turklāt īpaša uzmanība jāpievērš iekšējā tirgus attīstībai un nostiprināšanai, starptautiskās tirdzniecības un konkurētspējas veicināšanai, efektīvam regulējumam pārmērīgi liela budžeta deficīta novēršanai un koriģēšanai (Stabilitātes un izaugsmes pakтам), vienkāršai sistēmai makroekonomisku svārstību novēršanai un koriģēšanai, prasību minimumam attiecībā uz valstu budžeta sistēmām, uzlabotam finanšu tirgus regulējumam un uzraudzībai, ietverot konsultatīvo makrouzraudzību, ko veic Eiropas Sistēmisko risku kolēģija.
- (5f) Stabilitātes un izaugsmes pakтам un ekonomikas pārvaldības sistēmai kopumā vajadzētu papildināt un atbalstīt Savienības stratēģiju izaugsmei un nodarbinātībai. Savstarpējām dažādu instrumentu saiknēm nebūtu jāsekmē atkāpes no Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumiem.
- (5g) Uzlabojot ekonomikas pārvaldību, vienlaikus būtu jāpanāk Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu ciešāka un savlaicīgāka iesaistīšana. Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja saskaņā ar 6. panta 2. punktu un 10. panta 2. punktu dalībvalstīm, uz kurām attiecas Padomes ieteikums, tomēr var sniegt iespēju piedalīties viedokļu apmaiņā.
- (5h) Stabilitātes vai konverģences programmas un valstu reformas programmas būtu jā sagatavo saskaņoti, un būtu jāvienojas par to iesniegšanas grafiku. Šīs programmas būtu jā iesniedz Padomei un Komisijai. Šīs programmas būtu jā dara zināmas atklātībai.
- (5i) Eiropas pusgadā politikas uzraudzības un koordinēšanas cikls sākas gada sākumā, īstenojot horizontālu pārskatīšanu, kuras ietvaros Eiropas Padome, pamatojoties uz Komisijas un Padomes sniegto informāciju, nosaka galvenās Savienības un euro zonas problēmas un sniedz stratēģiskus norādījumus par īstenojamo politiku. Pirms Eiropadomes apspriedēm arī Eiropas Parlaments gada uzraudzības cikla sākumā rīko savlaicīgas apspriedes. Sagaidāms, ka dalībvalstis, gatavojot stabilitātes vai konverģences programmas un valsts reformu programmas, ņems vērā Eiropadomes horizontālās norādes.
- (5j) Lai veicinātu dalībvalstu atbildību Stabilitātes un izaugsmes pakta īstenošanā, to budžeta sistēmām jābūt saskaņotām ar daudzpusējās uzraudzības mērķiem Savienībā, jo īpaši ar Eiropas pusgadu.
- (5k) Ievērojot katras dalībvalsts tiesisko regulējumu un politisko sistēmu, valstu parlamentus vajadzētu pienācīgi iesaistīt Eiropas pusgada norisēs un stabilitātes programmu, konverģences programmu un valsts reformu programmu sagatavošanā, lai palielinātu pārredzamību, līdzdalību un atbildību par pieņemtajiem lēmumiem. Atbilstošos gadījumos Eiropas pusgada norišu ietvaros notiks apspriedšanās ar Ekonomikas un finanšu komiteju, Ekonomikas politikas komiteju, Nodarbinātības komiteju un Sociālās aizsardzības komiteju. Eiropas pusgada norišu ietvaros saistībā ar galvenajiem politikas jautājumiem attiecīgā gadījumā iesaista attiecīgās ieinteresētās personas, jo īpaši sociālos partnerus, saskaņā ar LESD un ievērojot valstu tiesisko regulējumu un politisko sistēmu.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- (6) Vidēja termiņa budžeta mērķa ievērošana saistībā ar budžeta situāciju nodrošina, ka dalībvalstīm ir izveidota drošības rezerve, kas veido 3 % no IKP atsaucēs vērtības, lai **nodrošinātu valsts finanšu ilgtspējību vai** īstenotu strauju virzību uz stabilitāti, **vienlaikus atstājot** zināmu rīcības brīvību ar budžetu saistīto lēmumu pieņemšanā, īpaši ņemot vērā vajadzību pēc valsts ieguldījumiem. **Vidēja termiņa budžeta mērķi vajadzētu regulāri atjaunināt, pamatojoties uz kopīgi saskaņotu metodiku, kas pareizi atspoguļo risku, ko valsts finansēm rada tiešas un netiešas saistības, kā to paredz Stabilitātes un izaugsmes pakta mērķi.**
- (7) Pienākums sasniegt un uzturēt vidēja termiņa budžeta mērķus jāiedzīvina praksē, izmantojot principus, ar kuriem veic korekcijas vidēja termiņa mērķu sasniegšanai. Ar šiem principiem cita starpā būtu jānodrošina, ka papildu ieņēmumi, proti, ieņēmumi, kas pārsniedz ieņēmumus, kurus parasti varētu prognozēt ekonomikas izaugsmes apstākļos, tiek novirzīti parāda samazināšanai.
- (8) Pienākums sasniegt un uzturēt vidēja termiņa budžeta mērķus būtu vienlīdz jāattiecinā uz iesaistītajām dalībvalstīm un **neiesaistītajām** dalībvalstīm ■.
- (9) **Pietiekams progress saistībā ar vidēja termiņa budžeta mērķi būtu jāizvērtē, pamatojoties uz vispārēju novērtējumu, kura pamatā būtu strukturālā bilance, tostarp izdevumu analīze, neierēķinot diskrecionāro ieņēmumu pasākumus. Šajā sakarā un līdz brīdim, kamēr vidēja termiņa budžeta mērķis nav sasniegts, valdības izdevumu pieaugumam parasti nevajadzētu pārsniegt IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucēs līmeni, vienlaikus līdzsvarojot šīs normas pārsniegšanu ar valdības ieņēmumu diskrecionāru palielināšanu tādā pašā līmenī un kompensējot diskrecionāru ieņēmumu samazināšanos ar izdevumu samazināšanu. IKP vidēja termiņa iespējamā pieauguma atsaucēs likme būtu jāaprēķina pēc kopīgi saskaņotas metodikas. Komisija dara zināmu atklātībai gan šo prognožu aprēķināšanas metodi, gan IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucēs līmeni. Būtu jāņem vērā potenciāli ļoti augstais ieguldījumu izdevumu mainīgums, it īpaši mazu dalībvalstu gadījumā.**
- (9a) Attiecībā uz dalībvalstīm, kurām parāda līmenis pārsniedz 60 % no IKP vai kurām ir izteikts risks saistībā ar vispārējo parādu stabilitāti, būtu jāpieprasa ātrākas korekcijas vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai.
- (10) Ekonomikas atveseļošanās nolūkā būtu pieļaujams uz laiku pilnībā neveikt **korekcijas vidēja termiņa mērķa sasniegšanai, ja tas saistīts ar kādiem ārkārtīgiem apstākļiem ārpus attiecīgās dalībvalsts kontroles un ja tas ievērojami ietekmē vispārējās valdības finansiālo stāvokli, vai ja euro zonā vai visā ES kopumā iestājas vispārēja nopietna ekonomikas lejupslīde, ar nosacījumu, ka tādējādi vidējā termiņā netiek apdraudēta fiskālā stabilitāte. Atļaujot īslaicīgu novirzīšanos no vidēja termiņa budžeta mērķa vai no atbilstīgām korekcijām šī mērķa sasniegšanai, būtu jāņem vērā arī būtisku strukturālo reformu īstenošana ar nosacījumu, ka tiek saglabāta drošības rezerve attiecībā pret deficīta atsaucēs vērtību. Šajā sakarībā īpaša uzmanība būtu jāvelta sistēmiskām pensiju reformām, kurās šādi novirzei būtu jāatspoguļo tiešas papildu izmaksas, kas rodas, iemaksas no valsts apsaimniekotā pīlāra novirzot uz pilnībā finansētu pensiju līmeni. Pasākumus, ar kuriem pilnībā finansētā pensiju līmeņa aktīvus novirza atpakaļ uz valsts apsaimniekotu pīlāru, būtu jāuzskata par vienreizēji veicamiem un īslaicīgiem, un tādēļ tie nav jāiekļauj strukturālajā bilancē, kuru izmanto, lai izvērtētu virzību uz vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanu.**

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- (11) Gadījumā, ja novirze no **korekcijām vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai** ir būtiska, **Komisijai attiecīgajai** dalībvalstij vajadzētu izteikt brīdinājumu, kam viena mēneša laikā seko Padomes veikts stāvokļa izvērtējums un ieteikums veikt nepieciešamos korektīvos pasākumus. Šādā ieteikumā būtu jānosaka termiņš novirzes likvidēšanai, kurš nepārsniedz piecus mēnešus. Attiecīgajai dalībvalstij būtu jāziņo Padomei par veiktajiem pasākumiem. Ja attiecīgā dalībvalsts neveic atbilstošus pasākumus Padomes noteiktajā termiņā, Padomei būtu jāpieņem lēmums, kurā konstatēts, ka nekāda efektīva rīcība nav veikta, un jāziņo Eiropadomei. Padomes lēmumu būtu jāuzskata par pieņemtu, ja tā desmit dienu laikā pēc pieņemšanas Komisijā to nenoraida ar kvalificētu balsu vairākumu. Vienlaikus Komisija var rosināt Padomei pieņemt pārskatītus ieteikumus. Komisija var aicināt ECB attiecībā uz euro zonas dalībvalstīm un VKM2 dalībvalstīm piedalīties uzraudzības misijā. Komisija ziņos Padomei par misijas rezultātiem, un vajadzības gadījumā tā var pieņemt lēmumu iegūto informāciju darīt zināmu atklātībai.
- (12) Lai nodrošinātu iesaistīto dalībvalstu atbilstību Savienības fiskālās uzraudzības sistēmai, pamatojoties uz LESD 136. pantu, būtu jānosaka īpašs izpildes mehānisms gadījumiem, kuros **konstatē būtiskas novirzes no korekcijām vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai**.
- (13) Regulā (EK) Nr. 1466/97 ietvertajās atsaucēs jāņem vērā LESD pantu jaunā numerācija.
- (14) Tādēļ attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 1466/97,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 1466/97 groza šādi.

-1. Regulas 1. pantu aizstāj ar šādu pantu:**„1. pants**

Šajā regulā ir paredzēti noteikumi par stabilitātes programmu un konverģences programmu saturu, iesniegšanu, pārbaudi un uzraudzību kā daļu no Padomes un Komisijas daudzpusējas uzraudzības, lai savlaicīgi novērstu pārmērīgu valsts budžeta deficītu un veicinātu ekonomikas politikas virzienu uzraudzību un koordināciju, tādējādi atbalstot Savienības mērķu sasniegšanu attiecībā uz izaugsmi un nodarbinātību.”

1. Regulas 2. pantu aizstāj ar šādu pantu:

„2. pants

Šajā regulā:

a) „iesaistītās dalībvalstis” ir dalībvalstis, kuru valūta ir euro;

b) „neiesaistītās dalībvalstis” ir dalībvalstis, kuru valūta nav euro.”

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

1.a Iekļauj šādu iedaļu:

„1.-A IEDAĻA

EIROPAS EKONOMIKAS POLITIKAS KOORDINĒŠANAS PUSGADS

2.-a pants

1. *Lai ciešāk koordinētu dalībvalstu ekonomikas politikas virzienus un nodrošinātu stabilu dalībvalstu ekonomiskās darbības konvergenci, Padome īsteno daudzpusējo uzraudzību kā Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgada neatņemamu sastāvdaļu saskaņā ar Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD) noteiktajiem mērķiem un prasībām.*

2. *Eiropas pusgadā ietver:*

- a) *dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikas vispārējo pamatnostādņu (ekonomikas politikas vispārējo pamatnostādņu) noteikšanu un īstenošanas uzraudzību saskaņā ar LESD 121. panta 2. punktu;*
- b) *nodarbinātības pamatnostādņu noteikšanu un īstenošanas pārbaudi, kuras dalībvalstīm jāņem vērā saskaņā ar LESD 148. panta 2. punktu (Nodarbinātības pamatnostādnes);*
- c) *dalībvalstu stabilitātes un konverģences programmu iesniegšanu un novērtēšanu saskaņā ar šīs regulas noteikumiem;*
- d) *dalībvalstu reformu programmu iesniegšanu un novērtēšanu, ar kurām atbalsta Savienības izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju un kuras izstrādātās saskaņā ar iepriekš i) un ii) daļā izklāstītajām pamatnostādņēm un ar dalībvalstīm gada uzraudzības cikla sākumā sniegtajām Komisijas un Eiropadomes vispārējām norādēm;*
- e) *uzraudzību, lai novērstu un koriģētu makroekonomisko nelīdzsvarotību saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes ...⁽⁺⁾ Regulu (ES) Nr .../2011 par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību⁽¹⁾*

3. *Lai Eiropas pusgada ietvaros politikas jomā laicīgi un integrēti konsultētu par plānotajiem makrofiskālās un makrostrukturālās politikas jautājumiem, Padome, izvērtējot minētās programmas un pamatojoties uz Komisijas ieteikumiem, sniedz dalībvalstīm norādes, pilnībā izmantojot juridiskos instrumentus, kas paredzēti LESD 121. un 148. pantā, un saskaņā ar šo regulu un Regulu (ES) Nr .../2011⁽⁺⁺⁾ [par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību].*

Dalībvalstis, izstrādājot savu ekonomikas, nodarbinātības un budžeta politiku, pirms svarīgu lēmumu pieņemšanas par valsts budžetu turpmākajiem gadiem pienācīgi ņem vērā tām sniegtās norādes. Komisija būtu jāuzrauga progress.

Ja dalībvalsts nerīkojas saskaņā ar saņemtajām norādēm:

- a) *var tikt sniegti turpmāki ieteikumi konkrētu pasākumu veikšanai;*

⁽⁺⁾ Regulas numurs un datums.

⁽⁺⁺⁾ Regulas numurs.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- b) Komisija var izdot brīdinājumu saskaņā ar LESD 121. panta 4. punktu;
- c) var tikt veikti pasākumi saskaņā ar šo regulu, Regulu (EK) Nr. 1467/97 un Regulu (ES) Nr .../2011⁽⁺⁾ [par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību].

Pasākumu īstenošanu pastiprināti uzrauga Komisija, un šī īstenošana var ietvert šīs regulas -11. pantā paredzētās uzraudzības misijas.

4. Eiropas Parlamentu pienācīgi iesaistīs Eiropas pusgada norisēs, lai palielinātu pārredzamību, līdzdalību un atbildību par pieņemtajiem lēmumiem, jo īpaši izmantojot ekonomikas dialogu, ko īsteno saskaņā ar šīs regulas 2.ab pantu. Attiecīgā gadījumā Eiropas pusgada norišu ietvaros notiek apspriešanās ar Ekonomikas un finanšu komiteju, Ekonomikas politikas komiteju, Nodarbinātības komiteju un Sociālās aizsardzības komiteju. Eiropas pusgada norišu ietvaros saistībā ar galvenajiem politikas jautājumiem atbilstīgos gadījumos iesaista attiecīgās ieinteresētās personas, jo īpaši sociālos partnerus, saskaņā ar LESD un ievērojot valstu tiesisko regulējumu un politisko sistēmu.

Padomes priekšsēdētājs un Komisijas priekšsēdētājs saskaņā ar LESD 121. pantu, un — attiecīgā gadījumā — Eurogrupas priekšsēdētājs ik gadu ziņo Eiropas Parlamentam un Eiropadomei par daudzpusējās uzraudzības rezultātiem. Šos ziņojumus arī vajadzētu izmantot šīs Regulas 2.-ab pantā minētajā ekonomikas dialogā.

⁽¹⁾ OV L ...”.

1.b Iekļauj šādu iedaļu:

„1.-Aa IEDAĻA

DIALOGS EKONOMIKAS JOMĀ

2.-ab pants

Lai pastiprinātu dialogu starp Savienības iestādēm, jo īpaši Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju, un lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un atbildību, kompetentā Eiropas Parlamenta komiteja var uzaicināt Padomes, Komisijas un atbilstošā gadījumā arī Eiropadomes vai Eurogrupas priekšsēdētāju piedalīties komitejas sanāksmē, lai apspriestu:

- a) Padomes iesniegto informāciju par ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm atbilstoši LESD 121. panta 2. punktam;
- b) Komisijas izstrādātās vispārējās norādes dalībvalstīm gada uzraudzības cikla sākumā;
- c) visus Eiropadomes secinājumus par ekonomikas politikas virzību saistībā ar Eiropas pusgadu;
- d) atbilstoši šai regulai veiktās daudzpusējās uzraudzības rezultātus;
- e) visus Eiropadomes secinājumus par daudzpusējās uzraudzības virzību un rezultātiem;
- f) visus pārskatus par Eiropas pusgada beigās veikto daudzpusējo uzraudzību;
- g) ieteikumus, ko Padome saskaņā ar LESD 121. panta 4. punktu sniedz dalībvalstīm ievērojamas novirzes gadījumā, kā norādīts šīs regulas 6. panta 2. punktā un 10. panta 2. punktā;

⁽⁺⁾ Regulas numurs.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

2. *Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var dot iespēju dalībvalstij, uz kuru attiecas Padomes ieteikums vai lēmums saskaņā ar 6. panta 2. punktu un 10. panta 2. punktu, piedalīties viedokļu apmaiņā.*

3. *Komisija un Padome regulāri informē Eiropas Parlamentu par šīs regulas piemērošanu."*

1.c Regulas 2.a pantu aizstāj ar šādu pantu:

„Katrai dalībvalstij ir atšķirīgs vidēja termiņa mērķis attiecībā uz tās budžeta stāvokli. Šie katrai valstij pieņemtie vidēja termiņa budžeta mērķi var novirzīties no prasības attiecībā uz stāvokli, kas ir tuvu līdzsvaram vai ar pārpalikumu, vienlaikus nodrošinot drošības rezervi attiecībā uz prasību, ka valsts budžeta deficīts nedrīkst pārsniegt 3 % no IKP. Vidēja termiņa budžeta mērķi nodrošina valsts finanšu ilgstspēju vai strauju virzību uz šādu ilgstspēju, vienlaikus nodrošinot rīcības brīvību ar budžetu saistīto lēmumu pieņemšanā, it īpaši ņemot vērā vajadzību pēc valsts ieguldījumiem.

Ņemot vērā minētos faktorus, dalībvalstīm, kuras ir ieviesušas euro, un VKM2 dalībvalstīm katrai valstij pieņemtos vidēja termiņa budžeta mērķus nosaka noteiktajā diapazonā starp –1 % no IKP un līdzsvaru vai pārpalikumu cikliski koriģētā izteiksmē, izņemot vienreizējus un pagaidu pasākumus.

Vidēja termiņa budžeta mērķi pārskata reizi trijos gados. Dalībvalsts vidēja termiņa budžeta mērķi var papildus pārskatīt, ja tiek īstenota būtiska strukturāla reforma, kura ievērojami ietekmē valsts finanšu ilgstspējību.

Vidēja termiņa budžeta mērķa ievērošana ir valsts vidēja termiņa budžeta sistēmas neatņemama daļa saskaņā ar Padomes (*) Direktīvu 2011/./ES par prasībām attiecībā uz dalībvalstu budžeta sistēmām ⁽¹⁾

⁽¹⁾ OV L ...”.

2. Regulas 3. pantu groza šādi.

a) Šā panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

*„1. Katra iesaistītā dalībvalsts iesniedz Padomei un Komisijai informāciju stabilitātes programmas formā, kura ir vajadzīga regulārai daudzpusējai uzraudzībai saskaņā ar LESD 121. pantu, kas ir būtisks pamats **valsts finanšu ilgstspējai, veicinot** cenu stabilitāti, stingru un ilgstspējīgu izaugsmi **un** darba vietu radīšanu.”*

b) Šā panta 2. **punkta a), b) un c) apakšpunktu** aizstāj ar šādu tekstu:

*„a) vidēja termiņa budžeta mērķi un korekcijas šā mērķa sasniegšanai valsts kopbudžeta bilancē procentos no IKP, paredzamā valsts kopējā parāda attiecības virzību, plānoto valsts izdevumu pieauguma tempu, **tostarp atbilstošu sadalījumu attiecībā uz bruto ieguldījumiem pamatkapitālā, jo īpaši ņemot vērā nosacījumus un kritērijus, kuriem atbilstīgi nosaka izdevumu pieaugumu saskaņā ar 5. panta 1. punktu**, plānoto valsts ieņēmumu pieauguma tempu nemainīgas politikas un kvantitatīvu plānoto diskrecionāro ieņēmumu pasākumu apstākļos;”*

(*) Direktīvas numuru un datumu.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- aa) informāciju par netiešajām saistībām, kas saistītas ar novecošanos, un iespējamām saistībām, piemēram, valsts garantijām, kurām var būt liela ietekme uz centrālās valdības bilanci;
- ab) informāciju par stabilitātes programmas atbilstību ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm un valsts reformu programmai;
- b) galvenos pieņēmumus par paredzēto ekonomikas attīstību un svarīgiem ekonomiskiem rādītājiem, kas ir būtiski, lai īstenotu stabilitātes programmu, piemēram, valsts investīciju izdevumi, IKP faktiskais pieaugums, nodarbinātība un inflācija;
- c) kvantitatīvu budžeta un citu veikto un/vai ierosināto ekonomikas politikas pasākumu novērtējumu, lai sasniegtu programmas mērķus, ietverot to būtisko strukturālu reformu izmaksu un ieguvumu analīzi, kas tieši **pozitīvi** ietekmē **budžetu** ilgtermiņā, tostarp palielinot **ilgtspējīgas** izaugsmes potenciālu;"

ba) pantā iekļauj šādu punktu:

„2.a Stabilitātes programmas pamatā ir visticamākais makrofiskālais scenārijs vai piesardzīgāks scenārijs. Makroekonomikas un budžeta prognozes salīdzina ar pašām jaunākajām Komisijas prognozēm un, ja nepieciešams, ar citu neatkarīgu struktūru prognozēm. Būtiskas atšķirības starp izvēlēto makrofiskālo scenāriju un Komisijas prognozi apraksta un sniedz pamatojumu, jo īpaši, ja ārējie pieņēmumi par līmeni vai izaugsmi būtiski atšķiras no Komisijas prognožu vērtībām.

Šā punkta a), aa), b), c) un d) apakšpunktā minētās informācijas precīzu raksturu nosaka saskaņotā sistēmā, ko izstrādā Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm.”

c) Šā panta 3. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

*„3. Informācijai par valsts kopbudžeta bilances un parāda attiecības tendencēm, valsts izdevumu pieaugumu, valsts ieņēmumu plānoto pieaugumu nemainīgas politikas apstākļos, plānotajiem diskrecionāro ieņēmumu pasākumiem, kas **pienācīgi izteikti skaitļos**, un galvenajām ekonomikas prognozēm, uz kurām ir atsauces šā panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā, ir jābūt pieejamai katru gadu, ietverot iepriekšējo, kārtējo un vismaz trīs nākamos gadus.*

4. Ikvienā programmā ir informācija par tās statusu saistībā ar valstu procedūrām, jo īpaši par to, vai programma tika iesniegta valsts parlamentam un vai valsts parlamentā bija iespēja apspriest Padomes atzinumu par iepriekšējo programmu vai, attiecīgā gadījumā, jebkādas ieteikumus vai brīdinājumus, un vai ir parlamenta apstiprinājums šai programmai.”

3. Regulas 4. pantu aizstāj ar šādu pantu:

„4. pants

1. Stabilitātes programmas iesniedz katru gadu **aprīlī** — **vēlams līdz aprīļa vidum un ne vēlāk kā 30. aprīlī.** ■

2. Dalībvalstis savas stabilitātes programmas dara zināmas atklātībai.”

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

4. Regulas 5. pantu aizstāj ar šādu pantu:

„5. pants

1. Pamatojoties uz Komisijas un Ekonomikas un finanšu komitejas novērtējumiem, Padome, veicot daudzpusējo uzraudzību saskaņā ar **LESD** 121. pantu, pārbauda attiecīgās dalībvalsts **stabilitātes programmā** sniegtos vidēja termiņa budžeta mērķus, izvērtē, vai ekonomikas prognozes, kas ir programmas pamatā, ir ticamas, vai piemēroti tiek veiktas korekcijas vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai, **tostarp izvērtējot ar tām saistīto parāda attiecības virzību**, kā arī izvērtē, vai veiktie vai ierosinātie pasākumi, lai veiktu šīs korekcijas, ir pietiekami, lai sasniegtu vidēja termiņa budžeta mērķi attiecīgajā ekonomikas ciklā.

Vērtējot korekcijas veikšanu vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai, Padome **un Komisija** pārbauda, vai attiecīgā dalībvalsts tās cikliski koriģētajā budžeta bilanci, izņemot vienreizējus un citus pagaidu pasākumus, veic atbilstīgus ikgadējos uzlabojumus, kas vajadzīgi, lai sasniegtu tās vidēja termiņa budžeta mērķi, par kritēriju ņemot 0,5 % no IKP. **Attiecībā uz dalībvalstīm, kuru parāda līmenis pārsniedz 60 % no IKP vai kurām ir izteikts risks saistībā ar vispārējo parāda atmaksājāmību, Padome un Komisija** pārbauda, vai ikgadējie uzlabojumi cikliski koriģētajā budžeta bilanci, izņemot vienreizējus un citus pagaidu pasākumus, pārsniedz 0,5 % no IKP. Padome **un Komisija** ņem vērā to, vai ekonomikas uzplaukuma apstākļos veic vairāk korekciju, turpretī grūtos ekonomikas apstākļos tās var būt ierobežotas. **Īpaši ņem vērā neplānotus papildu ieņēmumus un ieņēmumu samazinājumu.**

Pietiekamu progresu saistībā ar vidēja termiņa budžeta mērķi izvērtē, pamatojoties uz vispārēju novērtējumu, kura pamatā būtu strukturālā bilance, tostarp izdevumu analīze, neierēķinot diskrecionāros ieņēmumu pasākumus. Tālāk Padome un Komisija novērtē, vai valsts izdevumu pieaugums saistībā ar pasākumiem, kas tiek veikti vai plānoti ieņēmumu sadaļā, atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) vidēja termiņa budžeta mērķi sasniegušo dalībvalstu ikgadējais izdevumu pieaugums nepārsniedz IKP **iespējamā pieauguma** vidēja termiņa **atsauces līmeni**, ja vien pārsniegums nav saskaņots ar diskrecionāriem ieņēmumu pasākumiem;
- b) vidēja termiņa budžeta mērķi vēl nesasnējušo dalībvalstu ikgadējais izdevumu pieaugums nepārsniedz IKP **iespējamā pieauguma** vidēja termiņa **atsauces līmeni**, ja vien pārsniegums nav saskaņots ar diskrecionāriem ieņēmumu pasākumiem. Atšķirība starp valdības izdevumu pieauguma tempu un IKP **iespējamā pieauguma** vidēja termiņa **atsauces līmeni** ir veidota tā, lai nodrošinātu atbilstīgas korekcijas vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai;
- c) **vidēja termiņa budžeta mērķi vēl nesasnējušo dalībvalstu** valsts ieņēmumu posteņu diskrecionārie samazinājumi atbilst izdevumu samazinājumiem un/vai diskrecionāriem citu valsts ieņēmumu posteņu palielinājumiem.

Izdevumu kopsummā neiekļauj procentu izdevumus, izdevumus saistībā ar ES programmām, kas ir pilnībā izlīdzināti ar ienākumiem no ES fondiem, un nediskrecionāras izmaiņas saistībā ar bezdarbnieku pabalstu izdevumiem.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

Izdevumu pieaugumu, kurš pārsniedz vidēja termiņa atsaucēs līmeni, nav jāuzskata par kritērija neievērošanu, ja šo pieaugumu pilnībā kompensē ieņēmumu palielināšana, kas obligāti veicama saskaņā ar likumu.

IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucēs līmeni nosaka, pamatojoties uz nākotnes prognozēm un pagātnes izvērtējumiem. Prognozes regulāri atjaunina. Komisija dara zināmu atklātībai gan šo prognožu aprēķināšanas metodi, gan IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucēs līmeni.

Nosakot korekcijas vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai dalībvalstīm, kas šo mērķi vēl nav sasniegušas, kā arī ļaujot dalībvalstīm, kuras to ir sasniegušas, uz laiku novirzīties no šā mērķa, ar nosacījumu, ka ir saglabāta pienācīga drošības rezerve attiecībā pret deficīta atsaucēs vērtību un ir paredzams, ka programmas darbības termiņā budžeta stāvoklis atkal būs atbilstīgs vidēja termiņa budžeta mērķim, Padome **un Komisija** ņem vērā to būtisko strukturālo reformu īstenošanu, kuras tieši **pozitīvi** ietekmē budžetu ilgtermiņā, tostarp palielinot **ilgtspējīgas** izaugsmes potenciālu, un tādējādi pārbaudāmi veicina valsts finanšu ilgtermiņa ilgtspēju.

Īpaša uzmanība tiek pievērsta pensiju reformām, ar ko ievieš vairāku līmeņu sistēmu, kurā ietverts obligāts, pilnībā finansēts pensiju līmenis. Dalībvalstīm, kas īsteno šādas reformas, ir ļauts pilnībā neveikt vidēja termiņa budžeta mērķu sasniegšanai vajadzīgās korekcijas vai novirzīties no mērķa kopumā, novirzei atspoguļojot **apmēru, kādā reforma papildus tieši ietekmē valsts kopbudžeta bilanci**, ar nosacījumu, ka **█** tiek saglabāta pienācīga drošības rezerve attiecībā pret deficīta atsaucēs vērtību.

Padome **un Komisija** arī pārbauda, vai stabilitātes programmas saturs veicina stabilas **un patiesas** konverģences sasniegšanu euro zonā, ciešāku ekonomikas politikas koordinēšanu un to, vai attiecīgās dalībvalsts ekonomikas politika ir saskaņā ar dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādņēm un **nodarbinātības pamatnostādņēm**.

Gadījumā, ja ir kādi ārkārtēji apstākļi, ko attiecīgā dalībvalsts nevar kontrolēt, un kuriem turklāt ir liela ietekme uz centrālās valdības finansiālo stāvokli, vai nopietnas ekonomikas lejupslīdes periodos euro zonā vai Savienībā kopumā dalībvalstīm var uz laiku atļaut pilnībā neveikt **trešajā** daļā minētā vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai vajadzīgās korekcijas, **taču tikai ar nosacījumu, ka tādējādi netiek apdraudēta fiskālā stabilitāte vidējā termiņā**.

2. Padome un Komisija veic stabilitātes programmas pārbaudi ilgākais triju mēnešu laikā pēc programmas iesniegšanas. Padome pēc Komisijas ieteikuma un apspriedusies ar Ekonomikas un finanšu komiteju nepieciešamības gadījumā **pieņem** atzinumu par programmu. Ja Padome saskaņā ar **LESD** 121. pantu uzskata, ka programmas mērķi un saturs būtu jāpastiprina ar īpašu atsauci uz **korekcijām vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai**, tā savā atzinumā aicina attiecīgo dalībvalsti veikt programmā korekcijas.”

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

5. Regulas 6. pantu aizstāj ar šādu pantu:

„6. pants

1. Padome **un Komisija**, veicot daudzpusējo uzraudzību saskaņā ar **LESD** 121. panta 3. punktu, uzrauga arī stabilitātes programmu izpildi, ņemot vērā informāciju, ko sniedz iesaistītās dalībvalstis, un Komisijas un Ekonomikas un finanšu komitejas novērtējumus, jo īpaši, lai noteiktu faktisku vai paredzamu būtisku budžeta stāvokļa novirzīšanos no vidēja termiņa budžeta mērķa vai atbilstīgām korekcijām šā mērķa sasniegšanai **█**.

2. Ja **tiek novērota** būtiska novirze no **korekcijām vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai**, kas minētas šīs regulas 5. panta 1. punkta **trešajā** daļā, un lai novērstu pārmērīgu budžeta deficītu, Komisija saskaņā ar **LESD** 121. panta 4. punktu attiecīgajai dalībvalstij **izsaka** brīdinājumu.

Padome, pamatojoties uz 121. panta 4. punktu, viena mēneša laikā pēc pirmajā daļā minētā agrīnā brīdinājuma pieņemšanas izvērtē situāciju un pieņem ieteikumu par nepieciešamajiem politikas pasākumiem, balstoties uz Komisijas ieteikumu. Ieteikumā nosaka termiņu novirzes likvidēšanai, kurš nepārsniedz piecus mēnešus. Termiņu samazina līdz trim mēnešiem, ja Komisijas brīdinājumā norādīts, ka situācija ir īpaši nopietna un tādēļ ir pamats steidzamai rīcībai. Padome pēc Komisijas priekšlikuma ieteikumu dara zināmu atklātībai.

*Attiecīgā dalībvalsts ziņo Padomei par pasākumiem, kas veikti, pildot minēto ieteikumu, turklāt to dara termiņā, ko Padome noteikusi šajā ieteikumā, kas sagatavots atbilstoši **LESD** 121. panta 4. punktam.*

Ja attiecīgā dalībvalsts neveic vajadzīgos pasākumus Padomes ieteikumā noteiktajā termiņā saskaņā ar otro daļu, Komisija nekavējoties izsaka Padomei pieņemt lēmumu, kurā konstatēts, ka nekāda efektīva rīcība nav veikta. Lēmums ir uzskatāms par pieņemtu, ja vien Padome ar kvalificētu balsu vairākumu ierosinājumu nenoraida desmit dienu laikā pēc tā pieņemšanas Komisijā. Vienlaikus Komisija saskaņā ar 121. panta 4. punktu var ieteikt Padomei pieņemt pārskatītu ieteikumu par nepieciešamajiem politikas pasākumiem. Padome nosūta oficiālu ziņojumu Eiropadomei par pieņemtajiem lēmumiem.

Laika posms no otrajā daļā minētā Padomes ieteikuma līdz ceturtajā daļā minētajam galīgajam Padomes ieteikumam un ziņojumam Eiropadomei nepārsniedz sešus mēnešus.

3. Novirzīšanos no vidēja termiņa budžeta mērķa vai atbilstīgām korekcijām šā mērķa sasniegšanai vērtē, pamatojoties uz vispārēju novērtējumu un par atsauci izmantojot strukturālo bilanci, tostarp analizējot izdevumus, kuros neierēķina diskrecionāros ieņēmumu pasākumus, kā tas noteikts 5. panta 1. punktā.

Novērtējumā par to, vai novirze ir būtiska, īpaši būtu jāņem vērā šādi kritēriji:

Attiecībā uz dalībvalsti, kura nav sasniegusi vidēja termiņa budžeta mērķi, vērtējot izmaiņas strukturālajā bilancē — vai novirze ir vismaz 0,5 % no IKP vienā gadā vai vismaz 0,25 % no IKP vidēji gadā divus gadus pēc kārtas; vērtējot izmaiņas izdevumos un neierēķinot diskrecionāros ieņēmumu pasākumus — vai novirzei ir kopējā ietekme uz valsts budžeta bilanci vismaz 0,5 % no IKP vienā gadā vai kumulatīvi divos gados pēc kārtas.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

Novirzi **no izdevumu attīstības neuzskata par būtisku**, ja attiecīgā dalībvalsts ir **█** pārsniegusi vidēja termiņa budžeta mērķi, ņemot vērā **iespējamus lielus papildu ieņēmumus**, un stabilitātes programmā iekļautie budžeta plāni neapdraud šo mērķi programmas darbības laikā.

Novirzi var **neuzskatīt par būtisku, ja to izraisa kādi ārkārtēji apstākļi ārpus attiecīgās dalībvalsts kontroles un ja tie ievērojami ietekmē centrālās valdības finansiālo stāvokli, vai** nopietnas ekonomikas lejupslīdes gadījumā **euro zonā vai visā ES kopumā, ja vien šī novirze vidējā termiņā neapdraud fiskālo stabilitāti.**"

6. Regulas 7. pantu **█** groza šādi.

a) Šā panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„1. Ikviena **neiesaistītā** dalībvalsts **█** iesniedz Padomei un Komisijai to informāciju konverģences programmas formā, kas ir vajadzīga regulārai daudzpusējai uzraudzībai saskaņā ar LESD 121. pantu, un kas nodrošina būtisku pamatu **valsts finanšu ilgtspējai, veicinot** cenu stabilitāti un spēcīgu un ilgtspējīgu izaugsmi, **ka arī** sekmējot nodarbinātību.”

b) Šā panta 2. **punkta a), b) un c) apakšpunktu** aizstāj šādi:

„a) vidēja termiņa budžeta mērķis un korekcijas, kas šā mērķa sasniegšanai veicamas valsts kopbudžeta bilancē, procentos no IKP, valsts kopējā parāda attiecības prognozētā attīstības tendence, plānotais valsts izdevumu pieauguma temps, **tostarp atbilstošais sadalījums attiecībā uz bruto ieguldījumiem pamatkapitālā, jo īpaši ņemot vērā nosacījumus un kritērijus, kuriem atbilstīgi nosaka izdevumu pieaugumu saskaņā ar 9. panta 1. punktu**, plānotais valsts ieņēmumu pieauguma temps nemainīgas politikas un kvantitatīvu plānoto diskrecionāro ieņēmumu pasākumu apstākļos, vidēja termiņa monetārās politikas mērķi, šo mērķu saistība ar cenu un valūtas kursa stabilitāti un ilgstošas konverģences sasniegšanu;

aa) informācija par netiešajām saistībām, kas saistītas ar novecošanos, un iespējamām saistībām, piemēram, valsts garantijām, kam varētu būt liela ietekme uz centrālās valdības bilanci;

ab) informācija par stabilitātes programmas atbilstību ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādņēm, nodarbinātības pamatnostādņēm un valsts reformu programmai;

b) galvenie pieņēmumi par paredzēto ekonomikas attīstību un svarīgiem ekonomiskiem rādītājiem, kas ir būtiski, lai īstenotu konverģences programmu, piemēram, valsts investīciju izdevumi, IKP faktiskais pieaugums, nodarbinātība un inflācija;

c) kvantitatīvs budžeta un citu veikto vai ierosināto ekonomikas politikas pasākumu novērtējums, lai sasniegtu programmas mērķus, ietverot to būtisko strukturālo reformu izmaksu un ieguvumu analīzi, kas tieši **pozitīvi** ietekmē **budžetu** ilgtermiņā, tostarp palielinot **ilgtspējīgas** izaugsmes potenciālu;”

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

ba) iekļauj šādu punktu:

„2.a Konverģences programmas pamatā ir visticamākais makrofiskālais scenārijs vai piesardzīgāks scenārijs. Makroekonomikas un budžeta prognozes salīdzina ar visjaunākajām Komisijas prognozēm un, ja nepieciešams, ar citu neatkarīgu struktūru prognozēm. Būtiskas atšķirības starp izvēlēto makrofiskālo scenāriju un Komisijas prognozi apraksta un sniedz pamatojumu, jo īpaši, ja ārējie pieņēmumi par līmeni vai izaugsmi būtiski atšķiras no Komisijas prognožu vērtībām.

Šā panta 2. punkta a), aa), b), c) un d) apakšpunktā minētās informācijas precīzu raksturu nosaka saskaņotā sistēmā, ko izstrādā Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm.”

c) Šā panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

*„3. Informācijai par valsts kopbudžeta bilances un parāda attiecības tendencēm, valsts izdevumu pieaugumu, valsts ieņēmumu plānoto pieauguma tempu nemainīgas politikas apstākļos, plānotajiem diskrecionārajiem ieņēmumu pasākumiem, kas **pienācīgi izteikti skaitļos**, un galvenajām ekonomikas prognozēm, uz kurām ir atsaucies šā panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā, ir jābūt pieejamai katru gadu, ietverot iepriekšējo, kārtējo un vismaz trīs nākamos gadus.*

4. Ikvienā programmā ir informācija par tās statusu saistībā ar valstu procedūrām, jo īpaši par to, vai programma tika iesniegta valsts parlamentam un vai valsts parlamentā bija iespēja apspriest Padomes atzinumu par iepriekšējo programmu vai, attiecīgā gadījumā, jebkādus ieteikumus vai brīdinājumus, un vai ir parlamenta apstiprinājums šai programmai.”

7. Regulas 8. pantu aizstāj ar šādu pantu:

„8. pants

1. Konverģences programmas iesniedz katru gadu **aprīlī** — **vēlams līdz aprīļa vidum un ne vēlāk kā 30. aprīlī.**

2. Dalībvalstis savas konverģences programmas dara zināmas atklātībai.”

8. Regulas 9. pantu aizstāj ar šādu pantu:

„9. pants

1. Pamatojoties uz Komisijas un Ekonomikas un finanšu komitejas novērtējumiem, Padome, veicot daudzpusējo uzraudzību saskaņā ar **LESD** 121. pantu, pārbauda attiecīgās dalībvalsts **konverģences programmās** sniegtos vidēja termiņa budžeta mērķus un paredzamā valsts kopējā parāda attiecības virzību, izvērtē, vai ekonomikas prognozes, kas ir programmas pamatā, ir ticamas, vai piemēroti tiek veiktas korekcijas vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai, **tostarp izvērtējot ar tām saistīto parāda attiecības virzību**, kā arī — vai veiktie vai ierosinātie pasākumi, lai piemērotu šīs korekcijas, ir pietiekami, lai sasniegtu vidēja termiņa budžeta mērķi attiecīgajā ekonomikas ciklā un panāktu ilgstošu konverģenci.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

Vērtējot korekcijas vidēja termiņa budžeta mērķu sasniegšanai, Padome **un Komisija** ņem vērā to, vai ekonomikas uzplaukuma apstākļos veic vairāk korekciju, turpretī grūtos ekonomikas apstākļos tās var būt ierobežotas. **Īpaši ņem vērā ieņēmumu neplānotu pieaugumu un samazinājumu.** Attiecībā uz dalībvalstīm, kuru parāda līmenis pārsniedz 60 % no IKP vai kurām ir izteikts risks saistībā ar vispārējo parāda atmaksājāmību, Padome pārbauda, vai ikgadējie uzlabojumi cikliski koriģētajā budžeta bilancē, izņemot vienreizējus un citus pagaidu pasākumus, pārsniedz 0,5 % no IKP. Attiecībā uz VKM2 dalībvalstīm Padome **un Komisija** pārbauda, vai attiecīgā dalībvalsts veic atbilstīgus ikgadējos uzlabojumus tās cikliski koriģētajā bilancē, izņemot vienreizējus un citus pagaidu pasākumus, lai sasniegtu tās vidēja termiņa budžeta mērķi, par kritēriju ņemot 0,5 % no IKP.

Pietiekamu progresu saistībā ar vidēja termiņa budžeta mērķi izvērtē, pamatojoties uz vispārēju novērtējumu, kura pamatā būtu strukturālā bilance, tostarp izdevumu analīze, neierēķinot diskrecionāros ieņēmumu pasākumus. Tālab Padome **un Komisija** novērtē, vai valsts izdevumu pieauguma temps saistībā ar pasākumiem, kas tiek veikti vai **plānoti** ieņēmumu sadaļā, atbilst **šādiem nosacījumiem:**

- a) vidēja termiņa budžeta mērķi sasniegušo dalībvalstu ikgadējais izdevumu pieaugums nepārsniedz IKP **iespējamā** pieauguma vidēja termiņa **atsauces līmeni**, ja vien pārsniegums nav saskaņots ar diskrecionāriem ieņēmumu pasākumiem;
- b) vidēja termiņa budžeta mērķi vēl nesasnējušo dalībvalstu ikgadējais izdevumu pieaugums nepārsniedz IKP **iespējamā pieauguma** vidēja termiņa **atsauces līmeni**, ja vien pārsniegums nav saskaņots ar diskrecionāriem ieņēmumu pasākumiem. Atšķirība starp valdības izdevumu pieauguma tempu un IKP **iespējamā pieauguma** vidēja termiņa **atsauces līmeni** ir veidota tā, lai nodrošinātu atbilstīgas korekcijas vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai;
- c) **vidēja termiņa budžeta mērķi vēl nesasnējušo dalībvalstu** valsts ieņēmumu posteņu diskrecionārie samazinājumi atbilst izdevumu samazinājumiem un/vai diskrecionāriem citu valsts ieņēmumu posteņu palielinājumiem.

Izdevumu kopsummā neiekļauj procentu izdevumus, izdevumus saistībā ar ES programmām, kas ir pilnībā izlīdzināti ar ienākumiem no ES fondiem, un nediskrecionāras izmaiņas saistībā ar bezdarbnieku pabalstu izdevumiem.

Izdevumu pieaugumu, kurš pārsniedz vidēja termiņa atsauces līmeni, nav jāuzskata par kritērija neievērošanu, ja šo pieaugumu pilnībā kompensē ieņēmumu palielināšana, kas obligāti veicama saskaņā ar likumu.

IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsauces līmeni nosaka, pamatojoties uz nākotnes prognozēm un pagātnes izvērtējumiem. Prognozes regulāri atjaunina. Komisija dara zināmu atklātībai gan šo prognožu aprēķināšanas metodi, gan IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsauces līmeni.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

Nosakot korekcijas vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai dalībvalstīm, kas šo mērķi vēl nav sasniegušas, kā arī ļaujot dalībvalstīm, kuras to ir sasniegušas, uz laiku novirzīties no šā mērķa, ar nosacījumu, ka ir saglabāta pienācīga drošības rezerve attiecībā pret deficīta atsaucis vērtību un ir paredzams, ka programmas darbības termiņā budžeta stāvoklis atkal būs atbilstīgs vidēja termiņa budžeta mērķim, Padome **un Komisija** ņem vērā to būtisko strukturālo reformu īstenošanu, kuras tieši **pozitīvi** ietekmē budžetu ilgtermiņā, tostarp palielinot **ilgtspējīgas** izaugsmes potenciālu, un tādējādi pārbaudāmi veicina valsts finanšu ilgtermiņa ilgtspēju.

Īpaša uzmanība tiek pievērsta pensiju reformām, ar ko ievieš vairāku līmeņu sistēmu, kurā ietverts obligāts, pilnībā finansēts pensiju līmenis. Dalībvalstīm, kas īsteno šādas reformas, ir ļauts pilnībā neveikt vidēja termiņa budžeta mērķu sasniegšanai vajadzīgās korekcijas vai novirzīties no mērķa kopumā, novirzei atspoguļojot **apmēru, kādā reforma papildus tieši ietekmē valsts kopbudžeta bilanci**, ar nosacījumu, ka ■ tiek saglabāta pienācīga drošības rezerve attiecībā pret deficīta atsaucis vērtību.

Padome **un Komisija** arī pārbauda, vai konverģences programmas saturs veicina **stabilas un patiesas konverģences sasniegšanu**, ciešāku ekonomikas politikas koordinēšanu un to, vai attiecīgās dalībvalsts ekonomikas politika ir saskaņā ar dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādņēm **un nodarbinātības pamatnostādņēm**. Turklāt attiecībā uz VKM2 dalībvalstīm Padome pārbauda, vai konverģences programmas saturs nodrošina sekmīgu dalību valūtas maiņas mehānismā.

Gadījumā, ja ir kādi ārkārtēji apstākļi, ko attiecīgā dalībvalsts nevar kontrolēt, un kuriem turklāt ir liela ietekme uz centrālās valdības finansiālo stāvokli vai nopietnas ekonomikas lejupslīdes periodos **euro zonā vai Savienībā kopumā** dalībvalstīm var atļaut uz laiku atļaut pilnībā neveikt **trešajā** daļā minētā **vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai** vajadzīgās korekcijas, **taču tikai ar nosacījumu, ka tādējādi netiek apdraudēta fiskālā stabilitāte vidējā termiņā**.

2. Padome **un Komisija** veic konverģences programmas pārbaudi ilgākais triju mēnešu laikā pēc programmas iesniegšanas. Padome pēc Komisijas ieteikuma un apspriedusies ar Ekonomikas un finanšu komiteju nepieciešamības gadījumā **pieņem** atzinumu par programmu. Ja Padome saskaņā ar **LESD** 121. pantu uzskata, ka programmas mērķi un saturs būtu jāpastiprina ar īpašu atsauci uz **korekcijām vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai**, tā savā atzinumā aicina attiecīgo dalībvalsti veikt programmā korekcijas."

9. Regulas 10. pantu aizstāj ar šādu pantu:

„10. pants

1. Padome **un Komisija**, veicot daudzpusējo uzraudzību saskaņā ar **LESD** 121. panta 3. punktu, uzrauga arī konverģences programmu izpildi, ņemot vērā informāciju, ko sniedz iesaistītās dalībvalstis ar izņēmuma statusu, un Komisijas un Ekonomikas un finanšu komitejas novērtējumus, jo īpaši, lai noteiktu faktisko vai paredzamo būtisko budžeta stāvokļa novirzīšanos no vidēja termiņa budžeta mērķa vai atbilstīgām korekcijām šā mērķa sasniegšanai ■.

Turklāt, Padome **un Komisija** uzrauga **neiesaistīto** dalībvalstu ■ ekonomikas politiku, ņemot vērā konverģences programmas mērķus, lai nodrošinātu, ka to politika ir virzīta uz stabilitāti, un tādējādi novērstu faktiskas valūtas maiņas kursa deformācijas un pārmērīgas nominālā valūtas kursa svārstības.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

2. Ja **tiek novērota** būtiska novirze no **korekcijām vidēja termiņa mērķa sasniegšanai**, kas minēta šīs regulas 9. panta 1. punkta **trešajā** daļā, un lai novērstu pārmērīgu budžeta deficītu, Komisija saskaņā ar **LESD 121. panta 4. punktu** attiecīgajai dalībvalstij **izsaka** brīdinājumu.

Padome, pamatojoties uz 121. panta 4. punktu, viena mēneša laikā pēc pirmajā daļā minētā agrīnā brīdinājuma pieņemšanas izvērtē situāciju un pieņem ieteikumu par nepieciešamajiem politikas pasākumiem, balstoties uz Komisijas ieteikumu. Ieteikumā nosaka termiņu novirzes likvidēšanai, kurš nepārsniedz piecus mēnešus. Termiņu samazina līdz trim mēnešiem, ja Komisijas brīdinājumā norādīts, ka situācija ir īpaši nopietna un tādēļ ir pamats steidzamai rīcībai. Padome pēc Komisijas priekšlikuma ieteikumu dara zināmu atklātībai.

Attiecīgā dalībvalsts ziņo Padomei par pasākumiem, kas veikti, pildot minēto ieteikumu, turklāt to dara termiņā, ko Padome noteikusi šajā ieteikumā, kas sagatavots atbilstoši LESD 121. panta 4. punktam.

Ja attiecīgā dalībvalsts neveic vajadzīgos pasākumus Padomes ieteikumā noteiktajā termiņā saskaņā ar otro daļu, Komisija nekavējoties iesaka Padomei pieņemt lēmumu, kurā konstatēts, ka nekāda efektīva rīcība nav veikta. Pieņemot šo lēmumu, Padome neņem vērā tā Padomes locekļa balsojumu, kurš pārstāv attiecīgo dalībvalsti. Vienlaikus Komisija saskaņā ar 121. panta 4. punktu var ieteikt Padomei pieņemt pārskatītu ieteikumu par nepieciešamiem politikas pasākumiem. Padome nosūta oficiālu ziņojumu Eiropadomei par pieņemtajiem lēmumiem.

Laika posms no otrajā daļā minētā Padomes ieteikuma līdz ceturtajā daļā minētajam galīgajam Padomes ieteikumam un ziņojumam Eiropadomei nepārsniedz sešus mēnešus.

3. Novirzīšanos no vidēja termiņa budžeta mērķa vai atbilstīgām korekcijām šā mērķa sasniegšanai vērtē, pamatojoties uz vispārēju novērtējumu un par atsauci izmantojot strukturālo bilanci, tostarp analizējot izdevumus, kuros neierēķina diskrecionāros ieņēmumu pasākumus, kā tas noteikts 9. panta 1. punktā.

Novērtējumā par to, vai novirze ir būtiska, īpaši būtu jāņem vērā šādi kritēriji:

attiecībā uz dalībvalsti, kura nav sasniegusi vidēja termiņa budžeta mērķi, vērtējot izmaiņas strukturālajā bilanci — vai novirze ir vismaz 0,5 % no IKP vienā gadā vai vismaz 0,25 % no IKP vidēji gadā divus gadus pēc kārtas; vērtējot izmaiņas izdevumos un neierēķinot diskrecionāros ieņēmumu pasākumus — vai novirzei ir kopējā ietekme uz valsts budžeta bilanci vismaz 0,5 % no IKP vienā gadā vai kumulatīvi divos gados pēc kārtas.

Novirzi **no izdevumu attīstības neuzskata par būtisku**, ja attiecīgā dalībvalsts ir **■** pārsniegusi vidēja termiņa budžeta mērķi, ņemot vērā **iespējamus lielus papildu ieņēmumus**, un **konverģences** programmā iekļautie budžeta plāni neapdraud šo mērķi programmas darbības laikā.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

Novirzi var **neuzskatīt par būtisku, ja to izraisa kādi ārkārtēji apstākļi ārpus attiecīgās dalībvalsts kontroles un ja tie ievērojami ietekmē vispārējās valdības finansiālo stāvokli, vai** nopietnas ekonomikas lejupslīdes gadījumā **euro zonā vai visā ES kopumā, ja vien šī novirze vidējā termiņā neapdraud fiskālo stabilitāti.**

9.a Iekļauj šādu iedaļu:

„3.a IEDAĻA

STATISTIKAS IESTĀŽU NEATKARĪBAS PRINCIPS

10.a pants

Lai nodrošinātu, ka daudzpusējā uzraudzība balstās uz drošiem un neatkarīgiem statistikas datiem, dalībvalstis nodrošina valstu statistikas iestāžu profesionālo neatkarību atbilstoši Eiropas Statistikas prakses kodeksam, kā tas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 11. marta Regulā (EK) Nr. 223/2009 par Eiropas statistiku (*). Tam nepieciešams vismaz:

- a) pārredzamas darbā pieņemšanas un atlaišanas procedūras, kam jābalstās vienīgi uz profesionalitātes kritērijiem;
- b) budžeta piešķirumi, kas jāveic uz ikgadēja vai daudzgadēja pamata;
- c) ziņas par svarīgākās statistiskās informācijas publicēšanas datumiem, kuri ir izraudzīti ievērojamu laiku iepriekš.

(*) OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.”

9.b Iekļauj šādu pantu:

„-11. pants

1. Atbilstoši šīs regulas mērķiem Komisija nodrošina pastāvīgu dialogu ar dalībvalstu iestādēm. Lai to panāktu, Komisija jo īpaši veic misijas, lai novērtētu reālo ekonomisko situāciju dalībvalstī un noteiktu jebkādus riskus vai grūtības šīs regulas mērķu izpildē.
2. Veicot vietēju novērošanu, var pastiprināti uzraudzīt tās dalībvalstis, uz kurām attiecas ieteikumi saskaņā ar 6. panta 2. punktu un 10. panta 2. punktu. Attiecīgās dalībvalstis sniedz visu vajadzīgo informāciju, lai sagatavotu un veiktu misijas.
3. Ja attiecīgās dalībvalsts valūta ir euro vai arī tā ir VKM2 dalībvalsts, Komisija nepieciešamības gadījumā var uzaicināt uzraudzības misijā piedalīties pārstāvjus no Eiropas Centrālās bankas.
4. Komisija ziņo Padomei par 2. punktā minētās misijas rezultātiem, un attiecīgā gadījumā tā var pieņemt lēmumu iegūto informāciju darīt zināmu atklātībai.
5. Gatavojot 2. punktā minētās uzraudzības misijas, Komisija attiecīgām dalībvalstīm nosūta pagaidu secinājumus, lai tās varētu izteikt komentārus.”

9.c Iekļauj šādu pantu:

„12.a pants

Pārskatīšana

1. Triju gadu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā un pēc tam ik piecos gadus Komisija publicē ziņojumu par šīs regulas piemērošanu.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

Ziņojumā cita starpā novērtē:

a) noteikumu efektivitāti;

b) gūtos panākumus, nodrošinot ciešāku ekonomikas politikas koordināciju un dalībvalstu ekonomikas attīstības ilgstošu konvergenci atbilstoši LESD.

2. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno priekšlikumu par grozījumiem šajā regulā.

3. Ziņojumu nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.”

10. Visā regulas tekstā atsauces uz 99. pantu aizstāj ar atsaucēm uz 121. pantu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

.... gada..

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

Izpildes pasākumi pārmērīgas makroekonomiskās nelīdzsvarotības korigēšanai euro zonā ***I

P7_TA(2011)0292

Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnijā pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par izpildes pasākumiem pārmērīgas makroekonomiskās nelīdzsvarotības korigēšanai euro zonā (COM(2010)0525 – C7-0299/2010 – 2010/0279(COD))⁽¹⁾

(2012/C 390 E/22)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

[Gr. 2]

PARLAMENTA GROZĪJUMI (*)

Komisijas priekšlikumā

⁽¹⁾ Pēc tam jautājums tika nodots atpakaļ komitejai saskaņā ar 57. panta 2. punkta otro daļu (A7-0182/2011).

(*) Grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **■**.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

par izpildes pasākumiem pārmērīgas makroekonomiskās nelīdzsvarotības koriģēšanai euro zonā

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 136. pantu saistībā ar tā 121. panta 6. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas dalībvalstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (-1) *Uzlabotās ekonomikas pārvaldības sistēmas pamatā vajadzētu būt vairākām savstarpēji saistītām un saskaņotām ilgtspējīgas izaugsmes un nodarbinātības politikas nostādnēm, kas it sevišķi balstās uz Savienības izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju, īpašu uzmanību pievēršot iekšējā tirgus attīstībai un pilnveidošanai, starptautiskās tirdzniecības un konkurētspējas veicināšanai, efektīvai sistēmai pārmērīga valsts budžeta deficīta novēršanai un koriģēšanai (Stabilitātes un izaugsmes pakts), stabilai sistēmai makroekonomiskās nelīdzsvarotības novēršanai un koriģēšanai, obligātajām prasībām attiecībā uz dalībvalstu budžeta struktūru, stingrākai finanšu tirgus regulēšanai un uzraudzībai.*
- (-1a) *Komisijai vajadzētu piešķirt lielāku lomu pastiprinātas uzraudzības procedūrā attiecībā uz katras dalībvalsts konkrētu novērtējumu, uzraudzību, apmeklējumiem, ieteikumiem un brīdinājumiem.*
- (1) *Kā noteikts Līgumā, dalībvalstu ekonomikas politikas koordinēšanai Savienībā būtu jānotiek, paturot prātā ekonomikas politikas vispārējās pamatnostādnes un nodarbinātības pamatnostādnes, ievērojot tādas pamatprincipus kā stabilas cenas, saprātīga un ilgtspējīga valsts finanšu un monetārā sistēma un noturīga maksājumu bilance.*
- (2) *Ekonomikas un monetārās savienības darbības pirmajā desmitgadē gūtā pieredze liecina, ka ir jāuzlabo ekonomikas pārvaldība Savienībā un tai jābalstās uz pastiprinātu dalībvalstu atbildību par kopīgi pieņemtiem noteikumiem un politikas nostādnēm, kā arī stingrāku ES uzraudzības sistēmu valstu ekonomikas politikas jomā.*
- (2a) *Dinamiska vienotā tirgus izveide un saglabāšana jāuzskata par elementu, kas ļauj pareizi un netraucēti darboties Ekonomikas un monetārajai savienībai.*

⁽¹⁾ OV C 150, 20.5.2011., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C., lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- (3) Jo īpaši ir jāpastiprina dalībvalstu ekonomikas politikas uzraudzība papildus budžeta uzraudzībai, lai novērstu pārmērīgu makroekonomisko nelīdzsvarotību un palīdzētu tās skartajām dalībvalstīm izstrādāt korektīvo pasākumu plānus, pirms šīs atšķirības nostiprinās **un pirms ieilgst pārāk nelabvēlīgi procesi ekonomikā un finanšu jomā**. Uzraudzības paplašināšanai jānoris vienlaikus ar fiskālās uzraudzības padziļināšanu.
- (4) Lai palīdzētu novērst šo nelīdzsvarotību, ir nepieciešama tiesību aktos noteikta procedūra.
- (5) **LESD** 121. panta 3. un 4. punktā minēto daudzpusējo uzraudzību ir lietderīgi papildināt ar īpašiem noteikumiem, lai atklātu, novērstu un korigētu makroekonomisko nelīdzsvarotību. **Šo procedūru svarīgi iestrādāt** ikgadējā daudzpusējās uzraudzības ciklā.
- (5a) **Makroekonomiskās nelīdzsvarotības uzraudzības pamatā ir ticami statistikas dati. Lai statistikas nozare būtu droša un neatkarīga, dalībvalstīm vajadzētu panākt valsts statistikas iestāžu profesionālo neatkarību, kas ir saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 223/2009 noteikto Eiropas Statistikas prakses kodeksu. Turklāt makroekonomiskās nelīdzsvarotības uzraudzība ir arī atkarīga no drošu fiskālo datu pieejamības. Šo prasību vajadzētu nodrošināt, ieviešot attiecīgas normas ar Regulu (ES) Nr. [.../...] par efektīvu budžeta uzraudzības īstenošanu euro zonā, jo īpaši ar tās 6.a pantu.**
- (5b) **Uzlabojot ekonomikas pārvaldību, vienlaikus būtu jāpanāk Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu ciešāka un agrāka iesaistīšana. Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var dot iespēju dalībvalstij, uz kuru attiecas Padomes lēmums saskaņā ar šīs regulas 3. pantu, piedalīties viedokļu apmaiņā.**
- (6) Ir jāuzlabo Regulas (ES) Nr. [.../...] izpilde, nosakot **procentnoguldījumus, ja dalībvalsts nepilda ieteikumu īstenot ieteikto korektīvo pasākumu plānu, kurus vēlāk pārveido par ikgadēju naudas sodu, ja dalībvalsts atkārtoti neievēro ieteikumu novērst makroekonomisko nelīdzsvarotību saistībā ar to pašu nelīdzsvarotības novēršanas procedūru. Šos izpildes pasākumus vajadzētu piemērot dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro** **█**.
- I**
- (8) Ja dalībvalsts nepilda Padomes ieteikumus, tai **nosaka procentnoguldījumu vai** piemēro naudas sodu, līdz Padome konstatē, ka dalībvalsts ir veikusi korektīvus pasākumus, lai izpildītu tās ieteikumus.
- (9) Turklāt, ja dalībvalsts atkārtoti nesagatavo korektīvo pasākumu plānu, lai īstenotu Padomes **ieteikumu**, tai tāpat piemēro ikgadējo naudas sodu, līdz Padome konstatē, ka dalībvalsts ir iesniegusi korektīvo pasākumu plānu, kurā pienācīgi **ņemts vērā tās ieteikums**.
- (10) Lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret dalībvalstīm, **procentnoguldījumam un** naudas sodam jābūt vienādam visām dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, un tam jābūt vienādam ar 0,1 % no attiecīgās dalībvalsts iekšzemes kopprodukta (IKP) iepriekšējā gadā.
- (10a) **Vajadzētu arī dot iespēju Komisijai ierosināt sankcijas samazinājumu vai tās atcelšanu, pamatojoties uz ārkārtīgiem ekonomikas apstākļiem.**

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- (11) Procedūra **sankciju** piemērošanai dalībvalstīm, kuras neveic efektīvus pasākumus **pārmērīgas** makroekonomiskās nelīdzsvarotības koriģēšanai, interpretējama kā tāda, kas paredz, ka **sankciju** piemērošana dalībvalstīm ir pamatprincips, nevis izņēmums.
- (12) **Naudassodi, kas minēti šīs regulas 3. pantā, ir uzskatāmi par citiem ieņēmumiem, kā minēts Līguma 311. pantā, un tos piešķir stabilitātes mehānismiem, kuri paredzēti finansiālas palīdzības sniegšanai un kurus izveidojušas dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro, lai nodrošinātu stabilitāti visā euro zonā.**
- (13) Padomi vajadzētu pilnvarot pieņemt atsevišķus lēmumus piemērot šajā regulā **noteiktās sankcijas**. Dalībvalstu ekonomikas politikas koordinēšanas ietvaros, kas Padomei jāīsteno saskaņā ar **LESD** 121. panta 1. punktu, šādi atsevišķi lēmumi nepārprotami ir pašsaprotams turpinājums Padomes pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar **LESD** 121. pantu un Regulu (ES) Nr. [.../...].
- (14) Tā kā šajā regulā ietverti vispārēji noteikumi Regulas (ES) Nr. [.../...] efektīvai izpildes nodrošināšanai, tā jāpieņem saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, kas minēta Līguma 121. panta 6. punktā.
- (15) Ņemot vērā to, ka efektīvu makroekonomiskās nelīdzsvarotības konstatēšanu un novēršanu nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo starp dalībvalstīm pastāv cieši savstarpēji tirdznieciski un finansiāli sakari un valstu ekonomikas politika ietekmē Savienību un euro zonu kopumā, un šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo regulu nosaka **sankciju** piemērošanas sistēmu, lai varētu efektīvi koriģēt pārmērīgu makroekonomisko nelīdzsvarotību euro zonā.
2. Šī regula attiecas uz tām dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro Regulas (ES) Nr. [.../...] 2. pantā izklāstītās definīcijas.

Papildus piemēro šādu definīciju:

„ārkārtēji ekonomikas apstākļi” ir apstākļi, kuros valsts budžeta deficīta pārsniegumu pār salīdzināmo jeb atsaucēs vērtību uzskata par ārkārtēju **LESD** 126. panta 2. punkta a) apakšpunkta otrā ievilkuma nozīmē un saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1467/97 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV L 209, 2.8.1997., 6. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

3. pants

Sankcijas

1. Padome **nosaka procentnoguldījuma apmēru**, pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma, ja ir pieņemts Padomes lēmums par korektīviem pasākumiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2011 10. panta 4. punktu, kad Padome secina, ka attiecīgā dalībvalsts nav veikusi ieteiktos korektīvos pasākumus pēc ieteikuma saņemšanas.

1.a Ar Padomes lēmumu, rīkojoties pēc Komisijas ieteikuma, piemēro ikgadēju naudassodu, ja:

a) vienā un tai pašā nelīdzsvarotības novēršanas procedūrā Padome ir pieņēmusi divus secīgus ieteikumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [.../...] 8. panta 3. punktu un tā uzskata, ka dalībvalsts ir iesniegusi nepietiekamu korektīvo pasākumu plānu;

b) vienā un tai pašā nelīdzsvarotības novēršanas procedūrā ir pieņemti divi secīgi Padomes lēmumi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [.../...] 10. panta 4. punktu.

Naudassodu piemēro, pārveidojot noteikto procentnoguldījumu ikgadējā naudassodā saskaņā ar 3. panta 1. punktu.

1.b Uzskata, ka Padome ir pieņēmusi 1. un 1.a punktā minēto lēmumu, ja tā desmit dienu laikā pēc šā lēmuma pieņemšanas Komisijā to nenoraida ar kvalificētu balsu vairākumu. Padome ieteikumu var grozīt ar kvalificētu balsu vairākumu.

1.c Komisijas ieteikumu Padomes lēmumam izdod divdesmit dienu laikā no brīža, kad ir izpildīti 1. un 1.a punktā minētie nosacījumi.

2. **Procentnoguldījuma vai** ikgadējā naudassoda apmērs, kura noteikšanu iesaka Komisija, ir 0,1 % apmērā no attiecīgās dalībvalsts IKP iepriekšējā gadā.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, Komisija, pamatojoties uz ārkārtējiem ekonomikas apstākļiem vai pēc attiecīgās dalībvalsts pamatota lūguma, kas adresēts Komisijai desmit dienu laikā no brīža, kad ir izpildīti 1. un 1.a punktā minētie nosacījumi, var ieteikt samazināt **procentnoguldījuma vai** naudassoda apmēru vai to atcelt.

4. Ja dalībvalsts par attiecīgo kalendāro gadu ir veikusi **procentnoguldījumu vai** samaksājusi ikgadējo naudassodu un Padome saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [.../...] 10. panta 1. punktu secina, ka dalībvalsts attiecīgajā gadā ir veikusi ieteiktos korektīvos pasākumus, **par šo gadu veikto noguldījumu kopā ar uzkrātajiem procentiem vai** naudassodu par attiecīgo gadu dalībvalstij atmaksā *pro rata temporis*.

4. pants

Naudassodu izlietojums

Naudassodi, kas minēti šīs regulas 3. pantā, ir uzskatāmi par citiem ieņēmumiem saskaņā ar Līguma 311. pantu un tos piešķir Eiropas finanšu stabilitātes instrumentam. Kad dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro, izveidos citu stabilitātes mehānismu finansiālās palīdzības sniegšanai, lai nodrošinātu stabilitāti visā euro zonā, naudassodus piešķirs šim pēdējam no minētajiem mehānismiem.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

5. pants

Balsošana Padomē

Par 3. pantā minētajiem pasākumiem balso tikai tie Padomes locekļi, kas pārstāv dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro, un Padome balso, neņemot vērā tā Padomes locekļa balsi, kurš pārstāv attiecīgo dalībvalsti.

Pirmajā daļā minēto Padomes locekļu kvalificēto balsu vairākumu definē saskaņā ar Līguma 238. panta 3. punkta a) apakšpunktu.

5.a pants

Dialogs ekonomikas jomā

Lai sekmētu dialogu starp Savienības iestādēm, jo īpaši starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju, un lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un pārskatatbildību, Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var uzaicināt Padomes priekšsēdētāju, Komisiju un attiecīgā gadījumā Eurogrupas priekšsēdētāju piedalīties komitejas sanāksmēs, lai apspriestu lēmumus, kurus pieņem saskaņā ar šīs regulas 3. pantu.

Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var dot iespēju viedokļu apmaiņā piedalīties dalībvalstij, uz kuru attiecas šādi lēmumi.

5.b pants

Pārskatīšana

1. Triju gadu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā un turpmāk reizi piecos gados Komisija publicē ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Ziņojumā cita starpā sniedz novērtējumu par:

- a) regulas efektivitāti;
  - b) progresu, kas panākts, nodrošinot dalībvalstu ekonomikas politikas ciešāku koordinēšanu un dalībvalstu ekonomiskās darbības noturīgu konvergenci saskaņā ar Līgumu.
2. Vajadzības gadījumā minētajam ziņojumam pievieno priekšlikumu par šīs regulas grozīšanu.
3. Ziņojumu un tam pievienotos priekšlikumus nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

[Vieta]

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

Patērētāju tiesības ***I

P7_TA(2011)0293

Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par patērētāju tiesībām (COM(2008)0614 – C6-0349/2008 – 2008/0196(COD))

(2012/C 390 E/23)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0614),
  - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0349/2008),
  - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei „Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām” (COM(2009)0665),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu un 114. pantu,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Reģionu komitejas 2009. gada 22. aprīļa atzinumu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā 2011. gada 15. jūnija vēstulē Padomes pārstāvja pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu un Juridiskās komitejas un Ekonomikas un monetārās komitejas atzinumus (A7-0038/2011),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju ⁽³⁾;
  2. apstiprina savu paziņojumu, kas pievienots šai rezolūcijai;
  3. ņem vērā Padomes prezidentvalsts Ungārijas un gaidāmo prezidentvalstu Polijas, Dānijas un Kipras kopīgo paziņojumu, kas pievienots šai rezolūcijai;
  4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 317, 23.12.2009., 54. lpp.

⁽²⁾ OV C 200, 25.8.2009., 76. lpp.

⁽³⁾ Šī nostāja aizstāj 2011. gada 24. martā pieņemtos grozījumus (Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0116).

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

P7_TC1-COD(2008)0196

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 23. jūnijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par patērētāju tiesībām, ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2011/83/ES.)

PIELIKUMS

Eiropas Parlamenta paziņojums par atbilstības tabulām

Eiropas Parlaments pauž nožēlu, ka Padome nebija gatava piekrist obligātajai atbilstības tabulu publicēšanai saistībā ar Direktīvu par patērētāju tiesībām. Ar šo tiek deklarēts, ka Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 6. jūnija dialogā panāktais nolīgums par minēto Direktīvu neierobežo rezultātu iestāžu sarunām par atbilstības tabulām.

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju sniegt informāciju Parlamentam divpadsmit mēnešu laikā pēc šī nolīguma pieņemšanas plenārsēdē un transponēšanas perioda beigās sniegt ziņojumu par dalībvalstu praksi, izstrādājot savas tabulas, kur iespēju robežās ilustrēta atbilstība starp šo direktīvu un transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas.

Eiropas Parlaments apsviec panākto vienošanos par to, ka Direktīvā par patērētāju tiesībām iekļaujamas obligātās paziņošanas prasības attiecībā uz tiem šīs Direktīvas, Padomes Direktīvas 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 1999/44/EK noteikumiem, ar kuriem dalībvalstīm atļauts veikt regulatīvo izvēli (29., 32. un 33. pants).

Prezidentvalsts Ungārijas un gaidāmo prezidentvalstu Polijas, Dānijas un Kīpras paziņojums par atbilstības tabulām

Ar šo tiek deklarēts, ka Padomes un Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. jūnija dialogā panāktais nolīgums par Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par patērētāju tiesībām, ar kuru groza ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK neierobežo iestāžu sarunu rezultātu par atbilstības tabulām.

Traktoru laišana tirgū saskaņā ar elastības shēmu ***I

P7_TA(2011)0294

Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2000/25/EK attiecībā uz noteikumiem par traktoriem, kurus laiž tirgū saskaņā ar „elastības shēmu” (COM(2010)0607 – C7-0342/2010 – 2010/0301(COD))

(2012/C 390 E/24)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0607),

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 114. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0342/2010),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 16. februāra atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
  - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Transporta un tūrisma komitejas atzinumu (A7-0091/2011),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. prasa Komisijai vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 107, 6.4.2011., 26. lpp.

P7_TC1-COD(2010)0301

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 23. jūnijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES, ar ko groza Direktīvu 2000/25/EK attiecībā uz noteikumiem par traktoriem, kurus laiž tirgū saskaņā ar elastības shēmu

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2011/72/ES.)

Lietotā kodoldegviela un radioaktīvie atkritumi *

P7_TA(2011)0295

Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai par lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu (COM(2010)0618 – C7-0387/2010 – 2010/0306(NLE))

(2012/C 390 E/25)

(Apspriešanās)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2010)0618),
- ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu un īpaši tā 31. un 32. pantu, saskaņā ar kuriem Padome apspriedās ar Parlamentu (C7-0387/2010),
- ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

— ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumus (A7-0214/2011),

1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
2. aicina Komisiju grozīt savu priekšlikumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 293. panta 2. punktu un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a pantu;
3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
4. prasa Padomei vēlreiz ar to apsprieties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1
Direktīvas priekšlikums
1. apsvērums

(1) Līguma 2. panta b) punktā strādājošo un iedzīvotāju veselības aizsardzībai paredzēts ieviest vienotus drošības standartus.

(1) **Euratom** līguma 2. panta b) punktā strādājošo un iedzīvotāju veselības aizsardzībai paredzēts ieviest vienotus drošības standartus.

Grozījums Nr. 2
Direktīvas priekšlikums
2. apsvērums

(2) Līguma 30. pantā paredzēts Kopienā noteikt pamatstandartus strādājošo un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret jonizējošā starojuma kaitīgo iedarbību.

(2) **Euratom** līguma 30. pantā paredzēts Kopienā noteikt pamatstandartus strādājošo un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret jonizējošā starojuma kaitīgo iedarbību.

Grozījums Nr. 3
Direktīvas priekšlikums
3. apsvērums

(3) Līguma 37. pantā noteikta prasība dalībvalstīm sniegt Komisijai vispārīgus datus par visiem radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas plāniem.

(3) **Euratom** līguma 37. pantā noteikta prasība dalībvalstīm sniegt Komisijai vispārīgus datus par visiem radioaktīvo atkritumu *noglabāšanas* plāniem.

Grozījums Nr. 4
Direktīvas priekšlikums
3.a apsvērums (jauns)

(3a) **Padomes 1989. gada 12. jūnija Direktīva 89/391/EEK** ⁽¹⁾ **paredz pasākumu ieviešanu, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darba vietā.**

⁽¹⁾ OV L 183, 29.6.1989., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 5
Direktīvas priekšlikums
4. apsvērums

(4) Padomes 1996. gada 13. maija Direktīva 96/29/Euratom, kas nosaka drošības pamatstandartus darba ņēmēju un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajām briesmām ⁽¹⁾, attiecas uz visiem praktiskajiem pasākumiem, kas saistīti ar mākslīgo vai dabīgo avotu jonizējošā starojuma radītajiem riskiem gadījumos, kad, ņemot vērā dabīgo radionuklīdu radioaktīvās, skaldmateriālu vai fertīlās īpašības, notiek vai ir notikusi to pārstrāde. Tā attiecas arī uz šādu pasākumu rezultātā radušos materiālu atļautām izkliedēm. Minētās direktīvas prasības papildinātas ar sīkākiem tiesību aktu noteikumiem.

⁽¹⁾ OV L 159, 29.6.1996., 1. lpp.

(4) Padomes 1996. gada 13. maija Direktīva 96/29/Euratom nosaka drošības pamatstandartus. Šī direktīva ⁽¹⁾ attiecas uz visiem praktiskajiem pasākumiem, kas saistīti ar mākslīgo vai dabīgo avotu jonizējošā starojuma radītajiem riskiem gadījumos, kad, ņemot vērā dabīgo radionuklīdu radioaktīvās, skaldmateriālu vai fertīlās īpašības, notiek vai ir notikusi to pārstrāde. Tā attiecas arī uz šādu pasākumu rezultātā radušos materiālu atļautām izkliedēm. Minētās direktīvas prasības papildinātas ar sīkākiem tiesību aktu noteikumiem.

⁽¹⁾ Padomes 1996. gada 13. maija Direktīva 96/29/Euratom, kas nosaka drošības pamatstandartus darba ņēmēju un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajām briesmām (OV L 159, 29.6.1996., 1. lpp.).

Grozījums Nr. 131
Direktīvas priekšlikums
4.a apsvērums (jauns)

(4a) Tā kā ne Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumā, ne LESD Parlamentam nav paredzētas koplēmuma pilnvaras attiecībā uz kodolenerģētikas jomu, ir ārkārtīgi svarīgi rast jaunu juridisko pamatu turpmāku tiesību aktu pieņemšanai kodolenerģētikas jomā.

Grozījums Nr. 6
Direktīvas priekšlikums
15.a apsvērums (jauns)

(15a) Trijās bijušajās ES kandidātvalstīs — Lietuvā, Slovēnijā un Bulgārijā — darbojās vecās, padomju laikā projektētās kodolspēkstacijās, kuras nebija ekonomiski pamatoti uzlabot, lai tās atbilstu ES drošības standartiem; līdz ar to šīs kodolspēkstācijas tika slēgtas un izbeigta to ekspluatācija.

Grozījums Nr. 7
Direktīvas priekšlikums
15.b apsvērums (jauns)

(15b) Šo triju dalībvalstu kodolspēkstaciju ekspluatācijas izbeigšana tām radīja ievērojamas finansiālās un ekonomiskās izmaksas, kuras tās nespēja pilnībā segt, un tāpēc Savienība šīm dalībvalstīm piešķīra finanšu resursus, lai daļēji segtu ekspluatācijas izbeigšanas un atkritumu apsaimniekošanas projektu izmaksas un lai kompensētu ekonomiskos zaudējumus.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 8
Direktīvas priekšlikums
18. apsvēruma

(18) 2006. gadā SAEA atjaunināja visu savu standartu kopumu un publicēja drošības pamatprincipus³⁷, **kuriem kopīgu atbalstu deva Euratom, ESAO/KEA un citas starptautiskās organizācijas.** Kā norādījušas apvienotās atbalsta organizācijas, drošības pamatprincipu piemērošana veicinās starptautisko drošības standartu piemērošanas uzlabošanu un dalībvalstu noteikumu saskaņotību. Tāpēc visām dalībvalstīm ir vēlams ievērot un atbalstīt šos principus. Šie principi būs saistoši gan SAEA attiecībā uz tās darbību, gan dalībvalstīm attiecībā uz darbību, kuru atbalsta SAEA. Dalībvalstis vai atbalsta organizācijas var brīvprātīgi pārņemt šos principus, tos izmantojot savos pasākumos.

(18) 2006. gadā SAEA atjaunināja visu savu standartu kopumu un publicēja drošības pamatprincipus³⁷, **kurus kopīgi izstrādāja Euratom, ESAO/KEA un citas starptautiskās organizācijas.** Kā norādījušas apvienotās atbalsta organizācijas, drošības pamatprincipu piemērošana veicinās starptautisko drošības standartu piemērošanas uzlabošanu un dalībvalstu noteikumu saskaņotību. Tāpēc visām dalībvalstīm ir vēlams ievērot un atbalstīt šos principus. Šie principi būs saistoši gan SAEA attiecībā uz tās darbību, gan dalībvalstīm attiecībā uz darbību, kuru atbalsta SAEA. Dalībvalstis vai atbalsta organizācijas var brīvprātīgi pārņemt šos principus, tos izmantojot savos pasākumos.

Grozījums Nr. 9
Direktīvas priekšlikums
19.a apsvēruma (jauns)

(19a) 1998. gada 25. jūnija Orhūsas konvencija par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem nodrošina sabiedrības tiesības, kā arī nosaka Pusēm un valsts iestādēm saistības attiecībā uz pieeju informācijai un sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā, un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, tai skaitā attiecībā uz lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu.

Grozījums Nr. 10
Direktīvas priekšlikums
19.b apsvēruma (jauns)

(19b) Starptautiskā Darba organizācija ir pieņēmusi konvenciju ⁽¹⁾ un ieteikumu ⁽²⁾ par radioaktīvo aizsardzību, kas piemērojama visām darbībām, kuras ir saistītas ar jonizējošās radiācijas iedarbību uz strādājošajiem darba laikā, nosakot prasību veikt piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu efektīvu strādājošo aizsardzību, ņemot vērā jaunākās pieejamās zināšanas.

⁽¹⁾ C115 Konvencija par strādājošo aizsardzību pret jonizējošo radiāciju, pieņemta 1960. gada 22. jūnijā.

⁽²⁾ R114 Ieteikums par strādājošo aizsardzību pret jonizējošo radiāciju, pieņemts 1960. gada 22. jūnijā.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 11**Direktīvas priekšlikums
22.a apsvērums (jauns)**

(22a) Eiropas Parlaments ir arī paziņojis, ka visās dalībvalstīs visiem kodoluzņēmumiem ir nepieciešams nodrošināt pietiekamu finanšu resursu pieejamību visu ekspluatācijas izbeigšanas izmaksu segšanai, tostarp atkritumu apsaimniekošanai, lai saglabātu principu „maksā piesārņotājs” un izvairītos no valsts atbalsta izmantošanas, un ir aicinājis Komisiju izstrādāt precīzus to finanšu resursu izmantošanas noteikumus, kuri paredzēti ekspluatācijas izbeigšanai katrā dalībvalstī, ņemot vērā ekspluatācijas izbeigšanu, kā arī radušos radioaktīvo atkritumu apstrādi, sagatavošanu apglabāšanai un galīgo noglabāšanu ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2005. gada 16. novembra rezolūcija par kodolspēkstaciju nojaukšanai paredzēto finanšu resursu izmantošanu (OV C 280E, 18.11.2006., 117. lpp).

Grozījums Nr. 12**Direktīvas priekšlikums
23. apsvērums**

(23) Kā Eiropas Savienībā, tā visā pasaulē aizvien plašāk atzīst, ka **kodolenerģija jāizmanto atbildīgi, un jo īpaši tas attiecas** uz kodoldrošību un drošību. Šajā kontekstā jārisina jautājums par lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu **drošai, optimālai un ilgtspējīgai kodolenerģijas izmantošanai**.

(23) **It īpaši pēc nesēnā nopietnā kodolnegadījuma Japānā** kā Eiropas Savienībā, tā visā pasaulē aizvien plašāk tiek atzīts, ka **jānosaka stingrāki noteikumi attiecībā** uz kodoldrošību un drošību. Šajā kontekstā jārisina **ārkārtīgi sarežģītais** jautājums par lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu, **lai garantētu drošu, optimālu un ilgtspējīgu to glabāšanu un/vai noglabāšanu**.

Grozījums Nr. 13**Direktīvas priekšlikums
23.a apsvērums (jauns)**

(23a) Šai sakarībā jāuzsver, ka **liela daļa lietotās kodoldegvielas materiāla ir izmantojama atkārtoti. Tāpēc ir jāapsver ne tikai galīgā atkritumu noglabāšana, bet arī lietotās kodoldegvielas pārstrādes iespējas**.

Grozījums Nr. 15**Direktīvas priekšlikums
25. apsvērums**

(25) Kodolreaktoros rodas arī lietotā kodoldegviela. Dalībvalstis drīkst noteikt savu kodoldegvielas cikla politiku, uzskatot lietoto kodoldegvielu par vērtīgu resursu, kuru iespējams pārstrādāt, vai pieņemt lēmumu par tās kā atkritumu apsaimniekošanu noglabājot. Tomēr vienmēr jāapsver iespējas noglabāt gan augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumus, kuri rodas atkārtotas pārstrādes procesā, gan lietoto kodoldegvielu, kuru uzskata par atkritumiem.

(25) Kodolreaktoros rodas arī lietotā kodoldegviela. Dalībvalstis drīkst noteikt savu kodoldegvielas cikla politiku, uzskatot lietoto kodoldegvielu par vērtīgu resursu, kuru iespējams pārstrādāt **un izmantot atkārtoti**, vai pieņemt lēmumu par tās kā atkritumu apsaimniekošanu noglabājot. Tomēr vienmēr jāapsver iespējas noglabāt gan augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumus, kuri rodas atkārtotas pārstrādes procesā, gan lietoto kodoldegvielu, kuru uzskata par atkritumiem.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 115

Direktīvas priekšlikums
25.a apsvērums (jauns)

(25a) *Lietotā kodoldegviela, ko uzglabā rezervuāros, ir vēl viena iespēja, kā radioaktivitāte var nonākt vidē, jo īpaši, ja dzesēšanas rezervuāri vairs nav slēgti.*

Grozījums Nr. 132

Direktīvas priekšlikums
27. apsvērums

(27) *Radioaktīvie atkritumi, kā arī lietotā kodoldegviela, kuru uzskata par atkritumiem, izolēti no cilvēkiem un dzīvās dabas ilgstoši jāglabā noslēgtās iekārtās.* To īpašā rakstura (radionuklīdu saturs) dēļ jāveic pasākumi cilvēku veselības un vides aizsardzībai pret jonizējošā starojuma kaitīgo iedarbību, tostarp noglabāšana piemērotās iekārtās kā to apsaimniekošanas pēdējais pasākums. Radioaktīvo atkritumu glabāšana, arī ilgtermiņa glabāšana, ir pagaidu risinājums, *nevis alternatīva noglabāšanai.*

(27) *Radioaktīvajiem atkritumiem, kā arī lietotajai kodoldegvielai, kuru uzskata par atkritumiem, nepieciešama atbilstoša kondicionēšana, glabāšana slēgtos konteineros un ilgtermiņa izolēšana no cilvēkiem un dzīvās dabas.* To īpašā rakstura (radionuklīdu saturs) dēļ jāveic pasākumi cilvēku veselības un vides aizsardzībai pret jonizējošā starojuma kaitīgo iedarbību, tostarp noglabāšana piemērotās iekārtās kā to apsaimniekošanas pēdējais pasākums, *paredzot atgūšanas iespēju saskaņā ar atgriezeniskuma principu.* Radioaktīvo atkritumu glabāšana, arī ilgtermiņa glabāšana, ir pagaidu risinājums.

Grozījums Nr. 133

Direktīvas priekšlikums
27.a apsvērums (jauns)

(27a) *Par radioaktīvo atkritumu noglabāšanas radīto apdraudējumu liecina Fukušimas avārija, un līdzīgi nelaimes gadījumi var notikt esošajās vai būvējamajās kodoliekārtās Savienības teritorijā un tās kaimiņvalstīs ar augstu seismisko un cunami risku, kā, piemēram, Akkuyu (Turcijā). Savienībai būtu jāveic visi atbilstīgie pasākumi, lai novērstu radioaktīvo atkritumu noglabāšanu šādās vietās.*

Grozījums Nr. 17

Direktīvas priekšlikums
28. apsvērums

(28) Radioaktīvo atkritumu valsts sistēmai, pilnībā ņemot vērā radioaktīvo atkritumu konkrētus veidus un to īpašības, šāda kārtība ir jāveicina. Precīzi kritēriji, pēc kuriem atkritumus klasificē attiecīgajā klasē, ir atkarīgi no īpašās situācijas valstī attiecībā uz atkritumu raksturu un faktiski pieejamajām vai iespējamajām to noglabāšanas iespējām.

(28) Radioaktīvo atkritumu valsts sistēmai, pilnībā ņemot vērā radioaktīvo atkritumu konkrētus veidus un to īpašības, šāda kārtība ir jāveicina. Precīzi kritēriji, pēc kuriem atkritumus klasificē attiecīgajā klasē, ir atkarīgi no īpašās situācijas valstī attiecībā uz atkritumu raksturu un faktiski pieejamajām vai iespējamajām to noglabāšanas iespējām. *Lai veicinātu saziņu un informācijas apmaiņu dalībvalstu starpā un lai nodrošinātu pārredzamību, valsts programmā ir detalizēti jāapraksta klasifikācijas sistēma.*

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 18
Direktīvas priekšlikums
29. apsvēruma

(29) Zemas un vidējas radioaktivitātes līmeņa atkritumus ar īsu pussabrukšanas periodu **parasti** noglabā zem zemes virsmas. Pēc 30 gadu ilgām pētījumiem **vispārpieņemts**, ka, **dziļa ģeoloģiskā noglabāšana ir visdrošākais un ilgtspējīgākais** augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumu **un lietotās kodoldegvielas** noglabāšanas paņēmieni. Tāpēc **jāveic pasākumi virzībai uz šādas noglabāšanas ieviešanu.**

(29) **Atkarībā no noglabāšanas koncepcijas** zemas un vidējas radioaktivitātes līmeņa atkritumus ar īsu pussabrukšanas periodu noglabā **vai nu** zem zemes virsmas (**būvēs, sekli aprokot vai aprokot dažus desmitus metru zem zemes virsmas**), **vai arī izmanto modernāku noglabāšanu ģeoloģiskās glabātuvēs 70 līdz 100 metrus zem zemes. Gandrīz visus ilglaicīgi radioaktīvos zemas un vidējas radioaktivitātes atkritumus uzglabā.** Pēc 30 gadu ilgām pētījumiem **ir zinātniski pierādīta dziļas ģeoloģiskās noglabāšanas pamatotība, apstiprinot, ka tas varētu būt drošs un ekonomisks** augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumu noglabāšanas paņēmieni. **Ar pasākumiem, kurus veic saistībā ar „Radioaktīvo atkritumu ģeoloģiskās noglabāšanas tehnoloģiju ieviešanas platformu” (IGD-TP), var veicināt pieeju zināšanām un tehnoloģijām šajā jomā. Tiek aplūkoti arī daudzi citi paņēmieni, piemēram, mākslīgi izveidotas glabātuves uz zemes vai tuvu zemes virsmai, noglabāšana sausās glabātuvēs klintīs vai dziļos urbumos (3 000–5 000 m dziļumā), tiek pētīts arī atgriezeniskums un atgūstamība.** Tāpēc **jāturpina pētīt visi šie paņēmieni.**

Grozījums Nr. 19
Direktīvas priekšlikums
29.a apsvēruma (jauns)

(29a) **Nemot vērā pētījumus par radioaktīvo atkritumu noglabāšanu, izmantojot transmutāciju vai citus paņēmienus to radioaktivitātes mazināšanai un pussabrukšanas perioda saīsināšanai, būtu jāapsver arī iespēja izmantot radioaktīvo atkritumu ilgstošāku glabāšanu dziļos ģeoloģiskos veidojumos ar iespēju tos no turienes izņemt.**

Grozījums Nr. 20
Direktīvas priekšlikums
30. apsvēruma

(30) Katra dalībvalsts atbild par savas lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu **apsaimniekošanu**, tajā tomēr jāievēro attiecīgie SAEA noteiktie drošības pamatprincipi. Visām dalībvalstīm ir pienākums pret nākamajām paaudzēm ne tikai attiecībā uz esošajiem lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu krājumiem, bet arī radioaktīvajiem atkritumiem, kas radīsies pēc esošo kodoliekārtu ekspluatācijas izbeigšanas.

(30) **Lai gan** katra dalībvalsts atbild par savas lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu **apsaimniekošanas politiku**, tajā tomēr **ne tikai** jāievēro attiecīgie SAEA noteiktie drošības pamatprincipi, **bet arī jānosaka augstākie drošības standarti, kas paredz izmantot mūsdienīgu regulatīvo un ekspluatācijas praksi un labāko pieejamo tehnoloģiju (LPT).** Visām dalībvalstīm ir **ētisks** pienākums pret nākamajām paaudzēm ne tikai attiecībā uz **iepriekš izveidotajiem un** esošajiem lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu krājumiem, bet arī radioaktīvajiem atkritumiem, kas radīsies pēc esošo kodoliekārtu ekspluatācijas izbeigšanas. **Tādēļ dalībvalstīm ir jāizstrādā ekspluatācijas izbeigšanas politika, kas nodrošina, ka iekārtas iespējami īsā laikā pēc to slēgšanas tiek demontētas visdrošākajā veidā.**

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 21**Direktīvas priekšlikums
31. apsvērums**

(31) Lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu atbildīgai apsaimniekošanai katrai dalībvalstij jāizveido valsts sistēma, kurā noteikta politiskā apņemšanās un pakāpeniska lēmumu pieņemšana, ko īsteno ar piemērotiem tiesību aktiem, noteikumiem un organizāciju, kurā ir precīzi noteikti pienākumi.

(31) Lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu atbildīgai apsaimniekošanai katrai dalībvalstij jāizveido valsts sistēma, kurā noteikta politiskā apņemšanās un pakāpeniska lēmumu pieņemšana, **ievērojot Orhūsas konvenciju, un** ko īsteno ar piemērotiem tiesību aktiem, noteikumiem un organizāciju, kurā ir precīzi noteikti pienākumi.

Grozījums Nr. 22**Direktīvas priekšlikums
32.a apsvērums (jauns)**

(32a) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka ir pieejams pietiekams finansējums lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanai un glabāšanai.

Grozījums Nr. 23**Direktīvas priekšlikums
32.b apsvērums (jauns)**

(32b) Jāpiešķir papildu finansējums projektiem enerģētikas jomā, tostarp projektiem, kas saistīti ar kodolspēkstaciju ekspluatācijas iespējamu izbeigšanu nākotnē un attiecīgi arī atkritumu apsaimniekošanas projektiem.

Grozījums Nr. 24**Direktīvas priekšlikums
33. apsvērums**

(33) Politisku lēmumu transponēšanai precīzos noteikumos, nodrošinot, lai laikus tiktu īstenoti vajadzīgie pasākumi visos lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas posmos no to rašanās līdz noglabāšanai, ir jāizveido valsts programmas. Tajās jāiekļauj visi pasākumi, kuri attiecas uz radioaktīvo atkritumu transportēšanu, pirmapstrādi, pārstrādāšanu, kondicionēšanu, glabāšanu un noglabāšanu. Valsts programma var būt atsauces dokumenta vai dokumentu kopuma veidā.

(33) Politisku lēmumu transponēšanai precīzos noteikumos, nodrošinot, lai laikus tiktu īstenoti vajadzīgie pasākumi visos lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas posmos no to rašanās līdz noglabāšanai, ir jāizveido valsts programmas. Tajās jāiekļauj visi pasākumi, kuri attiecas uz radioaktīvo atkritumu **un lietotās kodoldegvielas** transportēšanu, pirmapstrādi, pārstrādāšanu, kondicionēšanu, glabāšanu un noglabāšanu, **un tām ir jābūt saskaņā ar Orhūsas konvencijas principiem.** Valsts programma var būt atsauces dokumenta vai dokumentu kopuma veidā.

Grozījums Nr. 25**Direktīvas priekšlikums
34.a apsvērums (jauns)**

(34a) Visā lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas ķēdē neatkarīgi no strādājošo darbības veida vai statusa viņiem jābūt aizsargātiem un nodrošinātiem pret risku atbilstoši veselības un drošības tiesību aktiem un jebkurā lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas instrumentā jāņem vērā ilgtermiņa ietekme uz strādājošo veselību un drošību. Savienības un tās dalībvalstu tiesību akti par drošību un veselības aizsardzību darba vietā attiecas arī tiem strādājošajiem, kuri ir iesaistīti

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanā, un šo tiesību aktu neievērošanas gadījumā nekavējoties jāpiemēro bargas soda sankcijas.

Grozījums Nr. 26**Direktīvas priekšlikums****35. apsvēruma**

(35) Būtisks faktors lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanā ir pārredzamība. *Tā* jānodrošina, nosakot prasību sniegt pareizu informāciju, kas ir publiski pieejama, un visām ieinteresētajām pusēm nodrošinot iespējas iesaistīties lēmumu pieņemšanas procesā.

(35) Būtisks faktors lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanā ir pārredzamība, **un izšķiroši svarīgi ir, lai sabiedrība uzticētos principiem, kas regulē glabātavu drošību un atkritumu apsaimniekošanu. Pārredzamība** jānodrošina, nosakot prasību sniegt pareizu informāciju, kas ir publiski pieejama, un visām ieinteresētajām pusēm, **vietējām un reģionālajām pašvaldībām un sabiedrībai** nodrošinot iespējas iesaistīties lēmumu pieņemšanas procesā.

Grozījums Nr. 27**Direktīvas priekšlikums****36. apsvēruma**

(36) Lēmumu pieņemšanu varētu sekmēt un paātrināt dalībvalstu sadarbībā un starptautiskā sadarbībā daloties pieredzē un nodrošinot piekļuvi tehnoloģijām.

(36) Lēmumu pieņemšanu varētu sekmēt un paātrināt dalībvalstu sadarbībā un starptautiskā sadarbībā daloties **kvalitatīvā** pieredzē un nodrošinot piekļuvi tehnoloģijām **un labākajai praksei**.

Grozījums Nr. 28**Direktīvas priekšlikums****37. apsvēruma**

(37) Dažas dalībvalstis uzskata, ka savstarpēji izdevīgs risinājums varētu būt lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas iekārtu, arī noglabāšanas iekārtu, kopīga izmantošana uz nolīguma pamata starp **attiecīgajām dalībvalstīm**.

(37) Dažas dalībvalstis uzskata, ka savstarpēji izdevīgs, **drošs un rentabls** risinājums varētu būt lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas iekārtu, arī noglabāšanas iekārtu, kopīga izmantošana uz nolīguma pamata starp **iesaistītajām valstīm. Šai sakarībā ir svarīgi netraucēt gadījumos, kad puses izmanto īpašus pasākumus, piemēram, iepriekš spēkā esošus nolīgumus par pētniecības reaktoru lietoto kodoldegvielu. Šajā direktīvā vajadzētu pienācīgi definēt vajadzīgos nosacījumus, kas jānodrošina pirms šādu kopīgu projektu sākšanas.**

Grozījums Nr. 29**Direktīvas priekšlikums****39. apsvēruma**

(39) Pamatojoties uz drošības analīzi un diferencēto pieeju, jāpieņem lēmumi par noglabāšanas iekārtas attīstīšanu, ekspluatāciju un slēgšanu, kā arī jāidentificē neskaidrās jomas, kurām jāpievērš uzmanība, lai labāk izprastu aspektus, kuriem ir ietekme uz noglabāšanas sistēmu drošību, tostarp dabīgās (ģeoloģiskās) un mākslīgi izveidotās barjeras, kā arī to sagaidāmā attīstība pēc noteikta laika. Drošības analīzē jāiekļauj drošības novērtējuma rezultāti, kā arī informācija par drošības novērtējuma drošumu un ticamību, kā arī tajā izteiktajiem pieņēmumiem. Tāpēc **tajā jābūt** apkopotiem argumentiem un liecībām par lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas iekārtas vai ar to apsaimniekošanu saistītās darbības drošību.

(39) Pamatojoties uz drošības analīzi un diferencēto pieeju, jāpieņem lēmumi par noglabāšanas iekārtas attīstīšanu, ekspluatāciju un slēgšanu, kā arī jāidentificē neskaidrās jomas, kurām jāpievērš uzmanība, lai labāk izprastu aspektus, kuriem ir ietekme uz noglabāšanas sistēmu drošību, tostarp dabīgās (ģeoloģiskās) un mākslīgi izveidotās barjeras, kā arī to sagaidāmā attīstība pēc noteikta laika. Drošības analīzē jāiekļauj drošības novērtējuma rezultāti, kā arī informācija par drošības novērtējuma drošumu un ticamību, kā arī tajā izteiktajiem pieņēmumiem. Tāpēc **drošības pierādījumu pamatā vajadzētu būt** apkopotiem argumentiem un liecībām par lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas iekārtas vai ar to apsaimniekošanu saistītās darbības drošību.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 30
Direktīvas priekšlikums
40. apsvēruma

(40) Lai gan attiecīgajā valsts sistēmā jābūt ņemtiem vērā visiem ar lietoto kodoldegvielu un radioaktīvajiem atkritumiem saistītajiem bīstamības faktoriem, šī direktīva neattiecas uz bīstamību, kura nav saistīta ar radioaktivitāti un uz kuru attiecas Līgums par Eiropas Savienības darbību.

(40) Lai gan attiecīgajā valsts sistēmā jābūt ņemtiem vērā visiem ar lietoto kodoldegvielu un radioaktīvajiem atkritumiem saistītajiem bīstamības faktoriem, šī direktīva neattiecas uz bīstamību, kura nav saistīta ar radioaktivitāti, **kurai nav radioaktivitātes izraisītas sekas** un uz kuru attiecas Līgums par Eiropas Savienības darbību.

Grozījums Nr. 31
Direktīvas priekšlikums
41. apsvēruma

(41) Lai saglabātu un veicinātu kompetenču un prasmju attīstīšanu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas jomā, kas ir drošības augsta līmeņa nodrošināšanas būtisks priekšnosacījums, visu tajā iesaistīto pušu sadarbībā jāmācās no praktiskā darba pieredzes, zinātniskajiem pētījumiem, tehnoloģiju attīstības un tehniskās sadarbības.

(41) Lai saglabātu un veicinātu kompetenču un prasmju attīstīšanu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas jomā, kas ir **veselības un vides aizsardzības, drošības un pārredzamības** augsta līmeņa nodrošināšanas būtisks priekšnosacījums, visu tajā iesaistīto pušu sadarbībā jāmācās no praktiskā darba pieredzes, zinātniskajiem pētījumiem, tehnoloģiju attīstības un tehniskās sadarbības.

Grozījums Nr. 32
Direktīvas priekšlikums
42.a apsvēruma (jauns)

(42a) *Šajā saistībā būtisku ieguldījumu šīs direktīvas vienotā īstenošanā varētu dot Eiropas Kodoldrošības jomas regulatoru grupa (ENSREG), veicinot apspriešanos, apmaiņu ar labu praksi un valstu regulatoru sadarbību.*

Grozījums Nr. 33
Direktīvas priekšlikums
42.b apsvēruma (jauns)

(42b) *Šī direktīva varētu būt noderīgs līdzeklis, ko ņemt vērā, pārbaudot, vai projektos, kas saistībā ar Euratom finansialo vai tehnisko palīdzību saņem Savienības finansējumu par lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas iekārtām vai darbībām, ir paredzēti vajadzīgie pasākumi, kas nodrošina lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu drošu apsaimniekošanu.*

Grozījums Nr. 34
Direktīvas priekšlikums
1. pants – 2. punkts

(2) Ar to panāk, ka dalībvalstis paredz piemērotus valsts pasākumus lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas **augsta** drošības līmeņa nodrošināšanai, lai aizsargātu strādājošos un **iedzīvotājus** pret jonizējošā starojuma kaitīgo iedarbību.

(2) Ar to panāk, ka dalībvalstis paredz piemērotus valsts pasākumus lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas **visaugstākā** drošības līmeņa nodrošināšanai, lai aizsargātu strādājošos, **iedzīvotājus** un **dabu** pret jonizējošā starojuma kaitīgo iedarbību.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 35**Direktīvas priekšlikums****1. pants – 3. punkts**

(3) Ar to **uztur un veicina sabiedrības informētību un iesaistīšanos** attiecībā uz lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu.

(3) Ar to **nodrošina nepieciešamo sabiedrības informētības un iesaistīšanās līmeni** attiecībā uz lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu.

Grozījums Nr. 36**Direktīvas priekšlikums****1. pants – 4.a punkts (jauns)**

(4a) **Šī direktīva dalībvalstīm nosaka obligātos standartus, taču dalībvalstis lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanai var piemērot arī augstākus standartus.**

Grozījums Nr. 37**Direktīvas priekšlikums****2. pants – 1. punkts – ievaddaļa**

(1) **Šī** direktīva attiecas uz:

(1) **Neskarot Direktīvu 2009/71/Euratom, šī** direktīva attiecas uz:

Grozījums Nr. 38**Direktīvas priekšlikums****2. pants – 1. punkts – a) apakšpunkts**

(a) visiem lietotās kodoldegvielas apsaimniekošanas posmiem, ja lietotā kodoldegviela rodas civilo kodolreaktoru ekspluatācijas rezultātā, vai to apsaimniekošanu veic kā civilas darbības;

(a) visiem lietotās kodoldegvielas apsaimniekošanas posmiem, ja lietotā kodoldegviela rodas civilo kodolreaktoru ekspluatācijas rezultātā, vai tās apsaimniekošanu **ES teritorijā** veic kā civilas darbības, **tostarp ja lietotā kodoldegviela ir no militārās aizsardzības programmām un ja tā ir neatgriezeniski nodota tikai civilām darbībām un attiecīgi apsaimniekota;**

Grozījums Nr. 39**Direktīvas priekšlikums****2. pants – 1. punkts – b) apakšpunkts**

(b) visiem radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas posmiem no to rašanās līdz noglabāšanai, ja radioaktīvie atkritumi rodas civilajās darbībās, vai to apsaimniekošanu veic kā civilas darbības.

(b) visiem radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas posmiem no to rašanās līdz noglabāšanai, **tostarp**, ja radioaktīvie atkritumi rodas civilajās darbībās, vai to apsaimniekošanu veic kā civilas darbības **ES teritorijā;**

Grozījums Nr. 40**Direktīvas priekšlikums****3. pants – -1. punkts (jauns)**

(-1) **„atļauta izplūde” ir no kontrolētām kodoliekārtām vai kodoldarbības parastā ekspluatācijā radušos radioaktīvu gāzu vai šķidrumu plānota un kontrolēta izplūde vidē tādās robežās, kādas ir atļāvuši kompetentā reglamentācijas iestāde, un saskaņā ar principiem un ierobežojumiem, kas noteikti Padomes Direktīvā 96/29/Euratom;**

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 41
Direktīvas priekšlikums
3. pants – 3. punkts

(3) „noglabāšana” ir lietotās kodoldegvielas vai radioaktīvo atkritumu ievietošana apstiprinātā iekārtā, **neparedzot iespēju tos no turienes izņemt;**

(3) „noglabāšana” ir lietotās kodoldegvielas vai radioaktīvo atkritumu **iespējami galīga** ievietošana apstiprinātā iekārtā, **pienācīgi ņemot vērā atgriezeniskuma principu;**

Grozījums Nr. 42 un 134
Direktīvas priekšlikums
3. pants – 6. punkts

(6) „radioaktīvie atkritumi” ir radioaktīvas gāzes, šķidrumi vai cietvielas, **kuras** dalībvalsts vai fiziska vai juridiska persona, kuras lēmumu dalībvalsts ir atzinusi, neplāno turpmāk lietot, un par kuriem kompetenta reglamentācijas iestāde saskaņā ar dalībvalsts tiesisko regulējumu veic kontroles pasākumus kā par radioaktīviem atkritumiem;

(6) „radioaktīvie atkritumi” ir radioaktīvas gāzes, šķidrumi vai cietvielas, **tostarp lietotā kodoldegviela un pārstrādes procesā radušies radioaktīvi materiāli, kuri samazināti līdz mazākajam apjomam, kāds tehnoloģiski iespējams, un kuras** dalībvalsts vai fiziska vai juridiska persona, kuras lēmumu dalībvalsts ir atzinusi, neplāno **vai neparedz** turpmāk lietot **arī tad, ja nākotnē attīstīsies tehnoloģijas un būs jauni atklājumi, un** par kuriem kompetenta reglamentācijas iestāde saskaņā ar dalībvalsts tiesisko regulējumu veic kontroles pasākumus kā par radioaktīviem atkritumiem;

Grozījums Nr. 43
Direktīvas priekšlikums
3. pants – 9.a punkts (jauns)

(9a) „vieta” ir **ģeogrāfiska teritorija, kurā atrodas atļauta iekārta, tostarp lietotās kodoldegvielas vai radioaktīvo atkritumu noglabāšanas iekārta, vai notiek atļauta darbība ar šādiem materiāliem;**

Grozījums Nr. 44
Direktīvas priekšlikums
3. pants – 9.b punkts (jauns)

(9b) „drošības novērtējums” ir **sistemātisks process, kas tiek īstenots visā projektēšanas procesa laikā, lai nodrošinātu piedāvātā projekta atbilstību visām attiecīgajām drošības prasībām, un kurā ietilpst arī oficiāla drošības analīze;**

Grozījums Nr. 45
Direktīvas priekšlikums
3. pants – 9.c punkts (jauns)

(9c) „drošības analīze” ir **argumentu un liecību apkopojums par iekārtas vai darbības drošību, kas ietver drošības novērtējuma rezultātus un šo rezultātu ticamības apliecinājumu. Drošības analīze var attiekties arī uz pašreizējo noglabāšanas iekārtas attīstības posmu. Šādā gadījumā, veicot drošības analīzi, jāapzina neskaidrās jomas vai**

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

neatrisinātie jautājumi un jāsniedz norādījumi par veicamo darbu, lai šos jautājumus atrisinātu nākamajos attīstības posmos;

Grozījums Nr. 46
Direktīvas priekšlikums
3. pants – 13. punkts

(13) „glabāšana” ir lietotās kodoldegvielas vai radioaktīvo atkritumu ievietošana apstiprinātā iekārtā, **paredzot iespēju tos no turienes izņemt.**

(13) „glabāšana” ir lietotās kodoldegvielas vai radioaktīvo atkritumu **pagaidu** ievietošana apstiprinātā iekārtā **līdz to izņemšanai;**

Grozījums Nr. 48
Direktīvas priekšlikums
4. pants – 1. punkts

(1) Dalībvalstis izstrādā un uztur lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas valsts politiku. Par lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu **galīgā atbildība ir dalībvalstīm.**

(1) Dalībvalstis izstrādā un uztur lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas valsts politiku. **Katra dalībvalsts uzņemas galīgo atbildību par tās teritorijā radušās** lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu.

Grozījums Nr. 49
Direktīvas priekšlikums
4. pants – 1.a punkts (jauns)

(1a) Dalībvalstis nodrošina, ka lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas valsts politika tiek īstenota, izmantojot labi pamatotu un dokumentētu, kā arī pakāpenisku lēmumu pieņemšanas procesu attiecībā uz ilgtermiņa drošību.

Grozījums Nr. 50
Direktīvas priekšlikums
4. pants – 2. punkts – ievaddaļa

(2) Dalībvalstis nodrošina, ka:

(2) Dalībvalstis nodrošina, ka **to politikas pamatā ir šādi principi:**

Grozījums Nr. 51
Direktīvas priekšlikums
4. pants – 2. punkts – a) apakšpunkts

(a) radioaktīvie atkritumi rodas pēc iespējas mazāk gan radioaktivitātes līmeņa, gan apjoma ziņā, ko panāk ar šim nolūkam atbilstošiem pasākumiem, ekspluatācijas un ekspluatācijas izbeigšanas metodēm, arī konvencionālo materiālu **pārstrādi** un atkārtotu izmantošanu;

(a) radioaktīvie atkritumi rodas pēc iespējas mazāk, **ievērojot zemākā saprātīgi sasniedzamā līmeņa principu** gan radioaktivitātes līmeņa, gan apjoma ziņā, ko panāk ar šim nolūkam atbilstošiem pasākumiem, ekspluatācijas un ekspluatācijas izbeigšanas metodēm, arī konvencionālo materiālu **atkārtotu apstrādi** un atkārtotu izmantošanu;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 121

Direktīvas priekšlikums

4. pants – 2. punkts – d apakšpunkts

(d) lietotā kodoldegviela un radioaktīvie atkritumi tiek droši apsaimniekoti **arī ilgtermiņā.**

(d) lietotā kodoldegviela un radioaktīvie atkritumi tiek droši apsaimniekoti **tik ilgi, kamēr tie rada apdraudējumu cilvēkiem un videi.**

Grozījums Nr. 122

Direktīvas priekšlikums

4. pants – 2. punkts – da apakšpunkts (jauns)

(da) tiek novērsta strādājošo, iedzīvotāju un vides pakļaušana lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu ietekmei.

Grozījums Nr. 54

Direktīvas priekšlikums

4. pants – 2. punkts – db) apakšpunkts (jauns)

(db) tiek veikti pasākumi turpmākā veselības un vides apdraudējuma novēršanai attiecībā uz strādājošajiem un iedzīvotājiem;

Grozījums Nr. 55

Direktīvas priekšlikums

4. pants – 2. punkts – dc) apakšpunkts (jauns)

(dc) radioaktīvo atkritumu, tostarp lietotās kodoldegvielas, apsaimniekošanas izmaksas sedz to radītāji.

Grozījums Nr. 56

Direktīvas priekšlikums

4. pants – 2. punkts – dd) apakšpunkts (jauns)

(dd) finanšu rezerves, kas jānodrošina atkritumu radītājiem, lai segtu visas lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas izmaksas, tiek administrētas valsts kontrolētā fondā, lai nodrošinātu to pieejamību nemainīgi drošai noglabāšanai;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 57

Direktīvas priekšlikums

4. pants – 2. punkts – de) apakšpunkts (jauns)

(de) atbilstīgu finanšu resursu pieejamības uzraudzībai piesaista kompetentās valsts iestādes;

Grozījums Nr. 58

Direktīvas priekšlikums

4. pants – 2. punkts – df) apakšpunkts (jauns)

(df) atbilstīgu finanšu resursu pieejamības uzraudzībā iesaista dalībvalstu parlamentus;

Grozījums Nr. 135

Direktīvas priekšlikums

4. pants – 2.a punkts (jauns)

(2a) Lietotās degvielas rezervuāri rada ievērojamu risku, jo īpaši, ja tie nav slēgti, tādēļ visu lietoto kodoldegvielu pēc iespējas ātrāk pārvieto no rezervuāriem uz sauso glabātavu. Šajā procesā prioritāri ir visvecākie lietotās degvielas rezervuāri.

Grozījums Nr. 61

Direktīvas priekšlikums

4. pants – 3. punkts – 1.b daļa (jauna)

Par jebkādu šādu līgumu informē Komisiju.

Grozījums Nr. 62

Direktīvas priekšlikums

4. pants – 3.a punkts (jauns)

(3a) Dalībvalstis brīvprātīgi var izlemt, sadarbojoties ar citām dalībvalstīm, izveidot kopīgu vai reģionālu noglabāšanas iekārtu, izmantojot konkrētas vietas ģeoloģiskās vai tehniskās priekšrocības, un sadalīt kopprojekta finansiālo slogu.

Grozījums Nr. 63

Direktīvas priekšlikums

4. pants – 3.b punkts (jauns)

(3b) Pirms pamatojoties uz starpvaldību līgumu, sākt šādu projektu, attiecīgās dalībvalstis nodrošina, lai iniciatīva atbilstu vajadzīgajām prasībām, tostarp vismaz šādām:

a) visās attiecīgās dalībvalstīs visos projekta izstrādes posmos un noglabāšanas iekārtas ekspluatācijas laikā, nodrošinot, ka sabiedrībai ir pieejama informācija un ka sabiedrībai ir iespējams iesaistīties apspriežu procesā;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

- b) nodrošina kompetento reglamentācijas iestāžu un par drošību atbildīgo valsts iestāžu sadarbību un to veiktu pārraudzību; katrā attiecīgajā dalībvalstī attiecībā uz iekārtas projekta izpēti, izraudzīšanās un īstenošanas posmiem veic drošības analīzi un pamatojošos drošības novērtējumus;
- c) panāk vienošanos par atbildības jautājumiem un skaidru pienākumu sadalījumu, katrai dalībvalstij uzņemoties galīgo atbildību par saviem radioaktīvajiem atkritumiem;
- d) vienojas par finansējuma kārtību, nodrošinot līdzekļus noglabāšanas iekārtas ekspluatācijas laikam un laikposmam pēc tās slēgšanas un pietiekamu cilvēkresursu pieejamību, pienācīgā skaitā nodrošinot atbilstīgi kvalificētus darbiniekus;
- e) attiecīgo dalībvalstu programmās iepriekš norāda tiesisko regulējumu, organizatorisko struktūru un tehniskās shēmas un pasākumus, kas pierādītu, ka plānotā noglabāšana noteiktā laikposmā atbilst šajā direktīvā noteiktajām prasībām.

Grozījums Nr. 136

Direktīvas priekšlikums

4. pants – 3.c punkts (jauns)

(3c) *Nekādā gadījumā radioaktīvos atkritumus nedrīkst eksportēt uz trešām valstīm. Lietotās degvielas transportēšanu ārpus ES būtu jāatļauj tikai tad, ja pēc pārstrādāšanas to importēs atpakaļ ES.*

Grozījums Nr. 124

Direktīvas priekšlikums

4. pants – 3.d punkts (jauns)

(3d) *Aizliegts būvēt kodolatkritumu apsaimniekošanas iekārtas seismiski aktīvos reģionos vai piekrastes reģionos, kur pastāv būtisks jūras līmeņa celšanās vai cunami iespējamības risks.*

Grozījums Nr. 64

Direktīvas priekšlikums

5. pants – 1. punkts – a) apakšpunkts

(a) lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas politikas īstenošanas valsts programma;

(a) *atbilstīgi subsidiaritātes principam* lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas politikas īstenošanas valsts programma, *kas nodrošina, ka visiem radioaktīvo atkritumu radītājiem ar vieniem un tiem pašiem nosacījumiem ir pieejama radioaktīvo atkritumu droša noglabāšana;*

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 65

Direktīvas priekšlikums

5. pants – 1. punkts – ba) apakšpunkts (jauns)

(ba) dalībvalstu prasības attiecībā uz strādājošo veselību un drošību, izglītību un apmācību;

Grozījums Nr. 66

Direktīvas priekšlikums

5. pants – 1. punkts – c) apakšpunkts

(c) lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas darbību un iekārtu licencēšanas sistēma, kā arī nelicencētu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas iekārtu ekspluatācijas aizliegums;

(c) lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas darbību un iekārtu licencēšanas sistēma, kā arī nelicencētu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas iekārtu ekspluatācijas aizliegums **un prasība nodrošināt visu radioaktīvo atkritumu, neatkarīgi no tā, kas tos radījis, nediskriminējošu apsaimniekošanu;**

Grozījums Nr. 67

Direktīvas priekšlikums

5. pants – 1. punkts – d) apakšpunkts

(d) atbilstoša institucionālās kontroles, reglamentētu inspekciju, dokumentācijas un ziņošanas sistēma;

(d) atbilstoša institucionālās kontroles, reglamentētu inspekciju, dokumentācijas un ziņošanas sistēma, **kā arī nepieciešamā to strādājošo apmācība, kuri iesaistīti visā procesā, lai garantētu un saglabātu viņu darba drošību un veselību;**

Grozījums Nr. 68

Direktīvas priekšlikums

5. pants – 1. punkts – ea) apakšpunkts (jauns)

(ea) pasākumi, ar kuriem panāk atbilstīgu finanšu resursu nodrošināšanu ilgtermiņā tādām darbībām un iekārtām, kas saistītas ar lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu;

Grozījums Nr. 69

Direktīvas priekšlikums

5. pants – 1. punkts – fa) apakšpunkts (jauns)

(fa) pasākumi, ar kuriem nodrošina, ka finansējumu, kas nepieciešams lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanai un ievietošanai iekārtā, nosaka kompetentā reglamentācijas iestāde, īstenojot pārredzamu procesu, kuru regulāri pārskata un kurā pastāvīgi ir iesaistītas visas ieinteresētās puses;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 70

Direktīvas priekšlikums

5. pants – 1. punkts – fb) apakšpunkts (jauns)

(fb) visu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas izmaksu aprēķins. Sniegtajā informācijā cita starpā jāprecizē, kuras iestādes sedz šīs izmaksas.

Grozījums Nr. 71

Direktīvas priekšlikums

5. pants – 2. punkts

(2) Dalībvalstis nodrošina valsts sistēmas uzturēšanu un, ja vajadzīgs, uzlabošanu, ņemot vērā darbības pieredzi, no **8. pantā** minētās drošības analīzes gūtās atziņas, **tehnoloģiju attīstību** un pētījumu rezultātus.

(2) Dalībvalstis nodrošina valsts sistēmas uzturēšanu un, ja vajadzīgs, uzlabošanu, ņemot vērā darbības pieredzi, no **3. panta 9. punkta c) apakšpunktā** minētās drošības analīzes gūtās atziņas, **labākās pieejamās tehnoloģijas, veselības aizsardzības un drošības standartus un** pētījumu rezultātus.

Grozījums Nr. 72

Direktīvas priekšlikums

6. pants – 1.a punkts (jauns)

(1a) Dalībvalstis nodrošina, ka to regulējošās iestādes ir pakļautas demokrātiskai kontrolei.

Grozījums Nr. 73

Direktīvas priekšlikums

6. pants – 3.a punkts (jauns)

(3a) Kompetentajai reglamentācijas iestādei ir pilnvaras un resursi, lai regulāri veiktu kodoldrošības novērtējumus, inspekcijas un kontroles, kā arī nepieciešamības gadījumā īstenotu piespiedu darbības iekārtās pat to ekspluatācijas pārtraukšanas procesa laikā. Šajos novērtējumos ietilpst strādājošo, tostarp apakšuzņēmēju, veselības un drošības, kā arī strādājošo skaita un apmācības novērtējums.

Grozījums Nr. 137

Direktīvas priekšlikums

6. pants – 3.b punkts (jauns)

(3b) Kompetentā pārvaldes iestāde ir pilnvarota aizliegt konkrētu darbību turpināšanu, ja novērtēšanā konstatēts, ka tās nav drošas. Šādi un visi pārējie novērtējumi, ko veic kompetentā pārvaldes iestāde, tiek publiskoti.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 74**Direktīvas priekšlikums****7. pants – 1. punkts**

(1) Dalībvalstis nodrošina, ka galvenā atbildība pār lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu drošu apsaimniekošanu ir licences **turētājam**. **Šī atbildība nevar tikt deleģēta.**

(1) Dalībvalstis nodrošina, ka galvenā atbildība pār lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu drošu apsaimniekošanu ir licences **turētājiem, kuriem attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde ir uzticējusi vispārējo atbildību par lietoto kodoldegvielu un radioaktīvajiem atkritumiem.**

Grozījums Nr. 130**Direktīvas priekšlikums****7. pants – 1.a punkts (jauns)**

(1a) Dalībvalstis nodrošina, lai pieteikumā licences saņemšanai attiecībā uz radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas darbību vai uz noglabāšanas iekārtas darbību ES teritorijā ietilptu drošības analīze un pamatojošs drošības novērtējums, kas darbības vai iekārtas darbības laikā pēc vajadzības tiktu atjaunināti. Drošības analīze un pamatojošie drošības novērtējumi jāveic par lietotās kodoldegvielas rezervuāru, glabāšanas vai noglabāšanas iekārtas atrašanās vietu, tās projektu, būvniecību, ekspluatāciju vai slēgšanu, kā arī par drošību ilgtermiņā pēc slēgšanas, tostarp tās nodrošināšanu ar pasīvām metodēm, un tajos jāapraksta visi vietas aspekti attiecībā uz drošību, projektu, pagaidu glabāšanas iekārtu dzesēšanas rezervuāriem (tostarp jābūt regulāriem ziņojumiem par to, cik liels daudzums lietotās kodoldegvielas tajos atrodas), iekārtas vai tās daļu ekspluatācijas izbeigšanu, pārvaldības kontrolpasākumiem un reglamentējošiem kontroles pasākumiem. Drošības analīzē un ar to saistītajā drošības novērtējumā ietilpst strādājošo, tostarp apakšuzņēmēju nodarbināto strādājošo, veselības un drošības risku un prasmju līmeņu novērtējums un nepieciešamais darbinieku skaits iekārtas drošai ekspluatācijai jebkādos apstākļos, lai varētu veikt pasākumus, ja notiek negadījums.

Drošības analīze un ar to saistītais drošības novērtējums ir apliecinājums kompetentajai reglamentācijas iestādei un pārējām ieinteresētajām personām par to, ka drošības prasības tiks ievērotas, un tajā uzskatāmi jāparāda nodrošinātais aizsardzības līmenis. Drošības analīze un ar to saistītais drošības novērtējums jāiesniedz kompetentajai reglamentācijas iestādei apstiprināšanai.

Grozījums Nr. 76**Direktīvas priekšlikums****7. pants – 1.b punkts (jauns)**

(1b) Dalībvalstis nodrošina, ka licences turētāji atskaitās kompetentajai reglamentācijas iestādei, citām attiecīgām kompetentajām organizācijām un informāciju par savu darbību vai iekārtām dara pieejamu sabiedrībai;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 77
Direktīvas priekšlikums
7. pants – 2. punkts

(2) Dalībvalstis nodrošina, ka valsts sistēmā licences turētājiem ir paredzēts pienākums sistemātiski verificējamā veidā kompetentās reglamentācijas iestādes uzraudzībā regulāri novērtēt, verificēt un pastāvīgi uzlabot, ciktāl tas ir praktiski iespējams, savu darbību un iekārtu drošību.

(2) Dalībvalstis nodrošina, ka valsts sistēmā licences turētājiem ir paredzēts pienākums sistemātiski verificējamā veidā kompetentās reglamentācijas iestādes uzraudzībā regulāri novērtēt, verificēt un pastāvīgi uzlabot, ciktāl tas ir praktiski iespējams, savu darbību, **tostarp strādājošo un apakšuzņēmēju veselību un drošību un viņu iekārtu drošību atbilstīgi labākajai pieejamajai tehnoloģijai. Licences turētāji par veikto novērtējumu rezultātiem ziņo kompetentajai reglamentācijas iestādei un citām atbilstošām kompetentajām organizācijām, to darbinieku pārstāvjiem, apakšuzņēmējiem un plašākai sabiedrībai.**

Grozījums Nr. 78
Direktīvas priekšlikums
7. pants – 3. punkts

(3) Šā panta 2. punktā **minētie novērtējumi ietver** verifikāciju, ka ir ieviesti pasākumi avāriju novēršanai un avāriju seku mazināšanai, tostarp fizisku barjeru un licences turētāja **tādu** administratīvu aizsardzības procedūru verifikāciju, kuru nepilnību dēļ jonizējošais starojums varētu radīt būtisku kaitējumu strādājošajiem un **iedzīvotājiem.**

(3) **Lai veiktu šā panta 2. punktā minētās darbības, kā licences pieteikuma daļa kompetentajai reglamentācijas iestādei jāiesniedz arī oficiāls dokuments, kurā sniegts nepieciešamais darbības drošības apliecinājums, ietverot** verifikāciju, ka ir ieviesti pasākumi avāriju **un fizisku uzbrukumu** novēršanai un avāriju **un fizisku uzbrukumu** seku mazināšanai, tostarp fizisku barjeru un **tādu** licences turētāja administratīvu aizsardzības procedūru verifikāciju, kuru nepilnību dēļ jonizējošais starojums varētu radīt būtisku kaitējumu strādājošajiem, **iedzīvotājiem un dabai.**

Grozījums Nr. 79
Direktīvas priekšlikums
7. pants – 4. punkts

(4) Dalībvalstis nodrošina, ka valsts sistēmā licences turētājiem ir paredzēts pienākums izveidot un ieviest pārvaldības sistēmas, kurās par prioritāti noteikta drošība un kuras regulāri verificē kompetentā reglamentācijas iestāde.

(4) Dalībvalstis nodrošina, ka valsts sistēmā licences turētājiem ir paredzēts pienākums izveidot un ieviest pārvaldības sistēmas, kurās par **augstāko** prioritāti noteikta drošība un **drošums un** kuras regulāri verificē kompetentā reglamentācijas iestāde **un strādājošo pārstāvji, kuri īpaši atbild par drošību un strādājošo veselību.**

Grozījums Nr. 80
Direktīvas priekšlikums
7. pants – 5. punkts

(5) Dalībvalstis nodrošina, ka valsts sistēmā licences turētājiem ir paredzēts pienākums nodrošināt un uzturēt pietiekamus finanšu resursus un cilvēkresursus, lai izpildītu 1.–4. punktā noteiktos pienākumus lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu drošas apsaimniekošanas jomā.

(5) Dalībvalstis nodrošina, ka valsts sistēmā licences turētājiem ir paredzēts pienākums, **tostarp arī ilgtermiņā,** nodrošināt un uzturēt pietiekamus finanšu resursus un cilvēkresursus, lai izpildītu 1.–4. punktā noteiktos pienākumus lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu drošas apsaimniekošanas jomā.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 81

Direktīvas priekšlikums

7. pants – 5.a punkts (jauns)

(5a) Dalībvalstis nodrošina, ka licences turētāji iespējami agri informē starpvalstu reģionālās un vietējās iestādes par saviem plāniem izveidot atkritumu apsaimniekošanas iekārtu, ja šāda iekārta atrodas tādā attālumā no valsts robežas, ka tas varētu radīt pārrobežu ietekmi ierīkošanas, darbības vai darbības pārtraukšanas laikā vai nelaimes gadījumā, vai ar iekārtu saistītā negadījumā.

Grozījums Nr. 146

Direktīvas priekšlikums

7.a pants (jauns)

7.a pants

Marķēšana un dokumentācija

Dalībvalstis nodrošina, ka licences turētāji marķē iepakojumu un dokumentē izlietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apglabāšanu veidā, kas nav pakļauts dēdēšanai. Dokumentos jānorāda inventāra ķīmiskais, toksikoloģiskais un radioloģiskais sastāvs un jābūt informācijai, vai tas ir gāzveida, cietā vai šķidrā veidā.

Grozījums Nr. 82

Direktīvas priekšlikums

8. pants

8. pants

svītrots

Drošības analīze

(1) Kā darbības vai iekārtas licences pieteikuma daļa jā sagatavo un jāiesniedz drošības analīze un ar to saistītais drošības novērtējums. Darbības vai iekārtas izmaiņu gadījumos tos pēc vajadzības aktualizē. Drošības analīzes un drošības novērtējuma apjomam un detalizācijas pakāpei jābūt samērojamai ar attiecīgo darbību sarežģītības pakāpi un ar attiecīgo iekārtu vai darbību saistīto bīstamību.

(2) Drošības analīzē un ar to saistītajā drošības novērtējumā ietilpst iekārtas atrašanās vietas izvēle, projektēšana, būve, ekspluatācija un ekspluatācijas izbeigšana vai noglabāšanas iekārtas slēgšana; drošības analīzē jānorāda šādam novērtējumam izmantotie standarti. Jāatrisina jautājums par drošību ilgtermiņā pēc slēgšanas, jo īpaši, kā to iespējami pilnīgi nodrošināt, izmantojot pasīvās metodes.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

(3) *Iekārtas drošības analīzē apraksta visus objekta drošības aspektus, iekārtas konstrukciju, pārvaldības kontroles pasākumus un reglamentēto kontroli. Drošības analīze un ar to saistītais drošības novērtējums ir apliecinājums kompetentajai reglamentācijas iestādei un pārējām ieinteresētajām personām par to, ka drošības prasības tiks ievērotas, un tajā uzskatāmi jāparāda nodrošinātais aizsardzības līmenis.*

(4) *Drošības analīze un ar to saistītais drošības novērtējums jāiesniedz kompetentajai reglamentācijas iestādei apstiprināšanai.*

Grozījums Nr. 83
Direktīvas priekšlikums
8.a pants (jauns)

8.a pants

Uzskaitē un līdzsekošana īpaši saistībā ar strādājošo veselību un drošību

(1) *Dalībvalstis lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas jomā izveido uzskaites un līdzsekošanas sistēmu.*

(2) *Dalībvalstis nodrošina, ka uzskaites un līdzsekošanas sistēma spēj noteikt lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu atrašanās vietu un stāvokli ražošanas, izmantošanas, transportēšanas, uzglabāšanas vai noglabāšanas stadijā.*

(3) *Dalībvalstis nodrošina, ka informāciju par strādājošajiem, kas darba laikā bijuši pakļauti lietotās kodoldegvielas vai radioaktīvo atkritumu iedarbībai, uzglabā licences turētājs vai valsts iestāde, lai ilgtermiņā ļautu noteikt, vai slimības ir saistītas ar darbu.*

Grozījums Nr. 84
Direktīvas priekšlikums
8.b pants (jauns)

8.b pants

Procedūras un sankcijas

Saskaņā ar vispārīgiem principiem dalībvalstis nodrošina, ka jebkuru no šīs direktīvas izrietošo pienākumu pārkāpumu gadījumā piemēro administratīvās vai tiesvedības procedūras, kā arī sankcijas, kas ir efektīvas, preventīvas un samērīgas attiecībā uz nodarījuma smagumu.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 85
Direktīvas priekšlikums

9. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka valsts sistēmā ir paredzēti noteikumi par **izglītības** un apmācību **pasākumiem, kuri** atbilst visu ar lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu saistīto pušu vajadzībām, lai tādējādi saglabātu un **pilnveidotu** vajadzīgās zināšanas un prasmes.

Dalībvalstis nodrošina, ka valsts sistēmā ir paredzēti noteikumi par **izglītību** un **regulāru un preventīvu** apmācību, **kas** atbilst visu ar lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu saistīto pušu vajadzībām, lai tādējādi saglabātu, **pilnveidotu** un **izplatītu** vajadzīgās **zinātniskās un tehnoloģijas** zināšanas un prasmes **atbilstoši tehniskajam un zinātniskajam progresam**. **Dalībvalstis** **velta īpašu uzmanību objektā netieši iesaistītajām pusēm un nodrošina, ka tām pirms darbību veikšanas saistībā ar radioaktīvajiem atkritumiem un lietoto kodoldegvielu tiek piedāvāta mūsdienīga un atbilstoša izglītība un apmācība**. **Dalībvalstis nodrošina, ka licences turētāji ir spējīgi īstenot un finansēt šādus pasākumus, lai nodrošinātu visu procesā iesaistīto pušu drošību un veselību**. **Strādājošo izglītībai un apmācībai ir jāatbilst starptautiski atzītiem standartiem, lai tiktu stiprināta vispārējā atbildība par veselības aizsardzību un drošību kodolrūpniecībā**. **Dalībvalstis arī nodrošina, ka valsts sistēmā ietilpst pasākumi, lai veicinātu esošo noglabāšanas projektu turpmāku zinātnisko izpēti**.

Grozījums Nr. 86
Direktīvas priekšlikums

9. pants – 1.a punkts (jauns)

Dalībvalstis nodrošina, ka valsts sistēmā tiek ietvertas programmas pētniecības atbalstam radioaktīvo atkritumu ražošanas samazināšanas un šo atkritumu apsaimniekošanas jomā.

Grozījums Nr. 87
Direktīvas priekšlikums

10. pants – 1. punkts

Dalībvalstis nodrošina, ka valsts sistēma **garantē** pietiekamu finanšu resursu pieejamību gadījumos, kad tie vajadzīgi lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu **apsaimniekošanai, pienācīgi tiek ņemta vērā personu atbildība, pie kurām rodas radioaktīvie atkritumi**.

1. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts sistēma **paredz** pietiekamu finanšu resursu pieejamību gadījumos, kad tie vajadzīgi, **lai segtu visas ar iekārtas ekspluatācijas izbeigšanu un** lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu **apsaimniekošanu saistītās izmaksas, tādējādi pilnībā ievērojot radioaktīvo atkritumu radītāju pienākumus atbilstīgi principam „piesārņotājs maksā” un izvairoties no situācijām, kad šādu izmaksu segšanai ir jāpiešķir valsts palīdzība**.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 88

Direktīvas priekšlikums

10. pants – 1.a punkts (jauns)

(1a) Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar valsts līmenī noteiktām procedūrām:

- a) pienācīgi izvērtē ar atkritumu apsaimniekošanas stratēģijām saistītās izmaksas, jo īpaši izmaksas, kas saistītas ar ilglaicīgi radioaktīvu zemas, vidējas un augstas radioaktivitātes atkritumu ilgtermiņa apsaimniekošanas risinājumiem. Šīs izmaksas jo īpaši ietver kodoliekārtu ekspluatācijas izbeigšanas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas iekārtu izmaksas, to galīgās slēgšanas, uzturēšanas un kontroles izmaksas;*
- b) tiek veidotas rezerves, lai segtu a) apakšpunktā minētās izmaksas, un tiek piešķirti nepieciešamie aktīvi vienīgi šādu rezervju veidošanai;*
- c) tiek veikta pienācīga kontrole attiecībā uz to, vai rezerves ir pietiekamas un aktīvu pārvaldība a) apakšpunktā minēto izmaksu segšanai ir pienācīga, lai nodrošinātu periodisku korekciju veikšanu.*

Grozījums Nr. 89

Direktīvas priekšlikums

10. pants – 1.b punkts (jauns)

(1b) Noglabāšanas izmaksas nosaka pārredzami, dalībvalstis tās publicē un katru gadu pārskata. Tāpat pārskata arī noteiktos radioaktīvo atkritumu radītāju pienākumus.

Grozījums Nr. 90

Direktīvas priekšlikums

10. pants – 1.c punkts (jauns)

(1c) Dalībvalstis izveido vai ieceļ valsts struktūru, kas spēj nodrošināt speciālistu vērtējumu par līdzekļu pārvaldīšanu un par ekspluatācijas pārtraukšanas izmaksu jautājumiem, kā minēts 1.a punktā. Šai struktūrai jābūt neatkarīgai no līdzekļu piešķirējiem.

Grozījums Nr. 91

Direktīvas priekšlikums

10. pants – 1.d punkts (jauns)

(1d) Dalībvalstis saskaņā ar 16. pantā paredzētajiem nosacījumiem regulāri ziņo Komisijai par attiecīgās valsts struktūras secinājumiem.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 92
Direktīvas priekšlikums

11. pants

Dalībvalstis nodrošina ar lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu **drošu** apsaimniekošanu saistītu kvalitātes nodrošināšanas programmu izstrādāšanu un īstenošanu.

Dalībvalstis nodrošina ar lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu saistītu kvalitātes nodrošināšanas programmu izstrādāšanu un īstenošanu.

Grozījums Nr. 127
Direktīvas priekšlikums

11. pants – 1.a punkts (jauns)

Dalībvalstis nodrošina, ka licences turētāji pilnībā uzņemas civiltiesisko atbildību par jebkādu avārijas un radioaktīvo atkritumu ilgstošas apsaimniekošanas radīto kaitējumu, cita starpā par kaitējumu, kas nodarīts sauszemes, ūdens un jūras videi.

Grozījums Nr. 93
Direktīvas priekšlikums

12. pants – 1. punkts

(1) Dalībvalstis nodrošina ar lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu **saistītās informācijas pieejamību strādājošajiem un iedzīvotājiem**. Šis pienākums arī paredz to, ka kompetentā reglamentācijas iestāde savas kompetences jomās informē sabiedrību. Informāciju dara sabiedrībai pieejamu saskaņā ar valsts tiesību aktiem un starptautiskajām saistībām ar **nosacījumu, ka tādējādi netiek apdraudētas citas valsts tiesību aktos vai starptautiskās saistībās atzītas intereses, piemēram, inter alia, drošība**.

(1) Dalībvalstis nodrošina, **ka ir regulāri pieejama visa** ar lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu **saistītā informācija, kas nepieciešama strādājošo un iedzīvotāju veselības, drošības un drošuma garantēšanai**. Šis pienākums arī paredz to, ka kompetentā reglamentācijas iestāde savas kompetences jomās informē sabiedrību. Informāciju dara sabiedrībai pieejamu saskaņā ar valsts tiesību aktiem un starptautiskajām saistībām, **īpaši Orhūsas konvenciju. Informācija, kas tieši saistīta ar strādājošo vai sabiedrības veselību (jo īpaši saistībā ar radioaktīvu un toksisku vielu emisiju un šo emisiju ietekmi), jāpublisko jebkuros apstākļos.**

Grozījums Nr. 94
Direktīvas priekšlikums

12. pants – 1.a punkts (jauns)

(1a) *Dalībvalstis nodrošina, ka informācija par finanšu resursiem, kas atvēlēti 10. pantā minētajai lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanai, ir pieejama sabiedrībai, pienācīgi ņemot vērā ražotājiem radušās izmaksas.*

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 95

Direktīvas priekšlikums

12. pants – 1.b punkts (jauns)

(1b) *Dalībvalstis panāk, ka lēmumu pieņemšanā par lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu izvietošanu un apsaimniekošanu kaimiņvalstu tuvumā iesaista attiecīgo valstu sabiedrību un iestādes.*

Grozījums Nr. 96

Direktīvas priekšlikums

12. pants – 2. punkts

(2) *Dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu sabiedrībai tiek dotas faktiskas iespējas iesaistīties lēmumu pieņemšanas procesā.* svītrots

Grozījums Nr. 97

Direktīvas priekšlikums

12.a pants (jauns)

12.a pants

Sabiedrības līdzdalība

(1) *Dalībvalstis agrīnā posmā nodrošina efektīvu iespēju sabiedrībai piedalīties saskaņā ar 13. pantu izstrādājamo lietotās kodoldegvielas un atkritumu apsaimniekošanas valsts programmu sagatavošanā vai pārskatīšanā un nodrošina, ka pēc to pabeigšanas sabiedrībai ir pieejamas izstrādātās programmas. Dalībvalstis minētās programmas publicē publiski pieejamā tīmekļa vietnē.*

(2) *Šajā nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka:*

- a) *sabiedrību (ar publiskiem paziņojumiem vai citā piemērotā veidā, piemēram, elektroniskajos plašsaziņas līdzekļos, ja tie ir pieejami) informē par visiem priekšlikumiem attiecībā uz šādu programmu izstrādi vai to pārveidošanu un ka sabiedrībai pieejama attiecīga informācija par šādiem priekšlikumiem, tostarp informācija par tiesībām piedalīties lemsānā un par kompetento iestādi, kurai var iesniegt atsauksmes vai jautājumus;*
- b) *sabiedrība ir tiesīga dot atsauksmes un paust viedokļus, kamēr vēl nav pieņemti lēmumi par konkrētajām programmām un ir iespējami dažādi risinājumi;*

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

- c) pieņemot minētos lēmumus, pienācīgi ņem vērā sabiedrības līdzdalības rezultātus;
- d) pēc sabiedrības atsauksmju un viedokļu izvērtēšanas kompetentā iestāde veic attiecīgus pasākumus, lai informētu sabiedrību par pieņemtajiem lēmumiem, kā arī par iemesliem un apsvērumiem, kas likuši pieņemt minētos lēmumus, tostarp par sabiedrības līdzdalības procesu.
- (3) Dalībvalstis identificē sabiedrības daļu, kas šī panta 2. daļas izpratnē ir tiesīga uz līdzdalību. Sīki izstrādātus pasākumus sabiedrības līdzdalībai saskaņā ar šo pantu dalībvalstis nosaka tā, lai sabiedrība varētu tiem sagatavoties un efektīvi tajos piedalīties. Jāparedz pieņemami termiņi, atvēlot pietiekami daudz laika katram šajā pantā paredzētās sabiedrības līdzdalības posmam.

Grozījums Nr. 98**Direktīvas priekšlikums****13. pants – 2. punkts**

(2) Valsts programmām jābūt 4.–12. **panta** noteikumiem atbilstošām.

(2) Valsts programmām jābūt 4.–12.**a panta** noteikumiem atbilstošām.

Grozījums Nr. 99**Direktīvas priekšlikums****13. pants – 3. punkts**

(3) Ņemot vērā zinātnes un tehnikas attīstību, **valsts programmas** dalībvalstis regulāri pārskata un atjaunina.

(3) Ņemot vērā zinātnes un tehnikas attīstību **un izmantojot citu dalībvalstu pieredzi radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanā, kā arī ārvalstu ekspertu vērtējumu rezultātus**, dalībvalstis regulāri pārskata un atjaunina **valsts programmas**.

Grozījums Nr. 100**Direktīvas priekšlikums****13. pants – 3.a punkts (jauns)**

(3a) Dalībvalstis iespējami ātri informē pārrobežu reģionālās un vietējās iestādes par savām valsts programmām, ja to īstenošanai varētu būt pārrobežu ietekme.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 101

Direktīvas priekšlikums

13. pants – 3.b punkts (jauns)

(3b) Valstu programmās dalībvalstis skaidri norāda pieejamos finanšu resursus lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanai.

Grozījums Nr. 102

Direktīvas priekšlikums

14. pants – -1. punkts (jauns)

(-1) integrēta, detalizēta radioaktīvo atkritumu klasifikācijas sistēma, kas attiecas uz visiem radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas posmiem no radioaktīvo atkritumu rašanās līdz to noglabāšanai;

Grozījums Nr. 103

Direktīvas priekšlikums

14. pants – 1. punkts

(1) visas lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu uzskaitē un turpmākās prognozes par to daudzumiem, arī daudzumiem, kas radīsies, izbeidzot kodoliekārtu ekspluatāciju. Uzskaitē precīzi norāda attiecīgā materiāla atrašanās vietu, daudzumu, **bīstamību un bīstamības klasifikāciju**;

(1) *ar (-1) punktā minēto klasifikācijas sistēmu pamatota* visas lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu uzskaitē un turpmākās prognozes par to daudzumiem, arī daudzumiem, kas radīsies, izbeidzot kodoliekārtu ekspluatāciju. Uzskaitē precīzi norāda attiecīgā materiāla atrašanās vietu, daudzumu **un bīstamību, kā arī atkritumu izcelsmi**;

Grozījums Nr. 128

Direktīvas priekšlikums

14. pants – 2. punkts

(2) koncepcijas, plāni un tehniskie risinājumi no atkritumu rašanās līdz to noglabāšanai;

(2) koncepcijas, plāni un tehniskie risinājumi no atkritumu rašanās līdz to **uzglabāšanai vai** apglabāšanai. **Liela uzmanība jāpievērš veciem radioaktīvajiem atkritumiem un lietotajai kodoldegvielai pagaidu glabāšanas tvertnēs;**

Grozījums Nr. 104

Direktīvas priekšlikums

14. pants – 3. punkts

(3) koncepcijas un plāni noglabāšanas iekārtas laikposmam pēc tās slēgšanas, tostarp institucionālās kontroles ilgums un izmantojamie līdzekļi informācijas saglabāšanai par iekārtu ilgtermiņā;

(3) koncepcijas un plāni noglabāšanas iekārtas laikposmam pēc tās slēgšanas, tostarp institucionālās kontroles ilgums un izmantojamie līdzekļi **uzraudzības un uzturēšanas nodrošināšanai un** informācijas saglabāšanai par iekārtu ilgtermiņā;

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 105**Direktīvas priekšlikums****14. pants – 7.a punkts (jauns)**

(7a) apraksts par 10. panta 1.a punkta a) apakšpunktā minēto izmaksu izvērtējumu un par attiecīgo rezervju aprēķināšanas metodēm;

Grozījums Nr. 106**Direktīvas priekšlikums****14. pants – 8. punkts**

(8) spēkā *esošās(-o) finansēšanas shēmas(-u) apraksts*, lai nodrošinātu visu programmas izmaksu atbilstību paredzētajam grafikam.

(8) *apraksts par iespējam saistībā ar 10. panta 1.a punkta b) apakšpunkta kārtībā atvēlēto aktīvu struktūru un pārvaldību un par spēkā esošo(-ajām) finansēšanas shēmu(-ām), lai nodrošinātu visu programmas izmaksu atbilstību paredzētajam grafikam un to, ka tiek stingri ievērots princips „piesārņotājs maksā”.*

Grozījums Nr. 107**Direktīvas priekšlikums****14. pants – 8.a punkts (jauns)**

(8a) saistošs un pārbaudāms termiņš valsts programmu īstenošanai un 1. līdz 8. punktā minēto prasību izpildei.

Grozījums Nr. 108**Direktīvas priekšlikums****14. pants – 8.b punkts (jauns)**

(8b) izglītības un profesionālās apmācības plāni, kuru mērķis ir nodrošināt un pilnveidot vajadzīgās zināšanas un prasmes lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas jomā.

Grozījums Nr. 109**Direktīvas priekšlikums****15. pants – 3.a punkts (jauns)**

(3a) Komisija uzrauga dalībvalstu valsts programmu īstenošanas termiņu ievērošanu, kuri iesniegti saskaņā ar 14. panta 8.a punktu.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 110
Direktīvas priekšlikums

15. pants – 4. punkts

(4) Komisija ņems vērā dalībvalstu skaidrojumus un atkritumu valsts programmu izpildes gaitu, pieņemot lēmumus par Euratom finansālās un tehniskās palīdzības sniegšanu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas iekārtām vai ar to saistītajām darbībām, vai arī formulējot tās viedokļus par investīciju projektiem saskaņā ar Euratom līguma 43.pantu. svītrots

Grozījums Nr. 111
Direktīvas priekšlikums

16. pants – 3. punkts

(3) Dalībvalstis vismaz reizi desmit gados sagatavo periodiskus pašnovērtējumus par valsts sistēmu, kompetento regulēšanas iestādi, valsts programmu un tās īstenošanu, un aicina veikt valsts sistēmas, iestādes un/vai programmas starptautiska līmeņa ekspertu pārskatu ar mērķi nodrošināt augstu standartu sasniegšanu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas jomā. Ekspertu veiktā pārskata rezultātus paziņo Komisijai un *dalībvalstīm*.

(3) Dalībvalstis vismaz reizi desmit gados sagatavo periodiskus pašnovērtējumus par valsts sistēmu, kompetento regulēšanas iestādi, valsts programmu un tās īstenošanu, un aicina veikt valsts sistēmas, iestādes un/vai programmas starptautiska līmeņa ekspertu pārskatu ar mērķi nodrošināt augstu standartu sasniegšanu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas jomā. Ekspertu veiktā pārskata rezultātus paziņo Komisijai, **kas Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz regulāru ziņojumu, kurā apkopoti ekspertu vērtējumu rezultātā gūtie secinājumi.**

Grozījums Nr. 138
Direktīvas priekšlikums

16.a pants (jauns)

16.a pants

Atkārtota izvērtēšana

Ne vēlāk kā divus gadus pēc tam, kad dalībvalstīs veikti 16. panta 3. punktā minētie ekspertu vērtējumi, Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā galvenā uzmanība pievērsta 4. panta 3. punktā minētās lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas koncepcijas un noteikumu par eksportu atkārtotai izvērtēšanai. Veicot šo atkārtoto izvērtēšanu, jo īpaši jāapsver atkritumu atgriezeniskuma un atgūstamības iespējas pēc to novietošanas galīgās noglabāšanas vietā, ņemot vērā pētniecības attīstību un jaunākās zinātniskās atziņas šajā jomā. Vajadzības gadījumā pēc ziņojuma sagatavošanas jāveic šīs direktīvas pārskatīšana, lai tajā būtu ietverti jaunākie pētījumi par lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas tehnoloģijām.

Ceturtdiena, 2011. gada 23. jūnijs

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 113
Direktīvas priekšlikums

17. pants – 1. punkts

(1) Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības **līdz** .... Dalībvalstis par to nekavējoties informē Komisiju. Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā šāda atsauce izdarāma.

(1) Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības **līdz** ... (*). Dalībvalstis par to nekavējoties informē Komisiju. Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā šāda atsauce izdarāma.

(*) *Divi gadi pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.*

2012/C 390 E/12	Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana — General Motors / Beļģija Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija lēmumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (ieteikums EGF/2010/031 BE/General Motors Belgija no Beļģijas) (COM(2011)0212 – C7-0096/2011 – 2011/2074(BUD))	71
	PIELIKUMS	72
2012/C 390 E/13	ES un Seišela salu Republikas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumā paredzētās zvejas iespējas un finansiālais ieguldījums *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija normatīvā rezolūcija attiecībā uz projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu protokolu, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēti Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopieni un Seišela Salu Republiku (17238/2010 – C7-0031/2011 – 2010/0335(NLE))	73
2012/C 390 E/14	ES un Santomes un Prinsipi Demokrātiskās Republikas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumā paredzētās zvejas iespējas un finansiālais ieguldījums *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija normatīvā rezolūcija attiecībā uz projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu protokolu, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēti Eiropas Savienības un Santomes un Prinsipi Demokrātiskās Republikas Zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumā (05371/2011 – C7-0119/2011 – 2010/0355(NLE))	74
2012/C 390 E/15	ES un Andoras protokols par muitas drošības pasākumiem *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu protokolu, ar kuru paplašina darbības jomu Nolīgumam vēstulju apmaiņas veidā starp Eiropas Ekonomikas kopieni un Andoras Firstisti, iekļaujot tajā muitas drošības pasākumus (17403/2010 – C7-0036/2011 – 2010/0308(NLE))	75
2012/C 390 E/16	EK un Kanādas nolīgums par civilās aviācijas drošību *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopieni un Kanādu par civilās aviācijas drošību (06645/1/2010 – C7-0100/2010 – 2009/0156(NLE))	75
2012/C 390 E/17	Makroekonomiskās nelīdzsvarotības novēršana un koriģēšana ***I Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnijā pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību (COM(2010)0527 – C7-0301/2010 – 2010/0281(COD))	76
2012/C 390 E/18	Pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošana * Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnijā pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1467/97 par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu (COM(2010)0522 – C7-0396/2010 – 2010/0276(CNS))	88
2012/C 390 E/19	Prasības dalībvalstu budžeta struktūrām * Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnijā pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām (COM(2010)0523 – C7-0397/2010 – 2010/0277(NLE))	100

2012/C 390 E/20	Budžeta uzraudzība euro zonā ***I Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnijā pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par efektīvu budžeta uzraudzības īstenošanu euro zonā (COM(2010)0524 – C7-0298/2010 – 2010/0278(COD))	111
2012/C 390 E/21	Budžeta stāvokļa uzraudzība un ekonomikas politikas uzraudzība un koordinācija ***I Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnijā pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu (COM(2010)0526 – C7-0300/2010 – 2010/0280(COD))	121
2012/C 390 E/22	Izpildes pasākumi pārmērīgas makroekonomiskās nelīdzsvarotības koriģēšanai euro zonā ***I Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnijā pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par izpildes pasākumiem pārmērīgas makroekonomiskās nelīdzsvarotības koriģēšanai euro zonā (COM(2010)0525 – C7-0299/2010 – 2010/0279(COD))	139
2012/C 390 E/23	Patērētāju tiesības ***I Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par patērētāju tiesībām (COM(2008)0614 – C6-0349/2008 – 2008/0196(COD))	145
	P7_TC1-COD(2008)0196 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 23. jūnijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par patērētāju tiesībām, ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK	146
	PIELIKUMS	146
2012/C 390 E/24	Traktoru laišana tirgū saskaņā ar elastības shēmu ***I Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2000/25/EK attiecībā uz noteikumiem par traktoriem, kurus laiž tirgū saskaņā ar „elastības shēmu” (COM(2010)0607 – C7-0342/2010 – 2010/0301(COD))	146
	P7_TC1-COD(2010)0301 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 23. jūnijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES, ar ko groza Direktīvu 2000/25/EK attiecībā uz noteikumiem par traktoriem, kurus laiž tirgū saskaņā ar elastības shēmu	147
2012/C 390 E/25	Lietotā kodoldegviela un radioaktīvie atkritumi * Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai par lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu (COM(2010)0618 – C7-0387/2010 – 2010/0306(NLE))	147

Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- **I Sadarbības procedūra: pirmais lasījums
- **II Sadarbības procedūra: otrais lasījums
- *** Piekrišanas procedūra
- ***I Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums
- ***II Koplēmuma procedūra: otrais lasījums
- ***III Koplēmuma procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir noteikts saskaņā ar Komisijas piedāvāto juridisko pamatu.)

Politiski grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

Dienestu izdarīti tehniski labojumi un pielāgojumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts parastā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

Abonementa cenas 2012. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 310 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 840 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

